

B

**TRYGGHET
I EN NY TID
KONGRESS 2017
GÖTEBORG 8-12 APRIL**

Sammanhållning
för ökad trygghet

Socialdemokraterna
FRAMTIDSPARTIET

Innehållsförteckning

B SAMMANHÅLLNING FÖR ÖKAD TRYGGHET.....	3
TILLSAMMANS FÖR ATT BRYTA SEGREGATIONEN	3
UB10 Bättre och snabbare etablering för nyanlända.....	3
UB11 Storstadsprogram mot segregation	8
UB12 Utsatta EU-medborgare	10
ETT STARKT RÄTTSSAMHÄLLE.....	15
UB13 Mäns våld mot kvinnor.....	15
UB14 Rättsväsendet	29
FÖRSVARA DEMOKRATIN OCH DET ÖPPNA SAMHÄLLET	37
UB15 Civilsamhälle m.m.	37
UB16 Demokrati.....	43
UB17 Diskriminering och minoritetsfrågor.....	49
UB18 Förtroendevaldas villkor.....	52
UB19 Integritet samt åtgärder mot hat och hot.....	54
UB20 Kultur	56
UB21 Medier, presstöd, public service	61

B SAMMANHÅLLNING FÖR ÖKAD TRYGGHET

TILLSAMMANS FÖR ATT BRYTA SEGREGATIONEN

5 Partistyrelsens utlåtande över motionerna A198:3, A332:6, A332:8, A332:9, A332:10, A332:13, A358:6, A358:7, A476:2, A560:2, B3:1, B3:2, B4:1, B10:1, B10:3, B10:4, B11:1, B11:2, B12:1, B12:2, B13:1, B15:1, B16:1, B16:2, B21:1, B21:2, B23:1, B24:1, B24:2, B25:1, B25:2, F77:3, F86:1

UB10 Bättre och snabbare etablering för nyanlända

10 Människor som beviljas uppehållstillstånd i Sverige ska inte enbart erbjudas rätten att uppehålla sig på svenskt territorium – de ska ges goda förutsättningar att snabbt etablera sig, göra Sverige till sitt land, bli delaktiga i samhällslivet samt vara med och påverka samhällsutvecklingen. För att säkra jämlika rättigheter, möjligheter och skyldigheter för alla svenskar – oavsett bakgrund – krävs ett samhällsbygge som håller ihop socialt och ekonomiskt. Klyftor i samhället och en socioekonomisk segregation med etniska förtecken leder till att människor i hög utsträckning bor, går i skolan och arbetar med människor med liknande bakgrund. Klyftorna i samhället gör
15 avtryck i människors livsmöjligheter och ytterst i deras livslängd. Segregationen skapar fördomar, sprider social oro och begränsar människors livsutrymme. Socialdemokratins yttersta uppgift är att bekämpa dessa orättvisor. Partistyrelsen menar att det självklara målet för etableringspolitiken är att inflyttade svenskar med tiden ska närma sig den infödda befolkningen när det gäller levnadsvillkor och livschanser. Samhället ska hänga ihop. Alla ska ha samma rättigheter och
20 skyldigheter. Socialdemokratien ska fortsätta arbetet för att motverka uppkomsten av skuggsamhällen där människor lever i en gråzon och riskerar att exploateras.

I Sverige växer ekonomin starkt, fler går till jobbet, fler börjar en utbildning och byggandet av bostäder tar fart. Snabba befolkningsökningar medför utmaningar. Partistyrelsen vill poängtera
25 att det är viktigt att på kort tid få fram fler bostäder och fler arbetstillfällen. Många nya elever ställer krav på en snabb utbyggnad av skolan och många fler vuxna behöver utbilda sig vidare i Sverige. Att ge människor verktyg att växa och genom anpassade utbildningsinsatser ta sig vidare har länge varit en del av den svenska modellen för att skapa en hög och jämlik kunskapsnivå i samhället.

30 Hela det svenska utbildningsväsendet anpassas till den förändrade befolkningsammansättningen och de behov av anpassat stöd och utbildning som därmed finns. Yrkesutbildningar och kurser inom vuxenutbildningen bör erbjudas på fler språk än svenska, med förbättrade möjligheter till språkstöd i utbildningen, och behörighetskraven bör ses över för att tillgängliggöra
35 utbildningssystemet på alla nivåer för fler. Den tidigare så kallade 25/4-regeln är ett bra exempel

på hur snedrekrytering kan motverkas genom att personer med kortare utbildning men desto längre yrkes- och livserfarenhet får tillgång till högre utbildning. Även högre utbildning måste anpassas till en mer diversifierad befolkning. Kompletterande utbildningar, validering och fler flexibla kurser på exempelvis distans som möjliggör för personer som har studerat i andra länder
5 att plocka ut en svensk examen bör vara en naturlig del av det reguljära kursutbudet på svenska lärosäten.

Partistyrelsen menar att etableringsinsatserna och utbildningssystemet måste bli bättre anpassade att möta individens behov oavsett om individen har lång eller kort utbildning och
10 yrkeserfarenhet, lång eller begränsad arbetslivserfarenhet. För att öka flexibiliteten i etableringsuppdraget vill socialdemokraterna se över möjligheterna för Arbetsförmedlingen att i större utsträckning anpassa etableringsplanen efter personens individuella behov. Detta kan vara aktuellt såväl för personer som kanske redan behärskar språket och bedöms vara redo att etablera sig på arbetsmarknaden efter att ha deltagit i exempelvis ett snabbspår som för personer med kort
15 utbildning, ohälsa som påverkar arbetsförmågan eller andra svårigheter som gör att man kommer att behöva insatser under längre tid. Regelverket för etableringsinsatserna bör även i större utsträckning anpassas till den övriga arbetsmarknadspolitiken. Nyanlända inom etableringsuppdraget ska omfattas av motsvarande åtgärdssystem som gäller för övriga arbetslösa, så att samma villkor och krav gäller för alla arbetssökande. Vidare måste Arbetsförmedlingen bli
20 bättre på att matcha såväl nyanlända som andra arbetssökande mot behoven på arbetsmarknaden i närmare samverkan med arbetsgivarna.

Etableringsinsatserna ska bli mer individanpassade och integrerade i det livslånga lärandet genom kompetenstrappor som på riktigt gör det möjligt för människor att vidareutbilda sig. När
25 människors kompetens och potential nyttjas fullt ut frigörs samtidigt fler tjänster med lägre kvalifikationskrav. Det är viktigt att inte enbart identifiera vad en nyanländ person behöver addera för att bli konkurrenskraftig på svensk arbetsmarknad, utan att också identifiera vad personen kan tillföra till Sverige, vårt samhälle och vårt näringsliv. Det finns mycket att vinna på att tillvarata den innovation som uppstår när människor med olika perspektiv och erfarenheter
30 från olika kontexter möts. Många nyanlända bär även med sig värdefulla erfarenheter av entreprenörskap som bör tillvaratas. Partistyrelsen konstaterar att de verktyg som finns för att underlätta etablering och tillvarata nyanländas utbildning, erfarenheter och färdigheter är otillräckliga. Många nyanlända fastnar i arbeten som de är överkvalificerade för och lyckas aldrig få jobb som motsvarar deras kvalifikationsnivå. Partistyrelsen anser att detta är ett fortsatt
35 prioriterat politiskt område där mer kommer att behöva göras för att öka sysselsättningen och ge människor samma möjligheter i arbetslivet.

Partistyrelsen vill poängtera att kommunerna har ett stort ansvar för etableringsinsatserna, inte minst vad gäller bosättning, SFI, samhällsorientering, vuxenutbildning samt mottagande av

ensamkommande barn och unga. Kapaciteten inom vuxenutbildningen liksom flexibiliteten måste öka. Flera motionärer lyfter vikten av att utveckla SFI för att förbättra etableringen. Såväl tillgången på SFI-undervisning som samhällsorientering på modersmålet måste säkras för att undvika ledtider inom etableringsuppdraget och säkerställa att alla nyanlända får ta del av kvalitativa utbildningsinsatser som lägger grunden för en framgångsrik etablering. Genom att nyanlända och asylsökande ges tillgång till information om samhället och om de rättigheter och skyldigheter som gäller kan vi motverka att människor utnyttjas eller far illa. SFI-undervisningen måste vara flexibel och anpassad till arbetslivets villkor, så att det exempelvis är möjligt att arbeta, studera eller ta del av olika arbetsmarknadspolitiska insatser och parallellt studera svenska på kvällar, helger, distans eller varför inte på arbetsplatsen. För att förbättra kvaliteten i etableringsinsatserna och skapa individanpassade insatser måste samverkan mellan kommunerna och Arbetsförmedlingen öka. Kommunerna kan på olika sätt spela en ännu större roll under etableringstiden, och vuxenutbildningen bör vara en väsentlig del av såväl etableringsinsatserna som tiden efter etableringsuppdraget. För att effektivisera etableringsprocessen måste även berörda myndigheter samverka, så att ledtider kan kortas och kontakterna med myndigheterna förenklas.

Kommunerna måste ges förutsättningar för att ordna ett hållbart mottagande. Likväl som alla länder i EU ska hjälpa till i flyktningmottagandet måste alla svenska kommuner dela solidariskt på ansvaret för mottagandet av nyanlända. Som flera motionärer tar upp har vi länge haft ett orättvist och ohållbart system där vissa kommuner tagit ett mycket stort ansvar och vissa kommuner har avstått från att bidra. Genom att mottagandet fördelas med hänsyn till befolkningsstorlek, övrigt mottagande i kommunen och arbetsmarknadsförutsättningar skapas bättre planeringsförutsättningar för kommunerna samtidigt som en ökad segregation motverkas och nyanländas etablering främjas.

En lyckad etablering kräver inte bara ansträngningar från människor som kommer nya till vårt land. En lyckad etablering, eller integration om man så vill, förutsätter även en öppenhet, nyfikenhet och vilja till förändring hos alla oss som redan bor här. Partistyrelsen vill lyfta fram att folkrörelserna, studieförbunden och det civila samhället spelar en avgörande roll för att skapa mötesplatser mellan människor, och folkbildningen har gjort avgörande insatser för att bryta passivitet och möjliggöra för asylsökande att lära sig svenska i väntan på beslut om uppehållstillstånd. Det är viktigt att bygga vidare på den grund som har lagts av frivilliga krafter i det fortsatta arbetet med nyanländas mottagande och etablering.

35 Övrigt

Den som ansöker om svenskt medborgarskap måste kunna styrka sin identitet. Detta kan göras genom uppvisande av pass eller identitetshandlingar, eller genom att en nära släkting intygar identiteten. För vissa länder, till exempel Afghanistan och Somalia, ställs särskilda krav på

identitetshandlingarna i syfte att säkerställa att dokumenten är tillförlitliga och att de möter vissa säkerhetskrav. Det finns även en särskild bestämmelse som gör att den som inte kan styrka sin identitet ändå kan beviljas medborgarskap, om personen har bott i Sverige i minst åtta år och gör det sannolikt att den uppgivna identiteten är riktig. Den här möjligheten till dispens från kravet på styrkt identitet ska i första hand tillämpas för personer som saknar egen möjlighet att styrka sin identitet, t.ex. på grund av att deras ursprungsländers statsförvaltning upphört att fungera eller för flyktingar som på grund av förhållandena i hemlandet saknar möjlighet att få fram dokument.

Detta är i grunden en rättssäkerhetsfråga och det finns flera anledningar till att styrkt identitet är ett krav för att kunna beviljas svenskt medborgarskap. Medborgarskapet innebär långtgående rättigheter och är inte en absolut rättighet för den enskilde. Istället är det fråga om en rätt för staten att avgöra om en person ska beviljas medborgarskap eller inte. Ett rimligt krav är då att sökandens identitet ska vara känd. Det är också av betydelse att det inte är möjligt att ompröva ett beslut om medborgarskap som har fattats på felaktiga grunder, till exempel oriktig identitet. Kravet om att man ska ha bott i Sverige i minst åtta år för de som inte kan styrka sin identitet gör att det finns större möjligheter att bedöma trovärdigheten i de uppgifter sökanden lämnar och därför också bättre förutsättningar för att den uppgivna identiteten är riktig.

Partikongressen föreslås besluta:

att bifalla motionerna A332:10, B10:3

A332:10 (Skånes partidistrikt) att arbetsförmedlaren ska vara matchningsexpert från dag ett också för nyanlända

B10:3 (Dalarnas partidistrikt, Gävleborgs partidistrikt, Jämtlands läns partidistrikt, Norrbottens partidistrikt, Västerbottens partidistrikt, Västernorrlands partidistrikt) att ge långsiktiga förutsättningar för folkbildningen genom studie förbund och folkhögskolor att bidra under första tiden

Partikongressen föreslås besluta:

att anse följande motioner besvarade med hänvisning till utlåtandet: A198:3, A332:6, A332:8, A332:9, A332:13, A358:6, A358:7, A476:2, A560:2, B3:1, B3:2, B10:4, B11:1, B11:2, B12:1, B12:2, B15:1, B16:1, B16:2, B21:1, B21:2, B23:1, B25:1, B25:2, F77:3

A198:3 (Göteborgs partidistrikt) att de anställda blir informerade över sina rättigheter i Sverige om de kommer ifrån utlandet

A332:6 (Skånes partidistrikt) att genomföra en jobbväxling för nyanlända och utrikesfödda med utländsk examen att under ett år validera sin utbildning, komplettera den och få möjlighet att delta i praktikperiod på ett arbete kopplat till utbildningen. Ett villkor ska vara att personen blir tjänstledig under perioden och att den vakans som skapas uppfylls av en arbetslös

- A332:8 (Skånes partidistrikt) att inskrivning av asylsökande hos Migrationsverket sker parallellt med registrering hos Arbetsförmedlingen
- A332:9 (Skånes partidistrikt) att Migrationsverket och Arbetsförmedlingen ges direktiv att samarbeta för att asylsökande ska komma i arbete så snart som möjligt
- 5 A332:13 (Skånes partidistrikt) att statens etableringsansvar ska gälla under hela etableringstiden
- A358:6 (Stockholms partidistrikt) att asylsökande får läsa SFI och samhällsorientering från dag ett
- A358:7 (Stockholms partidistrikt) att etableringstiden individualiseras
- A476:2 (Örnsköldsviks arbetarekommun) att för att stärka integrationen och få arbetslösa tillbaka till jobb och en meningsfull tillvaro
- 10 A560:2 (Ljusnarsbergs arbetarekommun) att svenskundervisningen för invandrare förbättras och att staten säkerställer ekonomiskt att alla kommuner kan erbjuda en differentierad SFI och en kvalificerad validering
- B3:1 (Bodens arbetarekommun) att kongressen uttalar att finansieringsprincipen ska gälla för integrationspolitiken, även i de fall uppgifterna åläggs kommunerna
- 15 B3:2 (Bodens arbetarekommun) att finansieringen riktas till de ställen där kostnader uppstår
- B10:4 (Dalarnas partidistrikt, Gävleborgs partidistrikt, Jämtlands läns partidistrikt, Norrbottens partidistrikt, Västerbottens partidistrikt, Västernorrlands partidistrikt) att mottagande kommuner förbjuds placera i privata boenden om inte den kommun där boendet är placerat gett sitt godkännande
- 20 B11:1 (Östergötlands partidistrikt) att kongressen uppdrar åt partistyrelsen att verka för att etableringsuppdraget omgående blir en del av arbetsförmedlingens ordinarie verksamhet
- B11:2 (Östergötlands partidistrikt) att kongressen uppdrar åt partistyrelsen att verka för att insatserna för etablering tydligare riktas mot lokalsamhället och att etableringen blir mer förankrad i den kommun där personen ifråga bor
- 25 B12:1 (Kungsbacka arbetarekommun) att alla människor som kommer till Sverige från ett annat land som flyktning eller invandrare ska gå på Svenska för invandrare (SFI) och följa de anmodade kurser som staten föreslår för att de ska integreras på ett bra sätt i samhället
- B12:2 (Kungsbacka arbetarekommun) att asylsökande ska erbjudas SFI-undervisning från dag ett
- 30 B15:1 (Ludvika arbetarekommun) att det etableras ett flerårigt positivt incitament-program till lokalt utvecklingsarbete som syftar till att stärka det lokala sociala kapitalet på landsbygden och därmed stärka bygdegemenskaperna så att dessa inkluderar nyanlända personer och familjer
- B16:1 (Katrineholms arbetarekommun) att nyanlända under deras etableringstid ska få obligatorisk undervisning i samhällskunskap kring lagar, regler och samhällspåverkan
- B16:2 (Katrineholms arbetarekommun) att nyanlända under deras etableringstid ska få obligatorisk undervisning i samhällskunskap kring lagar, regler och samhällspåverkan
- 35 B21:1 (Gislaveds arbetarekommun) att SFA beviljas med sex veckotimmar fram till beslut om uppehållstillstånd har tagits
- B21:2 (Gislaveds arbetarekommun) att SFA även kan ske med enbart ett studieförbund
- B23:1 (Västerviks arbetarekommun - enskild) att vuxna asylsökande ska ha rätt till undervisning i svenska och om det svenska samhället så fort som möjligt
- 40 B25:1 (Kristinehamns arbetarekommun) att etableringsplanen ska utökas från att omfatta högst

24 månader i dagsläget till att omfatta högst 48 månader i framtiden, med möjlighet till en förlängning på max 12 månader om ansvarig handläggare vid Arbetsförmedlingen bedömer det nödvändigt

- 5 B25:2 (Kristinehamns arbetarekommun) att villkoret gällande krav på studier vid SFI samtidigt som man har ett sk instegsjobb slopas vilket möjliggör arbete på heltid för den arbetssökande. Tiden i arbete ska istället göras överhoppningsbar i max 24 månader så att den arbetssökande inte ska förlora så mycket av sin rätt till studier i svenska vid SFI
- F77:3 (Göteborgs partidistrikt) att Socialdemokraterna verkar för att nyanlända vid behov ska få handledning på sitt hemspråk

10 Partikongressen föreslår besluta:

att avslå motionerna B4:1, B10:1, B13:1, B24:1, B24:2, F86:1

- 15 B4:1 (Värnamo arbetarekommun) att regeringen ska tillsätta en Integrationsminister som har till uppdrag att samordna integration med kommuner, landsting och myndigheter samt civilsamhälle
- B10:1 (Dalarnas partidistrikt, Gävleborgs partidistrikt, Jämtlands läns partidistrikt, Norrbottens partidistrikt, Västerbottens partidistrikt, Västernorrlands partidistrikt) att ge kommunerna huvudansvaret vid etablering av nyanlända och att övriga myndigheter ska organiseras i hela landet för att göra det lätt för mottagande kommuner
- 20 B13:1 (Malmö arbetarekommun) att principen fem års väntetid för att bli svensk medborgare ska gälla samtliga
- B24:1 (Trollhättans arbetarekommun) att ställa sig bakom en återkommunalisering av huvudansvaret för etablering av flyktingar
- B24:2 (Trollhättans arbetarekommun) att ställa sig bakom införande av full statlig kostnadstäckning enligt ovan
- 25 F86:1 (Malmö arbetarekommun) att principen fem års väntetid för att bli svensk medborgare ska gälla alla

Partistyrelsens utlåtande över motionerna B5:1, B6:1, B7:1, B18:1, B18:2, B19:1, B19:4, B20:1, F77:7

UB11 Storstadsprogram mot segregation

- 30 En av våra viktigaste uppgifter framöver är att bryta segregationen och öka jämlikheten; såväl mellan stad och land som inom våra städer. I det ojämlika samhället minskar människors frihet, makt och livschanser fördelas orättvist. En förutsättning för den svenska modellen är ett samhälle som håller ihop. Därför är en av socialdemokratins kärnuppgifter att skapa jämlikhet.
- 35 De senaste decennierna har klyftorna växt i Sverige. Allt fler lever i ekonomisk utsatthet. Segregationen ökar när det gäller arbetslöshet, skolresultat, upplevd trygghet, trångboddhet, samhällsservice och delaktighet. Detta är en utveckling vi aldrig får acceptera; tvärtom behöver vi

en smart politik för att vända den. Ska den svenska modellen bli framgångsrik behöver hela det offentliga Sverige, civilsamhället och näringslivet vara med och bidra till samhällsbygget. Idag gör många kommuner mycket. Olika sociala och arbetsmarknadsmässiga insatser som hjälper till att lyfta människor genom jobb och utbildning. Men kommunerna har olika erfarenheter, förutsättningar och möjligheter. De smartaste lösningarna är de som kommunerna själva beslutar att testa utifrån sin verklighet. Det är inte heller partistyrelsens roll att detaljstyra vilka enskilda sociala investeringar kommuner ska undersöka möjligheter för.

Den socialdemokratiskt ledda regeringen har prioriterat arbetet med att minska klyftorna sedan dag ett. Det handlar om miljardsatsningar i skola, vuxenutbildning, jobb och välfärd. 2016 presenterades ett långsiktigt reformprogram särskilt för att minska klyftorna.

Det långsiktiga reformprogrammet för att minska segregationen utgör startskottet för ett långt, gediget arbete, byggt på evidens och forskning. En statlig delegation tillsätts som ska samverka med kommuner, civilsamhälle, myndigheter och forskare. Reformprogrammet kommer att sträcka sig mellan åren 2017 och 2025 och fokuserar på fem politiska områden: brottslighet och upplevd trygghet, arbetslöshet, skolresultat, trångboddhet samt samhällsservice och delaktighet.

Att asylsökande väljer att bo i eget boende (EBO) medför ofta negativa sociala konsekvenser såsom trångboddhet och förstärkt segregation. Inte sällan innebär möjligheten till eget boende att de asylsökande dras in i en marknad med svartkontrakt och ovärdiga boenden. Det går inte att förhindra asylsökande att bosätta sig hos vänner eller släktingar, men det är av stor vikt att de allvarliga negativa effekterna av EBO motverkas. Socialdemokraterna ska därför verka för att fler asylsökanden väljer att bo på Migrationsverkets boenden. Vi vill se en avveckling av dagens EBO. Det underlättar också integration och återvändande för de som får avslag. Partistyrelsen menar att det är av stor vikt att se över hur möjligheten till ersättning för eget boende kan villkoras till om boendet är funktionellt.

Partikongressen föreslår besluta:

att bifalla motionerna F77:7

30

F77:7 (Göteborgs partidistrikt) att lagen om eget boende (EBO) avskaffas alternativt förändras

Partikongressen föreslår besluta:

att anse följande motioner besvarade med hänvisning till utlåtandet: B5:1, B6:1, B7:1, B18:1, B18:2, B19:1, B19:4

35

B5:1 (Malmö arbetarekommun) att partikongressen ställer sig bakom förslaget om ett storstadsprogram där stat och kommuner gemensamt genomför långsiktiga samhällsinvesteringar för jämlikhet och sammanhållning

B6:1 (Uppsala arbetarekommun) att partikongressen ställer sig bakom förslaget om ett storstadsprogram där stat och kommuner gemensamt genomför långsiktiga samhällsinvesteringar för jämlikhet och sammanhållning

5 B7:1 (Stockholms partidistrikt) att ställa sig bakom förslaget om ett storstadsprogram där stat och kommuner gemensamt genomför långsiktiga samhällsinvesteringar för jämlikhet och sammanhållning

B18:1 (Södertälje arbetarekommun) att verka för att EBO omedelbart avskaffas

10 B18:2 (Södertälje arbetarekommun) att under en övergångsperiod till en annan modell skyndsamt reformera lagstiftningen i riktning mot ökad styrning: Ett valt EBO kontrolleras av Migrationsverket och berörd kommun för att garantera att förhållanden är värdiga samt att ordnat bostadskontrakt föreligger. Kontrollen genomförs i förhand och ställs mot den som hyr ut. Om kontrollen visat att valt boende inte är värdigt ska individen genom Migrationsverket erbjudas annat boende. Beslut om icke-godkänt eget boende ska vara möjligt att överklaga till förvaltningsrätten

15 B19:1 (Örebro arbetarekommun) att verka för att EBO omedelbart avskaffas

B19:4 (Örebro arbetarekommun) att tidigare EBO-mottagande används som parameter i riktlinjerna för anvisningslagen

Partikongressen föreslår besluta:

20 att avslå motionerna B20:1

B20:1 (Sundbyberg arbetarekommun) att 2017 års partikongress beslutar att uppdra åt partistyrelsen att verka för att alla kommuner ska utreda förutsättningarna för att skapa ambassadörskap, liknande Rissneambassadörerna, i sina respektive närområden

25 **Partistyrelsens utlåtande över motionerna B1:1, B1:2, B1:3, B2:1, B8:1, B8:2, B8:3, B8:4, B8:5, B9:1, B9:2, B9:3, B9:4, B14:1, B14:2, B14:3, B14:4, B17:1, B22:1, B22:2, B22:3, B22:4, F77:8**

UB12 Utsatta EU-medborgare

30 De senaste åren har vi i Sverige sett en ökning av antalet människor som tigger i Sverige. Det vittnar om en oerhörd utsatthet och fattigdom. Det är inte värdigt någon person att sitta på knä och be om pengar. Det är inte heller värdigt ett välfärdsland som Sverige eller för något land i Europa att personer nödgas leva under sådana förhållanden.

35 Enligt polisen fanns i nov 2015 i Sverige 4700 personer i Sverige som kommit hit för att tigga. Antalet barn till utsatta EU-medborgare i Sverige bedöms vara omkring 100. De utsatta personerna synes övervägande komma från främst Rumänien och Bulgarien men de kommer i vissa fall också från andra länder.

Den fria rörligheten inom EU innebär möjlighet att fritt vistas i ett annat EU-land under tre månaders tid för arbetstagare, företagare, arbetssökande och studerande. Tillräckliga medel för att klara sin försörjning krävs. Sverige har begränsade skyldigheter att hjälpa EU/EES-medborgare som vistas i Sverige kortare tid än tre månader. Vissa kommuner erbjuder mer omfattande insatser gällande skolgång eller social bistånd än vad de är skyldiga att göra, men det anser partistyrelsen ligga inom ramen för det kommunala självstyret.

En stor del av dem som kommer till Sverige för att tigga är romer, som på grund av utanförskap, antiziganism och diskriminering har begränsade möjligheter att försörja sig i sitt hemland.

Vi socialdemokrater anser att det är högst bekymmersamt att människor lever i svår fattigdom i sina hemländer och det faktum att de sedan lever under ovärdiga förhållanden i vårt land. Inriktningen på arbetet med problemet måste vara att både utsattheten och tiggeriet ska minska och på sikt upphöra och att inom flera områden förbättra villkoren så att utsatta människor kan ges förutsättningar att stanna i hemlandet istället för att leva under ovärdiga förhållanden i Sverige. Situationen för romer och andra fattiga medborgare i Rumänien och Bulgarien, måste förbättras i deras hemländer vad gäller hälsa, bostäder, utbildning och arbete. Ansvaret ligger hos hemländerna men det är också en gemensam EU-fråga att stödja dem i det arbetet. Detta arbete kommer behöva ske långsiktigt, för att kunna uppnå förändringar. Sverige har tecknat samarbetsavtal inom sociala frågor (social välfärd/trygghet, barns rättigheter och jämställdhet) med Rumäner och Bulgarien. En viktig del av avtalen är att främja samarbete mellan svenska och rumänska frivilligorganisationer.

Vi vill förbjuda människor att tjäna pengar på andras tiggeri. Människohandelsutredningen fick av regeringen i uppdrag att analysera och ta ställning till om det finns behov av ett förbättrat eller utvidgat skydd mot att utsatta personer exploateras för t.ex. tvångsarbete, tiggeri eller annan ekonomisk vinning. Betänkandet lämnades i oktober 2016 och partistyrelsen anser det är viktigt att detta skydd förbättras.

Sveriges Kommuner och Landstings International har fått 500 000 kronor från regeringen för en situationsanalys avseende framtida utbyte mellan kommuner i Sverige och Rumänien. Utifrån det arbetets erfarenheter vore det värdefullt om kontakter kan utvecklas mellan svenska kommuner och deras motsvarighet i Rumänien och Bulgarien eller att genom våra partidistrikt skapa socialdemokratiska vänföreningar i dessa länder. Det måste dock vara upp till varje partidistrikt och kommun att ta ställning till detta.

Hantering av och stöd till utsatta EU-medborgare ska baseras på gällande lagar och regler och i möjligaste mån vara likvärdigt över landet. Regeringen hade tidigare en nationell samordnare för utsatta EU-medborgare. Syftet var att stärka samverkan och samordningen mellan statliga myndigheter, civila samhället och andra relevanta aktörer samt skapa långsiktigt hållbara förutsättningar för samverkan. Men också att öka kunskapen i frågan och bidra till ett

rättssäkert och mer likvärdigt förhållningssätt och arbetssätt hos till exempel socialtjänsterna i landet. Efter att samordnarens uppdrag upphörde kvarstod behovet av samordning och stöd. Länsstyrelsen i Stockholms län har utifrån det ett pågående uppdrag att under 2016-2017 utveckla samverkan och samordna det arbete som bedrivs avseende medborgare inom EU/EES-området som vistas tillfälligt i Sverige utan uppehållsrätt. Det innebär att stärka samverkan och samordningen mellan statliga myndigheter, kommuner, civila samhället och andra relevanta aktörer som möter målgruppen, utarbeta metodstöd och genomföra kompetensutvecklingsinsatser riktade till de samverkande aktörerna. För många kommuner har det varit en relativt ny företeelse att medborgare från andra länder sökte bistånd från socialtjänsten och behovet av kunskapsstöd uttrycks vara stort. Socialstyrelsen har fått i uppdrag att utarbeta ett stöd för socialtjänstens arbete i mötet med utsatta EU/EES-medborgare som vistas tillfälligt i Sverige, dvs. mindre än tre månader och som saknar uppehållsrätt, och för hur socialtjänsten kan arbeta med ärenden som rör barn i målgruppen.

EU-medborgare som vistas tillfälligt i Sverige har sin socialförsäkringstillhörighet i ett annat land och tillhör som regel det landets socialförsäkringssystem. EU-medborgare som vistas i en annan medlemsstat har rätt till nödvändig (icke-planerad) vård i det landet. Mot uppvisande av det europeiska sjukförsäkringskortet har den vårdsökande rätt till vård mot samma patientavgifter som försäkrade i det land där vården ges. Försäkringslandet ansvarar för kostnaderna. För att få tillgång till sjukförsäkringskort krävs, både i Bulgarien och i Rumänien, att man antingen har en förvärvsinkomst eller betalar en månatlig avgift. För personer som inte är bosatta i Sverige och inte har europeiska sjukförsäkringskortet gäller som utgångspunkt att de själva ska betala vårdkostnader. Partistyrelsen anser inte att Sverige kan täcka upp för brister i andra länders sjukvårdssystem och tillgodose utsatta EU-medborgares rätt till vård på samma sätt som övriga EU-medborgare med uppehållsrätt eller med ett europeiskt sjukförsäkringskort, vilket en motion handlar om. Genom Sveriges samarbeten med Bulgarien och Rumänien och genom att EU-kommissionen uppmanar medlemsstaterna att använda EU-medel, framför allt Europeiska socialfonden (ESF), för att finansiera sitt reformarbete mot långsiktigt hållbara välfärdssystem hoppas partistyrelsen att utsatta EU-medborgares tillgång till sjukvårdssystemet i sitt hemland och till det europeiska sjukförsäkringskortet säkerställs.

Socialdemokraterna tycker det är viktigt att alla EU:s medlemsländer säkerställer att alla barn har både rätt och möjlighet till skola där man bor i sitt hemland. Diskriminering får inte accepteras. Barn som vistas i Sverige tillfälligt under tre månader har inte rätt till skola. Kommuner får dock erbjuda skolgång också till barn som saknar laglig rättighet till skola.

En motion handlar om att utsatta EU-medborgare som uppehåller sig i Sverige skall ha rätt till lagliga uppställningsplatser med tillgång till hygienanrättningar underhållna av kommunen, och rätt till tak över huvudet vid extrema väderförhållanden. När det är fråga om en otillåten bosättning på offentlig plats blir regler i ordningslagen tillämpliga. Med offentlig plats menas t.ex. allmänna vägar, gator, torg, parker m.m. som i detaljplan redo-visas som allmän plats och som

- har upplåtits för sitt ändamål. Polismyndigheten får förelägga en person att ta bort anordningar som placerats på en offentlig plats utan nödvändigt tillstånd eller i strid med gällande kommunala ordningsföreskrifter (t.ex. ett förbud mot att campa på offentlig plats). Om föreläggandet inte följs får polisen själv vidta åtgärden. Partistyrelsen anser inte att kommunerna ska åläggas en skyldighet att upprätta lagliga uppställningsplatser. Genom länsstyrelsens samordnande uppdrag bör kommunerna ges information och kunskap om vad som gäller avseende uppställningsplatser.
- Kommunerna har redan i dag möjlighet att genom lokala föreskrifter reglera penninginsamling på offentlig plats, under förutsättning att det krävs för att upprätthålla den allmänna ordningen på platsen. Enkelt uttryckt får kommunerna meddela sådana lokala föreskrifter som verkligen behövs. Partistyrelsen ser dock ett behov av att se över ordningslagen i syfte att ytterligare begränsa tiggeriet.
- Målet måste vara att ingen ska behöva söka sig från sitt hemland till ett annat land för att be om pengar på gator och torg, det är inte värdigt. Mycket görs från Sveriges sida för att motverka fattigdom och stödja utvecklingen i hemländerna och för att det ska vara tydligt vilka regler som gäller och vilket stöd som kan ges när personer visats tillfälligt i Sverige. Partistyrelsen vill inte utesluta att andra åtgärder på sikt kan behöva göras för att motverka att personer nödgas tigga pengar för sin försörjning.
- 20 Partikongressen föreslår besluta:**
att anse följande motioner besvarade med hänvisning till utlåtandet: B1:1, B1:3, B2:1, B8:1, B8:2, B8:3, B8:4, B14:1, B14:2, B14:3, B14:4, B17:1, B22:1, B22:2, B22:3, F77:8
- 25 B1:1 (Skurups arbetarekommun) att partiet verkar för att svenska folket får mer utbildning i hur romer lever och har behandlats
B1:3 (Skurups arbetarekommun) att Sverige med kraft påverkar EU till att hemländerna måste ta sitt ansvar, om inte kräva sanktioner
B2:1 (Lindesbergs arbetarekommun) att en vägledande nationell policy bereds och presenteras så snart som möjligt
- 30 B8:1 (Kungsbacka arbetarekommun) att om det har påbörjats en utredning om tiggeriförbud skall den läggas ner
B8:2 (Kungsbacka arbetarekommun) att inte påbörja en utredning om tiggeriförbud
B8:3 (Kungsbacka arbetarekommun) att inte införa ett tiggeriförbud
- 35 B8:4 (Kungsbacka arbetarekommun) att på intet annat sätt inskränka tillvaron för människor som tigger
B14:1 (Skurups arbetarekommun) att tiggeriförbud inte införs i Sverige
B14:2 (Skurups arbetarekommun) att Sverige genom biståndsarbete arbetar med att bekämpa fattigdom bland romer i Östeuropa

- B14:3 (Skurups arbetarekommun) att Sverige arbetar aktivt mot antiziganism
- B14:4 (Skurups arbetarekommun) att ge uppdrag till våra EU parlamentariker att se till att det upprättas handlingsplaner för att förbättra romernas situation i Europa
- 5 B17:1 (Sigtuna arbetarekommun - enskild) att rekommendera de kommunala grupperna (S) att införa/initiera lokala, begränsande ordningsföreskrifter i fråga om penninginsamling för privata ändamål intill entréer till affärer, centrumanläggningar, järnvägsstationer och andra högfrekvent besökta inrättningar
- B22:1 (Ale arbetarekommun) att ge partistyrelsen i uppdrag att hemställa hos regeringen om en extraordinär satsning för romerna i deras hemländer Rumänien och Bulgarien för att medverka till att arbetstillfällen skapas. Gärna via Sida och Olof Palmes internationella center och i 10 samverkan med de svenska hjälporganisationerna som där bedriver verksamhet
- B22:2 (Ale arbetarekommun) att i kommuner där vi har socialdemokratiskt inflytande arbeta för bildandet av kommunala vänföreningar/vänorter i Rumänien/Bulgarien
- B22:3 (Ale arbetarekommun) att genom våra partidistrikt skapa socialdemokratiska vänföreningar
- 15 F77:8 (Göteborgs partidistrikt) att Socialdemokraterna avvisar förslag om tiggeriförbud

Partikongressen föreslås besluta:

att avslå motionerna B1:2, B8:5, B9:1, B9:2, B9:3, B9:4, B22:4

- B1:2 (Skurups arbetarekommun) att lagen görs tydlig i vad gäller kommunernas ansvar
- 20 B8:5 (Kungsbacka arbetarekommun) att partikongressen antar motionen som sin egen
- B9:1 (Uppsala arbetarekommun - enskild) att utsatta EU-medborgare som uppehåller sig i Sverige skall ha rätt till lagliga uppställningsplatser med tillgång till hygienanrättningar underhållna av kommunen, och rätt till tak över huvudet vid extrema väderförhållanden
- 25 B9:2 (Uppsala arbetarekommun - enskild) att landstingen ska tillgodose utsatta EU-medborgares rätt till vård på samma sätt som övriga EU-medborgare med uppehållsrätt eller med ett europeiskt sjukförsäkringskort
- B9:3 (Uppsala arbetarekommun - enskild) att barn till utsatta EU-medborgare efter tre månader skall ses som tillståndslösa och omfattas av lagstiftning om skolgång för tillståndslösa. Utbildningen skall företrädesvis bedrivas på deras modersmål
- 30 B9:4 (Uppsala arbetarekommun - enskild) att kommunernas insatser för utsatta EU-medborgare tas fram i samverkan med de berörda själva. Alla insatser ska även kommuniceras till de berörda på sitt modersmål
- B22:4 (Ale arbetarekommun) att genom våra partidistrikt rekommendera våra medlemmar - ofta aktiva i olika folkrörelser- att i deras dagliga arbete genom gåvor, insamlingar och som 35 månadsgivare stötta Sveriges hjälporganisationer i det arbete de utför i dessa länder

ETT STARKT RÄTTSSAMHÄLLE

Partistyrelsens utlåtande över motionerna B33:1, B34:1, B35:1, B35:2, B36:1, B37:1, B38:1, B39:1, B40:1, B41:1, B41:2, B42:1, B45:1, B51:1, B52:1, B52:2, B52:3, B52:4, B53:1, B53:2, B53:3, B53:4, B54:1, B54:2, B54:3, B54:4, B55:1, B55:2, B55:3, B55:4, 5 B56:1, B56:2, B56:3, B56:4, B57:1, B57:2, B57:3, B57:4, B57:5, B58:1, B58:2, B58:3, B58:4, B59:1, B59:2, B59:3, B59:4, B60:1, B60:2, B60:3, B60:4, B61:1, B61:2, B61:3, B61:4, B62:1, B62:2, B62:3, B62:4, B63:1, B63:2, B63:3, B63:4, B64:1, B65:1, B66:1, B67:1, B67:2, B67:3, B67:4, B67:5, B67:6, B67:7, B67:8, B67:9, B67:10, B67:11, B67:12, B70:1, B71:1, B71:2, B71:3, B71:4, B72:1, B72:2, B72:3, B72:4, B74:1, B76:1, B77:1, 10 B78:1, B79:1, B79:2, B80:1, B80:2, B80:3, B80:4, B81:1, B84:1, B84:2, B84:3, B86:1, B86:2, B86:3, B86:4, B87:1, B88:1, B88:2, B89:1, B89:2, B90:1, B90:2, B92:1, B95:1, B95:2, D328:3, D328:5, D328:6

UB13 Mäns våld mot kvinnor

Mäns våld mot kvinnor är det yttersta uttrycket för ojämställdhet och måste förstås i ljuset av den 15 könsmaktsordning som präglar relationen mellan kvinnor och män. Därför är ett av svensk jämställdhetspolitikens viktigaste mål att mäns våld mot kvinnor ska upphöra. Sverige har i många år varit ett föregångsland när det gäller att bekämpa mäns våld mot kvinnor. Grunden för detta arbete ligger i att påverka mäns attityder och en fortsatt strävan mot ökad jämställdhet. Sådana förändringar tar tid och kräver insatser i och av hela samhället, inom familjen, i skolan 20 och i arbetslivet.

Trots att mäns våld mot kvinnor under många år har varit föremål för både ideell och offentlig verksamhet är våldet ännu omfattande och kostsamt. Både för den enskilda kvinnan och flickan, 25 men också för samhället. De insatser som vidtagits har inte haft tillräckligt stor effekt. Mäns våld mot kvinnor fortsätter vara ett av våra allvarligaste samhällsproblem. Situationen är oacceptabel för ett feministiskt parti.

Det dödliga våldet är den mest extrema formen av våld mot kvinnor. I snitt mister 13 kvinnor per år livet på grund av våld i nära relationer. Antalet anmälda misshandelsfall mot kvinnor har ökat under det senaste decenniet. År 2006 anmäldes ca 25 500 misshandelsbrott mot kvinnor. 30 Under 2015 anmäldes 28 900 misshandelsbrott mot kvinnor vilket är en ökning med 2 procent jämfört med 2014.

Socialdemokraterna har länge haft starkt fokus på att motverka våld mot kvinnor och barn och ge stöd till brottsoffer. Vi socialdemokrater reformerade sexualbrottslagen och skapade nya lagar mot sexköp, kvinnofridskränkning och människohandel. Vi utvidgade besöksförbudet och ökade 35 skyddet för barn som bevittnar våld i hemmet. Men mer måste göras. Partistyrelsen kommer

fortsätta ge högsta politiska prioritet för att bekämpa mäns våld mot kvinnor. Flera initiativ har redan tagits sedan regeringen tillträdde i hösten 2014.

5 Den kanske viktigaste åtgärden är beslutet om en ny tioårig nationell strategi för att förebygga och bekämpa mäns våld mot kvinnor för perioden 2017–2020. I den sätts det förebyggande arbetet i fokus. Från att samhället främst har tagit hand om konsekvenserna av mäns våld vill vi nu sätta fokus på förebyggande insatser för att slaget aldrig ska utdelas och våldtäkten ska aldrig ske. Givetvis ska förövare dömas och samhället även fortsättningsvis ge skydd och stöd till de våldsutsatta.

10 Strategin inbegriper mål och insatsområden, en struktur för stöd och uppföljning och ett åtgärdsprogram med insatser. Insatserna ska inriktas på att undanröja de bakomliggande orsakerna till mäns våld. Fokus måste ligga på den eller de som utövar våld och utgå från att bryta destruktiva idéer om maskulinitet. Partistyrelsen anser att föreställningar om våld och hot om våld som legitima uttryck för manlighet ska motverkas i alla sammanhang. Vi anser även att det en viktig del i det förebyggande arbetet är att utmana de normer som inskränker kvinnors och
15 flickors självbestämmande över t.ex. sexualitet, barnafödande, ekonomi, utbildning och relationer. Mäns våld mot kvinnor kan även kopplas till specifika bakgrundsfaktorer, som psykisk hälsa och missbruk. Intensifierade insatser behöver riktas mot förövare med särskilda riskfaktorer.

20 Strategin berör arbete mot hedersrelaterat våld och förtryck, samt mot prostitution och människohandel för sexuella ändamål. Strategin innehåller också åtgärder som stärker skydd och stöd till våldsutsatta kvinnor, insatser mot våld i samkönade relationer samt åtgärder som motarbetar destruktiv maskulinitet och hederstänkande.

25 Partistyrelsen kommer att fortsätta göra prioriteringar och finna former för partiets insatser för att bekämpa våld mot kvinnor och barn och stärka brottsoffrens ställning. Arbetet måste drivas vidare med hög prioritet för att mäns våld mot kvinnor ska upphöra. Flera motionärer föreslår att socialdemokraterna antar en nollvision mot mäns våld mot kvinnor. Det finns även ett förslag om att göra mäns våld mot kvinnor till ett nationellt folkhälsomål. Partistyrelsen instämmer till fullo med innebörden i förslagen, som ligger väl i linje med befintliga målet om att mäns våld mot kvinnor ska upphöra, men anser att fokus nu bör ligga på de åtgärder som måste genomföras för
30 att uppnå det redan befintliga målet.

Stöd och skydd för våldsutsatta kvinnor, kvinnojourer, brottsoffer

35 Ett starkare stöd till de som drabbas av våld handlar om att ge den utsatta chansen att komma tillbaka till ett liv i trygghet. Ett brottsoffer ska veta att hon får stöd från alla led – rättsväsende, sjukvård, socialtjänst, brottsofferjourer, kvinnojourer, tjejjourer och liknande. Men det handlar också om att fler ska våga vittna och att fler som begår brott kan åtalas och dömas. Brottsoffer

måste därför känna förtroende för rättsväsendet. Våra myndigheter måste ständigt arbeta med bemötandefrågor och tillhandahålla vidareutbildningar. Alla som möter brottsoffer måste göra det med empati och professionalism. Därför har regeringen beslutat att ändra i examensordningen i högskoleförordningen så att kunskap om våld i nära relationer ska ingå i utbildningar där de studerande i sina framtida yrken kommer möta våldsutövare och våldsutsatta.

Historiskt har samhället inte stått förberett och rustat för att ta hand om konsekvenserna av mäns våld mot kvinnor. Denna brist har kvinnojourerna tagit ansvar för sedan 70-talet. Fortfarande så står jourerna för majoriteten av det skydd som finns att erbjuda våldsutsatta kvinnor och barn. Verksamheterna har byggts upp under decennier med ett stort inslag av frivilligt och obetalt arbete. Kunskapsnivån är generellt mycket hög.

Var femte skyddat boendena drivs dock i kommunal regi. Där möter våldsutsatta kvinnor och barn välutbildad och erfaren personal som samtliga arbetar för avtalsenliga löner som är pensionsgrundande, på reglerad arbetstid, med anställningstrygghet, handledning och möjlighet till vidareutbildning.

Upphandlingsfrågan har aktualiserats i vissa kommuner och detta tas upp i en motion. Partistyrelsen har också uppmärksammat risken för att kvinnojourernas verksamheter slås ut när kommuner upphandlar skyddade boenden. Att gå ut i regelrätta upphandlingar innebär risk för ett förlorat fokus på de våldsutsatta och att kompetens som byggts upp under decennier inom kvinnojourerörelsen kan komma att gå till spillo. Kommunerna har ett obestridligt ansvar att ge skydd och stöd till våldsutsatta i nära relationer reglerat i Socialtjänstlagen. Partistyrelsen vill verka för att en utvecklad form för ett långsiktigt samarbete mellan kvinnojourerna och kommunsektorn bör inrättas.

Långsiktigheten ska också återspeglas i de ekonomiska förutsättningar som ges. Därför har regeringen under perioden 2016-2019 avsatt 100 miljoner kronor per år för att stärka kvinno- och tjejjourernas arbete. Sveriges brottsofferjourer, som även stödjer många kvinnor som drabbats av våld, har också fått betydande tillskott.

Regeringens har också initierat en utredning med uppdrag att föreslå åtgärder för att rättsligt stärka de ca 2200 barn som vistas med sina mammor i skyddat boende varje år. En motion lyfter frågan om att det bör vara förövaren snarare än offret som ska omlokaliseras. Partistyrelsen bedömer att ansvariga för verksamhet på regional och lokal nivå bör överväga behov fortsatt utvecklingsarbete bland annat vad gäller tillfälligt boende. För att öka skyddet har regeringen beslutat att se över användandet av fotboja vid kontaktförbud, för att förbättra skyddet för de som förföljs eller trakasseras. En grupp som kan anses vara särskilt utsatt är äldre som utsätts för

våld i nära relation. Partistyrelsen delar motionärens uppfattning att det är viktigt att det finns kunskap i de yrkesgrupper som möter äldre kring frågor om våld.

5 En motion lyfter upp svårigheter för hemlösa kvinnor som saknar fast adress att få skyddade personuppgifter. Dessa personer, som lever mycket utsatta liv, bör också kunna få det skydd som skyddade personuppgifter kan ge. Därför är partistyrelsen positiv till att frågan ses över.

10 En motion föreslår att lagstiftningen om våld i nära relationer ändras så att den blir neutral ifråga om gärningspersonens respektive den utsattes kön eller könsidentitet. Partistyrelsen anser dock att lagen redan tillgodoser detta genom brottet *grov fridskränkning*. Detta brott benämns emellertid *grov kvinnofridskränkning* om gärningarna utförts av en man mot en kvinna. I de fall som motionären beskriver, där gärningsman och offer är av samma kön eller där gärningsmannen är en kvinna och offret en man benämns brottet grov fridskränkning.

Sexuellt våld

15 Våldtäkt är ett av de allra allvarligaste integritetsbrotten och det är framförallt kvinnor som drabbas. Under 2015 anmäldes 18 100 sexualbrott, varav 5 920 rubricerades som våldtäkt. I den Nationella trygghetsundersökningen uppger 1,7 procent att de utsattes för sexualbrott under 2015. Det är en ökning jämfört med 2014, då 1,0 procent uppgav att de hade blivit utsatta.

20 Vi måste ha en sexualbrottslagstiftning som bättre än idag värna den sexuella integriteten. Flertalet motionärer föreslår att Socialdemokraterna verkar för att ett krav på samtycke förs in i sexualbrottslagstiftningen. Partistyrelsen instämmer i motionärernas krav och ser nu positivt på förslagen från 2014 års parlamentariska sexualbrottskommitté att införa en frivillighetsbaserad sexualbrottslagstiftning. Kommitté har, bl.a. genom att jämföra med andra länder som infört s.k. samtyckesbaserad lagstiftning såsom Skottland och Kanada, kommit fram till att fokuseringen på

25 målsäganden inte ökar till följd av regleringen. Vi är också positiva till förslag om att införa ett synnerligen grovt brott för sexuella övergrepp och att ett oaksamhetsansvar för vissa sexualbrott. Reformen, som bygger på att utgångspunkten är frivillighet och att allt annat är att betrakta som övergrepp, kommer vara mandatperiodens viktigaste inom straffrätten.

30 Övergrepp är lika oacceptabla om de sker via nätet som någon annanstans. Vi socialdemokrater vill att det ska finnas ett tydligt skydd mot spridning av hämndporr, nakenbilder och andra kränkande uppgifter och vill därför att ett nytt brott, olaga integritetsintrång, införs. Vi anser också att så kallade online-övergrepp, ska ses lika allvarligt som om personerna befinner sig på

35 samma fysiska plats. Vi vill att den som utsatts för ett sexuellt övergrepp ska få tillgång till stöd i form av ett målsägandebiträde tidigt i processen.

Sexuella övergrepp mot barn är fruktansvärda handlingar som måste motarbetas och förebyggas på många fronter. Det handlar om att minska barns utsatthet och exploatering på nätet, skärpa lagstiftningen, öka samordningen mellan polis, socialtjänst, elevhälsa, sjukvård m.fl. och att höja kunskapen om sexuella övergrepp och barns rättigheter hos professionella, allmänheten och barn själva. Regeringen lade i juni 2016 fram en handlingsplan till skydd för barn mot människohandel, exploatering och sexuella övergrepp som innehåller 23 olika åtgärder med mål att barn inte ska bli utsatta för människohandel, sexuella övergrepp eller exploatering. Åtgärderna ska också bidra till att barn ska kunna få det stöd de behöver när det som inte ska hända ändå händer. Stiftelsen Allmänna Barnhuset har utifrån handlingsplanen fått medel för ett utvecklingsprojekt med mål att det ska finnas en fungerande vårdkedja för bättre stöd och behandling för barn som utsatts för sexuella övergrepp. Den befintliga webbplatsen ”dagsattpratoom.se” med information om barns rättigheter och vart de kan vända sig om de eller någon vän varit utsatt för övergrepp ska utvecklas. Socialtjänst och landsting ska ge den behandling och det stöd och eventuella skydd som det enskilda barnet bedöms ha behov av, både i ett akut skede och i ett längre perspektiv. Att reglera en nivå på stöd riskerar dock att inskränka på anpassningen av insatser utifrån individuella behov och är inget som partistyrelsen förespråkar.

Porriindustrin exploaterar kvinnors kroppar och reproducera föreställningar om kvinnors underordning. Det är viktigt att lagföra de som begår brott i sexindustrin liksom att kriminalisera så kallad hämndporr och hot om att sprida privata sexfilmer och bilder. Partistyrelsen anser att det behövs mer kunskap om porrens skadliga verkan. Människors, kanske framförallt ungas, syn på sexualitet och jämställdhet påverkas av porr och därför anser partistyrelsen att det finns behov av att stärka sex- och samlevnadsundervisningen i skolan. Vi ser positivt på regeringens uppdrag till Skolinspektionen att granska hur denna undervisning sker idag och hur den kan förbättras. Utöver det har regeringen också beslutat att en nationell befolkningsstudie på området sexuell och reproduktiv hälsa och rättigheter ska genomföras. Det finns vissa begränsningar i grundlagsskyddet när det gäller våldspornografi, som kan vara straffbart som tryckfrihetsbrottet *olaga våldsskildring*. Barnpornografi undantas dessutom helt från grundlagsskyddet och hanteras enligt brottsbalkens regler om barnpornografibrott.

En motion lyfte frågan om utbildning av tränare inom barn och ungdomsidrotten när det gäller normer, sex och övergrepp. Partistyrelsen är positiv till det arbete som idrottsrörelsen genomför tillsammans med bland annat Bris kring dessa frågor.

Människohandel och prostitution

Människohandel, barnsexturism och prostitution visar på en omänsklig syn där individer betraktas som slavar som kan köpas och säljas på en marknad. De kvinnor, unga flickor, män och pojkar som säljer sina kroppar befinner sig nästan alltid i vanmakt på grund av drogberoende, fattigdom eller annan utsatthet. Den som utnyttjas kan återanvändas om och om igen, vilket gör

verksamheten oerhört inkomstbringande för de kriminella nätverk som står bakom sexindustrin. Grunden för handeln är den efterfråga som finns. Andelen individer i Sverige som köpt sexuella tjänster är relativt konstant över tid. Omkring 7,5 procent av svenska män mellan 18 och 65 uppger att de någon gång i sina liv köpt sexuella tjänster.

5

Vi socialdemokrater anser att alla har ett gemensamt ansvar för att skydda såväl barn som vuxna mot prostitution. Sexköp kriminaliserades därför i Sverige 1999, på vårt initiativ.

Vi socialdemokrater har arbetat aktivt mot sexköp i många år, både i Sverige och internationellt.

10 Den svenska lagstiftningen mot sexköp har uppmärksammats internationellt och vi tror att det går att påverka andra länder om vår syn på sexköp. Därför är det viktigt att den svenska regeringen driver frågan om sexköpslagen i EU och internationellt.

15 En utvärdering visar att förbudet mot köp av sexuell tjänst har haft avsedd effekt och utgör ett viktigt instrument för att förebygga och bekämpa prostitution och människohandel för sexuella ändamål. I utvärderingen pekas det på att det för polisen är uppenbart att förbudet mot sexköp fungerar som en barriär för människohandlare och kopplare som överväger att etablera sig i Sverige.

20 Barn är särskilt utsatta. Därför vill regeringen gå vidare med förslagen i 2014 års människohandelsutredning som innebär att de som begår sexualbrott mot ett barn inte kan hävda de trodde att barnet var över 18 och därmed få ett lägre straff. I regeringens Handlingsplan 2016-2018 till skydd för barn mot människohandel, exploatering och sexuella övergrepp aviserade regeringen också sin avsikt att ge Polismyndigheten ett uppdrag att föreslå åtgärder för att
25 förstärka förmågan att bekämpa sexualbrott mot barn. Det är också självklart att barn till offer för människohandel ska kunna stanna i Sverige under tiden för en rättegång.

Det måste finnas stöd för de som säljer sex. Mikamottagningar är ett exempel på det.

30 Partistyrelsen vill inte ha en åsikt om kommuners val av att organisera sina verksamheter men ställer sig bakom den generella idén att verksamheter som riktar sig till en av samhällets mest utsatta grupper måste ha ett starkt brukarperspektiv samt finnas lättillgängliga för dem som behöver stödet mest. En motion föreslår ett nytt nationellt kunskapscentrum för människohandel och prostitution. Denna verksamhet finns inom länsstyrelsen i Stockholm som har det nationella uppdraget att samordna arbetet, bland annat leder de ett nationellt myndighetsnätverk.

35 Verksamheten kommer överföras till den nya jämställdhetsmyndigheten.

Sexköp sker även av ett stort antal svenskar som befinner sig utomlands. Det är inte acceptabelt att kvinnor och män, ofta i fattigare länder, ska kunna utnyttjas av svenska sexköpare utan att det ska vara olagligt. Flera motionärer föreslår att förbudet mot sexköp även ska gälla utomlands.

Partistyrrelsen instämmer med motionärerna. Vi vill därför ta bort kravet på dubbel straffbarhet när det gäller sexköp. Det skulle innebära att svenskar som åker utomlands för att köpa sex i länder där detta inte är kriminaliserat, begår en kriminell handling och kan lagföras i Sverige. I Norge har detta gjorts. Det finns ingen anledning till att vi i Sverige inte ska kunna göra det också.

Heder

Hedersrelaterade brott är fullständigt oacceptabla. Vi måste göra mer för att motverka våld och förtryck som har sitt ursprung i föreställningar om vad framförallt flickor och kvinnor tillåts göra. Partistyrrelsen anser att det är av yttersta vikt att verka mot alla former av hedersrelaterat våld och förtryck liksom mot alla slags sedvänjor som kränker individens frihet, integritet och självbestämmande, så som barnäktenskap eller tvångsäktenskap. Utgångspunkten måste alltid vara att värna individens rättigheter, i enlighet med FN:s och Europarådets konventioner, oavsett vilket kulturellt eller religiöst sammanhang som den enskilde tillhör.

Brotten är svåra att upptäcka. Därför måste fokus ligga på att fortsätta höja kompetensen och kunskapen i hela samhället, inte minst hos våra myndigheter. Alla kommuner och landstings måste vara rustade att upptäcka och möta dem som utsatts för hedersrelaterat våld och förtryck. Därför har Länsstyrelsen i Östergötland uppdraget att sprida kunskap och vägledning om hedersrelaterat våld och förtryck. Det är viktigt att offer för människohandel, som befinner sig i mycket utsatta situationer, får stöd oavsett om en förundersökning inletts eller inte. Partistyrrelsen vill understryka den grundläggande förutsättningen, att kommunen har det yttersta ansvaret enligt Socialtjänstlagen för att enskilda får det stöd och den hjälp som de behöver. Socialtjänsten har befogenheter att vidta nödvändiga åtgärder under alla skeden av stödprocessen, så länge som behoven hos den person som utsätts för människohandel kvarstår. Det får aldrig förekomma att till exempel barn från minoriteter vägras det skydd som anses självklart för barn som tillhör det svenska majoritetssamhället. Vi anser också att lagstiftningen måste skärpas.

Regeringen har därför kriminaliserat stämpling till äktenskapstvång och tillsatt en utredning som utvärdera lagskärningen om barnäktenskap som genomfördes 2014. I utredningen kommer även frågan om barnäktenskap som har ingåtts i utlandet innan personerna kom till Sverige att ses över. Partistyrrelsen delar uppfattningen att hedersmotiv bör utgöra en särskild straffskärpningsgrund. Regeringen har gett både polisen och åklagarna i uppdrag att granska det egna arbetet när det gäller äktenskapstvång.

Information om det svenska samhället ska ges till de som söker skydd i Sverige. För de som bor i migrationsverkets anläggningsboenden ges information om rättigheter, skyldigheter och om kvinnojourernas verksamhet. På regeringens uppdrag har en digital plattform med information om hälsa och jämställdhet riktad till nyanlända asylsökande barn och unga tagits fram.

Migrationsverket ska självklart vid varje misstanke om tvångsäktenskap utreda om så är fallet. Dock delar inte partistyrelsen förslaget om att information om tvångsäktenskap ska ges inom SFI eftersom den verksamheten ska handla om språkinläring.

Partikongressen föreslås besluta:

- 5 att bifalla motionerna B33:1, B34:1, B35:1, B35:2, B36:1, B37:1, B38:1, B39:1, B40:1, B41:1, B52:2, B52:4, B53:2, B53:4, B54:2, B54:4, B55:2, B55:4, B56:2, B56:4, B57:2, B57:4, B58:2, B58:4, B59:2, B59:4, B60:2, B60:4, B61:2, B61:4, B62:2, B62:4, B63:2, B63:4, B64:1, B67:2, B67:4, B67:5, B67:6, B67:7, B67:8, B67:9, B67:10, B70:1, B71:2, B71:4, B72:2, B72:4, B80:1, D328:6
- 10 B33:1 (Halmstads arbetarekommun) att Socialdemokraterna ska verka för att ett krav på samtycke förs in i sexualbrottslagstiftningen
B34:1 (Helsingborgs arbetarekommun) att Socialdemokraterna ska verka för att ett krav på samtycke förs in i sexualbrottslagstiftningen
- 15 B35:1 (Göteborgs partidistrikt) att Socialdemokraterna ska verka för att ett krav på samtycke förs in i sexualbrottslagstiftningen
B35:2 (Göteborgs partidistrikt) att våldtäkt görs till ett oaktsamhetsbrott genom att i brottsbeskrivningen för våldtäkt skriva in krav med innebörden av att personen ska fällas för våldtäkt om hen borde insett att hen inte var med på de handlingar som utspelade sig
- 20 B36:1 (Helsingborgs arbetarekommun) att Socialdemokraterna ska verka för att ett krav på samtycke förs in i sexualbrottslagstiftningen
B37:1 (Höganäs arbetarekommun) att Socialdemokraterna ska verka för att ett krav på samtycke förs in i sexualbrottslagstiftningen
B38:1 (Falkenbergs arbetarekommun) att Socialdemokraterna ska verka för att ett krav på samtycke förs in i sexualbrottslagstiftningen
- 25 B39:1 (Karlskrona arbetarekommun) att Socialdemokraterna ska verka för att ett krav på samtycke förs in i sexualbrottslagstiftningen
B40:1 (Eskilstuna arbetarekommun) att Socialdemokraterna ska verka för att ett krav på samtycke förs in i sexualbrottslagstiftningen
- 30 B41:1 (Stenungsunds arbetarekommun) att den svenska sexköpslagen förstärks så att förbudet även gäller sexköp utomlands
B52:2 (Umeå arbetarekommun) att Socialdemokraterna verkar för att säkra en långsiktig finansiering av kvinnojourernas verksamheter
B52:4 (Umeå arbetarekommun) att Socialdemokraterna verkar för att intensifiera det
- 35 förebyggande arbetet
B53:2 (Partille arbetarekommun) att Socialdemokraterna verkar för att säkra en långsiktig finansiering av kvinnojourernas verksamhet
B53:4 (Partille arbetarekommun) att Socialdemokraterna verkar för att intensifiera det

- förebyggande arbetet mot våld i nära relationer
- B54:2 (Mönsterås arbetarekommun) att Socialdemokraterna verkar för att säkra en långsiktig finansiering av kvinnojourernas verksamheter
- B54:4 (Mönsterås arbetarekommun) att Socialdemokraterna verkar för att intensifiera det
- 5 förebyggande arbetet
- B55:2 (Vårgårda arbetarekommun) att Socialdemokraterna verkar för att säkra en långsiktig finansiering av kvinnojourernas verksamhet
- B55:4 (Vårgårda arbetarekommun) att Socialdemokraterna verkar för att intensifiera det förebyggande arbetet
- 10 B56:2 (Västerviks arbetarekommun) att Socialdemokraterna verkar för att säkra en långsiktig finansiering av kvinnojourernas verksamheter
- B56:4 (Västerviks arbetarekommun) att Socialdemokraterna verkar för att intensifiera det förebyggande arbetet, bland annat genom att man aktivt arbetar med värdegrundsarbetet i förskola och skola
- 15 B57:2 (Örebro arbetarekommun) att Socialdemokraterna verkar för att säkra en långsiktig finansiering av kvinnojourernas verksamheter
- B57:4 (Örebro arbetarekommun) att Socialdemokraterna verkar för att intensifiera det förebyggande arbetet
- B58:2 (Kalix arbetarekommun) att Socialdemokraterna verkar för att säkra en långsiktig
- 20 finansiering av kvinnojourernas verksamheter
- B58:4 (Kalix arbetarekommun) att Socialdemokraterna verkar för att intensifiera det förebyggande arbetet
- B59:2 (Falkenbergs arbetarekommun) att Socialdemokraterna verkar för att säkra en långsiktig finansiering av kvinnojourernas verksamheter
- 25 B59:4 (Falkenbergs arbetarekommun) att Socialdemokraterna verkar för att intensifiera det förebyggande arbetet
- B60:2 (Trelleborg arbetarekommun) att Socialdemokraterna verkar för att säkra långsiktig finansiering av kvinnojourernas verksamheter
- B60:4 (Trelleborg arbetarekommun) att Socialdemokraterna verkar för att intensifiera det
- 30 förebyggande arbetet
- B61:2 (Höörs arbetarekommun) att Socialdemokraterna verkar för att en långsiktig finansiering av kvinnojourernas verksamheter säkras
- B61:4 (Höörs arbetarekommun) att Socialdemokraterna verkar för att det förebyggande arbetet intensifiera i samhället
- 35 B62:2 (Gotlands partidistrikt) att Socialdemokraterna verkar för att säkra en långsiktig finansiering av kvinnojourernas verksamheter
- B62:4 (Gotlands partidistrikt) att Socialdemokraterna verkar för att intensifiera det förebyggande arbetet
- B63:2 (Falun arbetarekommun) att Socialdemokraterna verkar för att säkra en långsiktig

- finansiering av kvinnojourernas verksamheter
- B63:4 (Falun arbetarekommun) att Socialdemokraterna verkar för att intensifiera det förebyggande arbetet
- B64:1 (Simrishamns arbetarekommun) att det blir ett ökat statligt ekonomiskt stöd till
- 5 kvinnojourerna
- B67:2 (Stockholms partidistrikt) att även sexköp begångna utomlands kriminaliseras
- B67:4 (Stockholms partidistrikt) att Socialdemokraterna verkar för att införa oaktsamhetsrekvisit för våldtäktsbrottet och att utgångspunkten för sexuellt umgänge är frivillighet
- B67:5 (Stockholms partidistrikt) att Socialdemokraterna verkar för att våldtäktsfall hanteras
- 10 skyndsamt och prioriteras av Polismyndigheten. De som anmäler våldtäkt ska ha möjlighet till målsägandebiträde inledningsvis i processen och kompetensen ska höjas hos polis och åklagare. Rättsväsendet bör ha en särskild manual för handläggning av sexualbrott
- B67:6 (Stockholms partidistrikt) att Socialdemokraterna verkar för att kvinnojourernas långsiktiga finansiering säkerställs, att kvinnojourerna inte utsätts för offentlig upphandling i kommunerna
- 15 samt att arbetet för att bekämpa mäns våld mot kvinnor prioriteras
- B67:7 (Stockholms partidistrikt) att övergrepp på den egna kroppen framtvungad genom hot och påtryckningar kriminaliseras som särskilt sexualbrott
- B67:8 (Stockholms partidistrikt) att spridning av integritetskränkande "hämdporr" ska
- kriminaliseras
- 20 B67:9 (Stockholms partidistrikt) att Socialdemokraterna verkar för att rättsväsendet intensifierar arbetet mot digitala brott i syfte att lagföra fler skyldiga samt verkar för nationell kunskapsspridning om denna form av brottslighet
- B67:10 (Stockholms partidistrikt) att Socialdemokraterna verkar för att hedersmotiv införs i brottsbalken som en försvårande omständighet
- 25 B70:1 (Umeå arbetarekommun) att Sveriges Socialdemokratiska Arbetareparti verkar för införande av en samtyckeslagstiftning
- B71:2 (Södra Ölands arbetarekommun) att Socialdemokraterna verkar för att säkra en långsiktig finansiering av kvinnojourernas verksamheter
- B71:4 (Södra Ölands arbetarekommun) att Socialdemokraterna verkar för att intensifiera det
- 30 förebyggande arbetet
- B72:2 (Uppsala arbetarekommun) att Socialdemokraterna verkar för att säkra en långsiktig finansiering av kvinnojourernas verksamheter
- B72:4 (Uppsala arbetarekommun) att Socialdemokraterna verkar för att intensifiera det
- förebyggande arbetet
- 35 B80:1 (Stenungsunds arbetarekommun) att regeringen säkerställer att sexualundervisningen både för lärare och elever rustar dem för att problematisera porr, könsnormer, sexuella övergrepp och effekter av utsatthet, istället för att som idag fortfarande handla främst om biologi
- D328:6 (Göteborgs partidistrikt) att Socialdemokraterna verkar för att tvångsäktenskap och barnäktenskap blir brottsliga även om äktenskapet ingåtts i ett annat land

Partikongressen föreslår besluta:

- att anse följande motioner besvarade med hänvisning till utlåtandet: B41:2, B45:1, B51:1, B52:1, B52:3, B53:1, B53:3, B54:1, B54:3, B55:1, B55:3, B56:1, B56:3, B57:1, B57:3, B57:5, B58:1, B58:3, B59:1, B59:3, B60:1, B60:3, B61:1, B61:3, B62:1, B62:3, 5 B63:1, B63:3, B65:1, B66:1, B67:1, B67:3, B67:11, B67:12, B71:1, B71:3, B72:1, B72:3, B74:1, B76:1, B77:1, B78:1, B79:1, B80:2, B80:3, B80:4, B81:1, B84:1, B84:2, B84:3, B86:1, B86:2, B86:3, B86:4, B87:1, B88:1, B88:2, B89:1, B89:2, B90:1, B90:2, B92:1, B95:1, B95:2, D328:3, D328:5
- 10 B41:2 (Stenungsunds arbetarekommun) att personer som köpts i prostitution ska få brottsofferstatus och har rätt till skadestånd och annan kompensation
B45:1 (Falkenbergs arbetarekommun) att Socialdemokraterna arbetar för att det skall finnas en handlingsplan mot hedersrelaterat våld i varje region och kommun
B51:1 (Uddevalla arbetarekommun) att domaren i rättssalen är tydliga med att nedvärderande och 15 kränkande frågor som får brottsoffret att känna sig skuldbelagd inte är acceptabelt
B52:1 (Umeå arbetarekommun) att Socialdemokraterna antar en nollvision mot mäns våld mot kvinnor
B52:3 (Umeå arbetarekommun) att krav ställs på kommunerna om en garanti att erbjuda plats för varje kvinna som söker skydd från våld och hot
- 20 B53:1 (Partille arbetarekommun) att Socialdemokraterna antar en nollvision mot mäns våld mot kvinnor
B53:3 (Partille arbetarekommun) att krav ställs på kommunerna att erbjuda varje kvinna en plats som söker skydd mot våld och hot
B54:1 (Mönsterås arbetarekommun) att Socialdemokraterna antar en nollvision mot mäns våld 25 mot kvinnor
B54:3 (Mönsterås arbetarekommun) att krav ställs på kommunerna om en garanti att erbjuda plats för varje kvinna som söker skydd från våld och hot
B55:1 (Vårgårda arbetarekommun) att Socialdemokraterna antar en nollvision mot mäns våld mot kvinnor
- 30 B55:3 (Vårgårda arbetarekommun) att krav ställs på kommunerna att erbjuda varje kvinna en plats som söker skydd mot våld och hot
B56:1 (Västerviks arbetarekommun) att Socialdemokraterna antar en nollvision mot mäns våld mot kvinnor
B56:3 (Västerviks arbetarekommun) att krav ställs på kommunerna om en garanti att erbjuda 35 plats för varje kvinna som söker skydd från våld och hot
B57:1 (Örebro arbetarekommun) att Socialdemokraterna antar en nollvision mot mäns våld mot kvinnor
B57:3 (Örebro arbetarekommun) att krav ställs på kommunerna om en garanti att erbjuda plats för varje kvinna som söker skydd från våld och hot

- B57:5 (Örebro arbetarekommun) att Socialdemokraterna verkar för att ta fram en kunskap- och handlingsplan som säkerställer att kvinnor som flytt till Sverige får de rätta möjligheterna för en trygg tillvaro som är baserat på kvinnors förutsättningar
- 5 B58:1 (Kalix arbetarekommun) att Socialdemokraterna antar en nollvision mot mäns våld mot kvinnor
- B58:3 (Kalix arbetarekommun) att krav ställs på kommunerna om en garanti att erbjuda plats för varje kvinna som söker skydd från våld och hot
- B59:1 (Falkenbergs arbetarekommun) att Socialdemokraterna antar en nollvision mot mäns våld mot kvinnor
- 10 B59:3 (Falkenbergs arbetarekommun) att krav ställs på kommunerna om en garanti att erbjuda plats för varje kvinna som söker skydd från våld och hot
- B60:1 (Trelleborg arbetarekommun) att Socialdemokraterna antar en nollvision mot mäns våld mot kvinnor
- B60:3 (Trelleborg arbetarekommun) att krav ställs på kommunerna om en garanti att erbjuda plats för varje kvinna som söker skydd från våld och hot
- 15 B61:1 (Höörs arbetarekommun) att Socialdemokraterna verkar för att en nollvision antas mot mäns våld mot kvinnor
- B61:3 (Höörs arbetarekommun) att krav ställs på kommunerna om en garanti att erbjuda plats för varje kvinna som söker skydd från våld och hot
- 20 B62:1 (Gotlands partidistrikt) att Socialdemokraterna antar en nollvision mot mäns våld mot kvinnor
- B62:3 (Gotlands partidistrikt) att krav ställs på kommunerna om en garanti att erbjuda plats för varje kvinna som söker skydd från våld och hot
- B63:1 (Falun arbetarekommun) att Socialdemokraterna antar en nollvision mot mäns våld mot kvinnor
- 25 B63:3 (Falun arbetarekommun) att krav ställs på kommunerna om en garanti att erbjuda plats för varje kvinna som söker skydd från våld och hot
- B65:1 (Malmö arbetarekommun) att det blir ett kommunalt ansvar med finansiering från staten med öronmärkta medel för kvinnojourer
- 30 B66:1 (Hässleholms arbetarekommun) att det blir ett kommunalt ansvar med finansiering från staten med öronmärkta medel för kvinnojourer
- B67:1 (Stockholms partidistrikt) att informationen om lagstiftning och åtgärder mot sexköp intensifieras
- B67:3 (Stockholms partidistrikt) att Socialdemokraterna verkar för att Mika-mottagningar etableras på fler ställen i landet
- 35 B67:11 (Stockholms partidistrikt) att Socialdemokraterna verkar för att den kommersiella porrens skadliga verkningar utreds och begränsas
- B67:12 (Stockholms partidistrikt) att Socialdemokraterna verkar för att myndigheterna inom rättsväsendet tillgängliggör information för brottsutsatta

- B71:1 (Södra Ölands arbetarekommun) att Socialdemokraterna antar en nollvision mot mäns våld mot kvinnor
- B71:3 (Södra Ölands arbetarekommun) att krav ställs på kommunerna om en garanti att erbjuda plats för varje kvinna som söker skydd från våld och hot
- 5 B72:1 (Uppsala arbetarekommun) att Socialdemokraterna antar en nollvision mot mäns våld mot kvinnor
- B72:3 (Uppsala arbetarekommun) att krav ställs på kommunerna att garantera plats i skyddat boende för varje kvinna som söker skydd från våld och hot
- B74:1 (Karlstads arbetarekommun) att ett samarbete initieras mot människohandel och prostitution mellan berörda myndigheter och besöksnäringen i syfte att ta fram en nationell handlingsplan och starta ett nationellt kunskapscentrum där aktuell forskning, information och praktiskt pågående arbete samlas
- 10 B76:1 (Borås arbetarekommun) att Socialdemokraterna arbetar för att utöka resurser till arbetet mot hedersrelaterat våld
- B77:1 (Lidköpings arbetarekommun) att möjligheterna ses över så att även kvinnor som är hemlösa/saknar fast adress får möjlighet till skyddade personuppgifter när de utsatts eller riskerar att bli utsatta för våld i en nära relation
- B78:1 (Sundsvalls arbetarekommun) att Socialdemokraterna ska verka för hårdare straff för alla former av sexualbrott
- 15 B79:1 (Ludvika arbetarekommun) att information sker vid ankomst i Sverige
- B80:2 (Stenungsunds arbetarekommun) att regeringen ser över lagstiftning för att strama åt tillgängligheten till det som kan uppfattas som kränkande, förnedrande och eller våldsamt pornografi
- B80:3 (Stenungsunds arbetarekommun) att regeringen verkar för att alla barn- och ungdomstränare inom idrottsrörelsen ska få utbildning i hur de ska prata med unga kring normer, sex och övergrepp
- 25 B80:4 (Stenungsunds arbetarekommun) att regeringen inför en lägstanivå för vad alla kommuner och landsting ska kunna erbjuda barn i form vård och stöd efter att ha blivit utnyttjad sexuellt
- B81:1 (Lunds arbetarekommun) att kvinnojourer bedrivs under kommunalt ansvar med finansiering från staten genom öronmärkta medel
- 30 B84:1 (Stenungsunds arbetarekommun) att förebygga och bekämpa människohandel genom ett heltäckande brottsofferstöd och skydd införs avseende personer som misstänks vara offer för människohandel oavsett ändamål även i fall där en förundersökning inte har inletts
- B84:2 (Stenungsunds arbetarekommun) att en möjlighet att utfärda uppehållstillstånd till medföljande barn till bevispersoner bör övervägas för att underlätta deltagandet i den rättsliga processen
- 35 B84:3 (Stenungsunds arbetarekommun) att se över hur man kan stödja kvinnor även i sina hemländer efter rättegång så de inte lämnas till sitt öde
- B86:1 (Ludvika arbetarekommun) att översyn sker snarast i utbildningsfrågan gällande sexuella

övergrepp

- B86:2 (Ludvika arbetarekommun) att översyn snarast gällande skadeståndsnivåerna gällande sexuella övergrepp som finns i Sverige
- B86:3 (Ludvika arbetarekommun) att översyn om hur man ser på lagen och domar kring dessa
- 5 B86:4 (Ludvika arbetarekommun) att åtgärder snarast sätts in för att skydda och förstå brottsoffren
- B87:1 (Malmö arbetarekommun - enskild) att lagstiftningen om våld i nära relationer ändras eller kompletteras så den blir neutral ifråga om gärningspersonens respektive den för kränkningen utsattes kön eller könsidentitet
- 10 B88:1 (Malmö arbetarekommun) att Socialdemokraterna verkar för att våld i nära relationer gentemot äldre uppmärksammas
- B88:2 (Malmö arbetarekommun) att löpande utbildning och rutiner för vård och omsorgspersonal införs inom både hemtjänst, äldreboenden och inom sjukvården
- B89:1 (Stockholms Arbetarekommun) att införa obligatorisk utbildning i att motverka mäns våld
- 15 mot kvinnor för all vårdpersonal och handläggare på Försäkringskassan
- B89:2 (Stockholms Arbetarekommun) att ställa krav på att frågan om våldsutsatthet ställs rutinmässigt vid samtliga sjukskrivningar av både sjukvården och försäkringskassan
- B90:1 (Vallentuna arbetarekommun) att Socialdemokraterna verkar för att inleda en utredning i syfte att utröna vad som behövs för att driften av kvinno/ mans/ tjejjourer och skyddade
- 20 boenden ska kunna finansieras inom ramen för skattekollektivet
- B90:2 (Vallentuna arbetarekommun) att Socialdemokraterna aktivt ska verka för att kvinno/ mans / tjejjourer ska finansieras inom ramen för skattekollektivet
- B92:1 (Norrköpings arbetarekommun - enskild) att partistyrelsen verkar för att en utredning tillsätts med uppdrag att uppnå ett bättre skydd mot våld och hot om våld genom ändrad
- 25 lagstiftning och andra nödvändiga åtgärder
- B95:1 (Hallsbergs arbetarekommun) att kongressen uppdrar till partiet att lagstifta om insatser för att förebygga och förhindra sexhandel bland särskilt utsatta grupper
- B95:2 (Hallsbergs arbetarekommun) att kongressen uppdrar till partiet att initiera en översyn av Sexköpslagen från 1999 som stärker lagen med syfte att förebygga och förhindra prostitution och
- 30 sexhandel
- D328:3 (Göteborgs partidistrikt) att Socialdemokraterna verkar för att det öppnas fler platser på skyddsboenden som inte kräver biståndsbedömning
- D328:5 (Göteborgs partidistrikt) att Socialdemokraterna verkar för att allt arbete mot våld i nära relationer utgår från principen om att det så långt som möjligt är förövaren snarare än offret som
- 35 ska omlokaliseras, samt att en offentlig utredning tillsätts om hur ett sådant förhållningssätt kan implementeras i samtliga berörda myndighetsorganisationer

Partikongressen föreslår besluta:

att avslå motionerna B42:1, B79:2

B42:1 (Gotlands partidistrikt) att förebyggande av våld i nära relationer blir ett nationellt folkhälsomål

B79:2 (Ludvika arbetarekommun) att muntlig och skriftlig information sker inom SFI

- 5 Partistyrelsens utlåtande över motionerna B26:1, B26:2, B27:1, B28:1, B29:1, B30:1, B31:1, B31:2, B32:1, B32:2, B32:3, B43:1, B43:2, B43:3, B44:1, B46:1, B46:2, B47:1, B48:1, B49:1, B50:1, B50:2, B50:3, B50:4, B50:5, B68:1, B68:2, B69:1, B73:1, B75:1, B78:2, B82:1, B82:2, B83:1, B85:1, B85:2, B85:3, B91:1, B93:1, B94:1, D298:2

UB14 Rättsväsendet

Organiserad brottslighet

- 10 Människor ska kunna känna trygghet mot brott. Det är grundläggande i en demokrati. I dag ser vi en utveckling där brottsligheten i flera städer och bostadsområden ökar och förgrovas. Denna utveckling ska brytas genom kraftfulla åtgärder, både för att minska brottens orsaker som är ojämlikhet, segregation, missbruk och otrygghet, men också genom en modern lagstiftning, ett starkt rättsväsende och en effektiv polis. Organiserad brottslighet utgör ett hot mot det
- 15 demokratiska samhället. Under de senaste 20 åren har den organiserade brottsligheten blivit allt mer komplex, varierad och gränsöverskridande. Brotten som begås är allvarliga och innehåller ofta grovt våld. Det handlar om exempelvis mord, hot, narkotikabrott, vapenbrott, utpressning, bedrägerier och penningtvätt. Ekonomisk vinning och makt är centrala drivkrafter.
- 20 Parallellt med att den traditionella organiserade brottsligheten blivit allt mer avancerad och komplex har lokalt verksamma kriminella personer i vissa områden slutit sig samman och blivit starkare i sin brottsutövning. Med våld och hot som maktmedel skapar dessa individer rädsla och otrygghet i lokalsamhället, vilket lett till att kriminella sammanslutningar har kunnat öka sin makt.
- 25 Vi måste hindra nyrekryteringen till de kriminella nätverken, lagföra dem som har gjort sig skyldiga till brott och skapa en väg ut för de som vill lämna den kriminella banan. Enbart beslutsamhet räcker inte från samhällets sida. Vi måste försäkra oss om att de myndigheter som har som uppgift att skydda oss har de verktyg som behövs för att inte ge de kriminella ett försprång.

Ekonomisk brottslighet

- 30 Den ekonomiska brottsligheten är en del av den organiserade brottsligheten som skapar betydande skada på vårt samhälle. Resurser försvinner som kunde ha använts till vår gemensamma välfärd och tilliten skadas när skatter undviks på olaglig väg och bidragssystemen missbrukas. Den ekonomiska brottsligheten ska därför bekämpas genom repressiva åtgärder och genom att den försvåras med förebyggande åtgärder.

35

Särskilda resurser har skjutits till för att stärka Skatteverkets och Ekobrottsmyndighetens arbete mot skattefusk. Myndigheterna har också i uppdrag att återredovisa hur de har förstärkt och intensifierat arbetet för att hindra skattebrott.

- 5 En viktig del i det förebyggande arbetet är den pågående översyn av välfärdsstatens förmåga att stå emot organiserad och systematisk ekonomisk brottslighet som regeringen nu gör. Syftet är att identifiera risker i välfärdssystemen och andra skattefinansierade system.

Brottsförebyggande insatser

10 Ett område som har getts för lite uppmärksamhet de senaste åren är de brottsförebyggande insatserna. Vår idé om jämlikhet och ett inkluderande samhälle är en viktig grundbult i ett förebyggande arbete. Repressiva åtgärder kan aldrig kompensera för det som är möjligt att göra med tidiga förebyggande åtgärder. Om samhället kan få en person att välja bort en kriminell livsstil eller försvåra för människor att begå brott så är mycket vunnet i såväl pengar som minskat lidande. Ett viktigt steg i detta arbete är ett uppdrag till Brå att genomföra satsning på

15 brottsförebyggande arbete med målsättningen att det ska finnas ett strukturerat brottsförebyggande arbete över hela landet, såväl på lokal som på regional och nationell nivå. Brås brottsförebyggande verksamhet har förstärkts och myndigheten har tillförts ytterligare 15 miljoner kronor årligen för lokal brottsförebyggande verksamhet. Därutöver tilldelas även

20 Utöver de socialt förebyggande insatserna går det också att minska antalet brott genom situationell prevention. Det innebär att vidta åtgärder som försvårar för brottslingar att utföra sin gärning. En viktig sådan åtgärd kan vara användningen av övervakningskameror. För närvarande pågår en statlig utredning som syftar till att lägga fram förslag på hur övervakningskameror kan

25 användas där de behövs som bäst. Partistyrelsen menar att det behövs en utökad möjlighet till användning av kameror på de mest brottsdrabbade platserna.

Hatbrott

30 Ett jämlikt samhälle kan inte acceptera att vissa grupper utsätts för hot och våld. Rasism och andra former av fientlighet är grunden för det förtryck som personer utsätts för på grund av sin sexuella läggning, könsidentitet eller sin etniska- eller religiösa tillhörighet. Det kräver insatser mot rasism och hatbrott som är effektiva och tar sin utgångspunkt i hur attityder och värderingar ser ut i samhället idag.

35 I en nyligen antagen handlingsplan mot hatbrott pekas riktningen för det framtida arbetet på detta område ut. Arbetet ska bygga på mer kunskap genom utbildning och forskning, förbättrad samordning och uppföljning, ökat stöd och fördjupad dialog inom civila samhället, ett förstärkt förebyggande arbete på nätet och ett mer aktivt rättsväsende. I det ingår också utbildningar inom

rättsväsendet för att höja kunskapen kring rasism och andra former av fientlighet som kan leda till hatbrott.

5 Det är viktigt att polisen tar ett samlat grepp kring brott som hotar de grundläggande fri- och rättigheter som rör vårt öppna samhälle. Inom Polismyndigheten har arbetet mot hatbrott förstärkts väsentligt genom att en ny hatbrottsenhet har bildats i Polisregion Väst samtidigt som antalet anställda som arbetar med hatbrott har ökat. I samband med detta har också hatbrottsenheterna getts ett breddat mandat. Hatbrott i alla former, hot mot förtroendevalda, hot mot medieredaktioner och liknande brott ska hanteras som en helhet i ett större sammanhang.

10 Förmågan att hantera hot mot förtroendevalda och journalister har därmed ökat. I detta ingår också att arbeta mot hat och kränkningar på nätet. En allt större del av tillvaron utspelar sig på nätet, något som i synnerhet gäller för unga människor. Kränkningar, hot och hat på nätet ska tas på lika stort allvar som när det sker öga mot öga. Därför ser partistyrelsen positivt på det pågående arbetet med att stärka det straffrättsliga skyddet för den personliga integriteten, särskilt

15 mot hot och kränkningar. Avsikten är bland annat att införa ett nytt brott i brottsbalken, olaga integritetsintrång, som ska gälla utanför det grundlagsskyddade området och som innebär ett straffansvar för den som gör intrång i någon annans privatliv genom att sprida vissa integritetskänsliga bilder eller andra uppgifter. Att regeringen har aviserat en översyn av hatbrottslagstiftningen med syfte att öka det straffrättsliga skyddet för transpersoner är positivt.

20 Ett av de stora problemen med kränkningar på nätet är att det är väldigt svårt att få bort kränkande material. Det bör finnas ett krav på den som tillhandahåller en tjänst att ta bort vissa kränkande meddelanden även som andra har skickat in. Brotten ofredande och olaga hot ska moderniseras och utvidgas. Partistyrelsen anser att det ska införas en skyldighet för den som tillhandahåller en elektronisk anslagstavla att ta bort eller förhindra spridning av meddelanden

25 som kränker den personliga integriteten. Dessa lagändringar är av särskild relevans för personer som är offentliga i stor utsträckning som journalister och förtroendevalda som är vanligt förekommande offer för hot och ofredanden.

Arbetet mot terrorism, övervakning och personlig integritet

30 Regeringen slog fast i regeringsförklaringen efter valet 2014 att rättssäkerheten och den personliga integriteten skulle stärkas. Samtidigt har det senaste årets många terroristdåd och det stora antalet personer som har rest ner till konfliktzoner för att ansluta sig till terroristgrupper inneburit en allt större utmaning för Sverige. Händelserna har lett till krav på nya befogenheter och mer resurser till Polismyndigheten och Säkerhetspolisen.

35 Varje år redovisas den öppna polisens användning av hemliga tvångsmedel genom en regeringsskrivelse. Där framgår i vilken omfattning verktyg som hemlig avlyssning och inhämtning av elektronisk kommunikation har använts. Från och med redogörelsen för 2015 ingår Säkerhetspolisen användning i den skrivelsen. Därmed har Sverige en av världens mest transparenta säkerhetstjänster och en öppenhet kring användandet av hemliga tvångsmedel som

få andra länder har. Partistyrelsen menar dock att om möjligheten för polis eller säkerhetspolis att övervaka medborgare utökas bör det samtidigt också göras en analys av om hur detta kan göras så transparent som möjligt.

Kriminalvård och straff

- 5 En effektiv kriminalvård är avgörande för att göra samhället säkrare och för att minska risken för återfall i brott. Samtidigt som säkerhetsnivån måste vara hög och samhällets intresse av att skydda sig uppnås, måste återanpassning i samhället och den enskildes grundläggande rättigheter också beaktas. Det gäller även för verksamheten inom landets häkten. Häktning är ibland en nödvändig åtgärd för att undvika att misstänkta saboterar utredningen, avviker eller hotar vittnen. Vid riktigt
- 10 allvarliga brott kan det också vara nödvändigt att besluta om restriktioner för att hindra kommunikation med omvärlden. Alltför omfattande användning av restriktioner, långa häktningstider och brist på isoleringsbrytande åtgärder kan dock leda till ett oproportionerligt lidande för den häktade.
- 15 Det pågår flera utredningar som överväger åtgärder för att i den mån det är möjligt minska häktningstider och användningen av restriktioner. Möjligheten att dela upp stora brottmål och i större utsträckning använda inspelade förhör är en del. Alternativ till häktning genom ökad användning av fotboja och placering av unga misstänkta på SIS-boenden en annan. Dessutom ses regelverket för att besluta användningen av restriktioner över och detsamma gäller rätten till
- 20 isoleringsbrytande insatser. Partistyrelsen ser att det är nödvändigt att gå fram med förslag på detta område. Ett döma en människa till fängelse är ett kraftfullt verktyg som också innebär ett stort ingrepp i den enskildes frihet. Syftet är att skydda samhället, ge brottsoffer upprättelse och att ge förövare vård för att undvika återfall i brott. Straffets omfattning och utformning är en balansgång mellan dessa syften vilket är en av de svåraste utmaningarna för rättspolitiken att
- 25 hantera. Redan när ett straff börjar avtjänas måste planeringen för frigivning påbörjas.

- Det är avgörande att kriminalvården har förmåga att hantera intagna med behov av vårdinsatser. För intagna som är i behov av särskilt stöd och omhändertagande finns därför så kallade
- 30 avdelningar för särskilt resurskrävande intagna. På dessa avdelningar arbetar kriminalvårdare som har fortbildning i psykiatri och en psykolog är knuten till varje avdelning.

- Regeringen har gett Kriminalvården i uppdrag att förstärka myndighetens arbete med utslussning av klienter i anstalt och frivård. Uppdraget syftar till att dömda inte ska återfalla i brott bara för att frigivningen inte är tillräckligt väl planerad. En utredare ska också återkomma med förslag på
- 35 hur de sociala insatserna kring nyligen frigivna kan samordnas bättre. Några motionärer föreslår att villkorlig frigivning avskaffas. Partistyrelsen delar inte denna uppfattning, men ser positivt på den utredning som regeringen har tillsatt som syftar till att se över villkoren för att släppas ut innan hela straffet har avtjänats. En annan motionär föreslår att bötesbeloppet vid fortkörning

ska dubblas. Dessa bötesbelopp beslutas genom myndighetsbeslut av Riksåklagaren i samråd med Polismyndigheten och partistyrelsen anser inte att den ordningen bör ändras.

Domstolar och brottsoffer

5 Nämndemannainstitutet är ett viktigt inslag i det svenska rättsväsendet. Det ger medborgarna en insyn i domstolarnas verksamhet och säkerställer att samhällets värderingar återspeglas i rättsväsendets arbete. Vår övertygelse är att nämndemannainstitutet är viktigt för medborgarnas förtroende för rättsväsendet. Det är därför viktigt att detta system bevaras, men också att det ges de förutsättningar som krävs för att fungera väl. För att förbättra förutsättningarna att rekrytera nämndemän, behålla de som redan finns samt för att säkerställa deras kompetens har flera 10 insatser gjorts. Ersättningarna till nämndemännen har höjts, Domstolsverket har tagit fram en uppdaterad introduktions- och repetitionsutbildning och en kommunikationsinsats har gjorts för att bredda rekryteringen. Partistyrelsens mening är att det även framöver är viktigt att en mångfald inom nämndemannakåren säkerställs så att kårens sammansättning speglar befolkningen i övrigt.

15 Ett prioriterat område inom kriminalpolitiken är bättre stöd till brottsoffer. De åtgärder som regeringen har vidtagit för att förstärka resurserna till brottsofferstödjande organisationer är därför viktiga. Till kvinno- och tjejjourernas arbete avsätter regeringen 100 miljoner kr årligen under mandatperioden. Regeringen har även genomfört åtgärder som medför att 20 Brottsofferjouren Sverige och de ideella brottsofferjourerna får kraftigt stärkta resurser. Avgiften till brottsofferfonden och avgiften för den som avtjänar fängelsestraff genom fotboja har också höjts.

25 En motionär föreslår att en särskild familjedomstol inrättas. Partistyrelsen delar inte meningen att en ny domstol bör inrättas, men instämmer i betydelsen av en hög kunskap om barnperspektivet inom rättsväsendet. Det är därför viktigt att de personer som arbetar specifikt med brott mot barn har särskild utbildning för det. Vi ser också positivt att en utredning nu ska se över hur barns rättsliga status kan stärkas för barn i skyddat boende.

30 Gällande ersättning till brottsoffer så menar partistyrelsen att ordningen att det är gärningsmannen som ska krävas på ersättning är principiellt viktig. Om ett brottsoffer har drabbats av en skada till följd av ett brott men inte får ut vare sig skadestånd från gärningsmannen eller försäkringsersättning, kan brottsoffret i stället få brottsskadeersättning från staten. Brottsskadeersättningen bör dock inte ersätta det ansvar som gärningspersonen själv har 35 för att i första hand ersätta den skada som han eller hon har orsakat genom brottet.

Polisen

Polisen är satt under stor press. Andelen uppklarade brott har sjunkit. Den grova organiserade brottsligheten och inte minst gängkriminaliteten ställer höga krav på polisen. Polismyndigheten

har fler anställda än någonsin tidigare och är efter den genomförda enmyndighetsreformen Sveriges största myndighet. De kommande åren ges Polismyndigheten ett betydande resurstillskott. Hur dessa resurser bäst fördelas inom myndigheten är rikspolischefens ansvar. En motionär förespråkar att även andra myndigheter i rättskedjan bör ges motsvarande tillskott för att hantera en eventuell tillströmning av fall. Detta bedömer partistyrelsen inte vara nödvändigt eftersom exempelvis Åklagarmyndigheten har en god ekonomi och förmåga att hantera en högre belastning.

Kompetensförsörjningen inom Polismyndigheten är en central uppgift för att använda de befintliga resurserna så väl som möjligt. Kravprofilen för den som ska bli polis måste vara en fråga för myndigheten. Regeringen har beslutat om ökade befogenheter för civilanställda vilket ger en större frihet att arbeta med personalsammansättningen och rekrytera rätt kompetens. Därmed ökar förmågan att utföra det som är polisens samhällsuppdrag, att minska brottsligheten och öka tryggheten i samhället. Hur balansen mellan antal civilanställda och antal poliser bör vara bestäms bäst av Polismyndigheten.

En motionär föreslår att beredskapspolisen återinförs som en förstärkningsresurs. Beredskapspolisen avskaffades 2012 eftersom den användes ytterst sällan och bedömdes vara alltför kostsam sett till nyttan som tillfördes. Såväl Polismyndigheten som arbetstagarorganisationen Polisförbundet motsätter sig att den återinförs. Det är därför osannolikt att den skulle komma till användning och tillföra verksamheten någon nytta. Partistyrelsen menar därför att det i nuläget inte är aktuellt att prioritera resurser till att återinföra beredskapspolisen.

I en motion föreslås en översyn av ordningslagen för att komma till rätta med störningar som orsakas av hög musik i bilar. Partistyrelsens bedömning är att lagstiftningen redan i nuläget är tillräcklig för att hantera en sådan situation och att det bör räcka med ändrade rutiner inom rättskedjan. En annan motionär föreslår att polisens internutredningar hanteras externt. Polisens avdelning för särskilda utredningar är tydligt skild från den operativa verksamheten genom att dess chef tillsätts genom beslut av regeringen och den har ett eget separat kansli. Vi ser inget behov av ytterligare förändringar.

Partikongressen föreslås besluta:

att bifalla motionerna B29:1, B75:1

B29:1 (Katrineholms arbetarekommun) att den som utreder brott där barn är inblandade ska ha särskild utbildning
B75:1 (Malmö arbetarekommun) att hatbrottslagstiftningen och dess tillämpning ses över i syfte att säkerställa att den de facto skyddar alla människors lika värde

Partikongressen föreslår besluta:

att anse följande motioner besvarade med hänvisning till utlåtandet: B26:1, B26:2, B27:1, B28:1, B30:1, B31:1, B31:2, B32:2, B32:3, B43:1, B43:3, B44:1, B46:1, B46:2, B47:1, B48:1, B49:1, B50:1, B50:2, B50:3, B50:4, B50:5, B69:1, B73:1, B78:2, B82:1, B82:2, B83:1, B85:1, B85:3, B93:1, D298:2

- 5
- B26:1 (Göteborgs partidistrikt) att folkvalda politiker får en större insyn i myndigheter som bedriver övervakning av telefonsamtal och annan datatrafik, med syfte att tillse att dessa myndigheter bedriver den verksamhet de fått i uppdrag att bedriva
- 10 B26:2 (Göteborgs partidistrikt) att myndigheter som bedriver övervakning av telefonsamtal och annan datatrafik blir skyldiga att informera medborgare som blivit utsatta för avlyssning om när och varför de blivit avlyssnade. Denna information ska tillkännages till medborgaren antingen då den åtalas för brott eller då en misstanke om brott kan avskrivas
- B27:1 (Ale arbetarekommun) att ge regeringen i uppdrag att i budgeten för år 2018 fördubbla ersättningen per arbetsdag för lekmannadomarna i domstolarna såsom tingsrätt och hovrätt
- 15 B28:1 (Eskilstuna arbetarekommun) att det införs rätt till ersättning för förlorad Tjänste/Avtalspension för nämndemän i Tingsrätt, Hovrätt, Förvaltningsrätt och Kammarrätt
- B30:1 (Karlskrona arbetarekommun) att Socialdemokraterna ska arbeta för att införa en lagstiftning som innebär dubblering av de böter som utdöms vid fortkörning i samband med vägarbeten
- 20 B31:1 (Gävle arbetarekommun) att med kraft verka för att minska den ekonomiska brottsligheten
- B31:2 (Gävle arbetarekommun) att regeringen avsätter en tillräcklig summa för att få ett trendbrott när det gäller den ekonomiska brottsligheten
- B32:2 (Kristinehamns arbetarekommun) att utbildningen för domare ses över så den blir mer specialinriktad på familjen
- 25 B32:3 (Kristinehamns arbetarekommun) att utbildningen för nämndemän ses över
- B43:1 (Linköpings arbetarekommun - enskild) att avskaffa den villkorliga frigivningen, den så kallad två tredjedelsregeln
- B43:3 (Linköpings arbetarekommun - enskild) att frigivna har en prövningsperiod motsvarande en tredjedel av straffets längd och den som inte sköter sig i frihet får avtjäna en tredjedel av straffets längd i fängelse
- 30 B44:1 (Stockholms Arbetarekommun - enskild) att det avsätts resurser för att utarbeta en konkret handlingsplan för att bemöta och agera mot hot mot kulturarbetare och arrangörer i samband med scen/filmkonstföreställningar och utställningar vid skolor och andra platser
- 35 B46:1 (Örebro arbetarekommun) att anmälningar om hot mot journalister ska ges hög prioritet
- B46:2 (Örebro arbetarekommun) att straffskalan vid hot mot journalister ses över
- B47:1 (Växjö arbetarekommun) att skadeståndet som har fastställts i den fällande domen utbetalas till brottsoffret av staten
- 40 B48:1 (Växjö arbetarekommun) att Socialdemokraterna arbetar för att underlätta för kommuner samt myndigheter att använda kameror för att öka tryggheten, stävja brott samt öka möjligheten att lagföra brottslingar

- B49:1 (Sigtuna arbetarekommun) att Socialdemokraterna bifaller motionen och arbetar för att införa en uppdragsutbildning för att civilanställda ska kunna bli poliser
- B50:1 (Falun arbetarekommun) att psykolog finns tillgängliga för samtal på alla häkten för alla intagna inte bara för unga upp till 21 år
- 5 B50:2 (Falun arbetarekommun) att man ser till att unga under 25 år får lämna cellen minst 3 timmar om dagen med meningsfull sysselsättning, oavsett om de har restriktioner eller ej
- B50:3 (Falun arbetarekommun) att det finns ändamålsenliga lokaler tillgängliga för aktiviteter på våra häkten
- B50:4 (Falun arbetarekommun) att man säkerställer att alla intagna erbjuds motiverandesamtal av
10 personal med adekvat utbildning och med ett uppdrag att arbeta med en livsstilsförändring
- B50:5 (Falun arbetarekommun) att arbeta för att inrätta häkte/frivård och åklagarmyndighet i samma byggnad för att underlätta samarbete
- B69:1 (Sigtuna arbetarekommun) att Socialdemokraterna bifaller motionen och arbetar för att civilanställda inom polisen ska kunna få göra utlandstjänstgöring
- 15 B73:1 (Eskilstuna arbetarekommun) att Socialdemokraterna verkar för att proportionerligt fördela medel i hela kedjan
- B78:2 (Sundsvalls arbetarekommun) att Socialdemokraterna ska verka för att polisen får mer resurser för att klara upp sexualbrott
- B82:1 (Göteborgs partidistrikt) att Sverige i EU-parlamentet verkar för en gemensam, kraftig europeisk lagstiftning som fördömer näthatet och leder till fler fällande domar i hela unionen
- 20 B82:2 (Göteborgs partidistrikt) att Sverige i EU-parlamentet verkar för att mer resurser anslås för att identifiera, stoppa och döma näthat och de som utför det
- B83:1 (Haninge arbetarekommun) att man parallellt med arbetet med lagstiftning skyndsamt vidtar åtgärder för att underlätta för medborgarna att inhämta information om hatbrott och att
25 anmäla dessa
- B85:1 (Malmö arbetarekommun - enskild) att lagstiftningen mot hatbrott som finns också ska tillämpas i praktiken
- B85:3 (Malmö arbetarekommun - enskild) att det införs obligatorisk utbildning i antirasism, genus och normkritik för rättsväsendet
- 30 B93:1 (Norrköpings arbetarekommun - enskild) att man skall ändra Brottsbalk (1962:700) 26 Kap 6 § till: När två tredjedelar av ett tidsbestämt fängelsestraff, dock minst en månad, har avtjänats skall den dömda frigges villkorligt med fotboja under den kvarvarande strafftid, om inte annat följer av andra eller tredje stycket
- D298:2 (Hallsbergs arbetarekommun) att partiet initierar en översyn av Brottsbalken så att
35 människor med psykisk ohälsa som döms kan ges en mer relevant påföljd som bättre är anpassad för denna grupp

Partikongressen föreslår besluta:

att avslå motionerna B32:1, B43:2, B68:1, B68:2, B85:2, B91:1, B94:1

- B32:1 (Kristinehamns arbetarekommun) att en utredning görs om att inrätta en Familjedomstol
- B43:2 (Linköpings arbetarekommun - enskild) att dömda som inte sköter sig i fängelset kan få sina straff förlängda med en tredjedel av straffets längd
- B68:1 (Sigtuna arbetarekommun) att bifalla motionen och arbeta för att en grundlig utredning görs kring synkravet
- 5 B68:2 (Sigtuna arbetarekommun) att bifalla motionen och arbeta för att införa ett rimligt synkrav för att undvika indirekt eller direkt diskriminering och för att kunna öka konkurrensen till polisutbildningen
- B85:2 (Malmö arbetarekommun - enskild) att en oberoende part tillsätts för att utreda
- 10 brottssanklagelser inom polisväsendet
- B91:1 (Sigtuna arbetarekommun) att Socialdemokraterna ska arbeta för att regeringen återinför beredskapspolisen som förstärkningsresurs till polisen
- B94:1 (Arvika arbetarekommun) att den lagöverträdelse i form av att framföra ett fordon med extremt hög musik under sena kvällar och nätter flyttas från Brottsbalken till Ordningsstadgan.
- 15 Detta i akt och mening att ge polisen ett fungerande och kraftfullt verktyg

FÖRSVARA DEMOKRATIN OCH DET ÖPPNA SAMHÄLLET

- Partistyrelsens utlåtande över motionerna B9:5, B15:2, B100:1, B100:2, B100:3, B127:1, B127:2, B127:3, B130:1, B130:2, B134:1, B134:2, B134:3, B134:4, B134:5, B135:1, B151:1, B151:2, B151:3, B152:1, B152:2, B157:1, B157:2, B158:1, B158:2, B158:3, B160:1, B160:2, B161:1, B161:2, B165:1, B169:1, B169:2, B171:1, B179:1, B181:3, C156:3, D196:5, D259:1, F142:3, F143:3, F144:3, F145:3, F146:3, G79:1, G80:1, G81:1
- 20

UB15 Civilsamhälle m.m.

- Ett starkt och levande civilsamhälle är demokratins underbyggnad. Det består av ideella föreningar och stiftelser, folkrörelser och samfund, kooperativ, aktionsgrupper och nätverk, som har byggts av människor som i fri samverkan vill förverkliga sina idéer, utveckla gemenskapen och tillvarata sina intressen. Det civila samhället skapar mötesplatser fredade för kommersiella lönsamhetskrav där medborgarna naturligt kan koppla sina egna erfarenheter och krav till ett vidare samhällsligt perspektiv. Det ökar medvetenheten om demokratins värden och bygger upp det egna ansvaret för demokratin.
- 25
- 30

- Den förändringskraft som uppstår när människor möts till gemensam handling måste ha en avgörande roll i samhällsbygget. Samhällsarbetet måste bygga på tilltro till och respekt för medborgarnas eget engagemang och medborgarnas egna organisationer. Med en levande vardagsdemokrati skapas den tillit till varandra och till de gemensamma institutionerna som kännetecknar ett gott samhälle med ett stort socialt kapital. Den visar att det är möjligt att
- 35

tillsammans förändra tillvaron, göra något annorlunda och bättre. Vi socialdemokrater vill underlätta för civilsamhällesorganisationer att verka och för att dialogen mellan civilsamhället och berörda myndigheter främjas. Särskilt när det gäller EU-området och att söka EU-bidrag finns särskilda problem för civilsamhällesorganisationer. Det civila samhällets organisationer gör stora insatser inte minst inom det sociala området.

Idrottsrörelsen är en av våra största folkrörelser. Staten bidrar till verksamheten, och idrotten organiserar, styr och leder den självständigt. Staten har en dialog med idrotten men det är viktigt att statens insatser regleras på en övergripande nivå och inte på detaljnivå. Det livslånga idrottandet är dock en prioriterad fråga av många skäl, det är bra för folkhälsan och för den sociala sammanhållningen – att stimulera det livslånga idrottandet är en utmaning för samhället och idrotten. Även Riksidrottsförbundet har pekat ut ett livslångt idrottande som en viktig del i sitt strategiarbete.

Det civila samhället utvecklas, det tillkommer hela tiden nya verksamheter och intressen – människor går samman och bildar rörelser och organisationer, det gäller hela civilsamhället: idrotten, trossamfunden och kulturen. Över tid finner dessa organisationer sin hemvist, detta är inte något som politiken styr. Till exempel är det Riksidrottsförbundet som själva beslutar om vem som ska tas upp som medlem, inte regering eller riksdag. E-sporten är en ny tävlingsinriktad del av spelkulturen. Det är civilsamhällets, inte politikens uppgift att se hur e-sporten på lämpligaste sätt finner sin plats i det civila samhället, och därmed också i de regelverk av myndighetskaraktär som omfattar det civila samhället.

Trossamfunden är en annan viktig del av det civila samhället. Sedan skiljandet av Svenska Kyrkan från staten utgår från staten endast ett stöd till kyrkobyggnader, den s.k. kyrkoantikvariska ersättningen. Till övriga samfund utgår statsbidrag fördelade av Nämnden för statligt stöd till trossamfunden. Staten tillhandahåller utbildning i religion och teologi vid flera högskolor. Samfunden, t.ex. Svenska kyrkan tillhandahåller pastoral utbildning. Nämnden för statens stöd till trossamfunden genomför hösten 2016 en kompetensutveckling för ledare inom trossamfundens församlingar och föreningar.

Vi tror att civilsamhället kan spela en särskilt betydande roll för att integrera nyanlända, inte minst på landsbygden ser vi goda exempel på vad civilsamhället i samverkan med kommunen kan åstadkomma för att utveckla en bygd, bidra till integration och till att nyanlända stannar kvar på mindre orter.

Både folkrörelserna och folkbildningen utgör, enligt partistyrelsen, omistliga delar av den svenska modellen, och bör fortsatt ha ett samhälleligt stöd. Barn och unga ska fortsatt prioriteras. Dialogen mellan staten och region/kommuner bör fortsätta utvecklas. Både civilsamhällets

organisationer liksom folkbildningen ska ha stor frihet att utforma sina verksamheter med stöd av staten. Att det finns mötesplatser och samlingslokaler är av avgörande betydelse för att utveckla demokratin, så har det varit sedan arbetarrörelsen bildades. Att finna lokaler att mötas i och bedriva verksamhet i kan vara svårt, särskilt i våra storstadsområden, där samlingslokalerna är privata och tar ut höga hyror. Det är viktigt att fortsatt utveckla frågan om mötesplatser, särskilt i socioekonomiskt svaga områden.

Vid kongressen 2015 fattades beslut om att ta fram ett socialdemokratiskt folkrörelsepolitiskt program, det arbetet har genomförts och kommer att behandlas av partistyrelsen under 2017.

Att som civilsamhällesorganisationer erhålla samhällligt förpliktigar. Man ska leva upp till samhällliga grundvärderingar och ska präglas av på en uppfattning om alla människors lika värde. Särskilt viktigt är det att verksamheterna är fria från diskriminering och särbehandling av människor beroende på kön, ålder, etnisk bakgrund, religion och sexuell orientering.

Den svenska spelmarknaden har de senaste åren genomgått en stor förändring. Bland annat har utvecklingen av internet gjort att spelandet allt oftare sker med hjälp av datorer, smarta telefoner och surfplattor, många gånger över nationsgränserna. Utländska spelbolag, som inte har tillstånd att anordna lotteri i Sverige, har i dag en marknadsandel på 21 procent. Till följd av att en allt större andel av spelandet sker hos utländska spelbolag minskar den statliga kontrollen över spelmarknaden. Detta är ett problem, inte minst då konsumentskyddet, med den nuvarande regleringen, inte kan garanteras.

Regeringen har tillsatt en utredare som ska lämna förslag till en ny spelreglering, som ska syfta till att skapa en spelmarknad som präglas av ett högt konsumentskydd, hög säkerhet i spelen och tydliga förutsättningar för att få verka på marknaden. Regleringen ska bygga på ett licenssystem som innebär att alla som agerar på den svenska spelmarknaden ska göra det med behöriga tillstånd, och att aktörer utan tillstånd ska stängas ute. En utgångspunkt är vidare att de negativa konsekvenserna av spelandet ska begränsas. Ett högt konsumentskydd förutsätter också en reglering som tar sociala hänsyn, med krav på bl.a. måttfull marknadsföring. Frågor som rör spelmissbruk och otillbörlig reklam kommer att behandlas. Vi vill ha kraftfulla insatser på området. En särskild form av spel är spel på hästar. Självfallet gäller svenska djurskyddsregler för all tävlingsverksamhet med hästar.

Reklam är en form av marknadsföring. Vi har idag ett regelverk för hur reklam ska vara utformad. Marknadsföringslagen skyddar medborgarna mot vilseledande, aggressiv och annan otillbörlig marknadsföring, det finns särskilda bestämmelser avseende reklam riktad mot barn. Ett problem som finns är att vi i Sverige ser på tv-kanaler som sänder från länder som har andra

reklamregler än Sverige. Partistyrelsen skulle gärna se skärpta regler för alkoholreklam i tv inom EU.

Partikongressen föreslås besluta:

att bifalla motionerna B151:2

5

B151:2 (Partille arbetarekommun) att Socialdemokraterna granskar sina samarbetspartner, både i och utom Sverige, när det gäller att följa mänskliga rättigheter och ställa krav vid samarbete eller eventuella bistånd/bidrag

Partikongressen föreslås besluta:

10 att anse följande motioner besvarade med hänvisning till utlåtandet: B9:5, B15:2, B100:1, B127:1, B127:2, B127:3, B130:1, B130:2, B134:1, B134:2, B134:3, B134:4, B134:5, B135:1, B151:1, B151:3, B152:1, B152:2, B158:1, B158:2, B158:3, B160:1, B160:2, B161:1, B161:2, B165:1, B169:1, B169:2, B171:1, B179:1, B181:3, C156:3, D196:5, D259:1, F142:3, F143:3, F144:3, F145:3, F146:3, G79:1, G80:1, G81:1

15

B9:5 (Uppsala arbetarekommun - enskild) att satsningar görs på folkbildningsarbete för att motarbeta okunskap och mytbildning kring romer och andra utsatta EU-medborgare i samverkan med civilsamhällesorganisationer, särskilt romers och utsatta EU-medborgares egna

20 B15:2 (Ludvika arbetarekommun) att högre ekonomiskt stöd ges till föreningar och civilsamhällets organisationer, samt till barn- och ungdomsverksamheter på landsbygden

B100:1 (Sandvikens arbetarekommun - enskild) att Svenska Kyrkan likställs med alla andra trossamfund

B127:1 (Linköpings arbetarekommun) att Socialdemokraterna verkar för ett ökat folkbildningsanslag

25 B127:2 (Linköpings arbetarekommun) att Socialdemokraterna verkar för att folkbildningsbidraget årligen uppräknas

B127:3 (Linköpings arbetarekommun) att Socialdemokraterna verkar för att folkbildningsanslaget ska omfatta alla människor i samhället dvs även personer som ännu inte fått uppehållstillstånd

30 B130:1 (Mora arbetarekommun) att socialdemokratiska partiet verkar för att svenska myndigheter arbetar för att underlätta möjligheterna för föreningar att jobba med projekt som är finansierade med EU-medel

B130:2 (Mora arbetarekommun) att de svenska myndigheternas regelverk utformas på ett sådant sätt att problemen med likviditetsbristen i EU-projekt undanröjs

35 B134:1 (Malmö arbetarekommun) att det tas fram ett särskilt handlingsprogram som fastslår vår politik gentemot den idéburna sektorn med särskilt fokus på deras självklara roll i samhällsbygget

B134:2 (Malmö arbetarekommun) att modeller för långsiktigt hållbara relationer med den idéburna sektorn ska utvecklas och stöttas

B134:3 (Malmö arbetarekommun) att Socialdemokraterna tar initiativ till ett övergripande

kontrakt mellan staten och den idéburna sektorn

B134:4 (Malmö arbetarekommun) att våra medlemsutbildningar ses över och kompletteras med kurspass om den idéburna sektorn, dess historia och framtida roll för demokrati och samhällsbygge

- 5 B134:5 (Malmö arbetarekommun) att partistyrelsen får i uppdrag att utveckla en strategi som säkerställer att den idéburna sektorn får resurser som möjliggör medverkande på lika villkor i framtagande av planer lokalt, regionalt och nationellt

- B135:1 (Stockholms Arbetarekommun - enskild) att partiet verkar för att införa ett ekonomiskt stöd liknande aktivitetsstödet som finns för barn och ungdomar men att det ska utgå för alla, oavsett ålder, förslagsvis under en försöksperiod om två år i Järva, Skärholmen, Biskopsgården, Rosengård och andra socialt utsatta områden

- 10 B151:1 (Partille arbetarekommun) att alla föreningar som söker kommun- eller statsbidrag skall säkerställa att de följer svenska lagar

- B151:3 (Partille arbetarekommun) att Socialdemokraterna avbryta allt samarbete eller bistånd vid vetenskap om kvinnoförtryck och tydligt ta avstånd från dessa organisationer och föreningar

- 15 B152:1 (Vårgårda arbetarekommun) att alla föreningar som söker kommun- eller statsbidrag skall säkerställa att de följer svenska lagar

- B152:2 (Vårgårda arbetarekommun) att partiet granskar sina samarbetspartner, både i och utom Sverige, när det gäller att följa mänskliga rättigheter och ställa krav vid samarbete eller eventuella

- 20 bistånd/bidrag
B158:1 (Linköpings arbetarekommun - enskild) att Socialdemokraterna ska arbeta för att E-sport bör legitimeras och likställas med sport

- B158:2 (Linköpings arbetarekommun - enskild) att Socialdemokraterna ska arbeta för att E-sportsutövare får likadana privilegier som sportutövare

- 25 B158:3 (Linköpings arbetarekommun - enskild) att Socialdemokraterna ska arbeta för att migrationsverket behandlar e-sportsutövare och sportutövare likvärdigt

- B160:1 (Uddevalla arbetarekommun) att partiets riksdagsledamöter under allmänna motionstiden lägger motioner om striktare regler för alkohol- och spelreklamen

- 30 B160:2 (Uddevalla arbetarekommun) att partiet via ledamöter i EU-parlamentet verkar i samma syfte

- B161:1 (Jönköpings arbetarekommun) att omregleringen av spelet bör ta sikte på att spel på levande hästar skall särskiljas från annat spel

- B161:2 (Jönköpings arbetarekommun) att de eller de organisationer som beviljas licens för spel på levande hästar skall presentera en plan för hur man tänker gynna hästägandet, landsbygdsutvecklingen och djurskyddet

- 35 B165:1 (Hallsbergs arbetarekommun) att kongressen beslutar att omedelbart ge Folkbildningsrådet i uppdrag att se över sitt nya bidragssystem och korrigera det så att människor, oavsett var de bor i Sverige, inte straffas och att de studieförbund som verkligen arbetar för att uppnå statens syften med folkbildningen ges fortsatta långsiktiga möjligheter att

- 40 arbeta
B169:1 (Uppsala arbetarekommun - enskild) att en utredning görs som på sikt ska leda till att

- någon typ av varningstexter i samband med spel kommer till stånd
- B169:2 (Uppsala arbetarekommun - enskild) att del av spelbolagens vinst avsätts för förebyggande åtgärder för vård av spelberoende och att detta tas upp på EU-nivå
- B171:1 (Sotenäs arbetarekommun) att Socialdemokraterna verkar för att regeringen verkar för att man förbjuder gratis spinn och gratis bingo
- 5 B179:1 (Borlänge arbetarekommun) att i samråd med den socialdemokratiska SKL-gruppen utveckla politik för ett nytt handslag mellan stat, regioner och kommuner kring sitt gemensamma ansvar för att stödja och respektera folkrörelser och folkbildning som självständiga demokratibärare
- 10 B181:3 (Örebro läns partidistrikt) att Socialdemokraterna verkar för att de offentliga ekonomiska anslagen till föreningslivet och civilsamhället ökar
- C156:3 (Östergötlands partidistrikt) att Socialdemokraterna verkar för att stärka civilsamhället för att ytterligare utveckla integrationen
- D196:5 (Borlänge arbetarekommun) att folkrörelser och organisationer som arbetar med sociala frågor får särskilda medel för att bygga upp ett aktivt utvecklings- och metodarbete för att skapa bättre relationer mellan barn och vuxna
- 15 D259:1 (Stockholms partidistrikt) att Socialdemokraterna som parti ser till att äldres inflytande säkerställs i politiska sammanhang och att äldre ses som en välkommen resurs i samhället efter avslutat yrkesliv
- 20 F142:3 (Södermanlands partidistrikt) att Socialdemokraterna verkar för att de offentliga ekonomiska anslagen till föreningslivet och civilsamhället ökar
- F143:3 (Östergötlands partidistrikt) att Socialdemokraterna verkar för att de offentliga ekonomiska anslagen till föreningslivet och civilsamhället ökar
- F144:3 (Stockholms läns partidistrikt, Södermanlands partidistrikt, Uppsala läns partidistrikt, Västmanlands partidistrikt, Örebro läns partidistrikt, Östergötlands partidistrikt, Stockholms partidistrikt) att Socialdemokraterna verkar för att de offentliga ekonomiska anslagen till föreningslivet och civilsamhället ökar
- 25 F145:3 (Stockholms läns partidistrikt) att Socialdemokraterna verkar för att de offentliga ekonomiska anslagen till föreningslivet och civilsamhället ökar
- 30 F146:3 (Uppsala läns partidistrikt) att Socialdemokraterna verkar för att de offentliga ekonomiska anslagen till föreningslivet och civilsamhället ökar
- G79:1 (Lidingö arbetarekommun) att uppdra till partistyrelsen att i samråd med den socialdemokratiska SKL-gruppen utveckla politik för ett nytt handslag mellan stat, regioner och kommuner kring sitt gemensamma ansvar för att stödja och respektera folkrörelser och folkbildning som självständiga demokratibärare
- 35 G80:1 (Ludvika arbetarekommun) att i samråd med den socialdemokratiska SKL-gruppen utveckla politik för ett nytt handslag mellan stat, regioner och kommuner kring sitt gemensamma ansvar för att stödja och respektera folkrörelser och folkbildning som självständiga demokratibärare
- 40 G81:1 (Smedjebackens arbetarekommun) att i samråd med den socialdemokratiska SKL-gruppen utveckla politik för ett nytt handslag mellan stat, regioner och kommuner kring sitt gemensamma

ansvar för att stödja och respektera folkrörelser och folkbildning som självständiga demokratibärare

Partikongressen föreslår besluta:

att avslå motionerna B100:2, B100:3, B157:1, B157:2

- 5
- B100:2 (Sandvikens arbetarekommun - enskild) att fastigheter i form av byggnader och mark förvaltas av samhället
- B100:3 (Sandvikens arbetarekommun - enskild) att säkerställa teologiska utbildningar under staten
- 10 B157:1 (Stockholms Arbetarekommun - enskild) att Arbetarpartiet Socialdemokraterna ger i uppdrag till regeringen att satsa minst 100 miljoner kronor på medborgardrivna mötesplatser i utsatta områden
- B157:2 (Stockholms Arbetarekommun - enskild) att verka för att boverksstödet för allmänna samlingslokaler utökas till minst 100 miljoner
- 15 **Partistyrelsens utlåtande över motionerna A120:3, A120:4, B99:1, B101:1, B102:1, B102:2, B102:3, B102:4, B102:5, B102:6, B102:7, B102:8, B103:1, B108:1, B109:1, B110:1, B111:1, B112:1, B113:1, B114:1, B115:1, B116:1, B117:1, B118:1, B119:1, B120:1, B121:1, B122:1, B129:1, B129:2, B129:3, B129:4, B142:1, B150:1, B155:1, B156:1, B156:2, B156:3, B163:1, B164:1, B168:1, B170:1, B173:3, B174:1, B176:1,**
- 20 **B177:1, B177:2, B180:1, B96:1, B96:2**

UB16 Demokrati

Republikkravet

- Vid 2013 års partikongress antogs ett nytt partiprogram. Där kvarstår den principiella uppfattningen om en övergång från monarki till republik. Samtidigt kan vi konstatera att det
- 25 svenska statsskickets konstruktion som en konstitutionell monarki är ett resultat av en bred politisk uppgörelse som vi socialdemokrater står bakom. I uppgörelsen ingår också de delar som rör statschefens roll vid riksdagens öppnande, religionstillhörighet och den straffrättsliga immunitet som statschefen åtnjuter. I den relativt nyligen genomförda grundlagsutredningen har
- 30 inte frågan om statsskicket eller statschefens ställning behandlats. Partistyrelsen vidhåller partiprogrammets principiella ståndpunkt men är i nuläget inte beredd att prioritera frågan om förändringar i statsskicket. Mot bakgrund av att de nya grundlagsförändringar som har överenskommit mellan riksdagspartierna och beslutats så sent som under 2014/15 års riksmöte, ser partistyrelsen inte heller skäl att redan nu ta initiativ till en ny grundlagsutredning. Mot den
- 35 bakgrunden finns heller inte skäl för partistyrelsen att prioritera tillsättandet av en partiarbetsgrupp för att ta fram förslag på hur monarkin ska avskaffas eller driva opinion i denna fråga.

Under senare år har det, bland annat på socialdemokratiskt initiativ, skett en ökad insyn i hovstatens användning av det så kallade apanaget, genom en utförligare redogörelse i verksamhetsberättelsen. Det är rimligt att skattebetalarna har god insyn i hur skattemedlen används, även för medel som går till apanaget. Partistyrelsen ser, mot bakgrund av de uppgörelser som Socialdemokraterna står bakom, inte några skäl att ändra principerna för apanaget.

Maktutredning

Den så kallade maktutredningen tillsattes av den socialdemokratiska regeringen 1985. Utredningen fick formen av ett omfattande, långsiktigt och oberoende forskningsprojekt. Maktutredningen lämnade sitt slutbetänkande *Demokrati och makt i Sverige*, (SOU 1990:44). Förutom den omfattande slutrapporten levererades en stor mängd böcker, artiklar och arbetsrapporter av omkring 130 forskare som i olika omfattning hade medverkat i arbetet. Partistyrelsen anser att det är viktigt att studera samhällsutvecklingen och hur makten, utifrån ekonomiska, sociala och demokratiska perspektiv förändras över tid. Förändringstakten i dagens samhälle är mycket snabb. Det handlar om tidsanda, digitalisering och teknikutveckling. Men också om synen på vad som är offentligt och privat. I Socialdemokratins mångåriga jämlikhetssträvanden är maktfrågorna centrala och griper in i många frågor. Regeringen har fattat viktiga beslut som syftar till att öka jämlikheten och minska orättvisorna. Partistyrelsen ser positivt på att maktfrågorna framöver belyses. Men det är inte säkert att det behöver ske i form av en statlig utredning. Man bör därför överväga på vilket sätt regeringen bäst skaffar oss den kunskap som behövs för den fortsatta reformeringen av Sverige. Frågan kan också belysas genom riktade uppdrag till forskarvärlden.

En starkare demokrati

Partistyrelsen anser vidare att det är viktigt att demokratin stärks och att vårt samhälle blir mer motståndskraftigt mot antidemokratiska attacker. Det är en aktuell fråga i flera statliga utredningar som pågår eller nyligen har avslutats. Den politiska utvecklingen i världen och i Europa visar på behovet att återkommande se över vår demokratis funktionssätt, både lokalt, nationellt och på den europeiska nivån. Dels handlar det om att säkra vårt valsysteem och våra demokratiska institutioner från yttre påverkan. Men det är lika viktigt att vi som parti aktivt arbetar för att bli mer motståndskraftiga mot krafter som bekämpar demokratin. Partistyrelsen ser för närvarande inte att det arbetet bäst genomförs genom ytterligare en övergripande översyn, utan genom aktivt demokratiarbete på alla politiska nivåer och inom alla politikområden. Sverige deltar även i internationella samarbeten för att stärka det demokratiska arbetssättet på global nivå. Ett exempel är Global Deal som är ett internationellt samarbete med syfte att bidra till ökad jämlikhet och en inkluderande ekonomisk utveckling till gagn för arbetare, företag och samhällen.

Frågan om återinförande av möjligheten att stryka kandidater på valsedeln har behandlats av den parlamentariskt sammansatta grundlagskommittén, som kom med sitt slutbetänkande i december 2008. Där enades man om en kompromiss som bland annat innebar att rätten att stryka kandidater på valsedeln inte skulle återinföras. Socialdemokraterna står bakom kompromissen och partistyrelsen ser därför inte anledning att nu ompröva det ställningstagandet.

Enligt regeringsformen är det regeringsbildaren, statsministern, som bestämmer regeringens sammansättning och därmed indirekt även Regeringskansliets indelning i departement. Partistyrelsen anser att detta är en klok ordning även för framtiden.

När det gäller frågan om att utreda möjligheten till kvalificerad majoritet, finns anledning att understryka att detta redan finns i viss utsträckning. I vår grundlag, *Regeringsformen* (RF), krävs sådan majoritet i främst två fall. En lag som begränsar grundläggande fri- och rättigheter blir på yrkande av tio riksdagsledamöter vilande i ett år, om den inte stöds av minst 5/6 av de röstande. Regeln har tillämpats endast vid ett fåtal tillfällen. Vid ett beslut som innebär att beslutanderätt överläts på mellanfolklig organisation, kan riksdagen fatta beslut endast om minst 5/6 av de röstande och minst 3/4 av samtliga ledamöter förenar sig. Annars krävs två beslut i den ordning som gäller för ändring av grundlag. Regeln tillämpades första gången då riksdagen godkände EES-avtalet 1992. Men, för att underlätta regeringsbildandet och göra det lättare för minoritetsregeringar att styra landet, har man valt att begränsa frågor som ska beslutas med kvalificerad majoritet till just ett fåtal beslut av grundlagsnära karaktär. Mot bakgrund av utformningen av vår grundlag och den tradition vi har i Sverige med minoritetsstyre, anser partistyrelsen att ytterligare införande av kvalificerad majoritet vid beslut väsentligen skulle försvåra rikets styrning.

I syfte att förstärka den statliga sektorns legitimitet bör fler förtroendevalda finnas i myndigheternas styrelser och insynsråd.

Lokal demokrati

Den lokala representativa demokratin är ryggraden i vårt demokratiska system. Lokala folkomröstningar kan vara ett komplement men kan aldrig ersätta det ansvarstagande som utkrävs av förtroendevalda. Vi vill därför inte se en utveckling där antalet lokala folkomröstningar ökar på bekostnad av lokala förtroendevaldas möjligheter att driva förändring och utveckling. Folkomröstningar i kommuner och landsting regleras i lagen om kommunala folkomröstningar och i kommunallagen. Om 10 procent av de röstberättigade i en kommun eller landsting vill ha folkomröstning är kommun- eller landstingsfullmäktige skyldiga att ta upp frågan. Det krävs en kvalificerad majoritet av 2/3 av fullmäktiges ledamöter för att stoppa initiativet. Innan 2012 räckte det med 5 procent för att väcka frågan, men å andra sidan så räckte det också med 50 procent för att stoppa initiativet vilket försvagade möjligheten att driva igenom en

folkomröstning mot den aktuella kommunens politiska majoritet. Mot bakgrund av att den nuvarande ordningen har funnits ett tag, anser partistyrelsen att det börjar bli dags att utvärdera de nuvarande reglerna och kräva en förändring av dessa.

- 5 Antalet fullmäktigeledamöter som har lämnat eller bytt parti under mandatperioden har ökat under senare år. I vissa kommuner har avhopp och partibyten lett till att den politiska majoriteten har förändrats. De senaste förändringarna i kommunallagen har tagit hänsyn till denna nya verklighet. Det innebär till exempel att samtliga nämnder och styrelser kan väljas om vid ett eventuellt majoritetsskifte under pågående mandatperiod. Däremot är det inte möjligt att tvinga
- 10 en fullmäktigeledamot i en kommun eller ett landsting att lämna sitt uppdrag på grund av att man lämnat det parti man har blivit invald för. En ledamot i riksdagen eller i ett fullmäktige är folkvald och kan därför inte tvingas lämna sina uppdrag bara för att man har lämnat sitt parti. Det är en grundläggande demokratisk princip som partistyrelsen anser är viktig att försvara, även om vi inser de problem som detta kan leda till. Partistyrelsen ser positivt på lokala initiativ där
- 15 kommunmedborgare bjuds in att få inblick i och delta i det lokala politiska arbetet. Dessa frågor togs bland annat upp i 2014 års demokratiutredning *Låt fler forma framtiden!* (SOU 2016:5). Vi ser i dagsläget inte behov av en förnyad utredning. Inte heller frågan om åtgärder i händelse av att nuvarande partiväsande inte fungerar, anser partistyrelsen för närvarande behöver utredas.

Partikongressen föreslår besluta:

- 20 att anse följande motioner besvarade med hänvisning till utlåtandet: A120:3, A120:4, B101:1, B102:1, B102:2, B102:3, B102:4, B102:5, B102:6, B102:7, B102:8, B108:1, B109:1, B110:1, B111:1, B112:1, B113:1, B114:1, B115:1, B116:1, B117:1, B118:1, B119:1, B120:1, B121:1, B122:1, B129:4, B142:1, B150:1, B155:1, B156:1, B156:2, B156:3, B164:1, B168:1, B170:1, B174:1, B177:1, B177:2, B96:1, B96:2

25 A120:3 (Dalarnas partidistrikt, Gävleborgs partidistrikt, Jämtlands läns partidistrikt, Norrbottens partidistrikt, Västerbottens partidistrikt, Västernorrlands partidistrikt) att andelen förtroendevalda ökar i de statliga myndigheterna och verkens styrelser

30 A120:4 (Dalarnas partidistrikt, Gävleborgs partidistrikt, Jämtlands läns partidistrikt, Norrbottens partidistrikt, Västerbottens partidistrikt, Västernorrlands partidistrikt) att insynsråden ska avskaffas och ersättas av styrelser

B101:1 (Jönköpings arbetarekommun - enskild) att monarkins arvsprincip avskaffas och ersätts av en republik, där statschefen direkt eller indirekt väljs av folket

B102:1 (Kävlinge arbetarekommun) att monarkin i Sverige, snarast ska avskaffas

35 B102:2 (Kävlinge arbetarekommun) att när monarkin är avskaffad, ska statschef väljas genom/i allmänna val

B102:3 (Kävlinge arbetarekommun) att då monarkin är avskaffad ska inget apanage eller liknande utgå längre

B102:4 (Kävlinge arbetarekommun) att statschef väljs vart 4:e år i samband med ordinarie

allmänna val

B102:5 (Kävlinge arbetarekommun) att samma valseedel med alla kandidater, används i hela landet (= flest röster blir statschef)

5 B102:6 (Kävlinge arbetarekommun) att vald statschef max ska kunna sitta 2 mandatperioder (= max 8 år totalt)

B102:7 (Kävlinge arbetarekommun) att i samma val med samma valseedel utses 1:e och 2:e vice statschef (= den som får näst flest röster blir 1:e vice och tredje flest röster blir 2:e vice)

B102:8 (Kävlinge arbetarekommun) att en "arbetsbeskrivning" framtas om vad den valda statschefens "arbetsuppgifter" är förutom "öppnandet av riksdagen"

10 B108:1 (Vallentuna arbetarekommun) att Socialdemokraterna tar initiativ till en statlig maktutredning

B109:1 (Hagfors arbetarekommun) att Socialdemokraterna tar initiativ till en statlig maktutredning

B110:1 (Göteborgs partidistrikt) att Socialdemokraterna tar initiativ till en statlig maktutredning

15 B111:1 (Kristinehamns arbetarekommun) att Socialdemokraterna tar initiativ till en statlig maktutredning

B112:1 (Skurups arbetarekommun) att Socialdemokraterna tar initiativ till en statlig maktutredning

20 B113:1 (Stenungsunds arbetarekommun) att Socialdemokraterna tar initiativ till en statlig maktutredning

B114:1 (Huddinge arbetarekommun) att Socialdemokraterna tar initiativ till en statlig maktutredning

B115:1 (Malmö arbetarekommun) att Socialdemokraterna tar initiativ till en statlig maktutredning

B116:1 (Ekerö arbetarekommun) att Socialdemokraterna tar initiativ till en statlig maktutredning

25 B117:1 (Uddevalla arbetarekommun) att Socialdemokraterna tar initiativ till en statlig maktutredning

B118:1 (Västerås arbetarekommun) att Socialdemokraterna tar initiativ till en statlig maktutredning

B119:1 (Skövde arbetarekommun) att Socialdemokraterna tar initiativ till en statlig maktutredning

30 B120:1 (Uppsala arbetarekommun) att Socialdemokraterna tar initiativ till en statlig maktutredning

B121:1 (Karlstads arbetarekommun) att Socialdemokraterna tar initiativ till en statlig maktutredning

B122:1 (Umeå arbetarekommun) att Socialdemokraterna tar initiativ till en statlig maktutredning

35 B129:4 (Jönköpings arbetarekommun - enskild) att socialdemokratin inom loppet av en 20-års period lever upp till sitt partiprogram och som enat parti driver frågan om ett demokratiskt statsskick i riksdagen

B142:1 (Härnösand arbetarekommun) att vårt parti och förtroendevalda tar ovanstående problem med tillgänglighet och telefonservice på allvar och arbetar för en avsevärd förbättring

40 B150:1 (Stockholms Arbetarekommun - enskild) att verka för att en utredning tillsätts för att belysa frågan om kvalificerad riksdagsmajoritet

- B155:1 (Örebro arbetarekommun) att Socialdemokraterna aktivt ska verka för monarkins avskaffande
- B156:1 (Skellefteå arbetarekommun - enskild) att den ärftliga svenska monarkin ska upphöra senast med Drottning Viktoria
- 5 B156:2 (Skellefteå arbetarekommun - enskild) att det Socialdemokratiska partiet arbetar fram ett tydligt förslag på hur monarkin ska ersättas
- B156:3 (Skellefteå arbetarekommun - enskild) att de restriktioner som Successionsordningen lagt på tronföljarna tas bort
- B164:1 (Ystads arbetarekommun - enskild) att Socialdemokraterna verkar för att det svenska statskicket med monarki reformeras så att där endast ingår ett statsöverhuvud med tronföljare med väl definierade uppdrag
- 10 B168:1 (Arvika arbetarekommun) att verka för en lagändring som tar bort möjligheten för 10 % av valmanskåren att väcka kommunal folkomröstning
- B170:1 (Karlskrona arbetarekommun) att tillsätta en arbetsgrupp inom partiet som får i uppdrag att till nästa kongress 2019 presentera på vilket sätt som Socialdemokraterna rent konkret kan börja bilda opinion hos svenska folket för en konvertering till republik med folkvald statschef
- 15 B174:1 (Mora arbetarekommun) att verka för att en parlamentarisk utredning får i uppdrag att se över Sveriges lagar och förordningar för att stärka systemen och göra dem motståndskraftiga mot antidemokratiska attacker
- 20 B177:1 (Tyresö arbetarekommun - enskild) att tillsätta en stor statlig utredning om demokratins ändrade villkor i en värld präglad av ekonomins globalisering
- B177:2 (Tyresö arbetarekommun - enskild) att utredningen ska belysa våra möjligheter att stärka demokratin lokalt, nationellt, regionalt (Europa, Asien, Afrika, Amerika) samt globalt via FN och andra globala institutioner
- 25 B96:1 (Haninge arbetarekommun - enskild) att hemställa till regeringen om att besluta tillsätta en stor statlig utredning om demokratins ändrade villkor i en värld präglad av ekonomins globalisering
- B96:2 (Haninge arbetarekommun - enskild) att utredningen ska belysa våra möjligheter att stärka demokratin lokalt, nationellt, regionalt (Europa, Asien, Afrika, Amerika) samt globalt via FN och andra globala institutioner
- 30

Partikongressen föreslås besluta:

- att avslå motionerna B99:1, B103:1, B129:1, B129:2, B129:3, B163:1, B173:3, B176:1, B180:1
- 35 B99:1 (Norrköpings arbetarekommun - enskild) att man skall ändra i Vallag (2005:837) 7 kap. 2 § enligt följande: "Väljare som vill lämna en särskild personröst skall på valsedeln markera detta i det särskilda utrymme för personröst som finns vid den kandidat som de helst vill se vald. Väljare som inte vill stödja kandidat, markera detta på valsedeln med sträck över kandidatens namn."
- B103:1 (Haninge arbetarekommun) att tillsätta en arbetsgrupp med uppgift att utarbeta ett förslag

till hur monarkin kan avskaffas och ersättas av ett demokratiskt statskick, ett statskick som är för Sverige i tiden

B129:1 (Jönköpings arbetarekommun - enskild) att socialdemokratin lägger fram en motion i riksdagen om att begränsa apanaget till kungafamiljen och dess barn (ej vuxna)

5 B129:2 (Jönköpings arbetarekommun - enskild) att socialdemokratin lägger fram ett en motion i riksdagen som tydligt formulerar apanagets syfte och begränsningar i apanagets användning

B129:3 (Jönköpings arbetarekommun - enskild) att den del av apanaget som berör kulturminnesvård överförs till lämplig demokratisk institution, förslagsvis riksantikvarieämbetet och/eller berörd länsstyrelse

10 B163:1 (Ale arbetarekommun) att uppdra åt partiledningen föreslå ändringar i vallagen/kommunallagen, på så sätt att person som lämnar sitt parti (ursprungliga partiet), via beslutat utträde - inom två (2) månader ska lämna sitt förtroendeuppdrag enligt beslut av länsstyrelsen i varje enskilt fall efter skrivelse från respektive parti

15 B173:3 (Stockholms Arbetarekommun) att verka för att kultur- och utbildningsdepartementet slås ihop från 2018, men med fortsatt skilda statsråd som ansvarar för kultur- respektive utbildningsområdena

B176:1 (Norrköpings arbetarekommun - enskild) att partiet tar initiativ till en utredning med uppgift att föreslå vilka åtgärder som bör vidtas när partiväsendet i nuvarande form inte fungerar

20 B180:1 (Härryda arbetarekommun) att utreda möjligheten och förutsättningen för att införa en allmän politisk samhällsättagande

Partistyrelsens utlåtande över motionerna B125:1, B128:1, B128:2, B136:1, B159:1, D516:5, D516:6

UB17 Diskriminering och minoritetsfrågor

Minoritetsfrågor

25 I december 1999 beslutade riksdagen att Sverige skulle ansluta sig till Europarådets ramkonvention om skydd för nationella minoriteter och den europeiska stadgan om landsdels- eller minoritetsspråk. Riksdagen fattade också ett historiskt viktigt beslut om en minoritetspolitik och ett erkännande av fem nationella minoriteter (samer, sverigefinnar, tornedalingar, romer och judar) och deras språk (samiska, finska, meänkieli (tornedalsfinska), romani chib och jiddisch). Av

30 dessa har samiska, finska och meänkieli en historisk geografisk bas, vilket innebär krav på mer långtgående åtgärder till stöd för dessa språk. Genom särskilda förvaltningsområden för respektive språk, bestående av vissa bestämda kommuner och landsting, utförs dessa mer långtgående åtgärder. Sedan 2010 gäller lagen om nationella minoriteter och minoritetsspråk och därigenom har de nationella minoriteterna fått stärkta rättigheter som gäller i hela Sverige.

35

Regeringen har i sin uppföljning av politikområdet kunnat konstatera att uppföljningen av verksamheterna i förvaltningskommunerna och de grundläggande rättigheter som nationella

minoriteter omfattas av i hela landet, i praktiken har varit obefintlig. Det saknas även sanktioner för kommuner som inte efterföljer lagen. Dessa brister har föranlett regeringen att ta initiativ till en översyn av lagen om nationella minoriteter och minoritetsspråk samt angränsande frågor. Utredningen ska bland annat göra en analys av minoritetspolitiken för att tydliggöra styrkor och utmaningar och lämna förslag för att säkra efterlevnaden av de nationella minoriteternas rättigheter. I uppdraget ingår även att föreslå hur de nationella minoriteternas inflytande och delaktighet kan stärkas och föreslå hur den statliga samordningen och uppföljningen ska organiseras samt överväga om en möjlighet till prövning av beslut ska införas. Förslagen ska redovisas under sommaren 2017. Partistyrelsen välkomnar utredningen och ser fram mot de förstärkningar av lagen som regeringen kan komma att initiera med anledning av utredningens förslag.

Juridiskt kön och personnummer

I Sverige blir alla barn som föds registrerade i folkbokföringen som antingen kvinnor eller män. Den registreringen är ens juridiska kön. Könstillhörigheten markeras också i vissa identitetshandlingar, till exempel passet. I Sverige kan man idag inte ha något annat juridiskt kön än man eller kvinna. Som transsexuell har man möjlighet att registrera om sig och byta personnummer och juridiskt kön. Det gör man genom att skicka in en ansökan till Socialstyrelsens Rättsliga Råd.

Med att införa ett tredje juridiskt kön eller att avskaffa det juridiska könet avses att en person inte ska tvingas att välja mellan de juridiska könstillhörigheterna man eller kvinna, utan ska kunna leva som en tredje könstillhörighet alternativt utan att ange könstillhörighet. Vissa länder, som Australien och Sydafrika, har ett system med fler än två juridiska kön. I Tyskland får man sedan år 2013 för intersexuella barn avstå från att ange barnets kön i födelseregistret. Senare i livet kan personen bestämma sig för könstillhörighet. Det är också möjligt att leva hela sitt liv utan att ange könstillhörighet. Frågan om att införa ett tredje ”juridiskt kön” eller att avskaffa det ”juridiska könet” är svår att frikoppla från frågan om personnumrets konstruktion, eftersom uppgifterna i folkbokföringen ligger till grund för officiella identitetshandlingar. Den näst sista siffran i personnumret anger om personen är en kvinna eller man. Eftersom det bara finns jämna eller ojämbna siffror är ett tredje kön inte möjligt med nuvarande konstruktion. Den sista siffran i personnumret är en kontrollsiffra. Den räknas ut maskinellt med ledning av födelsetiden och födelsenumret.

Friheten att välja hur man vill leva sitt liv är grundläggande för oss socialdemokrater. Det gäller även hur man väljer att definiera sin könstillhörighet. Därför ser partistyrelsen positivt på att man inom Regeringskansliet bereder frågan om ändring av juridiskt kön enligt förslagen och remissutfallet av utredningen om *Juridiskt kön och medicinsk könskorrigering* (SOU 2014:91). Detta kan bli en viktig frihetsreform.

Frågan om könsneutrala personnummer för de föräldrar som inte vill könsbestämma ett intersexuellt barn, för de individer som inte anser sig vara vare sig man eller kvinna eller inte vill definieras utifrån kön, är en mer komplicerad fråga som hänger samman med hur

5 folkbokföringen i Sverige är uppbyggd. Frågan om införande av ett könsneutralt personnummer behandlades av *Folkbokföringsutredningen* (SOU 2008:60). Enligt utredningen skulle de totala kostnaderna för en sådan ändring uppgå till mångmiljonbelopp. Folkbokföringsutredningens bedömning var att en ordning med könsneutrala personnummer inte skulle införas. Det är ett krav att all individbaserad officiell statistik ska kunna redovisas uppdelad på kön. Att ta bort

10 uppgiften om kön i personnumret innebär därför nackdelar för statistik och forskning. Könsuppdelad statistik är ett nödvändigt medel för jämställdhetsanalys och jämställdhetsarbete. Om uppgiften om kön inte framgår av personnumret måste uppgiften därför lagras separat. Även en sådan uppgift i folkbokföringen torde bli offentlig. Partistyrelsen är idag inte beredd att slopa registreringen av kön i personnumren. Med hjälp av uppgifterna i personnumren har omfattande

15 information kunnat hämtas som har varit värdefull för framtagande av en mängd statistik. Tack vare mer än 60 års användning av personnummer har vi i Sverige en källa av värdefull kunskap som många andra länder saknar. En övergång till personnummer där kön inte längre går att utläsa skulle kräva en större förändring av hela personnummersystemet. Partistyrelsen är därför i dagsläget tveksam till det kloka i att slopa registreringen av kön i personnumret. Därför ser vi

20 heller inga skäl att införa detta i andra sammanhang, såsom i enkätundersökningar från myndigheter eller liknande.

Partikongressen föreslås besluta:

att anse följande motioner besvarade med hänvisning till utlåtandet: B128:1, B128:2, B159:1, D516:6

25

B128:1 (Vallentuna arbetarekommun) att en uppföljning av lagen om de nationella minoriteterna görs för att få ett svar hur väl Sverige lever upp till den

B128:2 (Vallentuna arbetarekommun) att socialdemokratiska partiet initierar arbetet att se över vilka åtgärder behövs för att ytterligare värna om och tydliggöra de nationella minoriteternas rättigheter

30 B159:1 (Solna arbetarekommun) att Socialdemokraterna verkar för ett moderniserat och icke könskatégoriskt personnummersystem

D516:6 (Västerås arbetarekommun) att utreda könsneutrala personnummer

Partikongressen föreslås besluta:

35 att avslå motionerna B125:1, B136:1, D516:5

B125:1 (Örebro arbetarekommun) att införa ett tredje juridiskt kön

B136:1 (Sollentuna arbetarekommun - enskild) att ingen könsuppdelning eller separatism i

offentliga verksamheter ska tillåtas

D516:5 (Västerås arbetarekommun) att alla enkäter som har någon offentlig myndighet som avsändare och där kön ska uppges förses med en tredje ruta för ”annat/vill ej uppge”

5 **Partistyrelsens utlåtande över motionerna B97:1, B139:1, B139:2, B139:3, B139:4, B162:1, B182:1, B182:2**

UB18 Förtroendevaldas villkor

10 Partistyrelsen anser det viktigt att pensioner, avgångsvederlag och liknande förmåner för chefstjänstemän i stat, kommuner och landsting samt förtroendevalda heltidspolitiker ligger i linje med de villkor som gäller i samhället i övrigt. Alltför vidlyftiga och generösa avtal riskerar att skada allmänhetens förtroende för hela den skattefinansierade verksamheten.

15 Det är dock svårt att reglera alla dessa avtal på nationell nivå. Chefstjänstemännens löne- och pensionsvillkor måste i första hand vara en fråga för arbetsmarknadens parter. Inom det kommunala såväl som det statliga området finns kollektivavtalsliknande avtal som ligger till grund för chefstjänstemännens avtal. Tidsbegränsade avtal utformas som individuella avtal där bland annat hänsyn tas till den bortförhandlade anställningstryggheten. Något liknande gäller även vid statliga förordnanden av generaldirektörer och landshövdingar där anställningstryggheten innebär att man behåller sina anställningsvillkor även om arbetsuppgifterna förändras under den tid förordnandet gäller. Det är viktigt att komma ihåg att vid rekrytering av kommunala chefer gäller 20 väldigt olika förutsättningar. Dessa skilda förutsättningar måste utgöra utgångspunkten för de löne- och övriga anställningsvillkor som träffas mellan parterna. Viktigast här är att de som anställer agerar med gott omdöme och har en god uppfattning om vad som är rimligt.

25 När det gäller frågan om inkomstgaranti för förtroendevalda heltidspolitiker är det viktigt att slå fast att ett politiskt förtroendeuppdrag inte är en anställning. Det är ett tidsbegränsat förtroendeuppdrag. Till bilden hör också att heltidspolitiker ofta har tagit ett steg åt sidan i sin civila karriär. Det motiverar en inkomstgaranti så att avgående heltidspolitiker ges rimliga möjligheter att återgå till ett arbetsliv utanför politiken. Riksdagen har, efter en bred överenskommelse, fattat beslut om ett nytt omställningsstöd för riksdagsledamöterna. 30 Utgångspunkten för omställningsstödet är att det ska utgå under en tidsbegränsad period och både innehålla möjligheter till kompetensutveckling och ekonomiskt stöd. Stödet ska inte vara utformat som en varaktig försörjning eller ha karaktären av en pension. Stödet omfattar alla nya ledamöter som blev valda 2014. För ledamöter som valdes in tidigare gäller de regler som gällde när de valdes in i riksdagen. Detta eftersom man har ansett att villkoren bör vara förutsebara. De 35 nya reglerna skiljer sig markant från tidigare regler och man ansåg, när överenskommelsen gjordes, att det var rimligt att riksdagsledamöter som valts in när de tidigare reglerna gällde, inte skulle omfattas av de nya reglerna. Partistyrelsen anser att det avvägningar som har gjorts i den

partiövergripande överenskommelsen är rimliga. Det finns därför inte skäl att ompröva dessa nya regler.

5 Även inom Sveriges kommuner och landsting (SKL) har det tagits fram nya förslag till bestämmelser om omställningsstöd och pension för förtroendevalda som innebär en liknande förändring av omställningsskyddet för de förtroendevalda heltidspolitikerna inom kommuner och landsting. Även detta förslag är framtaget efter överenskommelse mellan partierna inom SKL. Även här anser partistyrelsen att de avvägningar som har gjorts är rimliga. När det gäller statsrådets avgångsersättning har den s-ledda regeringen aviserat en skärpning av reglerna.

10 Statsrådets pensioner ska anpassas till riksdagsledamöternas. Avsikten är att det inte ska kunna vara möjligt att, som i dag tjäna pengar som sedan stannar i ett eget bolag och därmed fortsätta uppbära den höga pensionen fram till 65 år. Partistyrelsen välkomnar dessa initiativ och ser ett stort värde i att reglerna för omställningsstöden för politiska heltidsuppdrag i regering, riksdag respektive kommuner och landsting får någorlunda likvärdiga utformningar.

15 När det gäller frågan om karenstid för politiker på hög nivå som tar nya uppdrag, har regeringen tagit initiativ till en översyn av reglerna. I första hand handlar översynen om att undersöka om det finns anledning att tvinga politiker till karenstid efter att de lämnat politiken innan de tar ett nytt jobb eller uppdrag i näringslivet, till exempel på en PR-byrå. Partistyrelsen bedömer att översynen

20 kan komma att leda till nya regleringar i det avseendet.

Det är viktigt att alla tusentals förtroendevalda som fullgör sina politiska uppdrag på fritiden arbetar under rimliga villkor. De utgör grunden i det politiska systemet. Det finns reglerat i kommunallagen att förtroendevalda har rätt att lämna sitt ordinarie arbete för att fullgöra sina

25 förtroendeuppdrag. Det finns dock ingen lag som reglerar hur innehav av förtroendeuppdrag ska hanteras i samband med anställningar. På vissa arbetsplatser anses det vara en nackdel för verksamheten att en person är frånvarande från arbetet under en del av den ordinarie arbetstiden för att fullgöra politiska uppdrag. Det är beklagligt mot bakgrund av den viktiga uppgift som alla Sveriges fritidspolitiker har för att upprätthålla det demokratiska beslutsfattandet. Partistyrelsen

30 anser emellertid inte att det är rimligt att reglera detta i lag.

Partikongressen föreslås besluta:

att anse följande motioner besvarade med hänvisning till utlåtandet: B97:1, B139:2, B139:4, B182:1, B182:2

35 B97:1 (Sala arbetarekommun) att partikongressen ger partistyrelsen i uppdrag att undersöka om diskrimineringslagstiftningen kan kompletteras med en regel som täcker in den situation som åberopas i motionen

B139:2 (Borlänge arbetarekommun) att förre detta ledamöter av riksdagen som fortfarande lever på inkomstgaranti får en hjälpande hand tillbaka till arbetsmarknaden

B139:4 (Borlänge arbetarekommun) att alla framtida avgående ledamöter placeras in i det nya systemet om ”ekonomiskt omställningsstöd”

B182:1 (Sigtuna arbetarekommun) att S-riksdagsgruppen får i uppdrag att ta initiativ till att revidera villkor för avgångsvederlag och omställningsskydd för riksdagsledamöter, statsråd och

5 höga departementstjänstemän samt höga chefsbefattningar inom den offentliga sektorn

B182:2 (Sigtuna arbetarekommun) att S-riksdagsgruppen får i uppdrag att ta initiativ till en karenstid för riksdagsledamöter, statsråd och höga departementstjänstemän samt höga chefsbefattningar inom den offentliga sektorn att ta anställning i/uppdrag inom företag som verkar i de områden de ansvarade för

10 **Partikongressen föreslår besluta:**

att avslå motionerna B139:1, B139:3, B162:1

B139:1 (Borlänge arbetarekommun) att inga avgående ledamöter ifrån riksdagen erbjuds inkomstgaranti

15 B139:3 (Borlänge arbetarekommun) att all utbetalning av inkomstgaranti för avgående riksdagsledamöter upphör senast år 2018

B162:1 (Nyköpings arbetarekommun) att partikongressen uppdrar åt de förtroendevalda inom SKL att verka för en justering av SKLs förslag till omställningsstöd så att omställningsstödet samordnas med annan inkomst under hela ersättningsperioden dvs från år ett

20 **Partistyrelsens utlåtande över motionerna B145:1, B166:1, B166:2, B166:3, B167:1, B167:2, B167:3, B167:4**

UB19 Integritet samt åtgärder mot hat och hot

Integritet

25 För att ta del av fördelarna av ny teknik är det ibland nödvändigt att dela med sig av personuppgifter. Då är det samtidigt viktigt att den personliga integriteten värnas och att dessa personuppgifter inte kan spridas och missbrukas på ett sätt som skadar eller upplevs som kränkande för den enskilde. Det är också viktigt att lagstiftningen hänger med den tekniska utvecklingen i samhället. Den 25 maj 2018 kommer en ny EU-förordning om dataskydd att ersätta den svenska personuppgiftslagen. Förordningen, som på svenska kallas allmän

30 dataskyddsförordning, antogs i april 2016 av Europaparlamentet och EU:s ministerråd efter fyra års förhandlingar. Den nya förordningen kommer att gälla direkt som lag i alla medlemsstater och därmed också ersätta personuppgiftslagen. Genom reformen blir reglerna om behandling av personuppgifter modernare och skillnaden mellan medlemsstaterna minskar. Syftet är att enskilda ska få större kontroll över sina personuppgifter samtidigt som företag bara behöver förhålla sig

35 till ett regelverk när de verkar i flera EU-länder. Dataskyddsförordningen behöver kompletteras av vissa nationella regler, som till exempel rör rätten att överklaga tillsynsmyndighetens beslut.

Medlemsstaterna har också möjlighet att behålla eller införa egna krav eller undantag i vissa frågor. En pågående utredning ska ta fram förslag till en ny lag som på ett övergripande och lämpligt sätt kompletterar EU-förordningen och upphäver personuppgiftslagen.

- 5 Det är nu viktigt att den svenska lagstiftningen anpassas på ett sätt som skapar bästa möjliga balans mellan skyddet för den personliga integriteten och näringslivets och myndigheters behov av att kunna behandla personuppgifter. En av flera frågor som utredningen ska överväga rör möjligheten för barn att samtycka till att deras personuppgifter behandlas av tillhandahållare av vissa IT-tjänster, såsom sociala nätverk. Utredningen ska redovisa sina förslag senare i vår. Mot
10 bakgrund av det arbete som pågår anser Partistyrelsen att det förnärvarande inte finns skäl att ytterligare se över skyddet för den digitala kommunikationen.

Kriminalisering av nazistiska och rasistiska organisationer

- Den svenska socialdemokratin har ända sedan sin tillkomst bekämpat förtryck och antidemokratiska metoder. Kampen mot fascism, nazism och apartheid har gått som en röd tråd
15 genom vår historia. I Sverige har det fått sitt konkreta uttryck i den grundlagsskyddade demokratin och föreningsfriheten samtidigt som vi har bekämpat förtryck och rasism. I takt med behoven har lagstiftningen skärpts och förtydligats. Men våra historiska erfarenheter har lärt oss att vara skeptiska mot att förbjuda organisering kring vissa politiska åskådningar. Det är viktigt att alltid bekämpa rasism och nazism. I vissa länder, till exempel Tyskland, har man även valt att
20 förbjuda vissa partier. Mot bakgrund av deras historia är det lätt att förstå varför man har infört ett sådant förbud. I Sverige har vi, på grund av föreningsfriheten, valt att inte förbjuda nazistiska eller rasistiska organisationer. Däremot har vi genom lagstiftningen mot hets mot folkgrupp förbjudit sådana handlingar som är förknippade med dessa ideologier. Partistyrelsen är fortsatt av uppfattningen att ett förbud av nazistiska eller rasistiska organisationer inte vore verkningsfullt.
25 Det skulle skada tilltron till föreningsfriheten samtidigt som det troligen inte skulle innebära att verksamheten upphör.

Partikongressen föreslås besluta:

- att anse följande motioner besvarade med hänvisning till utlåtandet: B166:1, B166:2,
B166:3, B167:1, B167:4

- 30 B166:1 (Mölnadalens arbetarekommun) att man gör en översyn av PUL för att förhindra alternativt minska omfattningen att personuppgifter förmedlas eller säljs utan den registrerades samtycke
B166:2 (Mölnadalens arbetarekommun) att man ser över den så kallade ”intresseavvägningen” i lagen, vilket intresse som ska väga tyngst, den registrerades eller den som vill förmedla dessa
35 uppgifter
B166:3 (Mölnadalens arbetarekommun) att den enskilde meddelas när företag eller myndigheter säljer eller förmedlar personuppgifter om den registrerade personen utan dess samtycke

B167:1 (Karlskoga arbetarekommun - enskild) att Socialdemokraterna arbetar enligt motionens intentioner

B167:4 (Karlskoga arbetarekommun - enskild) att IP-nummer skyddas i personuppgiftslagen

Partikongressen föreslås besluta:

5 att avslå motionerna B145:1, B167:2, B167:3

B145:1 (Gävle arbetarekommun - enskild) att stå upp för demokratin genom att göra den internationella konventionen till lag

10 B167:2 (Karlskoga arbetarekommun - enskild) att digital övervakning och insamling av information om digital kommunikation enbart får bedrivas av polisen

B167:3 (Karlskoga arbetarekommun - enskild) att digital kommunikation enbart får övervakas när det gäller allvarliga brott

15 **Partistyrelsens utlåtande över motionerna B104:1, B104:2, B123:1, B123:2, B124:1, B124:2, B131:1, B132:1, B133:1, B133:2, B137:1, B137:2, B138:1, B138:2, B140:1, B141:1, B143:1, B146:1, B146:2, B147:1, B147:2, B148:1, B148:2, B148:3, B149:1, B173:1, B173:2, B175:1, B175:2, B175:3, B175:4, B178:1**

UB20 Kultur

Vi vill ha ett kreativt Sverige med ett kulturliv som inte känner några gränser. Kulturen hjälper oss att vidga perspektiven, få nya tankar och nya idéer. Kultur i alla dess former måste alltid ges utrymme att utvecklas. Ett levande kulturliv och en mångfald av röster är livsviktigt för ett modernt och dynamiskt demokratiskt samhälle. Den socialdemokratiska kulturpolitiken tar sin utgångspunkt i vår absoluta tilltro till att alla människor ska ha rätt till att ta del av kultur och utöva kultur. Genom en prioritering av barn och unga och en satsning på integration, folkbildning och jämställdhet kan kulturen spridas till fler. Aldrig förr har kultur och media spelat en större roll i människors liv än idag. Att läsa en bok, höra en ny låt, lyssna på ett radioprogram eller se sina barn spela ett instrument eller uppträda i en teaterpjäs kan stimulera till glädje och njutning, men också provocera och engagera.

Vi socialdemokrater ser kulturen som en viktig del av välfärden. Men av det följer inte att partistyrelsen anser att man måste formalisera frågan om välfärdsområden. Konsten och kulturen är starka krafter som kan bidra till att skapa ett rikare samhälle att leva i. Vi vill därför släppa loss kraften i kulturen och stärka och utveckla den kreativitet, sprängkraft och möjligheter som finns i konst och kultur. Det är viktigt för att kultur och även media har ett värde i sig – som fria och oberoende aktörer, men också för att många av framtidens jobb finns inom kulturen och de kreativa näringarna. En grundläggande förutsättning för detta är att vi ser den kulturella infrastrukturen som ett gemensamt ansvar. Partistyrelsen poängterar värdet av samarbete mellan

de olika nivåerna inom kulturlivet, den statliga, regionala och kommunala, men tror att det är fel väg att gå att göra stora omorganisationer i den kulturella infrastrukturen. Att skapa förutsättningar för kultur att blomstra är att skapa förutsättningar för ett levande demokratiskt samhälle. Att ge utrymme för konstnärer och amatörer, att uttrycka sig konstnärligt är berikande för ett kreativt samhälle. Sverige behöver mer, inte mindre, kreativitet för att lösa alla de komplicerade samhällsproblem vi står inför.

Diskussionen och debatten om det svenska kulturarvet har stått i fokus hösten 2016. Partistyrelsen uppfattning är att det är viktigt för alla att känna sina rötter, utan dem blir man rotlös och utan framtidsperspektiv. Våra arkiv utgör därvidlag en grundbult i det svenska kulturarvet. Arbetarrörelsen har själva byggt sitt kulturarv kring folkrörelsearkiv och framför allt Arbetarrörelsens Arkiv och Bibliotek. Medvetenheten om dessa arkivs betydelse, hur de organiseras och finansieras, bör uppmärksammas, stärkas och värnas inom och utom partiet. Partistyrelsens uppfattning är att dessa arkiv bör hitta närmare samverkansformer med det svenska offentliga arkivväsendet.

Kulturkanon som idé har dykt upp i debatten vid ett flertal tillfällen och motargumenten har alltid varit desamma. Partistyrelsens uppfattning är att det inte finns skäl för denna sorts fastslående av vad som är god kultur, uppfattningen om värdet av olika kulturinslag måste vara en levande process. Skolan och lärarna har ändå goda möjlighet att lyfta fram kulturarvet, men det måste finnas en mångfald i hur det beskrivs. En praktisk fråga är också att vad som ska anses tillhöra en kulturkanon kommer att bli föremål för oändliga diskussioner och striden inte leda till något väsentligt. Dessa listor har också en omedelbar tendens att bli inaktuella.

Fri entré infördes av den socialdemokratiska regeringen 2005 – det blev en stor succé – och avskaffades av den borgerliga regeringen. Fri entré återinfördes på 18 statliga museer den 1 februari 2016. Även denna gång har reformen mottagits mycket positivt av allmänheten och resultatet i en stor ökning av besöksantalet. Det vore värdefullt om även regionala och kommunala museer kunde införa fri entré, men det måste vara upp till respektive huvudman att avgöra.

Filmmediet är en viktig kulturform. Från 2017 införs en statlig filmpolitik som ersätter filmavtalsmodellen och momsens på biografföreställningar kommer att höjas från 6 procent till 25 procent. Den ökade kostnaden för biograferna kommer delvis kompenseras genom att den tio-procentiga biografavgiften försvinner som biografägarna betalat fram till och med 2016 men som nu försvinner i och med den statliga filmpolitiken. Filmavtalsmodellen blev allt svårare att hantera, och en statlig filmpolitik ansågs som en bättre lösning, som också skulle jämställa film med andra kulturformer. Finansieringen av en statlig filmpolitik skedde med en höjning av momsens på biobiljetter. En underlättande åtgärd för filmbranschen är att av skaffa

granskningsavgifterna vilket aviseras i budgetpropositionen för 2017, vilket beräknas ge en utgiftsminskning för filmdistributörerna med 3-4 miljoner kronor om året. Digitalisering av filmarvet tillförs ytterligare 2,5 miljoner kronor årligen i fyra år. Regeringen avser också öka filmstödet med 20 miljoner kronor från och med 2019. Cirka 50-60 stycken momspliktiga så kallade gröna biografer, har möjlighet att få ett särskilt utvecklingsstöd åren 2016-2018. Svenska Filminstitutet delar ut detta stöd som uppgår till på 25 miljoner kronor om året under 2016 - 19.

Den kommunala musik- och kulturskolan har en oerhört viktig betydelse. Många kommuner, exempelvis Luleå och Göteborg, bedriver en mycket framgångsrik verksamhet och arbetar aktivt för att nå nya grupper. I partiprogrammet från 2013 skriver vi att "Musikskolor och kulturskolor ska vara tillgängliga för alla barn." Det står också: "Prioritera barns och ungas kultur i hela landet. Sociala och ekonomiska hinder för kulturella upplevelser ska motverkas. Utveckla kultur- och musikskolan och verka för att alla barn och unga ska få möjlighet att delta." Den socialdemokratiskt ledda regeringen har under innevarande mandatperiod infört ett bidrag för musik- och kulturskolor som söks av kommunerna, vilket kan jämföras med ett riktat statsbidrag, och också genomfört en utredning om musik- och kulturskolornas framtid.

Partistyrelsens uppfattning är att den digitala spelkulturen är en ny kreativ kulturyttring. Däremot anser inte partistyrelsen att det ankommer den politiska nivån att definiera kulturbegrepp, det är en diskussion som lämpar sig bättre för det fria kulturlivet. Partistyrelsen vill betona att den socialdemokratiska kulturpolitiken har barn- och ungdomsgruppen i fokus, och det oavsett kulturform. Att prioritera barn och unga är ett övergripande mål och partistyrelsen vill inte detaljreglera hur myndigheter, skolor och institutioner lever upp till denna målsättning. Den digitala spelkulturen kommer att utvecklas och partistyrelsen välkomnar initiativ som stärker den utvecklingen. Spelkulturen rymmer både en kommersiell del och en ideell del. De delar av spelkulturen som vill söka kulturstöd har redan idag vissa möjligheter beroende på organisationsform och projekt.

Stiftelsen framtidens kultur var en svensk stiftelse baserad i Uppsala, bildades 1994 av svenska staten, under den borgerliga regeringen, i syfte att "främja ett vitalt kulturliv" genom att ge bidrag till "konstnärligt och kulturellt nyskapande projekt med högt ställda kvalitetskrav". Stiftelsen disponerade medel från de upplösta löntagarfonderna. Även om det var välkommet med mer kulturpengar innebar inrättandet av stiftelsen en rad problem och svårigheter inte minst i gränsdragningen mot statens ordinarie bidragsgivning. Vi har idag Kulturbryggan – en bidragsgivande organisation, numera inordnad under Konstnärsnämnden som erbjuder möjlighet till bidrag för nyskapande kultur. Partistyrelsen ser inte behovet av ytterligare bidragsgivande myndigheter.

Partistyrelsen ser läsfrämjande som viktig del av bibliotekens verksamhet, en verksamhet som har kommunerna som huvudman. Det är upp till huvudmannen att avgöra inriktning. Statens kulturråd har en rad bidragsformer inom litteraturens område som på olika sätt främjar och stödjer läsning och litteratur. Regeringen förstärker nu under fyra år dessa insatser genom en stor satsning på läsfrämjande insatser inom både kultur- och skolområdet. Syftet är att förbättra läsförmågan och öka läsningen bland barn och ungdomar i hela landet.

Partistyrelsen ser kulturen som ett viktigt och prioriterat område, där man värnar den kulturella infrastrukturen och prioriterar barn och unga. Inriktningen på den socialdemokratiska kulturpolitiken är att värna kulturverksamheten i hela landet. I innevarande mandatperiod har kulturbudgeten utvecklats i positiv riktning. Partistyrelsen är av den uppfattningen att en livaktig kulturpolitisk debatt inom partiet är värdefull.

Frågan om en konstnärsfond är ett förslag som återkommer i debatten – att införa en särskild avgift motsvarande den s.k. följerätten även på äldre verk där upphovsrätten slutat gälla och de medlen förs till en särskild konstnärsfond. Partistyrelsen är av den uppfattningen att detta inte är lösningen på resursbrist inom konstområdet, principiellt är det också tveksamt att införa en ny sorts punktskatt.

Partikongressen föreslår besluta:

att anse följande motioner besvarade med hänvisning till utlåtandet: B104:1, B104:2, B123:1, B123:2, B124:1, B124:2, B131:1, B132:1, B133:1, B133:2, B137:1, B137:2, B138:1, B138:2, B140:1, B141:1, B148:1, B173:1, B173:2, B175:1, B175:2, B175:3, B175:4

B104:1 (Varbergs arbetarekommun) att Socialdemokraterna arbetar för en kulturpolitik som ser alla kulturformer som likvärdiga

B104:2 (Varbergs arbetarekommun) att Socialdemokraterna arbetar för att biofilm ska likställas andra kulturformer, såsom musik och teater, även när det gäller moms

B123:1 (Jönköpings arbetarekommun) att ett digitalkulturinstitut skapas med uppdrag att främja landets digitalkultur

B123:2 (Jönköpings arbetarekommun) att digitalkulturinstitutet placeras i Jönköping, där allt detta kan samlokaliseras med Dreamhack

B124:1 (Stockholms Arbetarekommun - enskild) att alla barn och ungdomar får möta professionella konstnärer i ord, bild, ton och scen minst en gång i månaden från förskola till gymnasiet. Syftet är att barn och ungdomar ska få ta del av konstnärliga processer som tillsammans med annat lärande kan förmedla det som verkar outhärligt men som genom

konstutställningar, teater- och danstillställningar, konserter m m kan förverkligas

B124:2 (Stockholms Arbetarekommun - enskild) att verka för att stärka samverkan mellan

- kommunens kulturansvariga och de konstnärliga utövarna
- B131:1 (Ystads arbetarekommun) att det tillförs mer medel som är speciellt riktat till bibliotekens läsfrämjande och aktivitetsprogram som går att ta del av via statlig ansökning från statens kulturråd
- 5 B132:1 (Göteborgs partidistrikt) att socialdemokraterna verkar för en ny satsning för gratis inträde på museer
- B133:1 (Jönköpings arbetarekommun) att samtliga kommuner erhåller statsbidrag för utveckling av kulturskolan
- B133:2 (Jönköpings arbetarekommun) att kulturskolan ska vara gratis och ingå i schemat för alla
- 10 årsklasser upp till 9
- B137:1 (Umeå arbetarekommun - enskild) att Socialdemokraterna ska anse spel vara en kulturform och arbeta för att bredda kulturbegreppet för att inkludera spel
- B137:2 (Umeå arbetarekommun - enskild) att Kulturrådet ska få ett utökat uppdrag och därtill motsvarande medel för att kunna främja spelkulturen enligt nuvarande direktiv
- 15 B138:1 (Stockholms Arbetarekommun) att Socialdemokraterna ska anse spel vara en kulturform och arbeta för att bredda kulturbegreppet för att inkludera spel
- B138:2 (Stockholms Arbetarekommun) att Kulturrådet ska få ett utökat uppdrag och därtill motsvarande medel för att kunna främja spelkulturen enligt nuvarande direktiv
- B140:1 (Skurups arbetarekommun) att det inrättas en ny statlig kulturstiftelse där medel kan sökas
- 20 för framtidens kultur
- B141:1 (Malmö arbetarekommun) att det inrättas en ny statlig kulturstiftelse där medel kan sökas för framtidens kultur
- B148:1 (Ullerud - Forshaga arbetarekommun) att kongressen ställer sig bakom motionen och ger partiets företrädare uppdraget att verka för motionens anda
- 25 B173:1 (Stockholms Arbetarekommun) att tillsätta en kulturpolitisk arbetsgrupp med uppdrag att i en öppen och transparent process med företrädare för kulturlivet ta fram ett kulturpolitiskt program till riksdagsvalet 2018
- B173:2 (Stockholms Arbetarekommun) att utifrån det kulturpolitiska programmet ta fram ett tydligt reformförslag för kommande kulturpolitiska insatser under riksdagsperioden 2018-2022
- 30 B175:1 (Örebro arbetarekommun) att Socialdemokraterna som parti verkar för ett ökat engagemang för samtidshistoria och medvetenhet om vikten av historiska källorna bevaras och görs tillgängliga
- B175:2 (Örebro arbetarekommun) att Socialdemokraterna verkar för att en infrastruktur skapas för folkrörelsearkiven och de enskilda arkiven med Riksarkivet som huvudansvarig myndighet
- 35 B175:3 (Örebro arbetarekommun) att Socialdemokraterna verkar för att återställa det statliga bidraget till Arbetarrörelsens arkiv och bibliotek till den nivå som gällde före de nedskärningar som skett under de senaste tio åren
- B175:4 (Örebro arbetarekommun) att Socialdemokraterna tillsammans med LO gör en översyn över den egna medelstilledningen till ARAB

Partikongressen föreslås besluta:

att avslå motionerna B143:1, B146:1, B146:2, B147:1, B147:2, B148:2, B148:3, B149:1, B178:1

- 5 B143:1 (Stockholms Arbetarekommun) att Socialdemokraterna arbetar för inrättandet av en konstnärskommitté i samma andemening som motionens beskrivning
B146:1 (Eskilstuna arbetarekommun - enskild) att Socialdemokraterna utvecklar kulturen som det fjärde välfärdsområdet
B146:2 (Eskilstuna arbetarekommun - enskild) att i statens budget öka anslagen till kultursektorn
10 med en miljard kronor, varav 250 miljoner fördelas inom den så kallade kultursamverkansmodellen
B147:1 (Karlstads arbetarekommun) att utveckla kulturen som ett fjärde välfärdsområde
B147:2 (Karlstads arbetarekommun) att i statens budget öka satsningen på kultursektorn med en miljard kronor, varav 250 miljoner fördelas inom den så kallade samverkansmodellen
15 B148:2 (Ullerud - Forshaga arbetarekommun) att utveckla kulturen som ett fjärde välfärdsområde
B148:3 (Ullerud - Forshaga arbetarekommun) att i statens budget öka satsningen på kultursektorn med en miljard kronor, varav 250 miljoner fördelas inom den så kallade samverkansmodellen
B149:1 (Lysekils arbetarekommun - enskild) att mot bakgrund av det som anförs i motionen
20 tillsätta en arbetsgrupp vars uppgift är att formulera ett förslag till genomförande av en Kulturkanon, Förslaget bör bearbetas och remitteras ut för att sedan ligga till grund för en regeringsproposition eller partimotion
B178:1 (Eskilstuna arbetarekommun) att Socialdemokraterna verkar för att samla de statliga kulturaktörerna i ett samlat Kulturvårdsverk

- 25 **Partistyrelsens utlåtande över motionerna B98:1, B105:1, B105:2, B106:1, B107:1, B126:1, B126:2, B144:1, B153:1, B153:2, B153:3, B154:1, B154:2, B154:3, B172:1**

UB21 Medier, presstöd, public service

- En socialdemokratisk mediepolitik har ett självklart medborgarperspektiv. Det måste alltid vara överordnat. Politiken ska ge de bästa förutsättningarna för att medborgarna ska ha tillgång till information, debatt och kultur som är allsidig och av god kvalitet. Den ska stödja en kreativ
30 utveckling för såväl public service som kommersiell media. Den överordnade utgångspunkten för vår mediepolitik är att stödja och utveckla en oberoende kvalitativ media i syfte att stärka och säkerställa en demokratisk samhällsutveckling.

- Public service som verksamhet regleras i sändningstillstånd och anslagsvillkor. Programutbudets
35 inriktning styrs inte av den politiska nivån, principen om armslängds avstånd är viktig att upprätthålla. Nya tjänster är något som programföretagen själva beslutar om. Det uppdrag public service har innebär att man ska ha ett brett utbud av program och tjänster via radio, tv, webb och

andra publiceringsformer. Det ska präglas av demokratiska och humanistiska värden, folkbildningsambitioner, mångfald och kvalitet och det ska vara tillgängligt för alla oavsett förutsättningar och bakgrund. Bolagen ska spegla och finnas i hela landet. Verksamheten ska bedrivas självständigt i förhållande till politiska, kommersiella och andra intressen i samhället.

- 5 Innehållet ska vara opartiskt och sakligt samt vara oberoende i förhållande till politiska, religiösa, ekonomiska, offentliga och privata särintressen.

De mediepolitiska frågorna har stått i fokus de senaste åren och utvecklingen har gått blixtrande fort. Förändringarna inom media och de mediepolitiska förutsättningarna har kraftigt förändrats.

- 10 Mediepolitiska ställningstaganden och analyser har knappt hunnit skrivas och debatteras innan förutsättningarna har förändrats, och man får börja om med nya premisser. Trots utmaningen har en, av partistyrelsen tillsatt, mediepolitisk arbetsgrupp, arbetat med ett mediepolitiskt program, som Partistyrelsen kommer att behandla senare under 2017.

- 15 Var åttonde kommun saknar idag en daglig tidning. Public service har därför ett viktigt kompensatoriskt uppdrag att skildra vad som händer i hela landet. Socialdemokraterna vill att presstödet förändras i takt med den digitala utvecklingen. En viktig uppgift är att möjliggöra journalistisk närvaro i hela landet, att mediestödet blir kanal- och distributionsneutralt redaktionellt stöd, samt att pröva om stödet kan öronmärkas region- och områdesvis. Stödregler
- 20 bör präglas av enkelhet, förutsägbarhet och transparens. Vi anser att stöd ska ges i relation till andel redaktionellt material.

Digitaliseringen har medfört stora förändringar avseende läsning och distribution av tidningar. Något som inte diskuterats så mycket är hur man ska få tillgång digitalt till tidningar över tid.

- 25 Detta är en angelägen uppgift som åvilar Kungliga Biblioteket. Hur det tekniskt ska lösas och hur frågan upphovsrätt ska hanteras är också frågor som bör få en lösning i en dialog mellan Kungliga Biblioteket och tidningarnas huvudmän.

- 30 Utvecklingen på TV-marknaden bör inte leda till att vissa stora sportevenemang av nationellt intresse endast kan ses av tittare som tecknar abonnemang för särskilda kanaler. Dessa större evenemang av stort allmänt intresse bör sändas i de kanaler som är tillgängliga för alla tv-tittare.

- 35 Ett flertal europeiska länder har idag en reglering som innebär att OS och VM- och EM-tävlingar i stora sporter måste sändas i fria kanaler. Erfarenheterna från exempelvis de två senaste olympiska spelen i Sotji och Rio de Janeiro visar att sändningarna nådde avsevärt färre svenska tv-hushåll än tidigare tävlingar då spelen inte krävde särskilda abonnemang för att se samtliga sporter. Vid OS i Rio tappade idrotten en mycket stor del av tittandet jämfört med tidigare OS, då sändningarna visades i fria kanaler. Färre personer såg OS i Rio 2016; tittandet minskade med 40 % jämfört med OS i London 2012 som sändes i SVT:s fria kanaler. Erfarenheterna från

vinter-OS i Sotji 2014 uppvisade motsvarande minskning jämfört med OS i Vancouver 2010. Sommarspelen i Rio kostade MTG uppemot 300 miljoner kronor för rättigheterna inklusive produktionskostnaderna. Även om tittarsiffrorna för deras kanaler, TV3 och TV10 samt VIASAT-kanalerna ökade kraftigt är det rimligt att anta att intäkterna inte på långa vägar
5 motsvarade kostnaderna. Då utgifterna för OS-sändningarna är mycket stora är det rimligt att tro att framtida tv-kanaler kommer att försöka öka intäkterna. Det mest naturliga sättet för tv-kanalerna blir då att försöka flytta mer av sändningstiden från de öppna kanalerna till betalkanalerna. Den enda av Viasats kanaler som är helt öppen, TV6, sände ingenting från OS vare sig 2014 eller 2016. Vi ser en evenemangslista som ett viktigt instrument att hålla emot en
10 utveckling där alltmer av de publika sportevenemangen av stort allmänt intresse bara, eller i betydande del, sänds i kanaler som måste abonneras. Vi tror även att detta kan dämpa prisutvecklingen på sporträttigheter som ökat kraftigt under senare år. Frågan om en evenemangslista har utretts av Myndigheten för press, radio och tv. Det finns en rapport från maj 2016 som har remissbehandlats. Det remissbehandlade förslaget är relativt omfattande och det
15 finns därför skäl att diskutera detaljerna i utformningen av evenemangslistan.

Partikongressen föreslås besluta:

att bifalla motionerna B172:1

B172:1 (Malmö arbetarekommun) att Socialdemokraterna verkar för att större internationella
20 idrottsmästerskap skall TV-sändas på ett sätt som gör dem tillgängliga för alla

Partikongressen föreslås besluta:

att anse följande motioner besvarade med hänvisning till utlåtandet: B98:1, B105:1, B105:2, B107:1, B126:1, B126:2, B144:1, B153:1, B153:3, B154:1, B154:3

25 B98:1 (Karlskrona arbetarekommun - enskild) att en utredning tillsätts för att ge förslag till hur ytterligare en kanal inom ramen för SVT kan startas med uppgift att spegla Sverige med glesbygdsperspektiv

B105:1 (Malmö arbetarekommun) att staten upprättar en plan och anslår medel för digitalisering och tillgängliggörande av svensk dagspress i enlighet med motionens intentioner

30 B105:2 (Malmö arbetarekommun) att Kungliga biblioteket får i uppdrag att utföra denna digitalisering

B107:1 (Uddevalla arbetarekommun) att kongressen beslutar att ge partistyrelsen i uppdrag att uppdra åt den socialdemokratiska riksdagsgruppen att föreslå riksdagen att tillsätta en utredning i syfte att utarbeta förslag till ett nytt statligt presstöd som bidrar till att värna och utveckla den
35 goda, granskande journalistiken i landet, hur beskattningsmodellen för tidningsbolag ska utformas för att skapa en långsiktig och hållbar ekonomisk grund för journalistiken, till hur andra ekonomiska incitament kan skapas för att garantera en fortlevnad för god och granskande

journalistik i landet

B126:1 (Lidköpings arbetarekommun) att partikongressen beslutar uppdra åt regeringen att besluta om en evenemangslista

5 B126:2 (Lidköpings arbetarekommun) att stora sportevenemang TV- sänds i licenskanaler som de flesta svenskar kan se

B144:1 (Ystads arbetarekommun) att partikongressen framställer önskemålet att en evenemangslista införs, så att ramarna för fri tv vidgas

B153:1 (Trelleborg arbetarekommun) att partistyrelsen får i uppdrag att omedelbart tillsätta en arbetsgrupp med uppgift att snarast framlägga ett förslag till socialdemokratisk mediepolitik

10 B153:3 (Trelleborg arbetarekommun) att partistyrelsen därefter fastställer ett program för fortsatt socialdemokratisk mediepolitik

B154:1 (Malmö arbetarekommun) att partistyrelsen får i uppdrag att omedelbart tillsätta en arbetsgrupp med uppgift att snarast framlägga ett förslag till socialdemokratisk mediepolitik

15 B154:3 (Malmö arbetarekommun) att partistyrelsen därefter fastställer ett program för fortsatt socialdemokratisk mediepolitik

Partikongressen föreslås besluta:

att avslå motionerna B106:1, B153:2, B154:2

20 B106:1 (Trollhättans arbetarekommun) att tillsätta en utredning i syfte att utarbeta förslag till - ett nytt statligt presstöd som bidrar till att värna och utveckla den goda, granskande journalistiken i landet - hur beskattningsmodellen för tidningsbolag ska utformas för att skapa en långsiktig och hållbar ekonomisk grund för journalistiken - till hur andra ekonomiska incitament kan skapas för att garantera en fortlevnad för god och granskande journalistik i landet

25 B153:2 (Trelleborg arbetarekommun) att förslaget, innan slutligt beslut fattas, sänds till medlemmarna i en rådslagsremiss

B154:2 (Malmö arbetarekommun) att förslaget, innan slutligt beslut fattas, sänds till medlemmarna i en rådslagsremiss

MOTION B1

SKURUPS ARBETAREKOMMUN

EU-migranter

Fattiga EU-migranter, tiggare, är något som vi ser dagligen runt om på svenska städers och mindre orters gator och har blivit ett vanligt inslag i gatubilden. Många av människorna som tigger på gatorna är romer som lever i extrem fattigdom i sitt hemland. De är Europas största minoritetsgrupp som har diskriminerats och marginaliserats i hela Europa sedan medeltiden. Många lever under omänskliga förhållande i sina hemländer och i Rumänien har man som rom väldigt liten chans att få ett jobb. I Sverige och säkert också i andra länder finns lite kunskap om romer och varför deras situation ser ut som den gör. Här krävs kunskaper och utbildning.

Den farhåga som fanns inför EU:s utvidgning 2004 att migranter från Östeuropa skulle komma hit för att utnyttja vårt sociala välfärdssystem har inte skett. Istället har dessa fattiga och diskriminerade människor kommit för att vädja till vår privata givmildhet.

Under vintern har många tiggare farit mycket illa. De har bott i tält, skjul och bilar och har utsatts för kränkningar, hot, trakasserier och även brandattentat har inträffat. Genom frivilligorganisationer som gör ett värdefullt arbete och genom privata initiativ har många fått en något drägligare tillvaro. Omfattningen av problemen är dock alltför stora för att de ska kunna klara av att ta hela ansvaret.

Rapporter om att EU- migranter som bor på parkeringsplatser och andra ställen ska avhysas kommer med jämna mellanrum. Även om staten och kommunerna menar att de inte har något ansvar i denna fråga utan det är hemländernas huvudbry så borde ändå allt ansvar för personernas väl och ve ligga på kommunerna. Kan en person på något sätt inte på egen hand försörja sig måste kommunen okritiskt rycka in och hjälpa till med mat, tak över huvudet och eventuellt en biljett hem. Lagen måste göras tydlig i vad som ska gälla. Staten har också ett ansvar att trycka på i EU så att hemländerna som är med i EU tar sitt ansvar. Om inte måste EU kräva att de gör det och vidta sanktioner.

Partikongressen föreslås besluta:

- B1:1 att partiet verkar för att svenska folket får mer utbildning i hur romer lever och har behandlats
- B1:2 att lagen görs tydlig i vad gäller kommunernas ansvar
- B1:3 att Sverige med kraft påverkar EU till att hemländerna måste ta sitt ansvar, om inte kräva sanktioner

Inger Wennhall

Skurups arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION B2

LINDESBERGS ARBETAREKOMMUN

Nationell policy för bemötande av fattiga EU – migranter

Fattiga EU – migranter har kommit till våra gator och torg. Många tankar väcks hos alla. Hos oss väcks tankar kring den orättvisa värld vi lever i, där ojämlikhetens resultat visar sig i olika former. En form är tyvärr tiggeri. Detta fenomen är i sig inget nytt om man bläddrar i historieböckerna. Det som saknas idag är en nationell policy som vägleder kommunerna i hur man bemöter detta.

Partikongressen föreslår besluta:

B2:1 att en vägledande nationell policy bereds och presenteras så snart som möjligt

John Omoomian

Lindesbergs arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION B3

BODENS ARBETAREKOMMUN

Språkets betydelse för en framgångsrik integration

Vi lever i en orolig omvärld. Miljoner människor befinner sig på flykt undan krig, svält och orättvisor. Många lever i flyktingläger nära hemlandets gränser, men andra söker sig längre bort. De senaste åren har antalet asylsökande i Sverige ökat. Samtidigt kan vi även se en debatt kring förutsättningarna för invandring till Sverige. Det finns krafter som utmålar invandring i allmänhet och asylinvandring i synnerhet som ett stort hot.

Vi vill i stället se invandringen som en möjlighet, dock utan att blunda för att den även ställer oss inför vissa utmaningar. Skillnaden mellan hot och möjlighet stavas i detta fall integration. Socialdemokratin måste visa på konkreta och verkningsfulla politiska lösningar som ger alla möjlighet att bidra till att bygga vårt samhälle och som samtidigt ger möjlighet för de nya svenskarna att skapa sin egen framtid i Sverige.

Varje ny svensk för med sig sin egen bakgrund och sitt levnadsöde. Många är välutbildade. Alla

förtjänar att ses som en del av en lösning på de utmaningar som vårt samhälle står inför.

Vi kan se en hotande geografisk obalans, där vissa delar av vårt land avfolkas medan andra lider av växtvärk. Vi kan se en demografisk obalans, med en växande andel äldre och en sjunkande andel i arbetande ålder. Vi kan även se en kompetensobalans, som kan komma att leda till problem med personalförsörjning inom vissa sektorer och som även hotar framtida utveckling. Till detta kommer begränsade ekonomiska resurser. Invandringskritikerna hävdar att ekonomin dräneras av bidragstagare från andra länder, men de nya svenskarna bör hellre ses som en potential. Förutsättningen är att samhället visar förmåga att tillvarata de resurser dessa människor utgör.

Vi tror att det är viktigt att bistå de nya svenskarna i att så snabbt som möjligt skapa sin egen försörjning och etablera sig i samhället. En viktig grund för detta är språket.

Den första kontakten med det svenska språket är för många Svenska för invandrare (SFI). Att erbjuda SFI är ett kommunalt ansvar. Regelverket har dock förändrats påtagligt, vilket gör att kommunernas ekonomiska möjligheter att organisera SFI har kraftigt försämrats. Tidigare upprättade Arbetsförmedlingen en etableringsplan så snart som den asylsökande fick uppehållstillstånd. Därefter utgick stöd för bl a SFI under 2 år. Numera upprättas etableringsplanen först när den asylsökande lämnat Migrationsverkets anläggningsboende. Eftersom det idag är ont om mottagningsplatser kan det uppstå långa väntetider, men detta påverkar inte individens rätt till SFI. Resultatet kan därför bli att en kommun är skyldig att anordna SFI utan någon ersättning, med undantag för en begränsad summa om 7 000 kr/person. Kostnaderna för SFI uppgår ofta till över 30 000 kr/person. Vilka effekter detta kan få på undervisningens omfattning och kvalitet (och hur detta i sin tur påverkar de nya svenskarnas etablering) går det bara att spekulera i.

Detta är självfallet inte hållbart över tid. Varje nyanländ bör så snabbt som möjligt erbjudas kvalitativa språkstudier och andra åtgärder som ett sätt att komma i egen försörjning. Eftersom staten sätter ramarna för invandringen är det också statens ansvar att anvisa medel till de kommuner som genomför insatserna.

Partikongressen föreslås besluta:

- B3:1 att kongressen uttalar att finansieringsprincipen ska gälla för integrationspolitiken, även i de fall uppgifterna åläggs kommunerna
- B3:2 att finansieringen riktas till de ställen där kostnader uppstår

Bodens Socialdemokratiska Arbetarekommun

Bodens arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION B4

VÄRNAMO ARBETAREKOMMUN

En Integrationsminister behövs

Regeringen har valt att inte tillsätta en Integrationsminister utan har gett uppdraget till Arbetsmarknadsministern. Regeringen har även valt att integrationspolitiken ska genomsyra flera olika politiska områden för att bredda integrationens möjligheter.

Det är jätte bra att integrationspolitiken verkar genom flera politiska områden då alla måste dra sitt strå till stacken. Dock är det önskat att tillsätta en Integrationsminister som kan ta ett samlat grepp, samverka inom de olika politiska områdena, med civilsamhället, samt samordna de olika integrationsinsatserna på nationell, regional och lokal nivå.

Partikongressen föreslås besluta:

B4:1 att regeringen ska tillsätta en Integrationsminister som har till uppdrag att samordna integration med kommuner, landsting och myndigheter samt civilsamhälle

Seima Dedic Hajric och Azra Muranovic Mujagic

Värnamo arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION B5

MALMÖ ARBETAREKOMMUN

En storstadspolitik för jämlikhet och sammanhållning

Sveriges största städer är alla styrda av progressiva koalitioner under socialdemokratisk ledning. Varje dag tas nya kliv i arbetet för att utveckla våra storstäder och större städer som praktiska exempel på socialdemokratisk politik. För miljontals svenskar som bor, arbetar eller besöker våra största städer kan dessa städer utgöra skyltfönster för vad socialdemokratisk politik kan betyda för att bygga ett samhälle för alla.

Staden kan vara en fantastisk plats att leva sitt liv på. I dagens globaliserade värld, där länder och ekonomier är integrerade med varandra, utgör städer ekonomiska motorer för en hållbar utveckling, tillväxt och förnyelse. Städer fungerar som dynamiska livs- och mötesplatser. Städer erbjuder ett rikt utbud av utbildning, möjligheter till jobb, företagande, kultur, nöjen, kunskapsutbyten och sociala sammanhang för människor. Det behöver vi socialdemokrater ta vara på och förstärka. Men omvänt kan en dysfunktionell stad vara väldigt destruktiv för

människor. Vi socialdemokrater från några av Sveriges största städer vill med den här motionen lyfta fram vikten av en storstadspolitik för jämlika, progressiva och hållbara städer.

1900 bodde tio procent av världens befolkning i städer. Idag är det över 50 procent och förmodligen kommer 75 procent av världens befolkning bo i städer 2050. Över 200 miljoner människor bor idag utanför det land de föddes i och städerna samlar människor både från olika delar av landet och från olika delar av världen. Mot den bakgrunden behöver ett framtidsparti som Socialdemokraterna formulera en tydlig storstadspolitik med en idé om hur vi vill utforma urbaniseringen för att de städer vi bygger ska vara jämlika, progressiva och hållbara. De större svenska städerna kämpar med en och samma övergripande utmaning - hur ojämlikheten delar upp våra städer och skapar stora skillnader i livsmiljöer och förutsättningar för ett gott liv. Detta skapar stora investeringsbehov i människor och lokalsamhällen av olika karaktär.

Våra större städer växer snabbt och vi socialdemokrater tar ansvar för att öka takten i byggandet, bygga fler hyresrätter och samtidigt bygga hållbart och långsiktigt. Det skapar stora behov av investeringar i den grundläggande infrastruktur som krävs för att staden ska fungera - inte minst vad gäller kollektivtrafiken inom och mellan städer. Samtidigt står vi inför utmaningen att växla upp jämlikhetsambitionerna genom såväl generellt inriktade investeringar för att lyfta hela bostadsområden och stadsdelar som selektivt inriktade sociala investeringar i föreningsliv och individer. Detta gör arbetet för att skapa jämlika, progressiva och hållbara framtidsstäder till en utmaning inte bara för kommunpolitiken, utan också för socialdemokratin nationellt i arbetet för att utveckla den svenska modellen och skapa ett samhälle för alla.

Utgångspunkten för en socialdemokratisk storstadspolitik handlar om att människor vill göra saker tillsammans. Städerna har stora utmaningar och en del av urbaniseringen handlar om att människor vänder sig till städerna för att söka sig en framtid. Självklart måste vår politik utgå från att ge människor möjlighet att bo och leva var de vill och vi menar att det är lika avgörande för oss som socialdemokrater att utveckla vår politik för att hela landet ska leva som att lösa storstädernas utmaningar.

När människor från olika bakgrunder möts utvecklas idéer och tankar. Många av vår tids progressiva framtidsidéer skapas och växer i våra städer. Samtidigt ser vi utmaningarna efter att borgerlighetens blida övertro på utförsäljningar och konkurrensutsättning och deras ensidiga politik med utgångspunkten att själv är bästa dräng har påverkat våra städer hårt. Framåt vet vi att vi har ett stort arbete att göra för att utveckla vår förmåga att klara gemensamma utmaningar som klimatförändringar, sociala skillnader och fler stadsbors ökade förväntningar att leva goda liv.

Sverige är det land i världen där ojämlikheten ökat snabbast de senaste decennierna. Vi har halkat från första till fjortonde plats i OECDs rangordning över jämlika länder. Detta syns oerhört tydligt i våra större städer.

Det är i grunden ekonomisk ojämlikhet som delar upp städer och befolkning i tydliga grupper och stadsdelar. Det är dags att se hela stadens utmaningar och att det krävs en sammanhållen politik för att utjämna klyftor och lyfta våra större städer. För ojämlikheten drabbar inte enskilda stadsdelar eller enstaka människor i staden. Det slår hårt mot alla. För att bryta otrygghet, sämre skolresultat, lägre bostadskvalitet eller hög bostadsbrist måste vi bygga samman våra städer och arbeta strukturerat och långsiktigt. Arbetet måste vara långsiktigt och involvera såväl politik, folkrörelser och civila samhället som det lokala näringslivet.

Vi vill se en utvecklad socialdemokratisk storstadspolitik som bygger på jämlikhet och sammanhållning. Utvärderingar och erfarenheter av tidigare politik för att bryta ojämlikhet visar på att lösningarna ofta kommit att bli projektorienterade och individanpassade. Här behövs en sammanhållen politisk idé som ger individer i alla delar av staden fler möjligheter till ett gott liv men som också skapar förutsättningar för politiken, människor och folkrörelser till långsiktiga insatser för att öka jämlikheten.

Det är dags att ersätta kortsiktiga projektidéer med ett storstadsprogram för jämlikhet och långsiktiga samhällsinvesteringar. Programmet ska ge kommuner möjlighet att ansöka om statlig medfinansiering för investeringar av långsiktig och jämlikhetsskapande karaktär där pengarna ska användas för att bygga sammanhållna städer. Med utgångspunkt i en strukturerad analys av stadens jämlikhetsstatus tas åtgärdsprogram fram.

De större städernas utmaningar är också en viktig del av förutsättningarna för den nationella politiken. Den övergripande fördelningspolitiken och inte minst skattepolitiken och socialförsäkringarnas funktionssätt har stor påverkan på ojämlikheten i våra större städer. Dagens skolsegregation i de större städerna och dess konsekvenser för skolresultat och förutsättningar för goda liv borde föranleda en långt mer omfattande och kritisk debatt om hela den nuvarande strukturen för skolval. Arbetsförmedlingens bristande förutsättningar för att hantera de fickor av långvarig långtidsarbetslöshet som finns mitt i storstäder med i övrigt låga arbetslöshetstal bör föranleda en större grad av nytänkande vad gäller relationen mellan stat och kommuner i arbetsmarknadspolitik.

Partikongressen föreslår besluta:

B5:1 att partikongressen ställer sig bakom förslaget om ett storstadsprogram där stat och kommuner gemensamt genomför långsiktiga samhällsinvesteringar för jämlikhet och sammanhållning

Malmö arbetarekommuns styrelse

Malmö arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION B6

UPPSALA ARBETAREKOMMUN

En storstadspolitik för jämlikhet och sammanhållning

Sveriges största städer är alla styrda av progressiva koalitioner under socialdemokratisk ledning. Varje dag tas nya kliv i arbetet för att utveckla våra storstäder och större städer som praktiska exempel på socialdemokratisk politik. För miljontals svenskar som bor, arbetar eller besöker våra största städer kan dessa städer utgöra skyltfönster för vad socialdemokratisk politik kan betyda för att bygga ett samhälle för alla.

Staden kan vara en fantastisk plats att leva sitt liv på. I städer kan människors uttryck skapa fantastiska förutsättningar för kreativitet, kultur, innovationer och spännande möten. Men omvänt kan en dysfunktionell stad vara väldigt destruktiv för människor. Vi socialdemokrater från några av Sveriges största städer vill med den här motionen lyfta fram vikten av en storstadspolitik för jämlika, progressiva och hållbara städer.

1900 bodde tio procent av världens befolkning i städer. Idag är det över 50 procent och förmodligen kommer 75 procent av världens befolkning bo i städer 2050. Över 200 miljoner människor bor idag utanför det land de föddes i och städerna samlar människor både från olika delar av landet och från olika delar av världen. Mot den bakgrunden behöver ett framtidsparti som Socialdemokraterna formulera en tydlig storstadspolitik med en idé om hur vi vill utforma urbaniseringen för att de städer vi bygger ska vara jämlika, progressiva och hållbara. De större svenska städerna kämpar med en och samma övergripande utmaning - hur ojämlikheten delar upp våra städer och skapar stora skillnader i livsmiljöer och förutsättningar för ett gott liv. Detta skapar stora investeringsbehov i människor och lokalsamhällen av olika karaktär.

Våra större städer växer snabbt och vi socialdemokrater tar ansvar för att öka takten i byggandet, bygga fler hyresrätter och samtidigt bygga hållbart och långsiktigt. Det skapar stora behov av investeringar i den grundläggande infrastruktur som krävs för att staden ska fungera - inte minst vad gäller kollektivtrafiken inom och mellan städer. Samtidigt står vi inför utmaningen att växla upp jämlikhetsambitionerna genom såväl generellt inriktade investeringar för att lyfta hela bostadsområden och stadsdelar som selektivt inriktade sociala investeringar i föreningsliv och individer. Detta gör arbetet för att skapa jämlika, progressiva och hållbara framtidsstäder till en utmaning inte bara för kommunpolitiken, utan också för socialdemokratin nationellt i arbetet för att utveckla den svenska modellen och skapa ett samhälle för alla.

Utgångspunkten för en socialdemokratisk storstadspolitik handlar om att människor vill göra saker tillsammans. Städerna har stora utmaningar och en del av urbaniseringen handlar om att

människor vänder sig till städerna för att söka sig en framtid. Självklart måste vår politik utgå från att ge människor möjlighet att bo och leva var de vill och vi menar att det är lika avgörande för oss som socialdemokrater att utveckla vår politik för att hela landet ska leva som att lösa storstädernas utmaningar.

När människor från olika bakgrunder möts utvecklas idéer och tankar. Många av vår tids progressiva framtidsidéer skapas och växer i våra städer. Samtidigt ser vi utmaningarna efter att borgerlighetens blida övertro på utförsäljningar och konkurrensutsättning och deras ensidiga politik med utgångspunkten att själv är bästa dräng har påverkat våra städer hårt. Framåt vet vi att vi har ett stort arbete att göra för att utveckla vår förmåga att klara gemensamma utmaningar som klimatförändringar, sociala skillnader och fler stadsbors ökade förväntningar att leva goda liv.

Sverige är det land i världen där ojämlikheten ökat snabbast de senaste decennierna. Vi har halkat från första till fjortonde plats i OECDs rangordning över jämlika länder. Detta syns oerhört tydligt i våra större städer.

Det är i grunden ekonomisk ojämlikhet som delar upp städer och befolkning i tydliga grupper och stadsdelar. Det är dags att se hela stadens utmaningar och att det krävs en sammanhållen politik för att utjämna klyftor och lyfta våra större städer. För ojämlikheten drabbar inte enskilda stadsdelar eller enstaka människor i staden. Det slår hårt mot alla. För att bryta otrygghet, sämre skolresultat, lägre bostadskvalitet eller hög bostadsbrist måste vi bygga samman våra städer och arbeta strukturerat och långsiktigt. Arbetet måste vara långsiktigt och involvera såväl politik, folkrörelser och civila samhället som det lokala näringslivet.

Vi vill se en utvecklad socialdemokratisk storstadspolitik som bygger på jämlikhet och sammanhållning. Utvärderingar och erfarenheter av tidigare politik för att bryta ojämlikhet visar på att lösningarna ofta kommit att bli projektorienterade och individanpassade. Här behövs en sammanhållen politisk idé som ger individer i alla delar av staden fler möjligheter till ett gott liv men som också skapar förutsättningar för politiken, människor och folkrörelser till långsiktiga insatser för att öka jämlikheten.

Det är dags att ersätta kortsiktiga projektidéer med ett storstadsprogram för jämlikhet och långsiktiga samhällsinvesteringar. Programmet ska ge kommuner möjlighet att ansöka om statlig medfinansiering för investeringar av långsiktig och jämlikhetsskapande karaktär där pengarna ska användas för att bygga sammanhållna städer. Varje kommun som deltar i programmet upprättar ett jämlikhetsbokslut varje år som beskriver stadens utveckling vad gäller exempelvis folkhälsa, utbildningsnivå, tillgång till kultur och fritid, jobb- och sysselsättningsmöjligheter och trygghetsindikatorer, brottslighet, familjers och individers ekonomiska status och utbildningsnivå. Med utgångspunkt i en strukturerad analys av stadens jämlikhetsstatus tas åtgärdsprogram fram.

De större städernas utmaningar är också en viktig del av förutsättningarna för den nationella

politiken. Den övergripande fördelningspolitiken och inte minst skattepolitiken och socialförsäkringarnas funktionssätt har stor påverkan på ojämlikheten i våra större städer. Dagens skolsegregation i de större städerna och dess konsekvenser för skolresultat och förutsättningar för goda liv borde föranleda en långt mer omfattande och kritisk debatt om hela den nuvarande strukturen för skolval. Arbetsförmedlingens bristande förutsättningar för att hantera de fickor av långvarig långtidsarbetslöshet som finns mitt i storstäder med i övrigt låga arbetslöshetstal bör föranleda en större grad av nytänkande vad gäller relationen mellan stat och kommuner i arbetsmarknadspolitik.

Partikongressen föreslår besluta:

B6:1 att partikongressen ställer sig bakom förslaget om ett storstadsprogram där stat och kommuner gemensamt genomför långsiktiga samhällsinvesteringar för jämlikhet och sammanhållning

Uppsala arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION B7

STOCKHOLMS PARTIDISTRIKT

En storstadspolitik för jämlikhet och sammanhållning

Sveriges största städer är alla styrda av progressiva koalitioner under socialdemokratisk ledning. Varje dag tas nya kliv i arbetet för att utveckla våra storstäder och större städer som praktiska exempel på socialdemokratisk politik. För miljontals svenskar som bor, arbetar eller besöker våra största städer kan dessa städer utgöra skyltfönster för vad socialdemokratisk politik kan betyda för att bygga ett samhälle för alla.

Staden kan vara en fantastisk plats att leva sitt liv på. I dagens globaliserade värld, där länder och ekonomier är integrerade med varandra, utgör städer ekonomiska motorer för en hållbar utveckling, tillväxt och förnyelse. Städer fungerar som dynamiska livs- och mötesplatser. Städer erbjuder ett rikt utbud av utbildning, möjligheter till jobb, företagande, kultur, nöjen, kunskapsutbyten och sociala sammanhang för människor. Det behöver vi socialdemokrater ta vara på och förstärka. Men omvänt kan en dysfunktionell stad vara väldigt destruktiv för människor. Vi socialdemokrater från några av Sveriges största städer vill med den här motionen lyfta fram vikten av en storstadspolitik för jämlika, progressiva och hållbara städer.

1900 bodde tio procent av världens befolkning i städer. Idag är det över 50 procent och förmodligen kommer 75 procent av världens befolkning bo i städer 2050. Över 200 miljoner

människor bor idag utanför det land de föddes i och städerna samlar människor både från olika delar av landet och från olika delar av världen. Mot den bakgrunden behöver ett framtidsparti som Socialdemokraterna formulera en tydlig storstadspolitik med en idé om hur vi vill utforma urbaniseringen för att de städer vi bygger ska vara jämlika, progressiva och hållbara. De större svenska städerna kämpar med en och samma övergripande utmaning - hur ojämlikheten delar upp våra städer och skapar stora skillnader i livsmiljöer och förutsättningar för ett gott liv. Detta skapar stora investeringsbehov i människor och lokalsamhällen av olika karaktär.

Våra större städer växer snabbt och vi socialdemokrater tar ansvar för att öka takten i byggandet, bygga fler hyresrätter och samtidigt bygga hållbart och långsiktigt. Det skapar stora behov av investeringar i den grundläggande infrastruktur som krävs för att staden ska fungera - inte minst vad gäller kollektivtrafiken inom och mellan städer. Samtidigt står vi inför utmaningen att växla upp jämlikhetsambitionerna genom såväl generellt inriktade investeringar för att lyfta hela bostadsområden och stadsdelar som selektivt inriktade sociala investeringar i föreningsliv och individer. Detta gör arbetet för att skapa jämlika, progressiva och hållbara framtidsstäder till en utmaning inte bara för kommunpolitiken, utan också för socialdemokratien nationellt i arbetet för att utveckla den svenska modellen och skapa ett samhälle för alla.

Utgångspunkten för en socialdemokratisk storstadspolitik handlar om att människor vill göra saker tillsammans. Städerna har stora utmaningar och en del av urbaniseringen handlar om att människor vänder sig till städerna för att söka sig en framtid. Självklart måste vår politik utgå från att ge människor möjlighet att bo och leva var de vill och vi menar att det är lika avgörande för oss som socialdemokrater att utveckla vår politik för att hela landet ska leva som att lösa storstädernas utmaningar.

När människor från olika bakgrunder möts utvecklas idéer och tankar. Många av vår tids progressiva framtidsidéer skapas och växer i våra städer. Samtidigt ser vi utmaningarna efter att borgerlighetens blida övertro på utförsäljningar och konkurrensutsättning och deras ensidiga politik med utgångspunkten att själv är bästa dräng har påverkat våra städer hårt. Framåt vet vi att vi har ett stort arbete att göra för att utveckla vår förmåga att klara gemensamma utmaningar som klimatförändringar, sociala skillnader och fler stadsbors ökade förväntningar att leva goda liv.

Sverige är det land i världen där ojämlikheten ökat snabbast de senaste decennierna. Vi har halkat från första till fjortonde plats i OECDs rangordning över jämlika länder. Detta syns oerhört tydligt i våra större städer.

Det är i grunden ekonomisk ojämlikhet som delar upp städer och befolkning i tydliga grupper och stadsdelar. Det är dags att se hela stadens utmaningar och att det krävs en sammanhållen politik för att utjämna klyftor och lyfta våra större städer. För ojämlikheten drabbar inte enskilda stadsdelar eller enstaka människor i staden. Det slår hårt mot alla. För att bryta otrygghet, sämre skolresultat, lägre bostadskvalitet eller hög bostadsbrist måste vi bygga samman våra städer och

arbeta strukturerat och långsiktigt. Arbetet måste vara långsiktigt och involvera såväl politik, folkrörelser och civila samhället som det lokala näringslivet.

Vi vill se en utvecklad socialdemokratisk storstadspolitik som bygger på jämlikhet och sammanhållning. Utvärderingar och erfarenheter av tidigare politik för att bryta ojämlikhet visar på att lösningarna ofta kommit att bli projektorienterade och individanpassade. Här behövs en sammanhållen politisk idé som ger individer i alla delar av staden fler möjligheter till ett gott liv men som också skapar förutsättningar för politiken, människor och folkrörelser till långsiktiga insatser för att öka jämlikheten.

Det är dags att ersätta kortsiktiga projektidéer med ett storstadsprogram för jämlikhet och långsiktiga samhällsinvesteringar. Programmet ska ge kommuner möjlighet att ansöka om statlig medfinansiering för investeringar av långsiktig och jämlikhetsskapande karaktär där pengarna ska användas för att bygga sammanhållna städer. Med utgångspunkt i en strukturerad analys av stadens jämlikhetsstatus tas åtgärdsprogram fram.

De större städernas utmaningar är också en viktig del av förutsättningarna för den nationella politiken. Den övergripande fördelningspolitiken och inte minst skattepolitiken och socialförsäkringarnas funktionssätt har stor påverkan på ojämlikheten i våra större städer. Dagens skolsegregation i de större städerna och dess konsekvenser för skolresultat och förutsättningar för goda liv borde föranleda en långt mer omfattande och kritisk debatt om hela den nuvarande strukturen för skolval. Arbetsförmedlingens bristande förutsättningar för att hantera de flickor av långvarig långtidsarbetslöshet som finns mitt i storstäder med i övrigt låga arbetslöshetstal bör föranleda en större grad av nytänkande vad gäller relationen mellan stat och kommuner i arbetsmarknadspolitik.

Partikongressen föreslår besluta:

B7:1 att ställa sig bakom förslaget om ett storstadsprogram där stat och kommuner gemensamt genomför långsiktiga samhällsinvesteringar för jämlikhet och sammanhållning

Stockholms partidistrikt

Stockholms partidistrikt beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION B8

KUNGSBACKA ARBETAREKOMMUN

Ett tiggeriförbud löser inte fattigdom

Vi är socialdemokrater, för att vi tror på alla människors lika värde, vi vill skapa ett samhälle där jämlikhet, solidaritet och frihet är grundstenarna.

Krav som jämlikhet, solidaritet och frihet känner inga nationella eller etniska gränser. Uppdraget att verka för de mänskliga rättigheterna bör för oss socialdemokrater vara lika självklart här hemma som på den internationella arenan.

Tro på alla människor kan och vill göra gott för sig själva och andra är en mäktig kraft i socialdemokratins arbete för en bättre värld. Socialdemokratien handlar just om detta; Att gemensamt skapa förutsättningar för alla människor att växa, att tro på sin egen förmåga, och att ständigt spränga nya gränser. Socialdemokratien är en frihetsrörelse – allas frihetsrörelse.

Därför är vi nu djupt förfärade över partiets riktning när det talas om ett eventuellt tiggeriförbud.

Att frågan lyfts leder till ett felaktigt resonemang om orsaksförhållanden; Tiggeri leder inte till fattigdom, utan fattigdom leder till tiggeri och vi kan inte lagstadga bort den fattigdom och utsatthet som vi idag bevittnar på våra gator.

Det är nu vi måste välja vilken väg som socialdemokratien ska ta...

”Människovärdet vi fodra tillbaka. Kämpa för rättvisa frihet och bröd!

Icke naturen hårdhänt har dragit gränser som skilja fattig och rik.”

Partikongressen föreslås besluta:

- B8:1 att om det har påbörjats en utredning om tiggeriförbud skall den läggas ner
- B8:2 att inte påbörja en utredning om tiggeriförbud
- B8:3 att inte införa ett tiggeriförbud
- B8:4 att på intet annat sätt inskränka tillvaron för människor som tigger
- B8:5 att partikongressen antar motionen som sin egen
- B8:6 att arbetarkommunen antar motionen som sin egen

Frida Jansson, Helén Ung Le
Kungsbacka arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION B9

UPPSALA ARBETAREKOMMUN (ENSKILD)

Ett värdigt bemötande av utsatta EU-medborgare – första steget för ett socialt hållbart Europa

I november 2015 bedömdes antalet utsatta EU-medborgare som befinner sig i Sverige vara cirka 4700 individer. Antalet barn i gruppen varierar, men bedöms vara mellan 70 och 100. Utsatta EU-medborgare söker sig till Sverige och andra länder för att inkomster de kan få här, oavsett om de kommer från tiggeri eller att panta tomburkar är flera gånger högre än vad de kan få i sina hemländer. Pengar som EU-medborgare skickar hem är en av de effektivaste biståndsformer som existerar därför att de går direkt till de behov som präglar deras situation i hemländerna, i form av mat, mediciner, boende och utbildning.

Den nationella utredning som presenterades i början av 2016 utmynnade ett flertalet inhumana förslag så som avhysningar, förvägrande av basala grundbehov och en värdig situation för de EU-medborgare som befinner sig i Sverige. Om de riktlinjer som utredningen föreslog genomförs i alla kommuner kommer det att leda till vad som kan likna ett förbud mot tiggeri.

Arbetet med att utrota fattigdom och utanförskap för romer och andra utsatta EU-medborgare måste bedrivas på många nivåer samtidigt i hemländerna och på Europeisk nivå inte minst. I Sverige måste vi se till att alla människor får ett värdigt bemötande.

Idag följer barn till EU-medborgare med sina föräldrar därför att det inte finns något alternativ för dem hemma. Utbildning är inte bara en rättighet utan även det mest effektiva sättet att se till att barnen kan växa upp till ett bättre liv. Värdiga levnadsförhållanden för EU-medborgare, lagliga uppställningsplatser så länge de vistas i Sverige och att deras barn går i skola oavsett var de befinner sig är en miniminivå som varje anständigt samhälle har att leva upp till.

Partikongressen föreslås besluta:

B9:1 att utsatta EU-medborgare som uppehåller sig i Sverige skall ha rätt till lagliga uppställningsplatser med tillgång till hygienanläggningar underhållna av kommunen, och rätt till tak över huvudet vid extrema väderförhållanden

- B9:2 att landstingen ska tillgodose utsatta EU-medborgares rätt till vård på samma sätt som övriga EU-medborgare med uppehållsrätt eller med ett europeiskt sjukförsäkringskort
- B9:3 att barn till utsatta EU-medborgare efter tre månader skall ses som tillståndslösa och omfattas av lagstiftning om skolgång för tillståndslösa. Utbildningen skall företrädesvis bedrivas på deras modersmål
- B9:4 att kommunernas insatser för utsatta EU-medborgare tas fram i samverkan med de berörda själva. Alla insatser ska även kommuniceras till de berörda på sitt modersmål
- B9:5 att satsningar görs på folkbildningsarbete för att motarbeta okunskap och mytbildning kring romer och andra utsatta EU-medborgare i samverkan med civilsamhällesorganisationer, särskilt romers och utsatta EU-medborgares egna

Frida Gunnarsson och Laboremus

Uppsala arbetarekommun beslöt att sända motionen som enskild till kongressen.

MOTION B10

DALARNAS PARTIDISTRIKT, GÄVLEBORGS PARTIDISTRIKT, JÄMTLANDS LÄNS PARTIDISTRIKT, NORRBOTTENS PARTIDISTRIKT, VÄSTERBOTTENS PARTIDISTRIKT, VÄSTERNORRLANDS PARTIDISTRIKT

Fungerade integration i Glesbygd

Glesbygdskommunerna tar emot tre gånger så många flyktingar per invånare som gruppen Storstäder, större städer, förorter och pendlingskommuner gör. För att många mindre kommuner ska utvecklas är det viktigt för kommunen att kunna ta emot flyktingar.

Migrationsverket anvisade dagligen under hösten 2015 vintern ensakommande till småkommunernas socialtjänst. En del av dem blir placerade i egen regi i kommunens HVB-hem. Men av olika anledningar blir vissa ibland placerade i andra kommuner, så kallad extern placering. En sådan anledning kan till exempel vara att personen är för ung för att bo i gemensamt boende och därför bör placeras i familjehem. Det innebär att av de ungdomar som kommer till kommunen är det inte alla som bor eller går skola i den kommun där barnet blivit placerat.

När kommunen får en förfrågan om att ta emot vuxna flyktingar och familjer undersöker kommunens flyktingsamordnare om det finns en lämplig bostad, och om kommunen kan ordna ett bra mottagande för flyktingarna, till exempel skola till familjens barn. Kommunen lämnar

sedan besked till Migrationsverket om det är möjligt att ta emot flyktingarna eller inte. Om kommunen säger ja meddelar kommunen skolan, arbetsförmedlingen och hälsocentralen vilket datum flyktingarna ska komma. Om varselkedjan mellan det ansvariga fungerar och det finns rimlig tid för genomförande, är resultatet ofta positivt, men tyvärr brister kedjan oacceptabelt ofta.

En stor svårighet har varit - och är - att en del kommuner placerar sina flyktingar i privata boenden i andra kommuner, vilket gör det nära nog omöjligt att planera för skola och fritidsaktiviteter. Denna tingens ordning är inte acceptabel och leder till stor frustration för alla inblandade. Många av de flyktingar som kom i början på 1980-talet bosatte sig i storstadsområdena (Stockholm, Göteborg, Malmö). Vid denna tidpunkt sjönk också siffrorna för deltagandet på arbetsmarknaden för invandrargruppen. För att motverka de negativa sysselsättningsciffrorna infördes förändringar i mottagandet av de nyanlända flyktingarna.

I mitten på 1980-talet introducerades den så kallade 'Hela Sverige'-strategin för att styra bosättningen. Det fanns förväntningar om att det skulle bidra positivt till integrationen att placera flyktingar i mindre kommuner. Kommunerna ansvarade för att tilldela en bostad och flyktingen var sedan hänvisad till bo i kommunen under en introduktionsperiod på omkring 18 månader. Kritik riktades mot den här strategin då de kommuner som kunde erbjuda bostäder inte hade tillräckligt med arbetstillfällen.

År 1994 slopades strategin och flyktingar har sedan dess möjlighet att fritt välja kommun under förutsättning att boende kan ordnas. Mellan 1994 och 2010 ansvarade kommunerna för flyktingmottagningen och skrev avtal med Migrationsverket. För varje flykting betalade Migrationsverket ut en ersättning som skulle täcka kommunens kostnader. Från och med december 2010 har staten, genom Arbetsförmedlingen, återfått ansvaret för de nyanländas integration i det svenska samhället. Efter 2010 har mottagande kommun alltså inte längre huvudansvaret för integrationen, och i en del kommuner har detta lett till försämrat resultat.

Flyktingsamordnaren och annan personal från kommunens flyktingverksamhet möter flyktingarna på busstationen, flygplatsen eller järnvägsstationen när de anländer. Första dagen ordnar kommunen mat och kommunens informatör hälsar välkommen, berättar om kommunen och ger en kort information. De nyanlända flyttar in i sin bostad och får pengar för de första dagarna.

De kommande dagarna sker folkbokföring på Skatteverket och ett första möte med Arbetsförmedlingen. När den nyanlände fått personnummer ordnar Arbetsförmedlingen en resa till Skatteverket, vilket ofta ligger i regionhuvudstaden. Ibland innebär det 70-80 mil. Där ansöker den nyanlände om ID-kort (identitetskort), därefter går det till exempel att öppna bankkonto i Sverige.

Arbetsförmedlingens många omorganisationer har gjort det svårt att ha kontinuitet i mindre kommuner och kontaktytorna mot arbetsgivarna blir lidande.

Skolan kallar sedan nyanlända familjer till information om barnens skolgång så snabbt som möjligt, därefter får barnen börja skolan. I många kommuner går barnen blandade vilket ger ökad belastning på skolan i en del kommuner finns internationell klass för barn som går årskurs 1 till årskurs 9. Vuxna och barn över 16 år får börja i SFI-skolan (Svenska för invandrare), och är undervisning i svenska språket för nyanlända vuxna.

Totalt har ungefär 4200 flyktingar bosatt sig i Norrlands inland de senaste två åren. De flesta kommer från Afghanistan, Somalia och Eritrea och Syrien, men många personer från Colombia, Ukraina och Etiopien har också bosatt sig där. Dessa nya invånare innebär ett viktigt tillskott till den totala befolkningen i dessa kommuner.

Hur kommunernas flyktingverksamhet är organiserad är viktigt, men om inte det övriga samhället går i takt blir det svårt. För att klara av ökat flyktingmottagandet och skapa en bra modell för integration, så att flyktingarna stannar kvar och därmed ökar befolkningen i kommunen, behöver ansvariga kommuner ha grepp om verksamheten. Då duger det inte att Migrationsverket, Arbetsförmedlingen, skattemyndigheten och utbildningsaktörerna är spretigt organiserade.

Släpp loss folkbildningen och civilsamhället i integrationsarbetet!

Om pengarna omfördelas från Migrationsverket och arbetsförmedlingen till studieförbunden, så kan folkbildningen från dag ett göra stor skillnad på asylboenden runt om i landet, och skapa förutsättningar för integration i vardagen. Resurserna finns redan och att använda dem effektivare är möjligt.

Det handlar också om att minska regelkrånglet. Släpp loss det engagemang, den kompetens och de ideella resurser som finns i studieförbund samt civilsamhället, i integrationsarbetet. Ett bra integrationsarbete gör alla till vinnare. Integrationen är en av vår tids största utmaningar, men ger samtidigt stora möjligheter. Ge folkbildningen möjligheter att göra skillnad i vardagen, i hela landet.

Partikongressen föreslår besluta:

B10:1 att ge kommunerna huvudansvaret vid etablering av nyanlända och att övriga myndigheter ska organiseras i hela landet för att göra det lätt för mottagande kommuner

B10:2 att ge universitet och högskolor i uppdrag att underlätta för distansundervisning och validering i glesbygd

B10:3 att ge långsiktiga förutsättningar för folkbildningen genom studie förbund och folkhögskolor att bidra under första tiden

B10:4 att mottagande kommuner förbjuds placera i privata boenden om inte den kommun där boendet är placerat gett sitt godkännande

Dalarnas partidistrikt, Gävleborgs partidistrikt, Jämtlands läns partidistrikt, Norrbottens partidistrikt, Västerbottens partidistrikt, Västernorrlands partidistrikt beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION B11

ÖSTERGÖTLANDS PARTIDISTRIKT

Integration och regionalpolitik

Arbetsförmedlingen har i en rapport ”Globaliseringens effekter på lokala arbetsmarknader i Sverige” bl.a. beskrivit effekterna av den snabba urbaniseringen i Sverige också i belysning av flyktinginvandringen. Den vanligaste förklaringsgrunden till urbaniseringen är att människor flyttar från glesbygd till städerna för att få arbete. Den bilden kommer att bli mer komplicerad under kommande år.

Valdemarsviks kommun är ett ganska representativt exempel på detta. Kommunen har 7.700 innevånare under 10 månader av året och cirka 20.000 under två månader på sommaren. I kommunen finns flera stora asylboenden. Tidigare fanns det dessutom många lediga lägenheter. Det har medfört att många som har fått uppehållstillstånd har bosatt sig i kommunen. Därför genomgår ett stort antal personer den s.k. etableringen i Arbetsförmedlingens regi. Ungefär var tionde person som vistas i kommunen har flyktingbakgrund.

Av alla anställda i kommunen och kommunens företag är var tredje person 60år eller äldre. Många av företagen är i samma ålder. Detta innebär att det inom några år kommer att råda arbetskraftsbrist i kommunen. Företag kommer att få läggas ner och den kommunala servicen försämras på grund av svårigheterna att rekrytera arbetskraft.

Den arbetskraftsreserv som finns i kommunen är de nya svenskarna. De är oftast personer mellan 25 och 50 år med varierande utbildningsbakgrund men i de flesta fall med en omfattande erfarenhet av arbetslivet. Om vi lyckas med etableringen kan dessa personer vara lösningen på arbetskraftsbristen. Misslyckas vi för att de inte får kontakt med den svenska arbetsmarknaden under etableringen och på grund av att de inte kan få bostad i någon storstad där möjligheten att

slå sig in på arbetsmarknaden möjligen är större så kommer de med stor sannolikhet hamna på kommunens försörjningsstöd.

De problem vi beskriver är över tid gemensamma för glesbygdskommuner och våra städer. Om arbetstillfällena minskar i glesbygd p.g.a. företagsnedläggningar orsakade av arbetskraftsbrist så kommer trycken på bostadsbyggande och kommunal infrastruktur i städerna att öka ytterligare.

Valdemarsvik är, som framgår av arbetsförmedlingens rapport, bara ett exempel på förhållanden som gäller i hela Sverige.

Mot denna bakgrund är det helt avgörande att etableringen i Arbetsförmedlingens regi bedrivs så att de nya svenskarna så snabbt som möjligt under etableringsfasen kommer in på arbetsplatser i första hand på bostadsorten i form av praktik och liknande. Idag bedrivs svenskundervisning och samhällsinformation i sådana former att detta omöjliggörs. Ett sådant exempel är att svenskundervisning bedrivs långt från bostadsorten i pass om en eller par timmar per dag och därmed blockerar all tillgänglig tid.

Ytterligare ett hinder för att Sverige snabbt ska kunna tillgodogöra sig det resurstillskott som de nyanlända utgör är komplexiteten i de olika stödformerna för inträde på arbetsmarknaden som finns idag. Det måste bli enklare för presumtiva arbetsgivare att veta vilka förutsättningar som gäller.

Skälet till att etableringen av nyanlända överfördes till arbetsförmedlingen var att de snabbt skulle komma in på arbetsmarknaden. Resultatet av reformen har p.g.a. utformningen av anslagen till Arbetsförmedlingen har blivit att etableringen särskiljs från övrig arbetsförmedling. Detta motverkar starkt reformens syfte.

Partikongressen föreslår besluta:

- B11:1 att kongressen uppdrar åt partistyrelsen att verka för att etableringsuppdraget omgående blir en del av arbetsförmedlingens ordinarie verksamhet
- B11:2 att kongressen uppdrar åt partistyrelsen att verka för att insatserna för etablering tydligare riktas mot lokalsamhället och att etableringen blir mer förankrad i den kommun där personen ifråga bor

Östergötlands partidistrikt beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION B12

KUNGSBACKA ARBETAREKOMMUN

Invandrare och flyktingar ska gå på SFI

Då vi märkt att många framför allt kvinnor som kommer till Sverige från annat land som invandrare eller flykting, inte kommer till erbjuden utbildning, vill vi att Sverige som land lägger in ett tvång för att dessa människor ska komma i utbildning. Detta skulle kunna innebära att de efter avslutad utbildning erbjuds arbete på arbetsmarknaden. Detta innebär också att dessa, framför allt kvinnor, får ett eget liv utanför familjen, släkten och att inte enbart ta hand om barn och annat hemarbete.

Vi vet att många av dessa kvinnor, som ej lärt sig svenska, när de behöver göra ett besök på vårdcentral, gynekologmottagning eller liknande inte själva kan formulera sitt behov eller sjukdom. Inte sällan följer något av barnen med sin mamma och skall då för hennes räkning tala om de besvär hon lider av. Det är säkert helt ok att berätta att mamma har en urinvägsinfektion eller halsfluss. Men om det i stället är problem med underliv, bröst eller annat som en vuxen kvinna kan behöva läkarexpertis för, då är det inte lätt för en son eller dotter att förklara hur det är eller hur det känns. Tänk så förnedrande att inte kunna berätta om sina besvär själv.

Vi vet också att de kvinnor som får stöd och hjälp att komma igång med skola och utbildning, kommer att aktivt delta i samhället och förverkligar på det sättet sina egna liv och blir ett gott stöd för sina egna barn och ungdomar. Traditioner från hemlandet blir kanske inte lika viktiga, utan man ser fördelar med att följa det som vi i Sverige förespråkar. T.ex. synen på omskärelse på kvinnor och män eller synen på hedersvåld vilket också det är något man kan få en annorlunda syn på.

Partikongressen föreslås besluta:

B12:1 att alla människor som kommer till Sverige från ett annat land som flykting eller invandrare ska gå på Svenska för invandrare (SFI) och följa de anmodade kurser som staten föreslår för att de ska integreras på ett bra sätt i samhället

B12:2 att asylsökande ska erbjudas SFI-undervisning från dag ett

Elisabeth Lyckevall

Kungsbacka arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION B13

MALMÖ ARBETAREKOMMUN

Medborgarskap dras i långbänk – men bara för somalier och afghaner

Vart fjärde år väljer vi vem som ska representera oss i de olika beslutande organen. Det är en möjlighet och en rättighet som många människor i världen saknar och som många tar för given. Under valet 2010 arbetade många av oss som valarbetare och röstmottagare. Vi kunde iaktta på nära håll hur människor upplevde det som närmast festivalliknande att kunna få lämna sin röst. Man kunde känna både vikten och glädjen av att kunna få rösta och påverka. Men många i Sverige saknar den här fantastiska möjligheten. Anledningen är diskriminering.

De flesta med invandrarbakgrund kan söka medborgarskap efter fem år, medan de med somalisk eller afghansk måste vänta i mer än åtta år för att bli medborgare. Vad många inte förstår är vad medborgarskapet betyder för nysvenskar. För många är det första gången man känner sig accepterad – på riktigt. Nästan alla som har invandrat och blivit medborgare minns exakt vilken dag man blev medborgare och exakt vad man gjorde just den dagen då man fick beskedet – att man blivit medborgare. Medborgarskap är enskilt det viktigaste redskapet för integration, efter språkkunskap och sysselsättning. Varför ska man då beskära denna rättighet för alla som kommer från två specifika länder?

Migrationsverkets förklaring är att dessa människor inte kan "bevisa sin identitet" och därigenom saknar trovärdighet – trots att verket är den myndighet som är ansvarig för alla asylutredningar. Även om verkets kompetens om asylsökande har ökat, menar man att man egentligen inte tror på de beslut man själva har fattat. Finns det någon annan myndighet som skulle kunna agera på det sättet – att ifrågasätta sina egna beslut? Det är skandalöst – och dessutom hyckleri när svenska staten inför andra länder skryter om hur man hjälper somaliska och afghanska flyktingar, samtidigt som man inte vill erkänna dessa människors identiteter.

Sverige har en bra relation till den nya regeringen i Somalia. I april 2013 utsåg Sverige, som ett av de första EU-länderna, en ambassadör i Somalia, något vi inte haft sedan 1992. Varför accepterar man då inte dokument från denna regering?

Till och med i kärlek blir man diskriminerad. Man kan bli kär och gifta sig med vilken partner som helst utanför Sverige – utom någon från Somalia eller Afghanistan.

Medborgarskap är viktigt för integration, hälsa och självkänsla – och det är dessutom grundläggande för demokratin. När majoriteten kan bli svensk medborgare efter fem år, får en person från Somalia eller Afghanistan vänta i hela åtta år. Det är orättvist och exkluderande, det

är hög tid att den här särbehandlingen upphör. Vi måste behandla människor lika oavsett varifrån de kommer.

Partikongressen föreslår besluta:

B13:1 att principen fem års väntetid för att bli svensk medborgare ska gälla samtliga

Peter Johansson och Abdulkhadir Mohamed, Möllevångens S-förening
Malmö arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION B14

SKURUPS ARBETAREKOMMUN

Mot tiggeriförbud

Romerna är den största etniska minoriteten och det mest diskriminerade folket i Europa och är också den fattigaste och mest utsatta gruppen. Romerna har en lång historia av förföljelse. Under förintelsen dödades omkring 1,5 miljoner romer. Och förföljelsen fortsätter. Myter och fördomar frodas. Om fattigdomen och hur man ska bekämpa den talas det inte mycket om.

EU-migranter är en vanlig syn på svenska gator liksom i flera väst europeiska städer. Situationen för romerna är ojämlik och orättvis. Hur ojämlikt Europa är blir tydligt när man fördjupar sig i hur romer har det. Lösningen är inte att förfölja och hota människor utan att visa medmänsklighet och solidaritet och arbeta med att se till att romerna får ett människovänligt liv.

De romska EU-migranterna kommer till Sverige på grund av nöd och med stort hopp. De kommer egentligen inte hit för att tigga, utan vill jobba. Tiggeri ger inte mycket pengar men kan vara det enda sättet att få ihop pengar. Inte sitter de där för sitt höga nöjes skull utan för att få in pengar till sin familj, sina barn. Oftast kommer de från Rumänien där man lever i misär. Det är fattigdom som driver dem. Trakasserier och våld är en del av EU-migranternas vardag. Våldet rapporteras inte alltid här i Sverige.

Det finns idag inget tiggeriförbud i Sverige. Civilministern har nu kastat ut en testballong om att införa tiggeriförbud men tiggeriförbud är ingen lösning. Det är inget brott att tigga och det finns inget tvång att ge någon pengar och vara medmänsklig. Att kriminalisera tiggeri gör utsattheten än större och kan leda till kriminalitet och prostitution.

Det finns EU-pengar avsatta för att förbättra romernas situation men en liten del av pengarna används till exempel i Rumänien. Problemet är att det krävs en egeninsats för att söka pengar från EU:s fonder. Det är viktigt att EU tar romernas situation på allvar och att EU ställer krav på

medlemsländerna i form av handlingsplaner för romer.

Sverige ger bistånd till fattigdomsbekämpning genom Sida. I flera östeuropeiska länder finns stor fattigdom. Här finns en stor uppgift för Sverige.

Sverige har också en stor uppgift att arbeta mot antiziganism som ökat i flera europeiska länder och att engagera sig i romers rättigheter.

Partikongressen föreslår besluta:

B14:1 att tiggeriförbud inte införs i Sverige

B14:2 att Sverige genom biståndsarbete arbetar med att bekämpa fattigdom bland romer i Östeuropa

B14:3 att Sverige arbetar aktivt mot antiziganism

B14:4 att ge uppdrag till våra EU parlamentariker att se till att det upprättas handlingsplaner för att förbättra romernas situation i Europa

Inger Wennhall

Skurups arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION B15

LUDVIKA ARBETAREKOMMUN

Nyanländas vilja att bo kvar på landsbygden är vår framtid

Bakgrund: En av den senaste tiden största möjligheter för utveckling av landsbygden är om vi lyckas att behålla de nyanlända kvar på i våra bygder. Om dessa personer och familjer hittar livskvaliteten på landsbygden så utgör detta den otvivelaktigt största möjligheten för en nysatsning på service och handel dvs. utveckling i stort. Det är därför helt centralt att det sociala kapitalet i bygderna får möjlighet att utvecklas och ges utrymme och uppmuntras. Det är också mycket viktigt att barnen som kommer lyckas att integreras i den svenska förskole- och skolmiljön, får svenska kompisar och deltar i våra föreningar. Självklart gäller detta även för familjerna. Ett av de största hoten mot denna möjlighet är boendet och avsaknaden av lämpliga bostäder. Det krävs ett nytänkande och politisk mod att se utanför gällande ramar och inrutade politiska strukturer för att kunna uppmuntra och skapa möjligheter för ett stärkt lokalt kapital på landsbygd samt nya möjligheter att skapa boendelösningar för nyanlända personer och familjer på landsbygden.

Lösningförslag: Vi anser att det bör skapas positiva incitament till lokalt utvecklingsarbete som

syftar till att stärka det lokala sociala kapitalet på landsbygden och därmed stärka bygdegemenskaperna så att dessa inkluderar nyanlända personer och familjer. Detta kan t.ex. innebära ett högre ekonomiskt stöd till föreningar och civilsamhällets organisationer, samt till barn- och ungdomsverksamheter på landsbygden. Vi vill också skapa hög kreativitet och innovativa lösningar för att identifiera hus och renovering av hus, på landsbygden, som nyanlända kan hyra.

Partikongressen föreslår besluta:

- B15:1 att det etableras ett flerårigt positivt incitament-program till lokalt utvecklingsarbete som syftar till att stärka det lokala sociala kapitalet på landsbygden och därmed stärka bygdegemenskaperna så att dessa inkluderar nyanlända personer och familjer
- B15:2 att högre ekonomiskt stöd ges till föreningar och civilsamhällets organisationer, samt till barn- och ungdomsverksamheter på landsbygden
- B15:3 att det etableras en nationell funktion som syftar till att skapa hög kreativitet och innovativa lösningar för att identifiera hus och renovering av hus, på landsbygden, som nyanlända kan hyra

Grangärdebygdens S-förening

Ludvika arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION B16

KATRINEHOLMS ARBETAREKOMMUN

Obligatorisk undervisning för nyanlända

Socialdemokratin har alltid omfamnat utbildning som det främsta verktyget till frihet. Likaså är det främsta steget mot god integration just utbildning. När människor från andra länder anländer till Sverige skiljer baskunskaperna från individ till individ. Att lära sig det svenska språket är en viktig del för att integreras, detsamma gäller betydelsen av att förstå landets lagar, samhällsstrukturer och normer. Utbildningen är därför vårt främsta verktyg för att skapa lika förutsättningar såväl som trygghet för alla människor i vårt samhälle.

Syftet med samhällsorienteringen är att underlätta de nyanländas etablering i arbets- och samhällslivet. Samhällsorienteringen ska ge en grundläggande förståelse för det svenska samhället och en grund för fortsatt kunskapsinhämtande. Målet är att de som anländer till Sverige ska utveckla kunskap och förståelse för de grundläggande demokratiska värderingarna, om den enskildes rättigheter och skyldigheter, om hur samhället är organiserat samt om praktiskt vardagsliv. I detta ingår kunskap om såväl offentliga institutioner som det civila samhället.

Behovet av sexualundervisning för nyanlända, främst vuxna, återfinns i och med att de som kommer från samhällen med normer kring kön och sexualitet på många sätt saknar den kunskap som oftast lärs ut i skolorna. Därför bör vuxna från 21 år utbildas i fördjupad sexualundervisning som bland annat bör innehålla rätten till sexualitet, relationer, rätten att välja sin partner och svensk lagstiftning. För unga 13 - 21 år bör sexualundervisningen istället motsvara samma undervisning som återfinns i den svenska skolan.

Partikongressen föreslår besluta:

B16:1 att nyanlända under deras etableringstid ska få obligatorisk undervisning i samhällskunskap kring lagar, regler och samhällspåverkan

B16:2 att nyanlända under deras etableringstid ska få obligatorisk undervisning i samhällskunskap kring lagar, regler och samhällspåverkan

Felix Lundqvist

Katrineholms arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION B17

SIGTUNA ARBETAREKOMMUN (ENSKILD)

Rekommendation till de kommunala grupperna (S) att införa/initiera lokala, begränsande ordningsföreskrifter i fråga om privat penninginsamling

I ordningslagen (1993:1617) finns särskilda föreskrifter om bland annat allmän ordning, liksom om säkerhet i övrigt, dels vid sammankomster och tillställningar på offentliga platser, dels vid vissa anläggningar och verksamheter.

Med grund i ordningslagen har kommunfullmäktige i alla kommuner beslutat om lokala ordningsföreskrifter för resp kommuns del.

Sedan ett antal år har – av ytor som utgör offentlig plats i kommunerna - utrymmet alldeles intill entréer till affärer, centrumanläggningar, järnvägsstationer och en del andra av kommuninvånarna välbesökta inrättningar kommit att utnyttjas för penninginsamling för privata ändamål.

I alla kommuner torde såväl allmänheten som affärsidkare och trafikföretag (motsv) i stor utsträckning ogilla att privata penninginsamlare bedriver sin verksamhet alldeles intill entréerna till affärer, centrumanläggningar, järnvägsstationer och andra frekvent besökta inrättningar. Så tätt intill att, förmodligen, en stor del av allmänheten upplever det som påträngande. Man skulle vilja

ha tillbaka entréerna till vad de är avsedda för – kunders, besökares och resenärers in- och utpassering. Och man jämför med den betydligt respektfullare, tillståndsbekvämda penninginsamling för allmänna välgörenhetsändamål, som kampanjvis kan förekomma på offentlig plats i föreningars/organisationers regi.

Ett generellt förbud mot eller en kriminalisering av privat penninginsamling har diskuterats, men statsmakterna torde få svårt att enas om ett sådant. Kommunerna har dock möjlighet att med stöd av ordningslagen ytmässigt begränsa den privata penninginsamlingen.

En uppstramning av var penninginsamling för privata ändamål inte får ske, kan en kommun göra med stöd av ordningslagen. Här finns precedensfall. I många kommuner har fullmäktige i de lokala ordningsföreskrifterna beslutat om att viss konsumtion ska vara förbjuden på offentlig plats i kommunen. Geografiskt är då den sortens förbud mycket noga specificerade.

Det är sålunda möjligt att i kommunernas lokala ordningsföreskrifter också införa geografiskt specificerade föreskrifter med förbud att bedriva penninginsamling för privata ändamål nära entréer till affärer, centrumanläggningar, järnvägsstationer och andra högfrekvent besökta inrättningar. Till exempel preciserat på så sätt att sådan insamling inte får ske närmare än X meter från entréerna.

De privata penninginsamlarna skulle acceptera och åtlyda en sådan begränsande föreskrift. Och föreskriften skulle inte hindra dem som vill skänka pengar från att ta några extra steg för att göra det.

SKL hävdar att ett sådant här ytmässigt preciserat förbud kan införas.

Partikongressen föreslår besluta:

B17:1 att rekommendera de kommunala grupperna (S) att införa/initiera lokala, begränsande ordningsföreskrifter i fråga om penninginsamling för privata ändamål intill entréer till affärer, centrumanläggningar, järnvägsstationer och andra högfrekvent besökta inrättningar

David Lundqvist

Sigtuna arbetarekommun beslöt att sända motionen som enskild till kongressen.

MOTION B18

SÖDERTÄLJE ARBETAREKOMMUN

Solidariskt flyktingmottagande och bättre boende för nyanlända

Ska Sveriges fattigaste delar på egen hand lämnas att möta de integrationspolitiska utmaningarna eller ska hela Sverige tillsammans bryta segregationen? Konsekvenserna av hur vi besvarar denna fråga blir enorma. Låt oss vara ärliga med det.

Enligt svensk lagstiftning har asylsökande valmöjligheten att antingen låta Migrationsverket placera en på ett boende någonstans i Sverige eller skaffa sig ett boende hos någon bekant (EBO). Grundtanken bakom lagstiftningen var att möjligheten att ordna eget boende skulle innebära att flyktingarna därigenom skulle kunna bosätta sig där det finns jobb och bostäder.

Efter drygt 20 år med EBO ser vi entydigt att det inte blev som det var tänkt. I stort sett alla asylsökande som väljer eget boende blir inneboende i storstädernas fattigaste miljonprogramsområden hos någon som tidigare kommit som flykting. På en redan bristfällig bostadsmarknad hamnar den nyanlända flyktingen allra längst ner – allra längst ifrån drömmen om en ordnad bostad. Allra mest utsatt blir den som har valt ”eget boende” men utan att ha ett ordnat boendekontrakt från första början. Konsekvensen är att en ny boendesituation håller på att växa fram i Sverige som vi knappt sett i vårt land på decennier. Bakom lägenhetsdörrar i miljonprogramsårens bostadsområden döljer sig fattigdom, trångboddhet, svarta hyreskontrakt, skuldsättning, spruckna relationer och inte minst barn som far riktigt illa.

Efter dessa två decennier är har några bostadsområden förändrats i grunden. Skillnaden mellan dessa områden och samhället runt omkring har kommit att bli mycket stor. Samhällsstrukturen är svag, delar av samhällsservicen har försvunnit, arbetslösheten är hög och skolorna har låg status. Barnen som växer upp där möter få som är födda i Sverige. Dessa områden stigmatiseras allt mer i den offentliga debatten. Det har naturligtvis alltid funnits och kommer alltid att finnas områden i Sverige med högre och lägre status, men den starka och eskalerande segregation som finns mellan ett fåtal fattiga bostadsområden och samhället i övrigt skulle aldrig varit möjlig utan EBO.

Intentionen med EBO var möjligen god men idag vet vi med säkerhet att EBO på ett fundamentalt sätt bryter med den socialdemokratiska idétraditionen om hur ett land ska styras och hur svåra och komplexa frågor ska hanteras. Effekten av EBO blev ett flyktingmottagande som bygger på tillfälliga och slumpartade enskilda lösningar istället för strukturer, samverkan och gemenskap.

Den svenska modellen för att styra ett samhälle är fantastisk. Den är stark. Den har gjort det

möjligt för att vårt land att ta sig an svåra utmaningar. Vi är därför övertygade om att Sverige som land kan och kommer att bryta segregationen. Men då måste hela vårt land arbeta tillsammans. Då måste Socialdemokraterna tillämpa vår egen idétradition. Sveriges fattigaste bostadsområden kommer aldrig på egen hand bryta segregationen.

Lagändringen som regeringen genomdrivit som innebär att alla kommuner ska vara med och ta emot flyktingar är välkommen, men den räcker inte och den löser inte på något sätt utmaningarna som är kopplade till EBO. För varje dag med EBO förstärks organiserat kriminella strukturer kopplade till skuldsättning och svart arbetsmarknad. För varje dag med EBO får en ny människa – ofta ett barn – allt svårare att ta steget från nyanländ till ordnad etablering. För varje dag med EBO eskalerar skillnaden mellan ett antal fattiga bostadsområden och vårt land i övrigt på ett sätt så att man snart kan tala om parallella samhällen.

Staten måste ta sitt samlade ansvar för asyl- och flyktingmottagningen. När lagstiftningen i praktiken i sig förstärker segregationen måste vi agera. Samhället behöver ta ett ansvar för att boendeförhållanden i vårt land är värdiga. Vi behöver skapa en ny modell som i sin helhet ger ordning och reda och ett jämnt ansvarstagande över landet, och som därmed följer de värderingar och insikter som byggde vårt land starkt. Detta kan endast göras genom att avskaffa EBO och ersätta det med en modell för matchning och ansvarstagande över hela Sverige.

Så länge EBO är kvar kommer segregationen inte att brytas.

Partikongressen föreslår besluta:

B18:1 att verka för att EBO omedelbart avskaffas

B18:2 att under en övergångsperiod till en annan modell skyndsamt reformera lagstiftningen i riktning mot ökad styrning: Ett valt EBO kontrolleras av Migrationsverket och berörd kommun för att garantera att förhållanden är värdiga samt att ordnat bostadskontrakt föreligger. Kontrollen genomförs i förhand och ställs mot den som hyr ut. Om kontrollen visar att valt boende inte är värdigt ska individen genom Migrationsverket erbjudas annat boende. Beslut om icke-godkänt eget boende ska vara möjligt att överklaga till förvaltningsrätten

B18:3 att etablera en ny modell för mottagning av nyanlända som baseras på aktiv styrning, solidariskt ansvarstagande över landet och värdigt boende

Södertälje arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION B19

ÖREBRO ARBETAREKOMMUN

Solidariskt flyktingmottagande och bättre boende för nyanlända

Ska Sveriges fattigaste delar på egen hand lämnas att möta de integrationspolitiska utmaningarna eller ska hela Sverige tillsammans bryta segregationen? Konsekvenserna av hur vi besvarar denna fråga blir enorma. Låt oss vara ärliga med det.

Enligt svensk lagstiftning har asylsökande valmöjligheten att antingen låta Migrationsverket placera en på ett boende någonstans i Sverige eller skaffa sig ett boende hos någon bekant (EBO). Det boende som Migrationsverket anvisar kallas anläggningsboende (ABO) och det egna boendet förkortas EBO. Grundtanken bakom lagstiftningen var att möjligheten att ordna eget boende skulle innebära att flyktingarna därigenom skulle kunna bosätta sig där det finns jobb och bostäder.

Efter drygt 20 år med EBO ser vi entydigt att det inte blev som det var tänkt. I stort sett alla asylsökande som väljer eget boende blir inneboende i storstädernas fattigaste miljonprogramsområden hos någon som tidigare kommit som flykting. På en redan bristfällig bostadsmarknad hamnar den nyanlända flyktingen allra längst ner – allra längst ifrån drömmen om en ordnad bostad. Allra mest utsatt blir den som har valt ”eget boende” men utan att ha ett ordnat boendekontrakt från första början. Konsekvensen är att en ny boendesituation håller på att växa fram i Sverige som vi knappt sett i vårt land på decennier. Bakom lägenhetsdörrar i miljonprogramsårens bostadsområden döljer sig fattigdom, trångboddhet, svarta hyreskontrakt, skuldsättning, spruckna relationer och inte minst barn som far riktigt illa.

Efter dessa två decennier är har några bostadsområden förändrats i grunden. Skillnaden mellan dessa områden och samhället runt omkring har kommit att bli mycket stor. Samhällsstrukturen är svag, delar av samhällsservicen har försvunnit, arbetslösheten är hög och skolorna har låg status. Barnen som växer upp där möter få som är födda i Sverige. Dessa områden stigmatiseras allt mer i den offentliga debatten. Det har naturligtvis alltid funnits och kommer alltid att finnas områden i Sverige med högre och lägre status, men den starka och eskalerande segregation som finns mellan ett fåtal fattiga bostadsområden och samhället i övrigt skulle aldrig varit möjlig utan EBO.

Intentionen med EBO var möjligen god men idag vet vi med säkerhet att EBO på ett fundamentalt sätt bryter med den socialdemokratiska idétraditionen om hur ett land ska styras och hur svåra och komplexa frågor ska hanteras. Effekten av EBO blev ett flyktingmottagande som bygger på tillfälliga och slumpartade enskilda lösningar istället för strukturer, samverkan och gemenskap.

Den svenska modellen för att styra ett samhälle är fantastisk. Den är stark. Den har gjort det möjligt för att vårt land att ta sig an svåra utmaningar. Vi är därför övertygade om att Sverige som land kan och kommer att bryta segregationen. Men då måste hela vårt land arbeta tillsammans. Då måste Socialdemokraterna tillämpa vår egen idétradition. Sveriges fattigaste bostadsområden kommer aldrig på egen hand bryta segregationen.

Lagändringen som regeringen genomdrivit som innebär att alla kommuner ska vara med och ta emot flyktingar är välkommen, men den räcker inte och den löser inte på något sätt utmaningarna som är kopplade till EBO. Flyktingar som bor på Migrationsverkets anläggningsboenden kan fördelas över Sverige och få en start var som helst i Sverige men lika många eller fler kommer fortsatt att välja EBO och därmed några av Sveriges fattigaste områden. I stora delar av Sverige tas EBO-mottagande inte med som parameter när man fördelar enligt anvisningslagen så samma kommuner som hittills stått för största delen av Sveriges flyktingmottagande kommer även med i fördelningen av flyktingar från anläggningsboenden. För varje dag med EBO förstärks organiserat kriminella strukturer kopplade till skuldsättning och svart arbetsmarknad. För varje dag med EBO får en ny människa – ofta ett barn - allt svårare att ta steget från nyanländ till ordnad etablering. För varje dag med EBO eskalerar skillnaden mellan ett antal fattiga bostadsområden och vårt land i övrigt på ett sätt så att man snart kan tala om parallella samhällen.

Staten måste ta sitt samlade ansvar för asyl- och flyktingmottagningen. När lagstiftningen i praktiken i sig förstärker segregationen måste vi agera. Samhället behöver ta ett ansvar för att boendeförhållanden i vårt land är värdiga. Vi behöver skapa en ny modell som i sin helhet ger ordning och reda och ett jämnt ansvarstagande över landet, och som därmed följer de värderingar och insikter som byggde vårt land starkt. Detta kan endast göras genom att avskaffa EBO och ersätta det med en modell för matchning och ansvarstagande över hela Sverige.

Så länge EBO är kvar kommer segregationen inte att brytas.

Partikongressen föreslår besluta:

B19:1 att verka för att EBO omedelbart avskaffas

B19:2 att en ny modell införs ♣ Ett valt boende kontrolleras av Migrationsverket och berörd kommun för att garantera att förhållanden är värdiga samt att ordnat bostadskontrakt föreligger. Kontrollen genomförs i förhand och ställs mot den som hyr ut. ♣ Om kontrollen visat att valt boende inte är värdigt ska individen genom Migrationsverket erbjudas annat boende. ♣ Beslut om icke-godkänt eget boende ska vara möjligt att överklaga till förvaltningsrätten

B19:3 att etablera en ny modell för mottagning av nyanlända som baseras på aktiv styrning, solidariskt ansvarstagande över landet och värdigt boende

B19:4 att tidigare EBO-mottagande används som parameter i riktlinjerna för anvisningslagen

Kenneth Nilsson

Örebro arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION B20

SUNDBYBERG ARBETAREKOMMUN

Sprid det goda ambassadörskapet!

I Rissne, Sundbyberg, har flera av våra ungdomar erbjudits anställning som områdesambassadörer; s.k. Rissneambassadörer. Initiativet är från början ett medborgarförslag och har vunnit flera viktiga framgångar. Till exempel gick elva av fjolårets tolv Rissneambassadörer vidare till en fast anställning. Dessa ungdomar hade alltså aldrig tidigare haft en fast anställning och fick en sådan först med kommunens hjälp. Ambassadörskapet har också – enligt många lokalt boende – bidragit till en ökad trygghetskänsla och en stolthet för vårt gemensamma närområde. Ambassadörerna har, i samverkan med den lokala fritidsgården arrangerat otaliga aktiviteter för kommunens ungdomar. Rissneambassadörernas framgång har blivit en framgångsrik satsning. Dels som en katalysator av ett lokalsociala engagemang som vi som parti ständigt strävar efter, men även som en lyckad arbetsmarknadspolitisk åtgärd. Ett kvitto på framgången är att Skellefteå kommun kom för ett studiebesök, för att utröna möjligheterna att importera vår succé. Det tycker vi att fler borde göra.

Partikongressen föreslås besluta:

B20:1 att 2017 års partikongress beslutar att uppdra åt partistyrelsen att verka för att alla kommuner ska utreda förutsättningarna för att skapa ambassadörskap, liknande Rissneambassadörerna, i sina respektive närområden

B20:2 att anta motionen som sin egen och översända motion jämte yttrande till partikongressen 2017

B20:3 att enhälligt ställa sig bakom motionen och anta den som sin egen Rissne socialdemokratiska förening

Sten Mittermaier

Sundbyberg arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION B21

GISLAVEDS ARBETAREKOMMUN

Svenskundervisning för flyktingar

Undervisning i svenska och samhällskunskap (SFA) för asylsökande har ett högt värde för både flyktingar och det svenska samhället. Organisatoriskt är det uppdelat mellan fyra studieförbund, med 120 timmar vardera. Tillsammans blir det maximalt 480 timmar för varje flykting. Detta under förutsättning att alla fyra bedriver undervisning på orten eller flyktingboendet. I sämsta fall kan det inskränkas till 120 timmar.

Med tanke på de långa handläggningstiderna är 480 timmar i sig otillräckligt. Ska man dessutom byta utbildare upp till fyra gånger försvinner kontinuiteten i utbildningen. Dessutom har lektionerna en väldigt god psykosocial inverkan för många flyktingar. Det blir en chans att bli sedd, lära sig, utvecklas, umgås, skapa kontakter, lära sig fungera i svenska samhället och att delvis bygga upp sin identitet och självkänsla igen förutom det man lär av det svenska språket. Det har även visat sig att SFA avsevärt minskar studietiden på SFI.

Partikongressen föreslår besluta:

B21:1 att SFA beviljas med sex veckotimmar fram till beslut om uppehållstillstånd har tagits

B21:2 att SFA även kan ske med enbart ett studieförbund

Ove Gustavsson Anderstorps Socialdemokratiska Förening, Lennarth Berggren Gislaveds Socialdemokratiska Förening
Gislaveds arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION B22

ALE ARBETAREKOMMUN

Utökat stöd till romer i Rumänien och Bulgarien så att de i sina hemländer kan bygga upp sitt samhälle och bo och arbeta där

Sedan några år tigger romer i Sverige. I stor utsträckning lever många i stor nöd och främsta skälet att de ser sig nödsakade tigger är den stora bristen på arbetstillfällen och därmed svårigheter att försörja sig i sina hemländer. Därtill har de ofta — nu välkänt -undermåliga bostäder och skolgång med stora brister. En orsak till detta är dels att det handlar om mycket fattiga länder och dels att romerna ofta är osynliga och ses som "tredje klassens medborgare"

Det finns många negativa konsekvenser av detta främst för romerna men också för oss.

Tiggarna far illa i Sverige i flera avseenden såväl psykiskt och fysiskt. Ställer vi oss överhuvudtaget frågan hur de upplever att tigga i Sverige? Inte minst fysiskt med stillasittande och i kyla far de lätt illa. Deras "boende" i Sverige är oftast under all kritik även om de själva ibland gör jämförelse med boendet i hemländerna och kan ange att det är likvärdigt(!)

För vår del kan vi konstatera att en ny underklass skapas helt utan att vår stat och våra kommuner kan stödja deras situation. Vi kan inte avfärda detta genom att hänvisa att vi betalar vår skatt och att det är stat och kommun som skall sköta detta. Vi kan inte heller av moraliska skäl avfärda deras situation med att det är rumänska och bulgariska statens ansvar. Det är i Sverige de tigger och som EU medborgare har de rätt att besöka oss och tigga.

För vår del är det en "utveckling" som helt strider mot vår målsättning ett klassfritt samhälle. Vi bör också med allvar ställa oss frågan hur tiggeriet påverkar vår samhällssyn långsiktigt och inte minst den påverkan som tiggeriet sker på våra barn. I synnerhet om föräldrarna bara går förbi och gör tiggarna osynliga. Medverkar vi till att på sikt skapa ett samhälle känslokallt, och där var och en skall klara sig själv?

Det är dags för folkrörelserna att ta sitt ansvar i solidaritetens namn och på allvar inse och visa att vi kan göra mycket. En helhjärtad satsning via de i Sverige arbetande hjälporganisationerna med verksamhet i Rumänien och Bulgarien skulle kunna få en stor betydelse. Vi kan stötta dessa organisationer i deras second hand verksamhet genom gåvor och inte minst köp samt bli månadsgivare — enskilt eller föreningsvis - till de projekt som hjälporganisationerna på rikspanet framgångsrikt utför i dessa länder.

Partikongressen föreslås besluta:

- B22:1 att ge partistyrelsen i uppdrag att hemställa hos regeringen om en extraordinär satsning för romerna i deras hemländer Rumänien och Bulgarien för att medverka till att arbetstillfällen skapas. Gärna via Sida och Olof Palmes internationella center och i samverkan med de svenska hjälporganisationerna som där bedriver verksamhet
- B22:2 att i kommuner där vi har socialdemokratiskt inflytande arbeta för bildandet av kommunala vänföreningar/vänorter i Rumänien/Bulgarien
- B22:3 att genom våra partidistrikt skapa socialdemokratiska vänföreningar
- B22:4 att genom våra partidistrikt rekommendera våra medlemmar - ofta aktiva i olika folkrörelser- att i deras dagliga arbete genom gåvor, insamlingar och som månadsgivare stötta Sveriges hjälporganisationer i det arbete de utför i dessa länder

Lennart Steen

Ale arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION B23

VÄSTERVIKS ARBETAREKOMMUN (ENSKILD)

Vuxna asylsökandes rätt till svenskundervisning

Vuxna asylsökande ska ha rätt till undervisning i svenska och om det svenska samhället snarast efter ankomsten till Sverige och inte behöva vänta på att de beviljas uppehållstillstånd, något som kan ta lång tid. Deras barn har ju rätt till förskola/skola.

Undervisningen ska ske med utbildade SFI-lärare men också med hjälp av frivilliga krafter, t ex i form av språkcaféer, föreningsaktiviteter inom kultur, idrott, naturvård m fl. Genom en sådan kombination kan undervisningen bli effektiv, vardagsnära och erbjuda flera olika tillfällen att tala svenska.

Fördelarna med att sätta in svenskundervisning enligt förslaget så snart som möjligt är flera:

1 De asylsökande känner att de utnyttjar väntetiden till något positivt

2 De asylsökande lär sig språket snabbare och utvecklar sin språkförmåga bättre.

Ju mer man kan desto lättare går man vidare . Detta i sin tur kan leda till att det tar kortare tid innan man kan börja undervisa i speciella språkområden som vårdsvenska.

3 Genom språkcaféer och föreningsliv får asylsökande kontakter med svenskar och det svenska samhället

4 En tidig start på svenskundervisning är en personlig vinst för de asylsökande.

Men det kan också visa sig vara en samhällsekonomisk vinst genom att man underlättar integrationen och att man kan snabbare kan ta till vara de asylsökandes kompetens. Förbättrade möjligheter att kommunicera kan också minska passivitet och frustration.

Undervisningen finansieras genom det statliga anslaget för asylmottagning.

Partikongressen föreslår besluta:

B23:1 att vuxna asylsökande ska ha rätt till undervisning i svenska och om det svenska samhället så fort som möjligt

Kajsa Andersson

Västerviks arbetarekommun beslöt att sända motionen som enskild till kongressen.

MOTION B24

TROLLHÄTTANS ARBETAREKOMMUN

Återkommunalisering av ansvaret för flyktingmottagning och integrationsarbetet

Under den borgerliga regeringsperioden genomfördes den s.k. etableringsreformen där huvudansvaret för flyktingar och nyanländas integration framtogs kommunerna och överfördes till arbetsförmedlingen. Etableringsreformen trädde i kraft den 1 december 2010. Sex år senare brottades etableringsreformen fortfarande med problem, något som kommuner tidigt förutspådde. Kritiken handlade om att det kunde uppstå problem om inte reformen anpassades efter individernas specifika behov. Den praktiska erfarenheten visade att reformen inte kunde leva upp till målet trots insatser för hundratals miljoner kronor. Reformen präglades dessutom av stora brister i styrning och uppföljning. Lokala överenskommelser om samverkan med arbetsförmedlingen som skulle ansvara för att följa upp samverkan mellan berörda aktörer lämnade i många fall mycket övrigt att önska. Ansvarsförhållandena mellan olika aktörer i etableringsreformen blev i vissa avseenden, såsom att skaffa bostäder, fortsatt mycket oklara. Detta påverkade delvis hur snabbt etableringsprocessen kunde komma igång och genomföras. Samordningen mellan berörda myndigheter, såsom arbetsförmedlingen, försäkringskassan och migrationsverket, och kommunerna uppfyllde inte heller i många fall uppställda förväntningar. Kommunerna är ofta dem som kvarstår med sistahandsansvaret när andra aktörer inte förmår leva upp till målsättningarna.

Efter valet har vissa förändringar av tidigare lagstiftning skett. Sedan 1 mars 2016 är samtliga kommuner skyldiga att ta ansvar för nyanländas etablering. Kommunerna har också fått bosättningsansvaret för mottagna flyktingar. För att kompensera kommunerna har schablonersättningen till kommunerna höjts men stora resurser går alltså till arbetsförmedlingen som inte hinner med sitt uppdrag, vilket har medfört att dessa resurser i många fall har måst återsändas till statskassan!

Enligt nyordningen är kommunerna alltså skyldiga att efter anvisning ta emot en nyanländ för bosättning i kommunen. Vid anvisning tas hänsyn till kommunens arbetsmarknadsförutsättningar, befolkningsstorlek och det sammantagna mottagandet av nyanlända. Faktum är dock att där det finns jobb finns inga lediga bostäder och där det finns bostäder finns inga lediga jobb. Konsekvensen blir att kommunerna kommer att behöva ta ett stort ansvar för integrationen. Kommunens ansvar för vitala delar av mottagandet, såsom

boende, skola, SFI, barnomsorg, samhällsorientering och praktiskt stöd innebär dock inte att man även har huvudansvaret för hela processen. Samverkan med andra aktörer och myndigheter och aktörer är dock fortsatt en viktig förutsättning för lyckat resultat.

Mot ovanstående som underlag är det följaktligen rimligare om kommunen återfår det övergripande ansvaret, dock med fullt statligt finansieringsansvar som grund. Även staten måste ha incitament, politiskt och ekonomiskt, för att integrationspolitiken når sina mål. Detta innebär att etableringsåtagandet och de kostnader det medför måste också prövas individuellt. En ny styrmodell bör därför utvecklas vilket skapar bättre förutsättningar än de som rått hittills. Varje spilld mänsklig potential är en förlust för samhället och ska minimeras genom tidiga och aktiva insatser.

Partikongressen föreslår besluta:

B24:1 att ställa sig bakom en återkommunalisering av huvudansvaret för etablering av flyktingar

B24:2 att ställa sig bakom införande av full statlig kostnadstäckning enligt ovan

Bijan Zainali

Trollhättans arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION B25

KRISTINEHAMNS ARBETAREKOMMUN

Ändringar i lagen om etableringsinsatser

I december 2010 genomförde den dåvarande Alliansregeringen en utav de största reformerna på integrationsområdet på flera decennier. Reformen som infördes kom att kallas etableringsreformen efter att lagen om etableringsinsatser (2010:197) trätt i kraft. I korthet så syftade den till att förenkla och underlätta nyanländas etablering i samhället i stort och synnerhet arbetsmarknaden. I praktiken innebar det att Arbetsförmedlingen övertog huvudansvaret för mottagandet av de människor som har fått uppehållstillstånd, under de två första åren.

Under de två åren får alla sökande som är kvalificerade en etableringsplan upprättad tillsammans med ansvarig handläggare vid Arbetsförmedlingen. Planen innehåller aktiviteter på totalt 40 timmar i veckan, exempelvis studier i svenska språket vid Svenska för Invandrare (SFI), samhällsorientering, arbetspraktik inom sitt specifika yrke eller kompletterande förberedande utbildningar.

Under tiden i etableringen utgår en relativt hög skattefri ersättning på 308 kr per dag för den som deltar på heltid, en så kallad etableringsersättning, med möjlighet att söka extra stöd för hemmavarande barn och kostnader för bostad. Arbete parallellt med studierna i svenska finns även för de som har möjlighet till detta.

Det finns särskilda s k instegsjobb som är en form av anställningsstöd (upp till 80%) till en privat eller offentlig arbetsgivare som den sökande kan få under etableringstiden. Dock är ett av kraven att man samtidigt ska studera svenska vid SFI i viss omfattning för att vara berättigad till en sådan anställning. Som arbetssökande och inskriven i etableringen har man även rätt till nystartsjobb precis som övriga arbetssökande som uppfyller villkoren.

Planens generella syfte och dess upplägg är således väl genomtänkt. Men hur ser utfallet ut? Det stora problemet är att den maximala tiden som man kan delta i etableringen och ta del av dess aktiviteter är begränsat till 24 månader. Under den tiden ska deltagaren ha hunnit lära sig tillräckligt god svenska och vara rustad för den svenska arbetsmarknaden. Detta trots att olika rapporter från Riksrevisionen och långtidsutredningar de senaste åren visar på att en genomsnittlig etableringstid för en nyanländ att komma in på arbetsmarknaden uppgår till 7-10 år.

Enligt Arbetsförmedlingens återrapportering för år 2015 så visar siffror att endast 29 % har uppnått någon form av egenförsörjning, inom 90 dagar, efter de två åren i etableringen, såsom arbete eller reguljära studier på folkhögskola, Komvux eller högre lärosäte. Räkna man bort de som har någon form av lönesubvention kopplad till sin anställning så är siffran ännu lägre.

Lejonparten, 49 %, är dock fortsatt inskrivna vid Arbetsförmedlingen och deltar i någon form av arbetsmarknadspolitisk åtgärd, exempelvis jobb- och utvecklingsgarantin eller jobbgarantin för unga. Ett deltagande i någon utav de insatserna innebär dock inte samma som att delta i etableringsinsatserna. Möjligheten till studier i det svenska språket begränsas likaså rätten till s k instegsjobb och tillgången till vissa typer av förberedande utbildningar.

En annan förändring är att ersättningen till den enskilde arbetssökande sänks drastiskt, från 308 kr till 223 kr i dagersättning, där den tidigare är skattefri och den senare är beskattningsbar. Sen försvinner även möjligheten till att söka extra stöd för hemmavarande barn och kostnader för bostad, som etableringstillägg och bostadsersättning. Detta leder i många fall till att den sökande tvingas vända sig till den kommun där man bor för att söka försörjningsstöd för att komplettera sin inkomst. Detta i sin tur medför stora extra kostnader kommunerna eftersom kostnaderna för försörjningsstöd ökar.

Allt detta sammantaget, en försämrad möjlighet till studier inom det svenska språket och övrig service som erbjuds till deltagare i etableringen samt en kraftigt sänkt ersättning skapar dels dåliga förutsättningar för en lyckad integration för den enskilde och dels en högre ekonomisk belastning

på kommunerna, inte minst små landsbygdskommuner.

Den bärande tanken bakom etableringsreformen var att staten skulle ta över huvudansvaret för integrationen av de nyanlända, men då måste man också ta det fullt ut! I utgången av september månad i år var 63 235 personer inskriva i etableringen, vilket är en ökning med drygt 13 000 på ett år och siffran lär stiga ytterligare under de kommande åren med tanke på förra årets stora flyktingströmmar till Europa och Sverige.

Partikongressen föreslår besluta:

- B25:1 att etableringsplanen ska utökas från att omfatta högst 24 månader i dagsläget till att omfatta högst 48 månader i framtiden, med möjlighet till en förlängning på max 12 månader om ansvarig handläggare vid Arbetsförmedlingen bedömer det nödvändigt
- B25:2 att villkoret gällande krav på studier vid SFI samtidigt som man har ett sk instegsjobb slopas vilket möjliggör arbete på heltid för den arbetssökande. Tiden i arbete ska istället göras överhoppningsbar i max 24 månader så att den arbetssökande inte ska förlora så mycket av sin rätt till studier i svenska vid SFI

Samuel Carlén

Kristinehamns arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION B26

GÖTEBORGS PARTIDISTRIKT

Begränsa massavlyssningen

I ett demokratiskt samhälle bestämmer befolkningen vad myndigheterna ska bedriva för verksamhet. Myndighetsutövare får sina uppdrag av politiker som i sin tur väljs i allmänna val. Befolkningen ska kunna lita på att alla myndigheter bedriver just den verksamhet de fått mandat för. SVT:s Uppdrag granskning avslöjade i december hur Försvarets Radioanstalt, FRA, bedriver aktiv signalspaning, d.v.s. datorintrång, mot internetanvändare. De dokument som låg till grund för avslöjandet kom till allmänhetens kännedom genom Edward Snowden, som blev tvungen att säga upp sitt gamla liv och söka asyl för vad han uppdagat. Det är inte bara FRA bedriver övervaknings-verksamhet. Polisen och Säpo måste bedriva en viss telefonavlyssning och annan dataövervakning för att utreda och förhindra brott. All avlyssning måste vara befogad, och för att garantera att myndigheterna inte ägnar sig åt obefogad avlyssning bör alla medborgare ha rätt att få veta när och varför de blivit avlyssnade. Att myndigheter tar sig friheter utanför lagens ramar är ett demokratiskt problem. Att försvara och upprätthålla demokratin kan kräva vissa intrång i den personliga integriteten, men dessa intrång måste alltid vara motiverade med hänsyn till

omständigheterna och dessutom måste de stödjas i lagen.

Partikongressen föreslår besluta:

B26:1 att folkvalda politiker får en större insyn i myndigheter som bedriver övervakning av telefonsamtal och annan datatrafik, med syfte att tillse att dessa myndigheter bedriver den verksamhet de fått i uppdrag att bedriva

B26:2 att myndigheter som bedriver övervakning av telefonsamtal och annan datatrafik blir skyldiga att informera medborgare som blivit utsatta för avlyssning om när och varför de blivit avlyssnade. Denna information ska tillkännas till medborgaren antingen då den åtalas för brott eller då en misstanke om brott kan avskrivas

Håkan Bernhardsson, GS HF Göteborgs Socialdemokratiska Högskoleförening
Göteborgs partidistrikt beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION B27

ALE ARBETAREKOMMUN

Arvode till uppdragstagare som tjänstgör vid Sveriges domstolar

Arvodet till de uppdragstagare som tjänstgör vid Sveriges domstolar dvs. i tingsrätt och hovrätt och andra domstolar har ett mycket lågt arvode — 500 Kronor — för en heldagsarbete.

Undertecknad ser i vår tidning Nämndemannen att diskussion förs mellan vår förening och representanter för regeringen (Justitiedepartementet), men vägen till höjning var tydligen lång om jag förstod artikeln rätt.

Partikongressen föreslår besluta:

B27:1 att ge regeringen i uppdrag att i budgeten för år 2018 fördubbla ersättningen per arbetsdag för lekmannadomarna i domstolarna såsom tingsrätt och hovrätt

Jarl Karlsson

Ale arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION B28

ESKILSTUNA ARBETAREKOMMUN

Avtals- och tjänstepensionsavsättningar för nämndemän

I Sverige finns omkring 8000 nämndemän som tjänstgör i tingsrätter, hovrätter, förvaltningsrätter och kammarrätter. Alla landets nämndemän har en väldigt viktig roll i vårt rättssystem.

Systemet med våra nämndemän bygger på grundidén att nämndemännen ska vara folkets representanter vid domstolarna. Därför behöver nämndemannakåren i sin sammansättning, så långt som möjligt, återspegla förhållandena i samhället avseende ålder, kön och etnisk bakgrund. Det största problemet vad gäller representativitet är att dagens nämndemän är betydligt äldre än ett genomsnitt av befolkningen.

För att kunna utföra uppdraget som nämndeman har denne rätt att vara ledig från sin ordinarie anställning i den utsträckning som behövs. Om uppdraget som nämndeman innebär förlorad inkomst, har nämndemannen rätt att få ersättning för faktisk inkomstförlust. Grundarvode vid tjänstgöringstid som är kortare än 3 timmar är 250 kronor per dag och 500 kronor per dag vid tjänstgöringstid 3 timmar eller längre. Både arvodet och ersättningen för inkomstförlust är pensionsgrundande till den allmänna pensionen.

Dock har nämndemän inte rätt att få ersättning för eventuellt förlorad tjänste- eller avtalspension. Vilket leder till att de får lägre tjänste- eller avtalspension på grund av sitt uppdrag.

Att förändra detta, så att nämndemän på grund av sitt uppdrag inte förlorar tjänste- eller avtalspension, skulle med säkerhet underlätta rekryteringen av yngre och medelålders nämndemän. På så vis skulle nämndemannakåren bättre representera genomsnittet av befolkningen. Detta borde vara en fråga som drevs hårt av nämndemannaföreningarna, men då de flesta redan nått pensionsåldern är frågan inte högt prioriterad.

Partikongressen föreslås besluta:

B28:1 att det införs rätt till ersättning för förlorad Tjänste/Avtals- pension för nämndemän i Tingsrätt, Hovrätt, Förvaltningsrätt och Kammarrätt

Camilla Holmgren

Eskilstuna arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION B29

KATRINEHOLMS ARBETAREKOMMUN

Barn och brott

Barn är en särskilt utsatt grupp i samhället, speciellt när det kommer till brottslighet. För att ett brott ska kunna lösas så krävs det att förhållningarna och den utsatte har en bra kontakt, men vi kan se i dagsläget att många förhållningarna brister i förmåga att nå ut till det utsatta barnet. För att barn ska kunna våga sätta sin tilltro till rättsväsendet så krävs det att de som utreder brott också kan kommunicera med barn. Det solidariska och öppna samhället brister när samhällets väktare inte har kunskapen om hur man når ut till de som är utsatta i samhället, och det är något som måste ändras.

Partikongressen föreslår besluta:

B29:1 att den som utreder brott där barn är inblandade ska ha särskild utbildning

Felix Lundqvist

Katrineholms arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION B30

KARLSKRONA ARBETAREKOMMUN

Dubblera bötessumman vid fortkörning förbi vägarbeten

Personskador och dödsfall i samband med olyckor vid vägarbeten har ökat konstant de senaste åren, medan vanliga trafikolyckor samtidigt minskar. Trafikverkets sammanställning för åren 2003-2012 visar att det skett 2 935 olyckor med personskador i anslutning till olika typer av gatu- och vägarbeten. Av dessa var 44 dödsolyckor och 362 olyckor där med svårt skadade. Förklaringen till att trafikolyckor i samband med vägarbeten ökar förklaras kortfattat med fler bilar, högre hastigheter och mer vägunderhåll. Detta är oacceptabelt.

För att komma åt problemet måste vi framför allt få ned hastigheterna på våra vägar där vägarbeten förekommer. I flera andra länder är till exempel straffavgiften för fortkörning mycket högre om överträdelsen skett i samband med ett vägarbete. Det finns exempelvis flera provinser i Kanada som infört en dubblering av de böter som utdöms vid fortkörning vid vägarbeten.

Ett liknande system bör även införas i Sverige. Fortkörning vid vägarbeten borde bötfällas dubbelt.

Det är ett effektivt sätt att få ned hastigheterna vid vägarbeten och därmed minska antalet personskador och dödsolyckor.

Partikongressen föreslår besluta:

B30:1 att Socialdemokraterna ska arbeta för att införa en lagstiftning som innebär dubblering av de böter som utdöms vid fortkörning i samband med vägarbeten

Magnus Manhammar

Karlskrona arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION B31

GÄVLE ARBETAREKOMMUN

Ekonomisk brottslighet

Brottsligheten har växt fast i samhällskroppen och visar inga som helst tendenser att minska, snarare motsatsen.

Dagligen ser och läser vi om hur kriminella ogenerat utan större påföljder kan ägna sig åt omfattande ekonomisk brottslig verksamhet.

Partikongressen föreslår besluta:

B31:1 att med kraft verka för att minska den ekonomiska brottsligheten

B31:2 att regeringen avsätter en tillräcklig summa för att få ett trendbrott när det gäller den ekonomiska brottsligheten

Hans Wahlström

Gävle arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION B32

KRISTINEHAMNS ARBETAREKOMMUN

Familjedomstol

Idag avgörs familjerättsliga ärenden av Tingsrätten. Antalet olika ärenden till Tingsrätten är mycket stort. Det är därför svårt för domare och nämndemän att ha goda kunskaper i de ärenden

som handlar om barns rättigheter i familjerättsliga tvister.

Hur tas barnets bästa tillvara och hur tas barnets rättigheter tillvara i familjerättsliga ärenden?

Vårdnadstvister innefattar ofta svåra konflikter mellan föräldrarna och barnet utsätts ofta för ett större psykiskt lidande än vad separationen i sig självt medför. Här finns vissa brister i handlägningsordningen som bör ses över.

Ett alternativ skulle vara en specialdomstol för bara familjerättsmål och vårdnadstvister med specialutbildade domare.

Det finns brister i utbildning för nämndemän, ett önskemål är att även här ge specialutbildning inför ett nämndemannappdrag i en Familjedomstol.

Partikongressen föreslår besluta:

B32:1 att en utredning görs om att inrätta en Familjedomstol

B32:2 att utbildningen för domare ses över så den blir mer specialinriktad på familjen

B32:3 att utbildningen för nämndemän ses över

Inga-Lill Röhr & Bo Andersson

Kristinehamns arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION B33

HALMSTADS ARBETAREKOMMUN

För en samtyckeslagstiftning

Med dagens sexualbrottslagstiftning krävs det att det förekommit hot, våld eller otillbörligt utnyttjande av att en person befunnit sig i en särskilt utsatt situation för att en gärning ska räknas som våldtäkt. Den som anser sig ha blivit utsatt för ett sexuellt övergrepp måste visa att hen – oftast hon – har varit tillräckligt tydlig i sitt nej. Detta är en omodern syn på människans, och oftast kvinnans, sexuella självbestämmanderätt.

En människas rätt att bestämma över sin egen kropp är en självklar utgångspunkt för den feministiska rörelsen. Det bör också framgå av lagstiftningen. Ett införande av ett samtyckeskrav i sexualbrottslagstiftningen markerar att sex ska bygga på frivillighet och ömsesidighet. Med socialdemokratins syn på människors rätt till sin egen kropp bör det vara självklart att ta ställning för ett dylikt krav på samtycke.

Lagstiftningen kring sexualbrott måste förändras omgående. Allt utom ett ja måste vara att betrakta som ett nej, även i juridiken. Det avgörande är inte vilken betydelse detta får för antalet domar. Ett införande av ett samtyckeskrav skulle framförallt ha en normerande effekt på attityder och föreställningar om sex, såväl i rättsväsendet som i hela samhället. Kravet på samtycke är väsentligt för en sexualbrottslagstiftning som bygger på alla individers rätt att bestämma över sina egna kroppar.

Partikongressen föreslår besluta:

B33:1 att Socialdemokraterna ska verka för att ett krav på samtycke förs in i sexualbrottslagstiftningen

S-Föreningen i Handelsanställdas Förbund Avd 3 Halmstad
Halmstads arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION B34

HELSINGBORGS ARBETAREKOMMUN

För en samtyckeslagstiftning

Med dagens sexualbrottslagstiftning krävs det att det förekommit hot, våld eller otillbörligt utnyttjande av att en person befunnit sig i en särskilt utsatt situation för att en gärning ska räknas som våldtäkt. Den som anser sig ha blivit utsatt för ett sexuellt övergrepp måste visa att hen – oftast hon – har varit tillräckligt tydlig i sitt nej. Detta är en omodern syn på människans, och oftast kvinnans, sexuella självbestämmanderätt.

En människas rätt att bestämma över sin egen kropp är en självklar utgångspunkt för den feministiska rörelsen. Det bör också framgå av lagstiftningen. Ett införande av ett samtyckeskrav i sexualbrottslagstiftningen markerar att sex ska bygga på frivillighet och ömsidighet. Med socialdemokratins syn på människors rätt till sin egen kropp bör det vara självklart att ta ställning för ett dylikt krav på samtycke.

Lagstiftningen kring sexualbrott måste förändras omgående. Allt utom ett ja måste vara att betrakta som ett nej, även i juridiken. Det avgörande är inte vilken betydelse detta får för antalet domar. Ett införande av ett samtyckeskrav skulle framförallt ha en normerande effekt på attityder och föreställningar om sex, såväl i rättsväsendet som i hela samhället. Kravet på samtycke är väsentligt för en sexualbrottslagstiftning som bygger på alla individers rätt att bestämma över sina egna kroppar.

Partikongressen föreslår besluta:

B34:1 att Socialdemokraterna ska verka för att ett krav på samtycke förs in i sexualbrottslagstiftningen

Handels s-förening

Helsingborgs arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION B35

GÖTEBORGS PARTIDISTRIKT

För en samtyckeslagstiftning

Med dagens sexualbrottslagstiftning krävs det att det förekommit hot, våld eller otillbörligt utnyttjande av att en person befunnit sig i en särskilt utsatt situation för att en gärning ska räknas som våldtäkt. Den som anser sig ha blivit utsatt för ett sexuellt övergrepp måste visa att hen – oftast hon – har varit tillräckligt tydlig i sitt nej. Detta är en omodern syn på människans, och oftast kvinnans, sexuella självbestämmanderätt.

Enligt 6 kap. 1 § första stycket brottsbalken döms den som genom misshandel eller annars med våld eller genom hot om brottslig gärning tvingar en person till samlag eller till att företa eller tåla en annan sexuell handling som med hänsyn till kränkningens allvar är jämförlig med samlag, döms för våldtäkt till fängelse i lägst två och högst sex år.

Enligt andra stycket i paragrafen gäller detsamma den som med en person genomför ett samlag eller en sexuell handling som enligt första stycket är jämförlig med samlag genom att otillbörligt utnyttja att personen på grund av medvetlöshet, sömn, allvarlig rädsla, berusning eller annan drogpåverkan, sjukdom, kroppsskada eller psykisk störning eller annars med hänsyn till omständigheterna befinner sig i en särskilt utsatt situation.

Ändringarna, som gällt sedan den 1 juli 2013, innebar bl.a. att bestämmelsen om våldtäkt utvidgades genom att begreppet "hjälpöst tillstånd" ersattes av det vidare begreppet "särskilt utsatt situation". Genom ändringen ska även situationer där ett offer möter övergreppet med passivitet kunna räknas som våldtäkt.

År 2015 anmäldes 18 100 sexualbrott, varav 5920 våldtäkter. Antalet personupplärade brott var 14 procent. Med personupplärning avses inte att någon har dömts för brottet utan att brottet fått ett polisiärt klarläggande och att en person bundits till brottet genom att åtal har väckts, strafföreläggande har utfärdats eller åtalsunderlåtelse har meddelats. Under samma år fattades

1160 lagföringsbeslut som gällde sexualbrott (inklusive grov våldtäkt) som huvudbrott. Med lagföringsbeslut avses en fällande dom i tingsrätten eller ett beslut av en åklagare såsom strafföreläggande eller åtalsunderlåtelse (Kriminalstatistik 2015, Brå-rapport).

En människas rätt att bestämma över sin egen kropp är en självklar utgångspunkt för den feministiska rörelsen. Det bör också framgå av lagstiftningen. Ett införande av ett samtyckeskrav i sexualbrottslagstiftningen markerar att sex ska bygga på frivillighet och ömsesidighet. Med socialdemokratins syn på människors rätt till sin egen kropp bör det vara självklart att ta ställning för ett dylikt krav på samtycke.

Lagstiftningen kring sexualbrott måste förändras omgående. Allt utom ett ja måste vara att betrakta som ett nej, även i juridiken. Det avgörande är inte vilken betydelse detta får för antalet domar. Ett införande av ett samtyckeskrav skulle framförallt ha en normerande effekt på attityder och föreställningar om sex, såväl i rättsväsendet som i hela samhället. Kravet på samtycke är väsentligt för en sexualbrottslagstiftning som bygger på alla individers rätt att bestämma över sina egna kroppar. Den absoluta majoritet är kvinnor som utsätts för sexövergrepp. I samband med en rättsprocess är än idag allt för mycket fokus på offrets klädsel, tid och plats vilket är oacceptabelt.

Partikongressen föreslår besluta:

B35:1 att Socialdemokraterna ska verka för att ett krav på samtycke förs in i sexualbrottslagstiftningen

B35:2 att våldtäkt görs till ett oaktsamhetsbrott genom att i brottsbeskrivningen för våldtäkt skriva in krav med innebörden av att personen ska fällas för våldtäkt om hen borde insett att hen inte var med på de handlingar som utspelade sig

Göteborgs partidistrikt

Göteborgs partidistrikt beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION B36

HELSINGBORGS ARBETAREKOMMUN

För en samtyckeslagstiftning

Med dagens sexualbrottslagstiftning krävs det att det förekommit hot, våld eller otillbörligt utnyttjande av att en person befunnit sig i en särskilt utsatt situation för att en gärning ska räknas som våldtäkt. Den som anser sig ha blivit utsatt för ett sexuellt övergrepp måste visa att hen – oftast hon – har varit tillräckligt tydlig i sitt nej. Detta är en omodern syn på människans, och

oftast kvinnans, sexuella självbestämmanderätt.

En människas rätt att bestämma över sin egen kropp är en självklar utgångspunkt för den feministiska rörelsen. Det bör också framgå av lagstiftningen. Ett införande av ett samtyckeskrav i sexualbrottslagstiftningen markerar att sex ska bygga på frivillighet och ömsidighet. Med socialdemokratins syn på människors rätt till sin egen kropp bör det vara självklart att ta ställning för ett dylikt krav på samtycke.

Lagstiftningen kring sexualbrott måste förändras omgående. Allt utom ett ja måste vara att betrakta som ett nej, även i juridiken. Det avgörande är inte vilken betydelse detta får för antalet domar. Ett införande av ett samtyckeskrav skulle framförallt ha en normerande effekt på attityder och föreställningar om sex, såväl i rättsväsendet som i hela samhället. Kravet på samtycke är väsentligt för en sexualbrottslagstiftning som bygger på alla individers rätt att bestämma över sina egna kroppar.

Partikongressen föreslår besluta:

B36:1 att Socialdemokraterna ska verka för att ett krav på samtycke förs in i sexualbrottslagstiftningen

Handels s-förening

Helsingborgs arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION B37

HÖGANÄS ARBETAREKOMMUN

För en samtyckeslagstiftning

Med dagens sexualbrottslagstiftning krävs det att det förekommit hot, våld eller otillbörligt utnyttjande av att en person befunnit sig i en särskilt utsatt situation för att en gärning ska räknas som våldtäkt. Den som anser sig ha blivit utsatt för ett sexuellt övergrepp måste visa att hen – oftast hon – har varit tillräckligt tydlig i sitt nej. Detta är en omodern syn på människans, och oftast kvinnans, sexuella självbestämmanderätt.

En människas rätt att bestämma över sin egen kropp är en självklar utgångspunkt för den feministiska rörelsen. Det bör också framgå av lagstiftningen. Ett införande av ett samtyckeskrav i sexualbrottslagstiftningen markerar att sex ska bygga på frivillighet och ömsidighet. Med socialdemokratins syn på människors rätt till sin egen kropp bör det vara självklart att ta ställning för ett dylikt krav på samtycke.

Lagstiftningen kring sexualbrott måste förändras omgående. Allt utom ett ja måste vara att betrakta som ett nej, även i juridiken. Det avgörande är inte vilken betydelse detta får för antalet domar. Ett införande av ett samtyckeskrav skulle framförallt ha en normerande effekt på attityder och föreställningar om sex, såväl i rättsväsendet som i hela samhället. Kravet på samtycke är väsentligt för en sexualbrottslagstiftning som bygger på alla individers rätt att bestämma över sina egna kroppar.

Partikongressen föreslår besluta:

B37:1 att Socialdemokraterna ska verka för att ett krav på samtycke förs in i sexualbrottslagstiftningen

Anneli Eriksson, Lennart Nilsson

Höganäs arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION B38

FALKENBERGS ARBETAREKOMMUN

För en samtyckeslagstiftning

Med dagens sexualbrottslagstiftning krävs det att det förekommit hot, våld eller otillbörligt utnyttjande av att en person befunnit sig i en särskilt utsatt situation för att en gärning ska räknas som våldtäkt. Den som anser sig ha blivit utsatt för ett sexuellt övergrepp måste visa att hen – oftast hon – har varit tillräckligt tydlig i sitt nej. Detta är en omodern syn på människans, och oftast kvinnans, sexuella självbestämmanderätt.

En människas rätt att bestämma över sin egen kropp är en självklar utgångspunkt för den feministiska rörelsen. Det bör också framgå av lagstiftningen. Ett införande av ett samtyckeskrav i sexualbrottslagstiftningen markerar att sex ska bygga på frivillighet och ömsesidighet. Med socialdemokratins syn på människors rätt till sin egen kropp bör det vara självklart att ta ställning för ett dylikt krav på samtycke.

Lagstiftningen kring sexualbrott måste förändras omgående. Allt utom ett ja måste vara att betrakta som ett nej, även i juridiken. Det avgörande är inte vilken betydelse detta får för antalet domar. Ett införande av ett samtyckeskrav skulle framförallt ha en normerande effekt på attityder och föreställningar om sex, såväl i rättsväsendet som i hela samhället. Kravet på samtycke är väsentligt för en sexualbrottslagstiftning som bygger på alla individers rätt att bestämma över sina egna kroppar.

Partikongressen föreslås besluta:

B38:1 att Socialdemokraterna ska verka för att ett krav på samtycke förs in i sexualbrottslagstiftningen

B38:2 att anta motionen som sin egen och skicka den till partikongressen 2017

Handels fackförbund

Falkenbergs arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION B39

KARLSKRONA ARBETAREKOMMUN

För en samtyckeslagstiftning

Med dagens sexualbrottslagstiftning krävs det att det förekommit hot, våld eller otillbörligt utnyttjande av att en person befunnit sig i en särskilt utsatt situation för att en gärning ska räknas som våldtäkt. Den som anser sig ha blivit utsatt för ett sexuellt övergrepp måste visa att hen – oftast hon – har varit tillräckligt tydlig i sitt nej. Detta är en omodern syn på människans, och oftast kvinnans, sexuella självbestämmanderätt.

En människas rätt att bestämma över sin egen kropp är en självklar utgångspunkt för den feministiska rörelsen. Det bör också framgå av lagstiftningen. Ett införande av ett samtyckeskrav i sexualbrottslagstiftningen markerar att sex ska bygga på frivillighet och ömsidighet. Med socialdemokratins syn på människors rätt till sin egen kropp bör det vara självklart att ta ställning för ett dylikt krav på samtycke.

Lagstiftningen kring sexualbrott måste förändras omgående. Allt utom ett ja måste vara att betrakta som ett nej, även i juridiken. Det avgörande är inte vilken betydelse detta får för antalet domar. Ett införande av ett samtyckeskrav skulle framförallt ha en normerande effekt på attityder och föreställningar om sex, såväl i rättsväsendet som i hela samhället. Kravet på samtycke är väsentligt för en sexualbrottslagstiftning som bygger på alla individers rätt att bestämma över sina egna kroppar.

Partikongressen föreslås besluta:

B39:1 att Socialdemokraterna ska verka för att ett krav på samtycke förs in i sexualbrottslagstiftningen

Handels S-förening Karlskrona/Ronneby Roland Andreasson

Karlskrona arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION B40

ESKILSTUNA ARBETAREKOMMUN

För en samtyckeslagstiftning

Med dagens sexualbrottslagstiftning krävs det att det förekommit hot, våld eller otillbörligt utnyttjande av att en person befunnit sig i en särskilt utsatt situation för att en gärning ska räknas som våldtäkt. Den som anser sig ha blivit utsatt för ett sexuellt övergrepp måste visa att hen – oftast hon – har varit tillräckligt tydlig i sitt nej. Detta är en omodern syn på människans, och oftast kvinnans, sexuella självbestämmanderätt.

En människas rätt att bestämma över sin egen kropp är en självklar utgångspunkt för den feministiska rörelsen. Det bör också framgå av lagstiftningen. Ett införande av ett samtyckeskrav i sexualbrottslagstiftningen markerar att sex ska bygga på frivillighet och ömsidighet. Med socialdemokratins syn på människors rätt till sin egen kropp bör det vara självklart att ta ställning för ett dylikt krav på samtycke.

Lagstiftningen kring sexualbrott måste förändras omgående. Allt utom ett ja måste vara att betrakta som ett nej, även i juridiken. Det avgörande är inte vilken betydelse detta får för antalet domar. Ett införande av ett samtyckeskrav skulle framförallt ha en normerande effekt på attityder och föreställningar om sex, såväl i rättsväsendet som i hela samhället. Kravet på samtycke är väsentligt för en sexualbrottslagstiftning som bygger på alla individers rätt att bestämma över sina egna kroppar.

Partikongressen föreslår besluta:

B40:1 att Socialdemokraterna ska verka för att ett krav på samtycke förs in i sexualbrottslagstiftningen

Handels s-förening

Eskilstuna arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION B41

STENUNGSUNDS ARBETAREKOMMUN

Förbjud sexköp utomlands

Sverige var det första landet som kriminaliserade enbart sexköpare i och med lagen om förbud mot köp av sexuella tjänster 6 kap 11 § Brottsbalken som trädde i kraft den 1 april 2005.

Bestämmelsen innebär att det är straffbelagt att köpa sexuella tjänster, men inte att sälja dem. Internationellt är det fortfarande ovanligt att kriminalisera enbart sexköpare, men under 2009 har både Island och Norge infört liknande lagstiftningar som den svenska. Den norska lagen kriminaliserar dessutom sexköp utomlands.

Den politiska diskussionen om att kriminalisera sexköp även när de görs utomlands har pågått länge i Sverige. Justitieminister Morgan Johansson har i en skriftlig kommentar till nyhetsbyrån TT, sagt att "Enligt regeringen är köp av sexuella tjänster oacceptabla också om de sker utomlands".

Men i det delbetänkande som överlämnades från människohandelsutredningen till regeringen den 16 juni är ett av förslagen att det bör inte bli straffbart att köpa sex utomlands. Utredaren menar att "personer som köper sex i länder där det inte är kriminellt ska inte dömas i Sverige heller." Förutom bristen på samsyn internationellt så vore ett förbud svårt att tillämpa i praktiken, enligt utredningen.

Ett skäl som anges är att det saknas internationell samsyn i frågan. För att kunna straffa svenskar som köper sex av prostituerade i andra länder krävs nämligen ett undantag i regeln om dubbel straffbarhet. Den innebär att en handling ska vara ett brott både i Sverige och i det land där handlingen utförs. Men sådana undantag har gjorts, till exempel när det gäller sexköp av barn, könsstypning och tvångsgifte. Siffror från 2008, som vi läser på Unizons hemsida, visar att 71 procent av svenskars sexköp sker utomlands.

Bristen på samsyn, menar vi, är en orimlig invändning. Den internationella samsynen fanns inte heller när Sverige införde en kriminalisering av sexköp, men vi gjorde det som en tydlig markering att det här är mäns våld mot kvinnor, och att samhället inte accepterar det.

Förarbetena till den så kallade sexköpslagen och den forskning som finns visar att den överväldigande majoriteten av personer som befinner sig i prostitution, gör det på grund av tvingande omständigheter som typiskt sett inkluderar hemlöshet, fattigdom, missbruk, rasism och könsdiskriminering. Många har utsatts för sexuella övergrepp som barn. Oavsett land och form kan prostitution orsaka samma typ av posttraumatisk stress som den hos krigsveteraner, tortyroffer samt våldtagna och misshandlade kvinnor.

Regeringen kommer dock att vänta med att sätta ned foten i frågan tills utredningens förslag har remissbehandlats men med beaktande av ovanstående statistik duger detta inte enligt oss.

Partikongressen föreslår besluta:

B41:1 att den svenska sexköpslagen förstärks så att förbudet även gäller sexköp utomlands

B41:2 att personer som köpts i prostitution ska få brottsofferstatus och har rätt till skadestånd och annan kompensation

Carin Oleryd, Janette Olsson

Stenungsunds arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION B42

GOTLANDS PARTIDISTRIKT

Förebyggande arbete av våld i nära relationer som folkhälsopolitiskt mål

Det dör ca 15-25 kvinnor genom våld i nära relationer varje år. Det är betydligt fler än de som dödas i gänguppställningar varje år men det får betydligt mindre uppmärksamhet från polis, politik och media. Samhällskostnaden för våld i nära relationer uppgår till över 20 miljarder per år.

2009 fick polisen in 24 685 anmälningar om brott i nära relation. 24 % av brotten utreddes så bra att de redovisades till åklagare. 2015 anmälde 26 002 brott varav bara 18 % redovisades till åklagare. Sedan 2009 har alltså andelen brott polisen redovisar till åklagare minskat med drygt 100 ärenden! Samtidigt vet vi att mycket få anmäler. Exempelvis uppger knappt 4 procent av samtliga personer, som blev utsatta för brott i en nära relation under 2012, att de har polisanmält händelsen eller någon av händelserna.

En slutsats i SOU2015:55 när det gäller arbetet mot mäns våld mot kvinnor och hedersrelaterat våld och förtryck är att det finns stora lokala och regionala skillnader i de olika myndigheterna arbete och dessutom ser vi stora geografiska skillnader. Arbetet mot våld i nära relationer behöver synliggöras, breddas och systematiseras.

Regeringens övergripande mål för folkhälsoarbetet är att "skapa samhällliga förutsättningar för en god hälsa på lika villkor för hela befolkningen." För att nå målet krävs insatser från de flesta sektorer i samhället – från det offentliga, från näringslivet, från folkrörelserna och från individerna själva.

Nationella samordnaren mot våld i nära relationer, Carin Götblad, lämnade 2014 över sitt slutbetänkande "Våld i nära relationer - en folkhälsofråga" till dåvarande justitieminister med förslag om hur samhällets insatser mot våld i nära relationer kan utvecklas. Sedan dess har en del hänt men själva huvudbudskapet i slutbetänkandet har inte tagits om hand politiskt. Samordnaren föreslår att förebyggande av våld i nära relationer blir ett nationellt folkhälsomål. Vi behöver avsevärt förbättra förutsättningarna för att jobba brett, samordnat och mer effektivt.

Att förebyggande av våld i nära relationer blir ett nationellt folkhälsomål skulle innebära att hela samhället måste jobba för och ha kunskap om hur man förhindrar våld i nära relationer, menar den nationella samordnaren. Utredaren pekar också på att det i första hand inte är mer resurser som behövs utan istället skulle införandet som ett folkhälsopolitiskt mål leda till att mer samordnade, strategiska, koordinerade och effektiva arbetssätt utvecklas.

Partikongressen föreslår besluta:

B42:1 att förebyggande av våld i nära relationer blir ett nationellt folkhälsomål

S-kvinnor Gotland

Gotlands partidistrikt beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION B43

LINKÖPINGS ARBETAREKOMMUN (ENSKILD)

Förändra den villkorliga frigivningen

I Sverige kan den som har blivit dömd för brott bli villkorligt frigiven efter två tredjedelar av straffet har avtjänats, till vardags kallas detta för två tredjedelsregeln. Kriminalvården skriver att om det ”inte finns synnerliga skäl” kan brottslingar släppas fria när två tredjedelar av straffet avtjänats.

Tanken med att är att den som begått ett brott ska känna att det finns en belöning som lockar till gott beteende i fängelset. Dessutom är tanken att återanpassning till livet utanför fängelset ska gå smidigare. Den grundläggande tanken är god och att se att människor kan bli bättre är välmenande, men tyvärr är det inte den bilden som medborgarna får. Utan att brottslingar lämnar i förtid.

Vi kan inte ha ett system som försvagar medborgares förtroende för rättsväsendet. I förlängningen kan det vara skadlig för hela samhället. Dessutom tar en villkorliga frigivning inte hänsyn till brottsoffret och dess anhörigas perspektiv, vilket måste värderas högre, och det handlar om att skydda samhället från personer som är potentiellt farliga.

Den villkorliga frigivningen borde förändras på följande två sett: 1) att den som inte sköter sig i fängelset och därmed inte anses lämplig för frigivning ska få sitt straff förlängt med en tredjedel (omvänt från dagens system) och 2) att frigivna brottslingar har en prövningsperiod motsvarande en tredjedel av straffets längd och den som inte sköter sig i frihet får avtjäna en tredjedel av straffets längd i fängelset. Ett sådant system skulle skapa en tydlighet mot både brottslingar och allmänheten om vikten av att sköta sig både bakom fängelsemuren och utanför.

Partikongressen föreslår besluta:

- B43:1 att avskaffa den villkorliga frigivningen, den så kallad två tredjedelsregeln
- B43:2 att dömda som inte sköter sig i fängelset kan få sina straff förlängda med en tredjedel av straffets längd
- B43:3 att frigivna har en prövningsperiod motsvarande en tredjedel av straffets längd och den som inte sköter sig i frihet får avtjäna en tredjedel av straffets längd i fängelse

Mikael Scheibel Julin

Linköpings arbetarekommun beslöt att sända motionen som enskild till kongressen.

MOTION B44

STOCKHOLMS ARBETAREKOMMUN (ENSKILD)

Handlingsplan att bemöta konkreta hot mot kulturarbetare och arrangörer

Bakgrund

Under flera år har vi märkt av en tilltagande ökning av direkta hot gentemot konstnärer och deras verk. I flera föreställningar runt om i landet har det skett incidenter där arrangören (oftast en skola) inte kunna garantera säkerhet för gästande kulturarbetare. Trots omfattande samarbete mellan olika organisationer och skolor har det uppstått direkta hot eller hot om våld gentemot gästande konstnärer, teatergrupper eller författare. Alltför ofta är det "eldsjälar" som avgör hur vida man lyckas avstyra dessa hot. Det är inte heller lika förekommande där det finns tydligt direktiv från kommunen och skolledningen. Detta är alarmerande då de demokratiska värdena om mångfald och jämlikhet hotas. Många unga människor som mest behöver det ständiga samtalet om demokrati känner sig än mer hotade och blir tystade vilket är oacceptabelt. Det finns flera exempel där en skådespelare blivit mordhotad på grund av sin hudfärg. Det har i Sverige till och med förekommit sabotage mot föreställningar och t ex författarbesök. Myndigheten för kulturanalys presenterade våren 2016 en undersökning om hot och trakasserier mot kulturarbetare, som visar att en tredjedel av t ex författarna drabbats. Detta är ett fullständigt oacceptabelt och ett direkt mot yttrandefriheten.

Partikongressen föreslår besluta:

- B44:1 att det avsätts resurser för att utarbeta en konkret handlingsplan för att bemöta och agera mot hot mot kulturarbetare och arrangörer i samband med scen/filmkonstföreställningar och utställningar vid skolor och andra platser

Kulturarbetarnas Socialdemokratiska Förening i Stockholm, KSF
Stockholms Arbetarekommun beslöt att sända motionen som enskild till kongressen.

MOTION B45

FALKENBERGS ARBETAREKOMMUN

Handlingsplan mot hedersrelaterat våld i landets alla kommuner

En handlingsplan mot hedersrelaterat våld skall finnas i varje kommun. Vi måste förebygga och synliggöra förtryck och hedersrelaterat våld mot kvinnor och åtgärder skall vidtas inom samhällets alla områden och verksamheter för att nå ett jämställdhetspolitiskt mål. Politiker i Sveriges kommuner måste agera kraftfullt i sitt ställningstagande mot det våld kvinnor utsätts för.

Partikongressen föreslås besluta:

B45:1 att Socialdemokraterna arbetar för att det skall finnas en handlingsplan mot hedersrelaterat våld i varje region och kommun

B45:2 att anta motionen som sin egen och skicka den till partikongressen 2017

Marcelle Farjallah

Falkenbergs arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION B46

ÖREBRO ARBETAREKOMMUN

Hot mot journalister hotar demokratin

Ett demokratiskt samhälle förutsätter fria och självständiga journalister och medier som granskar makten, informerar medborgarna och garanterar en allsidig offentlig debatt. Om journalister och medier tystnar då hotas demokratin.

Hoten mot journalister blir allt vanligare och ökar i omfattning. Antalet hot ökar, allt fler redaktioner hotas och hotbilderna förstärks.

Hot mot medier och enskilda journalister riskerar leda till att man inte kan fullgöra sitt demokratiska uppdrag, att viktiga bevakningsområden undviks, ämnen förtigs och debatter tystnar.

Det är mycket allvarligt för ett demokratiskt och öppet samhälle.

Hot, våld, trakasserier mot medier och enskilda journalister kan inte accepteras och måste prioriteras.

Partikongressen föreslår besluta:

B46:1 att anmälningar om hot mot journalister ska ges hög prioritet

B46:2 att straffskalan vid hot mot journalister ses över

Wasas-förening

Örebro arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION B47

VÄXJÖ ARBETAREKOMMUN

Inte rimligt att brottsoffret själv skall ansöka om att få ut ett skadestånd utifrån en fastställd dom

Efter att dom är fastställd och fallit i laga kraft skickas den till Kronofogdemyndigheten som i sin tur skickar domen med en fråga till brottsoffret om myndigheten skall utreda personens betalningsförmåga. Finns det inget att hämta, får brottsoffret gå vidare till sitt försäkringsbolag och eventuellt senare till Brottsoffermyndigheten.

Jag anser att det inte är rimligt att brottsoffret skall behöva själv ansöka om att få sitt skadestånd utbetalt, det räcker väl med att ha blivit utsatt för ett brott. Det borde vara staten som betalade ut skadeståndet till brottsoffret.

Partikongressen föreslår besluta:

B47:1 att skadeståndet som har fastställts i den fällande domen utbetalas till brottsoffret av staten

Marie-Louise Gustavsson

Växjö arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION B48

VÄXJÖ ARBETAREKOMMUN

Kameraövervakning

Den upplevda otryggheten i Sverige ökar i många grupper. Enligt BRÅ:s rapport så ökar de främst för kvinnor, äldre och de ekonomiskt resurssvagast i samhället. Det har alltså stor betydelse vem man är och vart man bor, självklart också vad man har blivit utsatt för när man mäter den upplevda otryggheten.

Det finns flera metoder för att motverka att den upplevda tryggheten försämras, en metod är till exempel att arbeta med kameraövervakning. Kameraövervakning har länge varit ett omdiskuterat ämne i Sverige. Hur mycket väger den personliga integriteten mot att man ska få övervaka vissa platser? I tunnelbanan i Stockholm så är man övervakad, i taxin blir man filmad och på de flesta bussar finns det idag kameror. Detta är metoder som fungerar bra som inte ifrågasätts av särskilt många idag.

Det som fortfarande saknas på många ställen är kameror i våra stadskärnor och i andra utsatta områden. Där är det ofta svårt att få tillstånd och många har långa processer mot tillståndsmyndigheten. Kameror skulle med stor sannolikhet öka den upplevda tryggheten på våra gator och torg, men det skulle också hjälpa samhället att lagföra personer som begår brott. Kameror tillsammans med modern teknik skulle kunna vara till stor hjälp för vår polismyndighet i sin kamp mot brottsligheten. Med stor sannolikhet så har även kameraövervakning även en förebyggande effekt mot brott.

Idag när man läser om konsekvenserna kring lagarna som styr det här så förstår man det finns många problem. Till exempel är det så som Ilmar Reepalu skrev i en debattartikel redan 2007 så att en bostadsrättsförening kan sätta upp en kamera i tvättstugan medan det är sällan att kameror får användas för att stävja våldsbrott.

Det är nu dags att förändra systemen som gör det svårt att använda kameror på det sätt som beskrivs ovan. Vi måste ständigt arbeta för att stävja brott, lagföra kriminella och få våra medborgare att känna sig trygga.

Partikongressen föreslås besluta:

B48:1 att Socialdemokraterna arbetar för att underlätta för kommuner samt myndigheter att använda kameror för att öka tryggheten, stävja brott samt öka möjligheten att lagföra brottslingar

Tomas Thornell

Växjö arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION B49

SIGTUNA ARBETAREKOMMUN

Karriärutveckling för civilanställda inom Polisen

För en god psykosocial arbetsmiljö och ökat resultat är karriärvägar och utvecklingsmöjligheter nödvändigt. Många civilanställda har arbetat länge inom polisen och känner till polisens metoder. Därför föreslår jag att det inrättas uppdragsutbildning för civilanställda till att bli poliser. Det skulle gynna polisorganisationen. Dessutom har många civilanställda andra för polisen värdefulla högskoleutbildningar exempelvis kriminologi, statsvetenskap, beteendevetenskap, juridik, ekonomi, ledarskap mm. På så sätt kan resurserna användas mer effektivt samt att man behåller kompetenserna kvar inom polisen.

Partikongressen föreslås besluta:

B49:1 att Socialdemokraterna bifaller motionen och arbetar för att införa en uppdragsutbildning för att civilanställda ska kunna bli poliser

Ebrahim Nikkhah

Sigtuna arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION B50

FALU ARBETAREKOMMUN

Kriminalvården/häkten

Vistelsen på våra häkten har fått mycket kritik och med alla rätt. Sen ca 20 år tillbaka har allt handlat om säkerhet och det går ut över ALLA oavsett om du har restriktioner eller ej, eller är farlig. De som sitter häktade är inte dömda ännu och de flesta har inte restriktioner. Ändå så har de flesta häktena (kanske alla) övergått till att bli restriktionshäkten. Lokalerna i ett restriktionshäkte har hög säkerhet och alla intagna sitter inlåsta i cell 23 timmar/dygn oavsett om du har restriktioner eller ej. Även ungdomar under 25 år inlåsta 23 timmar/dygn något som EU nu påtalat för Sverige. De senaste åren har det tack och lov skett en förändring i arbetet på våra anstalter och frivården, och även lite även på våra häkten, men här finns mer att göra.

Psykisk ohälsa på våra häkten

Människor mår dåligt på våra häkten. En del får psykiska besvär som kvarstår flera år efter inläsningen. Personalen på häktet är inte utbildade att ta hand om människor i kris, de är utbildade på säkerhet. Mår du dåligt finns det bara en sjuksköterska som ser till att du får medicin utskrivna. Mår du riktigt dåligt måste två vakter köra dig till akutpsykiatri. Det finns ingen kurator eller psykolog är anknuten till häktet förutom för ungdomar upp till 21 år (en tjänst som är ny) men skulle behövas för alla intagna oavsett ålder. Det finns också en uppsökare från frivården sen något år tillbaka som besöker alla som vill, främst inriktat på unga. De har också möjlighet att göra en kort utredning inför anstaltsval. En tjänst som skulle utvecklas mycket mer för motiverandesamtal. Vad som annars finns är en präst/imam ett par timmar/veckan som du kan få samtala med. Kyrkan och Röda korset besöker flera häkten på ideell basis lördagar och söndagar. Men människors hälsa kan inte vara avhängt av denna verksamhet. Det kan inte vara rätt att i ett sekulariserat samhälle bara bli hänvisad till en präst/imam när man mår psykiskt dåligt (den som vill det ska dock självklart få träffa en präst).

Påbörja kriminalvården redan på häkten med motiverande samtal för livsstilsförändringar. Tiden i häktet är den tid när du kan påverka individerna som mest att ändra sina liv (för varje återfallsförbrytare som byter bana kan samhället tjäna enorma pengar), men det finns ingen som fångar upp detta (förutom den lilla tjänst som frivården har på häkte, men som inte har som uppgift att arbeta medvetet med livsstilsförändring redan i häktet idag). Det finns studier som visar att för människor får ett motiverande samtal inom kort tid är mest mottagliga till att göra livsstilsförändringar. Det är den tid som mest sårbara men också mest påverkbara. Idag finns adekvat utbildad personal från frivården som besöker häktena, att kunna utveckla denna tjänst med ett uppdrag att starta motiverandesamtal för en livsstilsförändring skulle föra kriminalvården ännu ett steg framåt för att komma tillrätta med återfallsförbrytare. Ju tidigare desto bättre.

Kompetensutveckling för personalen på häktena

En psykolog som är knuten till häktet har möjlighet att kunna ge personalen kunskap om de intagnas status och generell kunskap om olika diagnoser m.m. Att kompetensutveckla personalen i det motiverande samtalet är också en viktig insats i mötet med de intagna. Säkerhet är viktigt men även folkhälsan och möjligheten till livsstilsförändringar.

Partikongressen föreslår besluta:

- B50:1 att psykolog finns tillgängliga för samtal på alla häkten för alla intagna inte bara för unga upp till 21 år
- B50:2 att man ser till att unga under 25 år får lämna cellen minst 3 timmar om dagen med meningsfull sysselsättning, oavsett om de har restriktioner eller ej
- B50:3 att det finns ändamålsenliga lokaler tillgängliga för aktiviteter på våra häkten

B50:4 att man säkerställer att alla intagna erbjuds motiverandesamtal av personal med adekvat utbildning och med ett uppdrag att arbeta med en livsstilsförändring

B50:5 att arbeta för att inrätta häkte/frivård och åklagarmyndighet i samma byggnad för att underlätta samarbete

Suzanne Lazar

Falu arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION B51

UDDEVALLA ARBETAREKOMMUN

Kvalificera utbildningen för domare

Hur många unga flickor har inte fått sitta inför rättsväsendet och förklara vad de hade på sig. I lagen (1962:700)brottsbalken sexualbrott (6kap) står det tydligt vad en våldtäkt är. Det står inte någonstans att klädsels är anledningen till själva våldtäkten. Unga flickor och kvinnor som redan är nerbrutna och förnedrade och som antagligen fått till sig att det är viktigt att anmäla våldtäkt, får nu till sig att det i princip är deras eget fel. Själva händelsen verkar inte vara det viktigaste utan klädseln och på vilket sätt de sagt nej. De som dömer verkar tro att de valt att utsätta sig och bli ner drogad för nöjes skull. Att det kämpat och försökt ta sig därifrån verkar ingen tro. Att de varit gruppvåldtäkter där de blivit fasthållna och där det i vissa fall fått saker uppstuckna i underlivet verkar också vara något som dessa offer gillat. Hur kan man som domare komma fram till att dessa pojkar /män inte ska dömas. Det behöver ses över hur frågor ställs i rättssalen. Ska verkligen en ung flicka/kvinna känna att det är hon som är anklagad, när det i själva verket är hon som är det största offret. Lagen är tydlig, nu behövs det tydlighet i domstolen. För hur många anmälda våldtäkter blir förövaren dömd. Ska dessa flickor/kvinnor få till sig att det är ingen idé att anmäla och vilka signaler ger inte detta till förövarna. Det är alltså inget brottsligt att våldföra sig och våldta någon. Vi måste stå upp för dessa offer som hela livet ska leva med den fruktansvärda upplevelsen, utan att få upprättelse. Att inte bli trodd är som att genomgå ytterligare ett övergrepp.

Partikongressen föreslås besluta:

B51:1 att domaren i rättssalen är tydliga med att nedvärderande och kränkande frågor som får brottsoffret att känna sig skuldbelagd inte är acceptabelt

Margareta Wendel

Uddevalla arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION B52

UMEÅ ARBETAREKOMMUN

Kvinnofrid och barnfrid

Mäns våld mot kvinnor är ett av vår tids stora samhällsproblem. Att det fortfarande är det är oerhört sorgligt, det hör inte hemma i ett av världens mest jämställda länder 2016.

S-kvinnor är glada att Sverige fått en feministisk regering som förstår och prioriterar den utmaningen. En rad reformer har redan gjorts. Statskontoret har fått uppdrag att lämna förslag på hur insatser mot mäns våld mot kvinnor ska styras bättre, socialstyrelsen har fått uppdrag att fördela utvecklingsmedel och kompetensstöd till arbetet mot våld i nära relationer. Ökade anslag har också avsatts till landets kvinnojourer, ett välkommet tillskott till verksamheter som länge kämpat för att kunna bedriva sin livsviktiga verksamhet.

S-kvinnor har länge påtalat att landet tjej- och kvinnojourer måste få ett tydligare erkännande, för de livsviktiga insatser de gör för kvinnor och barn, varje dag. Deras arbete för kvinnofrid och barnfrid måste uppvärderas och prioriteras. Att kvinnojourerna ofta måste söka om sina anslag för finansiering varje år, omöjliggör för jourerna att planera och kvalitetssäkra sin verksamhet.

Variationerna är också oacceptabelt stora gällande finansieringen och samordningen med kommunerna och kvinnojourerna. Där det i vissa kommuner finns ett nära samarbete och en tydlig plan för kvinnofrid och barnfrid, har andra kommuner inga möjligheter att garantera hjälp eller skyddade boenden till kvinnor som flyr för sina liv.

Partikongressen föreslår besluta:

B52:1 att Socialdemokraterna antar en nollvision mot mäns våld mot kvinnor

B52:2 att Socialdemokraterna verkar för att säkra en långsiktig finansiering av kvinnojourernas verksamheter

B52:3 att krav ställs på kommunerna om en garanti att erbjuda plats för varje kvinna som söker skydd från våld och hot

B52:4 att Socialdemokraterna verkar för att intensifiera det förebyggande arbetet

Umeå S-kvinnor

Umeå arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION B53

PARTILLE ARBETAREKOMMUN

Kvinnofrid och barnfrid

Våld mot kvinnor i nära relationer är ett av vår tids stora samhällsproblem. Landets kvinnojourer är en av de viktigaste aktörerna i detta arbete. Jourerna erbjuder skyddat boende till utsatta kvinnor och deras barn samt stöttar kvinnorna i kontakten med olika myndigheter och ger inte minst kvinnorna kraften att lämna sina partners och gå vidare i livet. Kvinnojourerna drivs till mycket stor del med frivilligt arbete och bidrag för verksamheten måste sökas varje år från stat och kommun.

De senaste åren har både vår nuvarande och föregående regering valt att satsa på jourerna genom ökade statsbidrag. Tyvärr har dessa bidrag många gånger varit svåra och tidsödande att söka. I flera år var bidragen koncentrerade till projekt som hade till syfte att utveckla verksamheten och jourerna skulle driva projekt som ansågs nydanande. Detta kan vara bra, men många jourer fick problem med sin basverksamhet, boende o skydd till kvinnor och barn. Det finns också exempel på jourer som avstått från att söka statsbidrag då man inte anser sig ha tid o kunskap till att göra en ansökan.

S-kvinnor är glada att vi har en feministisk regering som tar detta samhällsproblem på allvar. En rad reformer har redan gjorts. Statskontoret har fått i uppdrag att lämna förslag på hur insatser mot mäns våld mot kvinnor ska styras bättre, socialstyrelsen har fått uppdrag att fördela utvecklingsmedel och kompetensstöd till arbetet med våld i nära relationer. Ökade anslag har också avsatts till landets kvinnojourer, ett välkommet tillskott till jourerna som länge kämpat för att kunna bedriva sin livsviktiga verksamhet.

Idag är variationerna oacceptabelt stora gällande finansieringen och samordningen mellan jourerna och landets kommuner. Vissa kommuner har ett nära samarbete med jourerna och en tydlig plan för kvinnofrid och barnfrid, medan andra kommuner inte har några möjligheter att garantera hjälp eller skyddade boenden till kvinnor som flyr för sina liv.

Partikongressen föreslår besluta:

- B53:1 att Socialdemokraterna antar en nollvision mot mäns våld mot kvinnor
- B53:2 att Socialdemokraterna verkar för att säkra en långsiktig finansiering av kvinnojourernas verksamhet
- B53:3 att krav ställs på kommunerna att erbjuda varje kvinna en plats som söker skydd mot våld och hot

B53:4 att Socialdemokraterna verkar för att intensifiera det förebyggande arbetet mot våld i nära relationer

Marie Raask

Partille arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION B54

MÖNSTERÅS ARBETAREKOMMUN

Kvinnofrid och barnfrid

Mäns våld mot kvinnor är ett av vår tids stora samhällsproblem. Att det fortfarande är det är oerhört sorgligt, det hör inte hemma i ett av världens mest jämställda länder 2016.

S-kvinnor är glada att Sverige fått en feministisk regering som förstår och prioriterar den utmaningen. En rad reformer har redan gjorts. Statskontoret har fått uppdrag att lämna förslag på hur insatser mot mäns våld mot kvinnor ska styras bättre, socialstyrelsen har fått uppdrag att fördela utvecklingsmedel och kompetensstöd till arbetet mot våld i nära relationer. Ökade anslag har också avsatts till landets kvinnojourer, ett välkommet tillskott till verksamheter som länge kämpat för att kunna bedriva sin livsviktiga verksamhet.

S-kvinnor har länge påtalat att landets tjej- och kvinnojourer måste få ett tydligare erkännande, för de livsviktiga insatser de gör för kvinnor och barn, varje dag. Deras arbete för kvinnofrid och barnfrid måste uppvärderas och prioriteras. Att kvinnojourerna ofta måste söka om sina anslag för finansiering varje år, omöjliggör för jourerna att planera och kvalitetssäkra sin verksamhet.

Variationerna är också oacceptabelt stora gällande finansieringen och samordningen med kommunerna och kvinnojourerna. Där det i vissa kommuner finns ett nära samarbete och en tydlig plan för kvinnofrid och barnfrid, har andra kommuner inga möjligheter att garantera hjälp eller skyddade boenden till kvinnor som flyr för sina liv.

Partikongressen föreslår besluta:

B54:1 att Socialdemokraterna antar en nollvision mot mäns våld mot kvinnor

B54:2 att Socialdemokraterna verkar för att säkra en långsiktig finansiering av kvinnojourernas verksamheter

B54:3 att krav ställs på kommunerna om en garanti att erbjuda plats för varje kvinna som söker skydd från våld och hot

B54:4 att Socialdemokraterna verkar för att intensifiera det förebyggande arbetet

Fliseryd S-kvinnor

Mönsterås arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION B55

VÅRGÅRDA ARBETAREKOMMUN

Kvinnofrid och barnfrid

Våld mot kvinnor i nära relationer är ett av vår tids stora samhällsproblem. Landets kvinnojourer är en av de viktigaste aktörerna i detta arbete. Jourerna erbjuder skyddat boende till utsatta kvinnor och deras barn samt stöttar kvinnorna i kontakten med olika myndigheter och ger inte minst kvinnorna kraften att lämna sina partners och gå vidare i livet.

Kvinnojourerna drivs till mycket stor del med frivilligt arbete och bidrag för verksamheten måste sökas varje år från stat och kommun. De senaste åren har både vår nuvarande och föregående regering valt att satsa på jourerna genom ökade statsbidrag. Tyvärr har dessa bidrag många gånger varit svåra och tidsödande att söka. I flera år var bidragen koncentrerade till projekt som hade till syfte att utveckla verksamheten och jourerna skulle driva projekt som ansågs nydanande. Detta kan vara bra, men många jourer fick problem med sin basverksamhet, boende o skydd till kvinnor och barn. Det finns också exempel på jourer som avstått från att söka statsbidrag då man inte anser sig ha tid o kunskap till att göra en ansökan.

S-kvinnor är glada att vi har en feministisk regering som tar detta samhällsproblem på allvar. En rad reformer har redan gjorts. Statskontoret har fått i uppdrag att lämna förslag på hur insatser mot mäns våld mot kvinnor ska styras bättre, socialstyrelsen har fått uppdrag att fördela utvecklingsmedel och kompetensstöd till arbetet med våld i nära relationer.

Ökade anslag har också avsatts till landets kvinnojourer, ett välkommet tillskott till jourerna som länge kämpat för att kunna bedriva sin livsviktiga verksamhet.

Idag är variationerna oacceptabelt stora gällande finansieringen och samordningen mellan jourerna och landets kommuner. Vissa kommuner har ett nära samarbete med jourerna och en tydlig plan för kvinnofrid och barnfrid, medan andra kommuner inte har några möjligheter att garantera hjälp eller skyddade boenden till kvinnor som flyr för sina liv.

Partikongressen föreslår besluta:

- B55:1 att Socialdemokraterna antar en nollvision mot mäns våld mot kvinnor
- B55:2 att Socialdemokraterna verkar för att säkra en långsiktig finansiering av kvinnojourernas verksamhet
- B55:3 att krav ställs på kommunerna att erbjuda varje kvinna en plats som söker skydd mot våld och hot
- B55:4 att Socialdemokraterna verkar för att intensifiera det förebyggande arbetet

Marielle Palm

Vårgårda arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION B56

VÄSTERVIKS ARBETAREKOMMUN

Kvinnofrid och barnfrid

Mäns våld mot kvinnor är ett av vår tids stora samhällsproblem. Att det fortfarande är det är oerhört sorgligt, det hör inte hemma i ett av världens mest jämställda länder 2016.

S-kvinnor är glada att Sverige fått en feministisk regering som förstår och prioriterar den utmaningen. En rad reformer har redan gjorts. Statskontoret har fått uppdrag att lämna förslag på hur insatser mot mäns våld mot kvinnor ska styras bättre, socialstyrelsen har fått uppdrag att fördela utvecklingsmedel och kompetensstöd till arbetet mot våld i nära relationer. Ökade anslag har också avsatts till landets kvinnojourer, ett välkommet tillskott till verksamheter som länge kämpat för att kunna bedriva sin livsviktiga verksamhet.

S-kvinnor har länge påtalat att landet tjej- och kvinnojourer måste få ett tydligare erkännande, för de livsviktiga insatser de gör för kvinnor och barn, varje dag. Deras arbete för kvinnofrid och barnfrid måste uppvärderas och prioriteras. Att kvinnojourerna ofta måste söka om sina anslag för finansiering varje år, omöjliggör för jourerna att planera och kvalitetssäkra sin verksamhet.

Variationerna är också oacceptabelt stora gällande finansieringen och samordningen med kommunerna och kvinnojourerna. Där det i vissa kommuner finns ett nära samarbete och en tydlig plan för kvinnofrid och barnfrid, har andra kommuner inga möjligheter att garantera hjälp eller skyddade boenden till kvinnor som flyr för sina liv.

Partikongressen föreslår besluta:

- B56:1 att Socialdemokraterna antar en nollvision mot mäns våld mot kvinnor
- B56:2 att Socialdemokraterna verkar för att säkra en långsiktig finansiering av kvinnojourernas verksamheter
- B56:3 att krav ställs på kommunerna om en garanti att erbjuda plats för varje kvinna som söker skydd från våld och hot
- B56:4 att Socialdemokraterna verkar för att intensifiera det förebyggande arbetet, bland annat genom att man aktivt arbetar med värdegrundsarbetet i förskola och skola

S-kvinnor i Västervik

Västerviks arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION B57

ÖREBRO ARBETAREKOMMUN

Kvinnofrid och barnfrid

Mäns våld mot kvinnor hör inte hemma i ett av världens mest jämställda länder, trots det så är det ett av vår tids stora samhällsproblem. Det är oerhört sorglig, nästan skamligt.

Det arbetas hårt för att nå resultat på problemet, i kommuner, i regionerna och på riksdagsnivå.

Sverige feministisk regering förstår och prioriterar utmaningen att nå positiva resultat. En rad reformer har redan gjorts. Statskontoret har fått uppdrag att lämna förslag på hur insatser mot mäns våld mot kvinnor ska styras bättre, socialstyrelsen har fått uppdrag att fördela utvecklingsmedel och kompetensstöd till arbetet mot våld i nära relationer. Ökade anslag har också avsatts till landets kvinnojourer, ett välkommet tillskott till verksamheter som länge kämpat för att kunna bedriva sin livsviktiga verksamhet.

Men tiden rinner ifrån oss, speciellt för utsatta kvinnorna och barnen. Det är fortfarande en alldeles för hög siffra av kvinnor och barn som utsätts för hot och våld, inkl sexuellt våld.

Vi ser nu även en ny problematik med ensamkommande kvinnor som flyr hit. Vi hör om sexuellt utnyttjande och våld mot dessa kvinnor på flyktingförläggningar m.m. Deras utsatthet är mycket stor och annorlunda eftersom de inte har ett naturligt socialt nätverk, eller språket.

Vi har även de gifta kvinnor som flyr hit tillsammans med sina män. Beroende på land de kommer från så har dessa kvinnor inte tillgångar till id-handlingar, lite som det fortfarande var i

Sverige i början 1900-talet. Vilket gör att de inte får ex svenskt Id-kort, pengar mm i Sverige. Därför är deras utsatthet annorlunda än svenska kvinnor som utsätts för hot och våld i nära relationer.

Landets tjej- och kvinnojourer måste få ett tydligare erkännande, för de livsviktiga insatser de gör för kvinnor och barn, varje dag. Deras arbete för kvinnofrid och barnfrid måste uppvärderas och prioriteras. Att kvinnojourerna ofta måste söka om sina anslag för finansiering varje år, omöjliggör för jourerna att planera och kvalitetssäkra sin verksamhet. Speciellt nu när behovet av att kunna ge information mm på olika språk.

Variationerna är också oacceptabelt stora gällande finansieringen och samordningen med kommunerna och kvinnojourerna. Där det i vissa kommuner finns ett nära samarbete och en tydlig plan för kvinnofrid och barnfrid, har andra kommuner inga möjligheter att garantera hjälp eller skyddade boenden till kvinnor som flyr för sina liv.

Partikongressen föreslår besluta:

- B57:1 att Socialdemokraterna antar en nollvision mot mäns våld mot kvinnor
- B57:2 att Socialdemokraterna verkar för att säkra en långsiktig finansiering av kvinnojourernas verksamheter
- B57:3 att krav ställs på kommunerna om en garanti att erbjuda plats för varje kvinna som söker skydd från våld och hot
- B57:4 att Socialdemokraterna verkar för att intensiviera det förebyggande arbetet
- B57:5 att Socialdemokraterna verkar för att ta fram en kunskap- och handlingsplan som säkerställer att kvinnor som flytt till Sverige får de rätta möjligheterna för en trygg tillvaro som är baserat på kvinnors förutsättningar

Örebro socialdemokratiska kvinnoklubb

Örebro arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION B58

KALIX ARBETAREKOMMUN

Kvinnofrid och barnfrid

Mäns våld mot kvinnor är ett av vår tids stora samhällsproblem. Att det fortfarande är det är oerhört sorgligt, det hör inte hemma i ett av världens mest jämställda länder 2016.

S-kvinnor är glada att Sverige fått en feministisk regering som förstår och prioriterar den utmaningen. En rad reformer har redan gjorts. Statskontoret har fått uppdrag att lämna förslag på hur insatser mot mäns våld mot kvinnor ska styras bättre, socialstyrelsen har fått uppdrag att fördela utvecklingsmedel och kompetensstöd till arbetet mot våld i nära relationer. Ökade anslag har också avsatts till landets kvinnojourer, ett välkommet tillskott till verksamheter som länge kämpat för att kunna bedriva sin livsviktiga verksamhet.

S-kvinnor har länge påtalat att landet tjej- och kvinnojourer måste få ett tydligare erkännande, för de livsviktiga insatser de gör för kvinnor och barn, varje dag. Deras arbete för kvinnofrid och barnfrid måste uppvärderas och prioriteras. Att kvinnojourerna ofta måste söka om sina anslag för finansiering varje år, omöjliggör för jourerna att planera och kvalitetssäkra sin verksamhet.

Variationerna är också oacceptabelt stora gällande finansieringen och samordningen med kommunerna och kvinnojourerna. Där det i vissa kommuner finns ett nära samarbete och en tydlig plan för kvinnofrid och barnfrid, har andra kommuner inga möjligheter att garantera hjälp eller skyddade boenden till kvinnor som flyr för sina liv.

Partikongressen föreslår besluta:

- B58:1 att Socialdemokraterna antar en nollvision mot mäns våld mot kvinnor
- B58:2 att Socialdemokraterna verkar för att säkra en långsiktig finansiering av kvinnojurens verksamheter
- B58:3 att krav ställs på kommunerna om en garanti att erbjuda plats för varje kvinna som söker skydd från våld och hot
- B58:4 att Socialdemokraterna verkar för att intensifiera det förebyggande arbetet

Kalix Socialdemokratiska kvinnoklubb

Kalix arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION B59

FALKENBERGS ARBETAREKOMMUN

Kvinnofrid och barnfrid

Mäns våld mot kvinnor är ett av vår tids stora samhällsproblem. Att det fortfarande är det är oerhört sorgligt, det hör inte hemma i ett av världens mest jämställda länder 2016.

S-kvinnor är glada att Sverige fått en feministisk regering som förstår och prioriterar den utmaningen. En rad reformer har redan gjorts. Statskontoret har fått uppdrag att lämna förslag på

hur insatser mot mäns våld mot kvinnor ska styras bättre, socialstyrelsen har fått uppdrag att fördela utvecklingsmedel och kompetensstöd till arbetet mot våld i nära relationer. Ökade anslag har också avsatts till landets kvinnojourer, ett välkommet tillskott till verksamheter som länge kämpat för att kunna bedriva sin livsviktiga verksamhet.

S-kvinnor har länge påtalat att landet tjej- och kvinnojourer måste få ett tydligare erkännande, för de livsviktiga insatser de gör för kvinnor och barn, varje dag. Deras arbete för kvinnofrid och barnfrid måste uppvärderas och prioriteras. Att kvinnojourerna ofta måste söka om sina anslag för finansiering varje år, omöjliggör för jourerna att planera och kvalitetssäkra sin verksamhet.

Variationerna är också oacceptabelt stora gällande finansieringen och samordningen med kommunerna och kvinnojourerna. Där det i vissa kommuner finns ett nära samarbete och en tydlig plan för kvinnofrid och barnfrid, har andra kommuner inga möjligheter att garantera hjälp eller skyddade boenden till kvinnor som flyr för sina liv.

Partikongressen föreslår besluta:

- B59:1 att Socialdemokraterna antar en nollvision mot mäns våld mot kvinnor
- B59:2 att Socialdemokraterna verkar för att säkra en långsiktig finansiering av kvinnojourernas verksamheter
- B59:3 att krav ställs på kommunerna om en garanti att erbjuda plats för varje kvinna som söker skydd från våld och hot
- B59:4 att Socialdemokraterna verkar för att intensifiera det förebyggande arbetet
- B59:5 att anta motionen som sin egen och skicka den till partikongressen 2017

Ulla Lindén

Falkenbergs arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION B60

TRELLEBORG ARBETAREKOMMUN

Kvinnofrid och barnfrid

Mäns våld mot kvinnor är ett av vår tids stora samhällsproblem. Det är oerhört sorgligt, och hör inte hemma i ett av världens mest jämställda länder.

S-kvinnor gillar att Sverige har fått en feministisk regering som förstår och prioriterar den utmaningen. En rad reformer har redan gjorts. Statskontoret har fått uppdrag att lämna förslag på

hur insatser mot mäns våld mot kvinnor ska styras bättre. Socialstyrelsen har fått uppdrag att fördela utvecklingsmedel och kompetensstöd till arbetet mot våld i nära relationer. Det har också blivit ökade anslag till landets kvinnojourer, ett välkommet tillskott till dem som har kämpat länge för att kunna bedriva sin livsviktiga verksamhet.

Att kvinnojourerna varje år har tvingats ansöka om ekonomiska anslag har gjort det - och gör det - omöjligt för jourerna att planera och kvalitetssäkra verksamheten. S-kvinnor har länge påtalat att landets tjej- och kvinnojourer måste få ett tydligare erkännande för de livsviktiga insatser de gör för kvinnor och barn, varje dag. Arbetet för kvinnofrid och barnfrid måste uppvärderas och prioriteras.

Variationerna är också oacceptabelt stora när det gäller finansiering och samordning mellan kommunerna och kvinnojourerna. Där det i vissa kommuner finns ett nära samarbete och en tydlig plan för kvinnofrid och barnfrid, har andra kommuner ingen möjlighet att garantera hjälp eller skyddade boenden till kvinnor som flyr för sina liv.

Partikongressen föreslår besluta:

- B60:1 att Socialdemokraterna antar en nollvision mot mäns våld mot kvinnor
- B60:2 att Socialdemokraterna verkar för att säkra långsiktig finansiering av kvinnojourernas verksamheter
- B60:3 att krav ställs på kommunerna om en garanti att erbjuda plats för varje kvinna som söker skydd från våld och hot
- B60:4 att Socialdemokraterna verkar för att intensifiera det förebyggande arbetet

S-kvinnor i Trelleborg

Trelleborg arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION B61

HÖÖRS ARBETAREKOMMUN

Kvinnofrid och barnfrid

Mäns våld mot kvinnor är ett av vår tids stora samhällsproblem. Att det fortfarande är det är oerhört sorgligt, det hör inte hemma i ett av världens mest jämställda länder 2016.

S-kvinnor är glada att Sverige fått en feministisk regering som förstår och prioriterar den utmaningen. En rad reformer har redan gjorts. Statskontoret har fått uppdrag att lämna förslag på hur insatser mot mäns våld mot kvinnor ska styras bättre, socialstyrelsen har fått uppdrag att

fördela utvecklingsmedel och kompetensstöd till arbetet mot våld i nära relationer. Ökade anslag har också avsatts till landets kvinnojourer, ett välkommet tillskott till verksamheter som länge kämpat för att kunna bedriva sin livsviktiga verksamhet.

S-kvinnor har länge påtalat att landets tjej- och kvinnojourer måste få ett tydligare erkännande, för de livsviktiga insatser de gör för kvinnor och barn, varje dag. Deras arbete för kvinnofrid och barnfrid måste uppvärderas och prioriteras. Att kvinnojourerna ofta måste söka om sina anslag för finansiering varje år, omöjliggör för jourerna att planera och kvalitetssäkra sin verksamhet.

Variationerna är också oacceptabelt stora gällande finansieringen och samordningen med kommunerna och kvinnojourerna. Där det i vissa kommuner finns ett nära samarbete och en tydlig plan för kvinnofrid och barnfrid, har andra kommuner inga möjligheter att garantera hjälp eller skyddade boenden till kvinnor som flyr för sina liv.

Partikongressen föreslår besluta:

B61:1 att Socialdemokraterna verkar för att en nollvision antas mot mäns våld mot kvinnor

B61:2 att Socialdemokraterna verkar för att en långsiktig finansiering av kvinnojourernas verksamheter säkras

B61:3 att krav ställs på kommunerna om en garanti att erbjuda plats för varje kvinna som söker skydd från våld och hot

B61:4 att Socialdemokraterna verkar för att det förebyggande arbetet intensifiera i samhället

S-Kvinnor Victoria

Hörs arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION B62

GOTLANDS PARTIDISTRIKT

Kvinnofrid och barnfrid

Mäns våld mot kvinnor är ett av vår tids stora samhällsproblem. Att det fortfarande är det är oerhört sorgligt, det hör inte hemma i ett av världens mest jämställda länder 2016.

S-kvinnor är glada att Sverige fått en feministisk regering som förstår och prioriterar den utmaningen. En rad reformer har redan gjorts. Statskontoret har fått uppdrag att lämna förslag på hur insatser mot mäns våld mot kvinnor ska styras bättre, socialstyrelsen har fått uppdrag att fördela utvecklingsmedel och kompetensstöd till arbetet mot våld i nära relationer. Ökade anslag har också avsatts till landets kvinnojourer, ett välkommet tillskott till verksamheter som länge

kämpat för att kunna bedriva sin livsviktiga verksamhet.

S-kvinnor har länge påtalat att landet tjej- och kvinnojourer måste få ett tydligare erkännande, för de livsviktiga insatser de gör för kvinnor och barn, varje dag. Deras arbete för kvinnofrid och barnfrid måste uppvärderas och prioriteras. Att kvinnojourerna ofta måste söka om sina anslag för finansiering varje år, omöjliggör för jourerna att planera och kvalitetssäkra sin verksamhet.

Variationerna är också oacceptabelt stora gällande finansieringen och samordningen med kommunerna och kvinnojourerna. Där det i vissa kommuner finns ett nära samarbete och en tydlig plan för kvinnofrid och barnfrid, har andra kommuner inga möjligheter att garantera hjälp eller skyddade boenden till kvinnor som flyr för sina liv.

Partikongressen föreslår besluta:

B62:1 att Socialdemokraterna antar en nollvision mot mäns våld mot kvinnor

B62:2 att Socialdemokraterna verkar för att säkra en långsiktig finansiering av kvinnojourernas verksamheter

B62:3 att krav ställs på kommunerna om en garanti att erbjuda plats för varje kvinna som söker skydd från våld och hot

B62:4 att Socialdemokraterna verkar för att intensifiera det förebyggande arbetet

S-kvinnor Gotland

Gotlands partidistrikt beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION B63

FALU ARBETAREKOMMUN

Kvinnofrid och barnfrid

Mäns våld mot kvinnor är ett av vår tids stora samhällsproblem. Att det fortfarande är det är oerhört sorgligt, det hör inte hemma i ett av världens mest jämställda länder 2016.

S-kvinnor är glada att Sverige fått en feministisk regering som förstår och prioriterar den utmaningen. En rad reformer har redan gjorts. Statskontoret har fått uppdrag att lämna förslag på hur insatser mot mäns våld mot kvinnor ska styras bättre, socialstyrelsen har fått uppdrag att fördela utvecklingsmedel och kompetensstöd till arbetet mot våld i nära relationer. Ökade anslag har också avsatts till landets kvinnojourer, ett välkommet tillskott till verksamheter som länge kämpat för att kunna bedriva sin livsviktiga verksamhet.

S-kvinnor har länge påtalat att landet tjej- och kvinnojourer måste få ett tydligare erkännande, för de livsviktiga insatser de gör för kvinnor och barn, varje dag. Deras arbete för kvinnofrid och barnfrid måste uppvärderas och prioriteras. Att kvinnojourerna ofta måste söka om sina anslag för finansiering varje år, omöjliggör för jourerna att planera och kvalitetssäkra sin verksamhet.

Variationerna är också oacceptabelt stora gällande finansieringen och samordningen med kommunerna och kvinnojourerna. Där det i vissa kommuner finns ett nära samarbete och en tydlig plan för kvinnofrid och barnfrid, har andra kommuner inga möjligheter att garantera hjälp eller skyddade boenden till kvinnor som flyr för sina liv.

Partikongressen föreslår besluta:

- B63:1 att Socialdemokraterna antar en nollvision mot mäns våld mot kvinnor
- B63:2 att Socialdemokraterna verkar för att säkra en långsiktig finansiering av kvinnojourernas verksamheter
- B63:3 att krav ställs på kommunerna om en garanti att erbjuda plats för varje kvinna som söker skydd från våld och hot
- B63:4 att Socialdemokraterna verkar för att intensifiera det förebyggande arbetet

S-kvinnor Falun, Laila Edholm, Monica Enarsson, Jessica Wide
Falun arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION B64

SIMRISHAMNS ARBETAREKOMMUN

Kvinnjourer

Vårt tionde barn är med om att mamman misshandlas av sin partner, ofta barnets pappa. Det innebär cirka 200 000 barn i Sverige. Varje år bor runt tusen barn på någon av Sveriges kvinnojourer. Dessa barn har tillsammans med sin mamma flytt från en våldsam partner och pappa. Barn som lever med en mamma som blir misshandlad blir i högre grad själva utsatta för fysiskt våld. Detta kan ske när de försöker förhindra våld mot mamman, men våldet kan också vara direkt riktat mot barnen. Barnen löper också ökad risk att utsättas för sexuella övergrepp, enligt SKR (Sveriges kvinno- och tjejjourers riksförbund).

Våld föder våld. Hot och kränkningar riskerar att normaliseras och följa med upp i vuxen ålder. Killar som blir ”stökiga problembarn” och lär sig att lösa konflikter med våld. Tjejer som skadar sig själva och i vuxen ålder söker sig till destruktiva relationer. Många av männen som utövar våld mot kvinnor är alltså själva offer som vuxit upp med våld i hemmet. Om vi inte stoppar denna

utveckling kommer våldet i hemmen att öka ännu mer kommande år.

År 2011 nekades 55 procent av de sökande platserna på landets kvinnojourer. År 2012 ökade andelen till 65 procent och situationen ser ut att ha förvärrats ytterligare under 2013, enligt SKR. Siffror från landets kvinnojourer visar att bristen på billiga hyresrätter, kommunala bostadsförmedlingar och allmännyttan proppar igen jourerna. De skyddade boendena är fulla med kvinnor och barn som letar efter en egen bostad. Sju av tio kvinnojourer upplever att situationen förvärras. Socialtjänsten har det egentliga ansvaret men enligt en undersökning SKL gjorde 2013 visade att åtta av tio kommuner så är bostadsbristen ett hinder i kvinnofridsarbetet.

Kvinnjourer baseras huvudsakligen på frivilligt arbete där ekonomi och bristen på bostäder styr om det finns möjlighet att hjälpa våldsutsatta kvinnor och barn. Detta signalerar varken välfärd, jämlikhet eller ett barnperspektiv.

De statliga insatser som gjorts för att stötta kvinnojourer räcker inte till. Kvinnojourerna har en osäker tillvaro där oron för om de ska klara sin verksamhet beroende på de bidrag de får. Staten och kommunerna måste ta ett större ansvar för dessa utsatta kvinnor och barn. Vi kan inte längre acceptera att kvinnor mördas årligen av sina män där barn ibland bevittnar mordet för att sedan bli föräldralösa.

Partikongressen föreslår besluta:

B64:1 att det blir ett ökat statligt ekonomiskt stöd till kvinnojourerna

Birgitta Öman

Simrishamns arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION B65

MALMÖ ARBETAREKOMMUN

Kvinnjourer

Vart tionde barn är med om att mamman misshandlas av sin partner, ofta barnets pappa. Det innebär cirka 200 000 barn i Sverige. Varje år bor runt tusen barn på någon av Sveriges kvinnojourer. Dessa barn har tillsammans med sin mamma flytt från en våldsam partner och pappa.

”Barn som lever med en mamma som blir misshandlad blir i högre grad själva utsatta för fysiskt våld. Detta kan ske när de försöker förhindra våld mot mamman, men våldet kan också vara direkt riktat mot barnen. Barnen löper också ökad risk att utsättas för sexuella övergrepp”, enligt

SKR (Sveriges kvinno- och tjejjourers riksförbund).

Våld föder våld. Hot och kränkningar riskerar att normaliseras och följa med upp i vuxen ålder. Killar som blir ”stökiga problembarn” och lär sig att lösa konflikter med våld. Tjejer som skadar sig själva och i vuxen ålder söker sig till destruktiva relationer. Många av männen som utövar våld mot kvinnor är alltså själva offer som vuxit upp med våld i hemmet. Om vi inte stoppar denna utveckling kommer våldet i hemmen att öka ännu mer kommande år.

”År 2011 nekades 55 procent av de sökande platserna på landets kvinnojourer. År 2012 ökade andelen till 65 procent och situationen ser ut att ha förvärrats ytterligare under 2013”, enligt SKR. Siffror från landets kvinnojourer visar att bristen på billiga hyresrätter, kommunala bostadsförmedlingar och allmännyttan proppar igen jourerna. De skyddade boendena är fulla med kvinnor och barn som letar efter en egen bostad. Sju av tio kvinnojourer upplever att situationen förvärras. Socialtjänsten har det egentliga ansvaret men enligt en undersökning SKL gjorde 2013 visade att åtta av tio kommuner så är bostadsbristen ett hinder i kvinnofridsarbetet.

Kvinnjourer baseras huvudsakligen på frivilligt arbete med en osäker tillvaro där oron för om de ska klara verksamheten beroende på vilka bidrag de får. Ekonomi och bristen på bostäder styr om det finns möjlighet att hjälpa våldsutsatta kvinnor och barn. Detta signalerar varken välfärd, jämlikhet eller ett barnperspektiv.

Partikongressen föreslår besluta:

B65:1 att det blir ett kommunalt ansvar med finansiering från staten med öronmärkta medel för kvinnojourer

Socialdemokratiska kvinnoklubben Karolina och Socialdemokratiska föreningen för skola och utbildning

Malmö arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION B66

HÄSSLEHOLMS ARBETAREKOMMUN

Kvinnjourer

Vart tionde barn är med om att mamman misshandlas av sin partner, ofta barnets pappa. Det innebär cirka 200 000 barn i Sverige. Varje år bor runt tusen barn på någon av Sveriges kvinnojourer. Dessa barn har tillsammans med sin mamma flytt från en våldsam partner och pappa.

”Barn som lever med en mamma som blir misshandlad blir i högre grad själva utsatta för fysiskt våld. Detta kan ske när de försöker förhindra våld mot mamman, men våldet kan också vara direkt riktat mot barnen. Barnen löper också ökad risk att utsättas för sexuella övergrepp”, enligt SKR (Sveriges kvinno- och tjejjourers riksförbund).

Våld föder våld. Hot och kränkningar riskerar att normaliseras och följa med upp i vuxen ålder. Killar som blir ”stökiga problembarn” och lär sig att lösa konflikter med våld. Tjejer som skadar sig själva och i vuxen ålder söker sig till destruktiva relationer. Många av männen som utövar våld mot kvinnor är alltså själva offer som vuxit upp med våld i hemmet. Om vi inte stoppar denna utveckling kommer våldet i hemmen att öka ännu mer kommande år.

”År 2011 nekades 55 procent av de sökande platserna på landets kvinnojourer. År 2012 ökade andelen till 65 procent och situationen ser ut att ha förvärrats ytterligare under 2013”, enligt SKR. Siffror från landets kvinnojourer visar att bristen på billiga hyresrätter, kommunala bostadsförmedlingar och allmännyttan proppar igen jourerna. De skyddade boendena är fulla med kvinnor och barn som letar efter en egen bostad. Sju av tio kvinnojourer upplever att situationen förvärras. Socialtjänsten har det egentliga ansvaret men enligt en undersökning SKL gjorde 2013 visade att åtta av tio kommuner så är bostadsbristen ett hinder i kvinnofridsarbetet.

Kvinnjourer baseras huvudsakligen på frivilligt arbete med en osäker tillvaro där oron för om de ska klara verksamheten beroende på vilka bidrag de får. Ekonomi och bristen på bostäder styr om det finns möjlighet att hjälpa våldsutsatta kvinnor och barn. Detta signalerar varken välfärd, jämlikhet eller ett barnperspektiv.

Partikongressen föreslår besluta:

B66:1 att det blir ett kommunalt ansvar med finansiering från staten med öronmärkta medel för kvinnojourer

Annelie Cederberg

Hässleholms arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION B67

STOCKHOLMS PARTIDISTRIKT

Kvinnors rätt till kroppslig integritet och frihet

Den globaliserade marknadens framfart i kombination med ett patriarkalt samhälle skapar en oroväckande framväxt av kvinnokroppars exploatering och sexualisering. Det handlar om både den fysiska exploateringen i form av trafficking, sexköp och prostitution samt den psykiska

exploateringen med ouppnåeliga hälsofarliga ideal. Det nya landskapet med digitalisering medför därtill människohandel, spridning av integritetskränkande bilder, grooming, hat och hets samt ökad acceptans för våld. När de yttersta konsekvenserna av ett ojämnt samhälle inte bara gör sig påmind utan bereds plats i samhället måste den grundläggande rätten till kroppslig integritet och frihet försvaras.

Vi vet att kvinnors frihet och kroppsliga integritet inskränks i vissa geografiska områden. Det är ofta kopplat till så kallade hederskulturer. Det är samhällets uppgift att motverka kollektivistiskt förtryck och försvara varje enskild individs rättigheter.

Socialdemokraterna måste arbeta aktivt i kampen mot exploatering av kvinnors kroppar, brott som begås mot kvinnans kropp och strukturer som sätter hinder för kvinnors kroppsliga integritet och frihet.

Nej till sexköp och prostitution

Sedan år 1999 är det förbjudet att betala för en tillfällig sexuell förbindelse i Sverige. Straffet är böter eller fängelse i högst ett år. Det gäller både den som betalar för en sexuell förbindelse och den som utnyttjar en tillfällig sexuell förbindelse som någon annan betalar för.

Med sexuell förbindelse menas i första hand samlag, men även annat sexuellt umgänge omfattas av begreppet. Med ersättning menas både ekonomisk ersättning och annan typ av ersättning, exempelvis alkohol eller narkotika.

Motivet till att införa sexköpslagen var - och är - att det är angeläget för samhället att bekämpa prostitution. Lagen skulle ha en avskräckande effekt på sexköparna, så att antalet köpare skulle gå ned. Ambitionen var att minska antalet personer i gatuprostitution och nyrekryteringen av densamma. Det framhölls också att en kriminalisering kunde bidra till att försvåra för olika grupper eller enskilda i utlandet att etablera en mer omfattande organiserad prostitutionsverksamhet i Sverige.

Den 2 juli 2010 presenterades betänkandet Förbud mot köp av sexuell tjänst. Syftet med utvärderingen var att undersöka hur förbudet, som då hade varit i kraft i drygt tio år, fungerar i praktiken och vilka effekter kriminaliseringen har haft för förekomsten av prostitution och människohandel för sexuella ändamål i Sverige. Utvärderingen visar att förbudet mot köp av sexuell tjänst har haft avsevärd effekt och utgör ett viktigt instrument för att förebygga och bekämpa prostitution och människohandel för sexuella ändamål.

Trots två decennier sedan lagens ikraftträdande måste den generella kunskapen om förbudet mot sexköp öka. Detta särskilt bland unga män. Därför behövs samverkan mellan socialtjänsten och hälso- och sjukvården intensifieras. Oftast behövs hjälp från flera instanser samtidigt. Personer som vill lämna prostitution ska få stöd till det. Åtgärder för att motverka sexköp och prostitution

måste bättre inkludera hbt-personer.

Socialdemokraterna ska även verka för att så kallade Mika-mottagningar etableras på fler ställen i landet. Mika-mottagningar är sjukvårdsmottagningar med specialistkompetens kring den prostituerades situation.

Sexköp utomlands

80 procent av svenskars sexköp sker utomlands enligt Sveriges Kvinnojourer. Idag är det helt legalt för en svensk medborgare att köpa sex i de länder där det är lagligt. Motståndare till kriminalisering av sexköp utomlands brukar framhålla argument som principen om dubbel straffbarhet och att det svårt att upptäcka vad som sker utomlands. Det senare stämmer inte. Idag sker redan gränsöverskridande samarbete och informationsutbyte. Vi menar att det är hög tid att den sexköpslagstiftning som gäller svenskar i Sverige även ska gälla svenskar utomlands.

Gällande argumentet om dubbel straffbarhet så har riksdagen undantagit en rad brott, bland annat vissa barnpornografibrott, köp av sexuell handling av barn, äktenskapstvång, människohandel och könsstympning från kravet på dubbel straffbarhet. Kriminaliseringen av sexköp har haft effekt på efterfrågan på sexuella tjänster och markerar tydligt samhällets inställning. Därför anser vi att det finns anledning att analysera och överväga möjligheterna att också köp av sexuell tjänst undantas från kravet på dubbel straffbarhet. En sådan reglering finns idag i bland annat Norge.

Förändrad våldtäktslagstiftning

År 1998 beslutade den dåvarande regeringen att tillsätta en kommitté med uppdrag att göra en översyn av bestämmelserna om sexualbrott (dir. 1998:48). I utredningsuppdraget ingick bl.a. att utreda om kravet på tvång (våld eller hot) för vissa sexualbrott borde tas bort och i sin slutliga sammanfattning sa man att "... för straffansvar för våldtäkt mot vuxna bör det också enligt en ny lagstiftning krävas att gärningsmannen med våld eller hot tilltvingat sig den sexuella handlingen." Som främsta skäl härtill ansågs det att en reglering baserad på endast att offret inte har lämnat sitt samtycke till de sexuella handlingarna medför att brottsutredningen alltför mycket inriktas på offret. Frågor om bl.a. hur offret uppträdde eller markerade att han eller hon inte var intresserad av ett sexuellt umgänge, vad som skett vid övergreppet och parternas förhållande skulle få en större betydelse för att bringa klarhet i om det förelegat ett samtycke. Förslaget blev omdiskuterat då en våldtäkt givetvis kan äga rum utan inslag av våld eller hot men förslaget visade även på problematiken kring samtycke definierad i lagtexten.

Den dåvarande regeringens bedömning var att den nya straffbestämmelsen om våldtäkt inte skulle konstrueras med rekvisit om bristande samtycke. Istället utvidgades tillämpningsområdet för 6 kap. 1 § brottsbalken genom att domstolen skulle inrikta sig på att bedöma kränkningens art snarare än den sexual handling det varit fråga om (prop. 1997/98:55). Det innebär att intresset kom att förskjutas och riktat sig in på kränkningen av offret.

Frågan aktualiseras återigen genom 2008 års sexualbrottsutredning som skulle utreda och ta ställning till om kravet på tvång som grund för straffansvar för våldtäkt borde ersättas med ett krav på bristande samtycke (dir. 2008:94). Utredningen menade att samtyckets betydelse vid bedömningen av vad som är en tillåten respektive otillåten sexuell handling bör framgå direkt av lagen. Utredningen avtog förslaget om en ren samtyckesreglering. Man ansåg att våldtäktsbrottet inte skulle konstrueras med rekvisit om bristande samtycke.

Frågan aktualiserades igen år 2014 efter flertalet fall av övergrepp, som inte föll inom ramen för våldtäktsgärningen i brottsbalken, men där den allmänna rättsuppfattningen visade på ett starkt missnöje om att allt för få gärningsmän lagförs. Återigen har en utredare fått i uppdrag att göra en översyn av våldtäktsbrottet (dir. 2014:123) som med den socialdemokratiska regeringen med tilläggsdirektiv. I uppdraget ingår att göra en översyn av våldtäktsbrottet, genomföra en praxisgenomgång i syfte att kartlägga hur våldtäktsbrottet har tolkats och tillämpats, utreda straffansvar för oaktshetsbrott avseende våldtäkt bör utformas, överväga om det bör införas en samtyckesbaserad regleringsmodell för våldtäkt, granska och analysera hur de brottsbekämpande myndigheterna utreder ärenden om våldtäkt och hur rättsväsendet i övrigt hanterar sådana ärenden.

Socialdemokraterna menar att våldtäktslagstiftningen inte överensstämmer med det allmänna rättsmedvetandet om vad våldtäktsbrottet utgör. Att samtycke ska gälla vid samlag överensstämmer med vår uppfattning både beträffande rätten att få bestämma över sin egen kropp samt att samlag ska ingås med samtyckande parter. Vad som utgör en våldtäkt är ett övergrepp utan den andre partens samtycke och behöver enligt vår mening inte innebära våldsamma inslag eller ordagranna kränkningar då avsaknaden av samtycket utgör ett övergrepp och en allvarlig kränkning i sig. Däremot inser vi att våldtäktslagstiftningens konstruktion påverkar bevisbördan, synen på offret samt frågeställningarna i rättsprocessen. Därför är vi måna om att den politiska uppfattningen att ett samlag ska ingås med samtycke. Vi menar dessutom att det måste införas ett oaktshetsbrott för våldtäkt och att våldtäkt inte förutsätter våldsamma eller kränkande inslag då gärningen i sig utgör en kränkning.

Ytterligare åtgärder för att hantera våldtäktsfall är att sexualbrottsutredningar hos polisen ska hanteras skyndsamt och prioriteras. Idag blir de liggande alldeles för länge vilket skadar bevisstaten och återberättandet av händelsen. Vi menar att de som anmäler våldtäkt ska ha ett målsägandebiträde inledningsvis i processen då ett målsägandebiträde kan vara högst avgörande för att den som anmäler ska orka processens gång. Därtill måste kompetensen hos polis och åklagare öka. Dessa fall hamnar i alltför hög grad hos poliser där särskild utredningskompetens saknas, istället för att ligga på utredare med särskild kunskap. Rättsväsendet bör ha en särskild manual för handläggning av sexualbrott. Med ett gediget underlag, specialkompetenta poliser och åklagare samt en välfungerande rättskedja kan antal lagförda gärningsmän öka.

Mäns våld mot kvinnor

Mäns våld mot kvinnor är ett omfattande samhälls- och folkhälsoproblem och utgör ett allvarligt hinder för jämställdheten samt kvinnors åtnjutande av sina mänskliga fri- och rättigheter. Anmälningarna om misshandel mot kvinnor och sexualbrott ökar för varje år enligt Brottsförebyggande Rådet. Mäns våld mot kvinnor är den yttersta konsekvensen av ett ojämnt samhälle som begränsar kvinnors hälsa, välbefinnande och liv.

För att mäns våld mot kvinnor ska upphöra måste vi ha långsiktiga och strukturella politiska lösningar. I arbetet är en av de viktigaste aktörerna de ideella kvinnojourerna. Jourerna besitter kunskap och erfarenhet som inte finns någon annanstans. Jourerna erbjuder skydd och stöd till de kvinnor som utsätts, sprider kunskap, förändrar attityder, ger juridisk rådgivning, påverkar lagstiftningen och är en viktig röst i debatten. Det fortsatta arbetet kan enbart förbättras genom att denna kompetens tas tillvara samt att finansieringen av dess verksamhet löses långsiktigt. Därför vill Socialdemokraterna i Stockholm verka för att kvinnojourernas långsiktiga finansiering säkerställs, att kvinnojourerna inte utsätts för offentlig upphandling i kommunerna samt att arbetet för att bekämpa mäns våld mot kvinnor prioriteras av regeringen. Kommunerna ska inte ha skyldighet att motarbeta mäns våld mot kvinnor, utan att bekämpa det. Ett aktivt arbete måste därtill göras gällande maskulinitetsnormer.

Kvinnors förtroende för rättsväsendet

För kvinnor som utsätts för brott är förtroendet för rättssamhället avgörande. Kvinnor måste känna sig trygga i mötet med polisen från anmälningstillfället, under förundersökningsarbetet till rättsalen. Rättsprocessen måste upplevas som säker och pålitlig. Att registerföra brottsutsatta kvinnor, vilket framgick av ett medialt avslöjande, utgör inte enbart en allvarlig integritetskränkning, det underminerar förtroendet för rättsväsendets samtliga instanser och kan i längden bidra till färre anmälningar och ouppklarade brott. Lika så gäller det när frågor uppkommer om tidigare sexliv, hur man varit klädd och graden av alkoholintag vid övergrepp. Socialdemokraterna i Stockholm menar att genus ska vara en obligatorisk utbildning för alla aktörer inom rättsväsendet samt att registrering av brottsutsatta kvinnor aldrig får förekomma inom polisväsendet.

Digitalisering

Teknikutvecklingen och informationssamhället har inneburit en rejäl omdaning i hur vi kommunicerar, handlar, producerar tjänster, tar in kunskaper och kulturupplevelser men har även öppnat upp en ny arena för kriminalitet. Det kan gälla till exempel spridning av barnpornografi, grooming, spridning av integritetskränkande bilder och videofilmer samt hatiska och rasistiska hot via mail och sociala medier. Detta måste beaktas i arbetet mot psykisk exploatering av kvinnokroppen samt vid kriminalisering av nya gärningar.

Porr

Omfattningen och spridningen av kommersiell porr, framför allt på internet, har ökat under flera

decennier. Fastän porren är ett svåröverskådligt fält visar forskning att den kommersiella porren utgör en katalysator och inspiration till sexuella aggressioner och övergrepp. Det finns en stor efterfrågan bland poliser, fältassistenter, pedagoger och lärare att göra någonting åt den farliga porrkulturen. Mot bakgrund av det anförda föreslår vi att det är hög tid att utreda hur samhället kan begränsa porrens skadliga verkningar.

Grooming

Grooming innebär att någon tar kontakt med andra för att längre fram begå övergrepp. I de flesta fall handlar det om män som söker kontakt med unga flickor. Oftast sker den första kontakten på ett chatforum eller en sida för kontaktannonser. Groomaren kan svara på inlägg och annonser från andra eller själv skriva meddelanden och annonser till andra. Han eller hon tar kontakt för att successivt odla en relation som ska leda till ett sexuellt övergrepp. Grooming har kriminaliserats genom brottet ”kontakt med barn i sexuellt syfte.” Socialdemokraterna måste verka för att rättsväsendet aktivt arbetar med brottsbekämpning digitalt för att komma till rätta med fallen så att fler lagförs. Dessutom behöver vi verka för nationell kunskapsspridning.

Sexuellt övergrepp på sig själv genom framtvingat hot

Teknikutvecklingen har även lett till nya skadliga företeelser där någon tar kontakt med annan i syfte att få integritetskränkande bilder och inspelningar som den sedermera använder i hotsyfte. Hotet om att sprida integritetskränkande bilder och inspelningar har lett till ett maktövertag där gärningspersonen kan få den andre att begå övergrepp på sig själv. Vi menar att denna nya digitala företeelse måste kriminaliseras.

Hämndporr och integritetskränkande bilder

Hämndporr är att distribuera naken- eller sexuella bilder på en tidigare partner utan hans medgivande. Vanligen sker det som hämnd för att partnern lämnat en, därav namnet. Fenomenet har dessvärre blivit så pass förekommande att gärningen redan har hunnit kriminaliseras i Nya Zeeland, Australien, Brasilien, Tyskland, Filippinerna samt flertalet delstater i USA. Ett liknande lagförslag är under pågående utredning i Japan efter det att en man spridit nakenbilder på sin före detta partner på sociala medier som till följd av gärningen tog sitt liv.

Vanligen utsätts unga kvinnor för spridning av integritetskränkande bilder utan samtycke och bilderna kan nå oanade spridningsföljder. Socialdemokraterna i Stockholm menar att gärningen hämndporr måste kriminaliseras och att polisen behöver uppdateras i sitt digitala brottsbekämpningsarbete.

”Hedersrelaterat” våld – en försvårande omständighet

Försvårande omständighet är enligt brottsbalken något som en domstol kan tillämpa vid utdömandet av en strängare påföljd än för ett brott av normalgraden. Försvårande omständigheter föreligger om gärningsmannen visat särskild hänsynslöshet, utnyttjat offrets skyddslösa ställning eller utnyttjat offrets beroendeställning. Försvårande omständigheter medför

ofta att ett brott ska bedömas som grovt.

Socialdemokraterna i Stockholm menar att brott med hedersmotiv som grundar sig i kollektivistiskt förtryck med religiösa, kulturella och patriarkala förtecken måste bekämpas. Motivet ska bedömas som en försvårande omständighet eftersom den som utsätts inte sällan står i beroendeställning till gärningspersonerna. Vi menar att hedersrelaterat motiv måste in i vår brottsbalk. Dessutom måste Socialdemokraterna stötta den kvinnoorganisationer som verkar mot hedersrelaterat brott och förtryck.

”Hedersrelaterade” brott i utlandet och barnäktenskap

Att bli gift mot sin vilja i utlandet har visat sig vara ett omfattande problem men som saknar nationell handlingsplan och kartläggning. I vissa länder erkänns inte det svenska medborgarskapet och därmed kan ambassadens, konsulatets och UD:s möjligheter att hjälpa vara begränsade. Socialdemokraterna i Stockholm menar att kriminaliseringen av barngifte har varit ett avgörande steg på vägen men att rättsväsendet nu måste agera genom samverkan mellan myndigheter för att hindra och bekämpa hedersbrott av svenska medborgare, vanligen unga flickor, i utlandet. Åtgärder måste till för att arbeta preventivt med frågorna. Det kan vara informationshöjande insatser i skolan, stöd till kvinnojourernas arbete och ökad kompetens hos Polismyndigheten.

Partikongressen föreslår besluta:

- B67:1 att informationen om lagstiftning och åtgärder mot sexköp intensifieras
- B67:2 att även sexköp begångna utomlands kriminaliseras
- B67:3 att Socialdemokraterna verkar för att Mika-mottagningar etableras på fler ställen i landet
- B67:4 att Socialdemokraterna verkar för att införa oaksamhetsrekvisit för våldtäktsbrottet och att utgångspunkten för sexuellt umgänge är frivillighet
- B67:5 att Socialdemokraterna verkar för att våldtäktsfall hanteras skyndsamt och prioriteras av Polismyndigheten. De som anmäler våldtäkt ska ha möjlighet till målsägandebiträde inledningsvis i processen och kompetensen ska höjas hos polis och åklagare. Rättsväsendet bör ha en särskild manual för handläggning av sexualbrott
- B67:6 att Socialdemokraterna verkar för att kvinnojourernas långsiktiga finansiering säkerställs, att kvinnojourerna inte utsätts för offentlig upphandling i kommunerna samt att arbetet för att bekämpa mäns våld mot kvinnor prioriteras
- B67:7 att övergrepp på den egna kroppen framtvungad genom hot och påtryckningar kriminaliseras som särskilt sexualbrott
- B67:8 att spridning av integritetskränkande ”hämndporr” ska kriminaliseras

- B67:9 att Socialdemokraterna verkar för att rättsväsendet intensifierar arbetet mot digitala brott i syfte att lagföra fler skyldiga samt verkar för nationell kunskapsspridning om denna form av brottslighet
- B67:10 att Socialdemokraterna verkar för att hedersmotiv införs i brottsbalken som en försvårande omständighet
- B67:11 att Socialdemokraterna verkar för att den kommersiella porrens skadliga verkningar utreds och begränsas
- B67:12 att Socialdemokraterna verkar för att myndigheterna inom rättsväsendet tillgängliggör information för brottsutsatta

Stockholms partidistrikt

Stockholms partidistrikt beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION B68

SIGTUNA ARBETAREKOMMUN

Medicinska krav till polisutbildning

En del av antagningskraven till polisutbildningen omfattar fysiska och medicinska krav. Dessa bör vara rimliga för att utbildningen ska vara öppen och tillgänglig för motiverade personer.

Ett realistiskt synkrav ökar konkurrensen vid anställning som polis. Därför bör kraven på synskärpa ändras. Dagens gällande krav på synskärpa är för höga. En grundlig utredning inom området bör göras så att sökande inte blir indirekt diskriminerade. Dagens krav på synskärpa för att en polis ska kunna göra ett fullgott polisarbete är inte vetenskapligt bekräftade.

Motionären anser att synkraven är onödigt högt satta och anser att 0,1 okorrigerat (utan glasögon, linser) på vardera ögat är rimligt, och med korrektion bör kraven vara 0,8 på ett öga (0,5 binokulärt, med båda ögonen). Enligt flera chefläkare och ögonforskare som motionären har varit i kontakt med är ett synkrav motsvarande B-körkort 0,5 med korrektion binokulärt (med båda ögonen) tillräckligt för ett fullgott polisarbete.

Partikongressen föreslår besluta:

- B68:1 att bifalla motionen och arbeta för att en grundlig utredning görs kring synkravet
- B68:2 att bifalla motionen och arbeta för att införa ett rimligt synkrav för att undvika indirekt eller direkt diskriminering och för att kunna öka konkurrensen till polisutbildningen

Ebrahim Nikkhah

Sigtuna arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION B69

SIGTUNA ARBETAREKOMMUN

Möjlighet till utlandstjänstgöring för civilanställda inom Polisen

Polismyndigheten rekryterar av tradition inte civilanställda till utlandstjänstgöring. Många civilanställda har arbetat länge inom polisen och har god kännedom om polisens metoder. Utredare samt brottsförebyggare, analytiker, gränskontrollanter, HR och instruktörer är bara några av de kompetenser som civilanställda besitter. Civilanställda skulle därför kunna bidra med mycket kunskaper utomlands. Många har även militär bakgrund och har gjort utlandsmissioner. Därför föreslår jag att polismyndigheten öppnar för civilanställda till att tjänstgöra utomlands.

Partikongressen föreslås besluta:

B69:1 att Socialdemokraterna bifaller motionen och arbetar för att civilanställda inom polisen ska kunna få göra utlandstjänstgöring

Ebrahim Nikkhah

Sigtuna arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION B70

UMEÅ ARBETAREKOMMUN

Nej till sexuellt våld, ja till samtycke!

Sverige var en gång i tiden en ledsagare och ett föredöme för andra länder i frågan om ett jämställt samhälle. Vi var det, tyvärr är det inte längre något vi kan stoltsera med. Tvärtom har utvecklingen gått ett steg bakåt – I skolan, i arbetslivet och i samhället i stort. Det yttersta uttrycket för det ojämsställda samhället och förtrycket mot kvinnan är kränkningen av den egna kroppen. Rätten till att få äga och bestämma över sin egen kropp är och ska vara en grundläggande fundamental rättighet för alla. Aldrig tidigare har så många våldtäkter och sexuella övergrepp utförts som i Sverige i dag. Siffran ökar ständigt, och mörkertalet är stort. Endast en bråkdel anmäls och ännu färre leder till åtal och/eller fällande dom.

Under 2015 beräknas antalet att överstiga 40 000(!), vilket motsvarar cirka ett övergrepp var 15e

minut. Något måste göras!

Sambandet till arbetsmarknaden är även tydligt, det tredje vanligaste stället för ett övergrepp är arbetsplatsen. Samtidigt som LOs jämställdhetsbarometer 2015 visar att cirka 10 procent av alla kvinnliga anställda har utsatts för sexuella trakasserier, vanligast är det i service- och välfärdssektorerna.

Det är vår fulla övertygelse att det med rätt medel går att göra något åt den verklighet vi lever i i dag. Med ett införande av en pragmatisk lagstiftning som innebär att samtycke är utgångspunkten för alla sexuella relationer och aktiviteter kan attityden i samhället förändras. Syftet är inte att få fler dömda, syftet är att färre pojkar och män ska bli våldtäktsmän och att färre övergrepp utförs. Samma princip som när aga-lagstiftningen infördes 1979. Syftet var inte att få fler dömda för våld mot barn, utan att våld skulle sluta användas mot barn i uppfostrande syfte – vilket i dagens Sverige ses som en självklarhet.

En samtyckeslagstiftning är högst nödvändig för att ändra attityden för kvinnor och deras självklara egenbestämmande över sin egen kropp. Men vi kan inte göra det utan en lagändring, nuvarande lagstiftning är alltför bristande. Därför ser vi att det är absolut nödvändigt att Sveriges Socialdemokratiska Arbetarparti driver detta med kraft.

Partikongressen föreslår besluta:

B70:1 att Sveriges Socialdemokratiska Arbetareparti verkar för införande av en samtyckeslagstiftning

Alejandro Caviedes

Umeå arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION B71

SÖDRA ÖLANDS ARBETAREKOMMUN

Nollvision mot mäns våld mot kvinnor

Mäns våld mot kvinnor är ett av vår tids stora samhällsproblem. Att det fortfarande är det är oerhört sorgligt, det hör inte hemma i ett av världens mest jämställda länder 2016. Vi är glada att Sverige fått en feministisk regering som förstår och prioriterar den utmaningen. En rad reformer har redan gjorts. Statskontoret har fått uppdrag att lämna förslag på hur insatser mot mäns våld mot kvinnor ska styras bättre, socialstyrelsen har fått uppdrag att fördela utvecklingsmedel och kompetensstöd till arbetet mot våld i nära relationer. Ökade anslag har också avsatts till landets kvinnojourer, ett välkommet tillskott till verksamheter som länge kämpat för att kunna bedriva

sin livsviktiga verksamhet.

Vi tycker att landets tjej- och kvinnojourer måste få ett tydligare erkännande, för de livsviktiga insatser de gör för kvinnor och barn, varje dag. Deras arbete för kvinnofrid och barnfrid måste uppvärderas och prioriteras. Att kvinnojourerna ofta måste söka om sina anslag för finansiering varje år, omöjliggör för jourerna att planera och kvalitetssäkra sin verksamhet. Variationerna är också oacceptabelt stora gällande finansieringen och samordningen med kommunerna och kvinnojourerna. Där det i vissa kommuner finns ett nära samarbete och en tydlig plan för kvinnofrid och barnfrid, har andra kommuner inga möjligheter att garantera hjälp eller skyddade boenden till kvinnor som flyr för sina liv.

Partikongressen föreslår besluta:

B71:1 att Socialdemokraterna antar en nollvision mot mäns våld mot kvinnor

B71:2 att Socialdemokraterna verkar för att säkra en långsiktig finansiering av kvinnojourernas verksamheter

B71:3 att krav ställs på kommunerna om en garanti att erbjuda plats för varje kvinna som söker skydd från våld och hot

B71:4 att Socialdemokraterna verkar för att intensifiera det förebyggande arbetet

Anna Hedh

Södra Ölands arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION B72

UPPSALA ARBETAREKOMMUN

Nollvision mot mäns våld mot kvinnor

Mäns våld mot kvinnor är ett av vår tids stora samhällsproblem. Att det fortfarande är det är oerhört sorgligt, det hör inte hemma i ett av världens mest jämställda länder.

S-kvinnor är glada att Sverige fått en feministisk regering som förstår och prioriterar den utmaningen. En rad reformer har redan gjorts. Statskontoret har fått uppdrag att lämna förslag på hur insatser mot mäns våld mot kvinnor ska styras bättre. Socialstyrelsen har fått i uppdrag att fördela utvecklingsmedel och kompetensstöd till arbetet mot våld i nära relationer. Ökade anslag har också avsatts till landets kvinnojourer, ett välkommet tillskott till verksamheter som länge kämpat för att kunna bedriva sin livsviktiga verksamhet.

S-kvinnor har länge påtalat att landets tjej- och kvinnojourer måste få ett tydligare erkännande för

de insatser de gör varje dag för kvinnor och barn. Deras arbete för kvinnofrid och barnfrid måste uppvärderas och prioriteras. Att kvinnojourerna ofta måste söka om sina anslag varje år, omöjliggör för jourerna att långsiktigt planera och kvalitetssäkra sin verksamhet.

Variationerna är också oacceptabelt stora gällande finansieringen och samordningen mellan kommunerna och kvinnojourerna. Där det i vissa kommuner finns ett nära samarbete och en tydlig plan för kvinnofrid och barnfrid, har andra kommuner inga möjligheter att garantera hjälp eller skyddade boenden till kvinnor som flyr för sina liv. Alla kvinnor och barn som lever i en relation präglad av våld och hot måste få den hjälp och stöd de behöver för ett liv i trygghet och säkerhet.

Det är angeläget att män involveras i arbetet med att förebygga hot och våld mot flickor och kvinnor. Män som tar avstånd från hot och våld är viktiga förebilder för pojkar och unga män.

Partikongressen föreslår besluta:

- B72:1 att Socialdemokraterna antar en nollvision mot mäns våld mot kvinnor
- B72:2 att Socialdemokraterna verkar för att säkra en långsiktig finansiering av kvinnojourernas verksamheter
- B72:3 att krav ställs på kommunerna att garantera plats i skyddat boende för varje kvinna som söker skydd från våld och hot
- B72:4 att Socialdemokraterna verkar för att intensifiera det förebyggande arbetet

Lena Hartwig och S-kvinnor i Uppsala

Uppsala arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION B73

ESKILSTUNA ARBETAREKOMMUN

Proportionerlig fördelning av medel

Vi välkomnar att polisen får ett betydande tillskott i kassan över de närmaste åren. Det betyder att fler personer kommer att lagföras och passera det juridiska systemet. Förra gången detta skedde skapades flaskhalsar i såväl åklagarmyndigheten och häkten såväl som brist på anstaltsplatser.

Partikongressen föreslår besluta:

- B73:1 att Socialdemokraterna verkar för att proportionerligt fördela medel i hela kedjan

Björn Larsson

Eskilstuna arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION B74

KARLSTADS ARBETAREKOMMUN

Prostitution och människohandel

Prostitution och människohandel för sexuella ändamål är ett hinder för social jämlikhet och jämställdhet mellan könen, samt en kränkning av de mänskliga rättigheterna. Både kvinnor, flickor, män och pojkar utnyttjas i prostitution och människohandel för sexuella ändamål. I grund och botten handlar det om människosyn och synen på mäns och kvinnors lika värde.

Prostitutionen har under årens lopp förändrats från företrädesvis gatuprostitution till idag näthandel.

Omfattningen av sexköp, koppleri, prostitution och människohandel är stor. En svårighet med att bekämpa sexhandeln på nätet är bristen på kontroll över de olika sajterna. Den ökade användningen av internet innebär ökade risker för att ungdomar hamnar i situationer där de blir sexuellt utnyttjade. Ensamkommande flyktingbarn utgör en särskild riskgrupp i sammanhanget.

Kring prostitution och människohandel för sexuella ändamål finns ofta kopplingar till den grova organiserade brottsligheten. För att motverka och bekämpa prostitution och människohandel för sexuella ändamål krävs kunskap, samverkan mellan olika aktörer och framförallt samsyn i frågan.

Människohandel har funnits i århundraden men i takt med globaliseringen och den interaktiva världens utveckling har nya former av handel med människor och mötesplatser växt fram och möjliggjorts.

I den senaste EU-rapporten om människohandel kan vi läsa att det finns cirka 500 000 människor i Europa som är utsatta för trafficking (människohandel), varav 25 % är under 18 år. Samtidigt framkommer uppgifter om att alltfler unga svenska flickor och kvinnor erbjuder sexuella tjänster på nätet.

Partikongressen föreslår besluta:

B74:1 att ett samarbete initieras mot människohandel och prostitution mellan berörda myndigheter och besöksnäringen i syfte att ta fram en nationell handlingsplan och

starta ett nationellt kunskapscentrum där aktuell forskning, information och praktiskt pågående arbete samlas

Christina Wahrolin

Karlstads arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION B75

MALMÖ ARBETAREKOMMUN

Reparera hatbrottslagstiftningen

”Hatbrott är ett angrepp på de mänskliga rättigheterna och strider mot principen om alla människors lika värde. Det som definierar ett hatbrott är att gärningspersonen utför angreppet på grund av sin negativa inställning till vissa personers egenskaper.” www.polisen.se

Ovanstående beskrivning av hatbrott är hämtat från polisens hemsida och är en god beskrivning av vad ett hatbrott är. Frågan är hur lagstiftningen fungerar.

En ung man i Malmö skrek ”jävla jude” åt en judisk man, åtalas och döms för ofredande med hatbrottsmotiv, vilket skärpte straffet.

En man i 50-årsåldern misshandlade två muslimska kvinnor utanför akuten på SUS. Mannen ifråga ska enligt uppgifter i media vräkt ur sig rasistiska uttryck riktade mot muslimer. Polisen ansåg att det var fråga om ett hatbrott. Tingsrätten dömde mannen för misshandel, men ansåg inte att det rörde sig om ett hatbrott. Hovrätten höjde skadeståndet, men ansåg inte att det rörde sig om ett regelrätt hatbrott.

Två brott, ett bedömdes som hatbrott, det andra inte. Det borde varit självklart att båda brotten definierades som hatbrott, men så var inte fallet.

Frågan är, om det är själva lagstiftningen som fallerar, eller om det är rättsväsendet? Oavsett är det tydligt att hatbrottslagstiftningen inte fungerar och den behöver repareras.

Partikongressen föreslår besluta:

B75:1 att hatbrottslagstiftningen och dess tillämpning ses över i syfte att säkerställa att den de facto skyddar alla människors lika värde

Peter Johansson, Möllevångens S-förening
Malmö arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION B76

BORÅS ARBETAREKOMMUN

Satsa mer på feminismen i förorter

Många kvinnor i förorter vittnar om ökat förtryck i olika former. De anser att de inte får tillräckligt med hjälp i kampen mot hedersrelaterat våld. Det finns flera rapporter som stödjer detta och varnar för det ökande förtrycket mot kvinnor i våra segregerade förorter.

Vi anser att man kraftigt ska höja resurser till arbetet mot hedersrelaterat våld och stärka kvinnornas ställning.

Det behövs satsningar både på det dagliga arbetet mellan olika myndigheter och arbete i förebyggande syfte.

Partikongressen föreslår besluta:

B76:1 att Socialdemokraterna arbetar för att utöka resurser till arbetet mot hedersrelaterat våld

Sead Omerovic

Borås arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION B77

LIDKÖPINGS ARBETAREKOMMUN

Skyddade personuppgifter

Om du är utsatt för ett allvarligt och konkret hot kan du begära skyddade personuppgifter genom sekretessmarkering eller kvarskrivning. En sekretessmarkering är en varningssignal. Den innebär att en noggrann prövning sker innan uppgifter om dig lämnas ut. Vid denna prövning tar man hänsyn till det underlag du lämnade när du begärde sekretessmarkering. Vid särskilt allvarliga hot kan du få tillstånd att använda annan identitet, så kallat fingerade personuppgifter. Det innebär att du får använda nytt namn och nytt personnummer.

På Skatteverkets hemsida där du får information om hur du ska göra din ansökan om ”Skyddade

personuppgifter” kan du läsa att det inga formella krav finns för att t ex få en sekretessmarkering, förutom att du eller någon i din närhet är utsatt för ett konkret, allvarligt hot. Detta stämmer dock inte eftersom du behöver ha en bostad, en adress där du är folkbokförd för att kunna komma ifråga för att få skyddade personuppgifter.

En kvinna som har utsatts för fysiskt våld, hot, psykiskt våld och även ekonomiskt våld och därigenom tvingats till hemlöshet, har alltså ingen möjlighet att ens ansöka om skyddade personuppgifter. Detta även om allt talar för att hon genom att vara hemlös lever i en än mer utsatt situation.

Partikongressen föreslår besluta:

B77:1 att möjligheterna ses över så att även kvinnor som är hemlösa/saknar fast adress får möjlighet till skyddade personuppgifter när de utsatts eller riskerar att bli utsatta för våld i en nära relation

Carina Ohlsson S-kvinnor Lidköping
Lidköpings arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION B78

SUNDSVALLS ARBETAREKOMMUN

Skärpta straff för sexualbrott

Det behövs betydligt hårdare straff för sexualbrott i Sverige. Allt för många som dömts för olika former av sexualbrott får allt för korta straff. Det är viktigt att samhället visar vilken ofattbar kränkning och stort lidande som ett offer för sexualbrott blir utsatt för. Samhället behöver både se till att fler gärningsmän blir dömda, men också att straffen blir hårdare. Jag vädjar till partikongressen att uppmana vår socialdemokratiska regering att genomföra straffskärpningar.

Partikongressen föreslår besluta:

B78:1 att Socialdemokraterna ska verka för hårdare straff för alla former av sexualbrott

B78:2 att Socialdemokraterna ska verka för att polisen får mer resurser för att klara upp sexualbrott

Kjell Jakobsson
Sundsvalls arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION B79

LUDVIKA ARBETAREKOMMUN

Slut på tvångsäktenskap i Sverige

Tyvärr finns många kvinnor och för all del även män som tvingas till giftermål. De giftes bort som barn till vuxna män utan eget samtycke. Männerna måste pga. familjetraditioner ibland gifta sig med kvinna som släkten kräver och valt ut.

I vårt samhälle och i Sverige förfasar vi oss över sådana traditioner och det hör till historien för oss i ett jämställt Sverige. När dessa personer sätter ner foten och själva vill välja partner kommer Hedersvåldet in i bilden. Det sker mord, misshandel och kidnappning för att visa och få släktens vilja igenom. Vi anser att detta måste ta ett slut! I Sverige ska våra regler och lagar följas

Partikongressen föreslås besluta:

B79:1 att information sker vid ankomst i Sverige

B79:2 att muntlig och skriftlig information sker inom SFI

Grängesbergs S-kvinnor

Ludvika arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION B80

STENUNGSUNDS ARBETAREKOMMUN

Snart är barnkonventionen lag i Sverige – Om pornografi och sexuella övergrepp mot barn

Snart är barnkonventionen lag i Sverige. Genom det försäkras alla barn skydd mot sexuella övergrepp.

Det är svårt att få fram statistik på hur många barn som utnyttjats, men i en studie bland Svenska barn så uppger så många som en femtedel att man blivit utsatt för någon form av sexuellt utnyttjande.

Ytterligare miljontals barn har exploaterats genom prostitution och pornografi, vilket medfört att WHO nu klassat sexuella övergrepp mot barn som en epidemi.

Kriminologen och polisens utredare av sexuella övergrepp mot barn, Nina Rung, menar att det finns framförallt tre anledningar till varför epidemin inte minskar i styrka:

1. Porren. ”Hardcore-porren”, med hårdhänta orala, anala och vaginala penetreringar av kvinnor är numera ”mainstream-porr”. Det, samtidigt med en ofta bristfällig sexualundervisning i skolan, bidrar till att barn är lämnade med porr som första och ibland enda sexualundervisning. En undervisning som lär pojkar och flickor att de senare tänder på smärta och förnedring.

De män som begår sexuella övergrepp på barn har en sak gemensamt. De har mängder av barnpornografiskt material i form av bilder och filmer i sina datorer och telefoner. Medelåldern för att börja konsumera porr hos pojkar är nu 11,5 år. Bristen på sexualundervisning och normkritik i skolan, kopplat till att i stort sett alla tonåringar i Sverige i dag har uppkopplade telefoner gör sammantaget att sexualundervisningen sker mycket genom porren.

2. Internet. Tack vare internet kan vuxna på ett oerhört effektivt sätt leta upp unga att utsätta. Nätet har gjort det så oerhört lätt för förövare att utsätta flera, ibland upp till hundratals barn. Brotten sker i barnens egna rum och genom deras telefoner, vilket gör barnen oerhört utsatta och utan skydd. Dessutom ger nätet förövare möjligheten att snabbt hitta likar så att nätverk av män kan dela både bilder och barn att utsätta.

3. Bristande prevention. Vi kan inte förbjuda internet, alla smartphones eller låsa in våra barn långt från festivaler och skolområden, för att inte prata om privata fester där allt från sexuella ofredanden till våldtäkter sker, men genom att satsa på prevention, på reglering av pornografi, på kompetenshöjning hos grupper som jobbar med barn och unga och med sexualundervisning i skolorna, kan vi åtminstone hävda att vi är kapabla att försöka göra allt i vår makt för att skydda och hjälpa våra barn.

Partikongressen föreslår besluta:

- B80:1 att regeringen säkerställer att sexualundervisningen både för lärare och elever rustar dem för att problematisera porr, könsnormer, sexuella övergrepp och effekter av utsatthet, istället för att som idag fortfarande handla främst om biologi
- B80:2 att regeringen ser över lagstiftning för att strama åt tillgängligheten till det som kan uppfattas som kränkande, förnedrande och eller våldsam pornografi
- B80:3 att regeringen verkar för att alla barn- och ungdomstränare inom idrottsrörelsen ska få utbildning i hur de ska prata med unga kring normer, sex och övergrepp
- B80:4 att regeringen inför en lägstanivå för vad alla kommuner och landsting ska kunna erbjuda barn i form vård och stöd efter att ha blivit utnyttjad sexuellt

Carin Oleryd

Stenungsunds arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION B81

LUNDS ARBETAREKOMMUN

Statlig finansiering för kvinnojourer under kommunalt ansvar

Vart tionde barn är med om att mamman misshandlas av sin partner, ofta barnets pappa. Det innebär cirka 200 000 barn i Sverige. Varje år bor runt tusen barn på någon av Sveriges kvinnojourer. Dessa barn har tillsammans med sin mamma flytt från en våldsam partner och pappa.

”Barn som lever med en mamma som blir misshandlad blir i högre grad själva utsatta för fysiskt våld. Detta kan ske när de försöker förhindra våld mot mamman, men våldet kan också vara direkt riktat mot barnen. Barnen löper också ökad risk att utsättas för sexuella övergrepp”, enligt SKR (Sveriges kvinno- och tjejjourers riksförbund).

Våld föder våld. Hot och kränkningar riskerar att normaliseras och följa med upp i vuxen ålder. Killar som blir ”stökiga problembarn” och lär sig att lösa konflikter med våld. Tjejer som skadar sig själva och i vuxen ålder söker sig till destruktiva relationer. Många av männen som utövar våld mot kvinnor är alltså själva offer som vuxit upp med våld i hemmet. Om vi inte stoppar denna utveckling kommer våldet i hemmen att öka ännu mer kommande år.

”År 2011 nekades 55 procent av de sökande platser på landets kvinnojourer. År 2012 ökade andelen till 65 procent och situationen ser ut att ha förvärrats ytterligare under 2013”, enligt SKR. Siffror från landets kvinnojourer visar att bristen på billiga hyresrätter, kommunala bostadsförmedlingar och allmännyttan proppar igen jourerna. De skyddade boendena är fulla med kvinnor och barn som letar efter en egen bostad. Sju av tio kvinnojourer upplever att situationen förvärras. Socialtjänsten har det egentliga ansvaret men enligt en undersökning SKL gjorde 2013 visade att åtta av tio kommuner så är bostadsbristen ett hinder i kvinnofridsarbetet.

Kvinnjourer baseras huvudsakligen på frivilligt arbete med en osäker tillvaro där oron för om de ska klara verksamheten beroende på vilka bidrag de får. Ekonomi och bristen på bostäder styr om det finns möjlighet att hjälpa våldsutsatta kvinnor och barn. Detta signalerar varken välfärd, jämlikhet eller ett barnperspektiv.

Partikongressen föreslår besluta:

B81:1 att kvinnojourer bedrivs under kommunalt ansvar med finansiering från staten genom öronmärkta medel

S-Kvinnor Camilla Lund

Lunds arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION B82

GÖTEBORGS PARTIDISTRIKT

Stoppa näthatet

Överallt ser vi det. Överallt hör vi om det. Näthatet. Med stor sannolikhet känner du någon, en nära vän, familjemedlem eller en bekant, som utsatts för det. Du har kanske till och med själv blivit utsatt. Anonyma kommentarer och liknande på nätets olika forum och sociala medier, som hatar, hotar och hetsar mot oskyldiga människor. Nättroll kallas de. De som utför dessa rent kriminella handlingar. Men det behöver inte vara så.

Man brukar ibland prata om att vi genomgått en informations-revolution. Det globaliserade IT-samhället är här för att stanna. Många fördelar finns med internet och sociala medier. Men alla mynt har två sidor, allt gott för även något ont med sig, och tvärtom. Varje dag utsätts tusen och åter tusen människor för näthatet. Den mobbning och de trakasserier detta innebär skapar djupa, psykiska besvär hos de som blir mest berörda. Detta leder i bästa fall bara till kurator- och eller psykolog-samtal. I värsta fall till självmord. Det är fruktansvärt orimligt, rent ovärdigt Sverige 2016.

"Därför ligger fördomarna alltid på lur, även i ett upplyst samhälle. Den kan blossa ut i ett stickord, en obetänksam replik, en nedrighet i det lilla. Kanske menar den som handlar inte så illa. Men för den som träffas kan det riva upp sår som aldrig läks."-Olof Palme, 1965

Enligt Brottsförebyggande Rådets (Brå) rapport från förra året 2015 så ledde endast fyra procent av anmälningarna kopplade till näthat, till åtal. Enbart 28 fällande fall blev det under året. Det är kanske lätt att i ett sådant fall tro att det är en majoritet av pojkar och män som utför dessa dåd. Men tittar vi närmare på statistiken var fördelningen av män och kvinnor totalt sett i fällande domar, 15-13. Gruppen flickor var t.ex. överrepresenterade i domar gällande grovt förtal, medan pojkar och män är överrepresenterade i domar gällande olaga hot.

All denna statistik visar också på ett feministiskt problem och bör även bekämpas därefter. Ingen ska behöva vara rädd för att ta upp mobilen, öppna Facebook/ Twitter/ Instagram/ Snapchat

eller skriva ett blogginlägg. Därför måste näthatet bekämpas så kraftigt så möjligt. Polisens resurser till detta måste ökas, antal fällande domar bli fler och nättrollen färre.

Detta är givetvis även ett internationellt problem och därför kan vi använda oss av EU t.ex för att få till stånd en kraftig, meningsfull lagstiftning som inte får bli tandlös, utan snarare väldigt handlingskraftig.

Den internationella solidariteten är en del av arbetarrörelsen och socialdemokratin, låt den sprida sig även över nätet. Låt oss gemensamt skapa nätkärlek istället för näthat.

Partikongressen föreslår besluta:

B82:1 att Sverige i EU-parlamentet verkar för en gemensam, kraftig europeisk lagstiftning som fördömer näthatet och leder till fler fällande domar i hela unionen

B82:2 att Sverige i EU-parlamentet verkar för att mer resurser anslås för att identifiera, stoppa och döma näthat och de som utför det

Göteborgs partidistrikt

Göteborgs partidistrikt beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION B83

HANINGE ARBETAREKOMMUN

Stärk tilltron till demokratin – underlätta information om och anmälan av hatbrott

Hatbrott begås dagligen och uttrycks i många olika former. Hatbrott riktas mot vår könstillhörighet, etnicitet, religion, politiska åskådning, sexuella läggning, könsöverskridande identitet samt funktionshinder. Hatbrott slår mot människors trygghet och frihet. Att underlätta att inhämta information om hatbrott och att anmäla dem, är en väg att stärka tilltron till och upprätthålla vår demokrati.

Internet är idag ett verktyg och en antidemokratisk arena för aktivister inom rasistiska och extremistiska rörelser. Vi har sett att interaktionen inom sociala grupper på nätet driver på hot och hat. Hat som riktas mot såväl enskilda individer som etniska grupper och samhället i stort.

Mekanismerna i gruppodynamiken på nätet har lett till att enskilda individer och grupper tagit näthatet eller hatespeech” som en bekräftelse på, att världsbilden man beskriver där, ger legitimitet att gå till fysiska attacker – mot exempelvis feminister, etniska grupper och vår journalistkår.

Våld och hot om våld har lett till självcensur, att man lämnat sitt yrke eller uppdrag, fysisk och psykisk skada samt även dödlig utgång. Infrastrukturen och hoten och haten på nätet, innebär att nättaktivister kan göra stor skada på vårt demokratiska samhälle.

Europarådets kommission mot rasism och intolerans – ECRI, uppmanade i sin Sverigerapport 2005, de svenska myndigheterna att lagföra och straffa rashets på internet. I rapporten 2012 noterar man med oro hur problemet med nät-rasism vuxit i Sverige sedan dess. Och ECRI har därför uppmanat Sverige att “öka sina ansträngningar att bekämpa rasistiska uttrycksformer på internet”. (ECRI:s -rapport om Sverige (fjärde övervakningsomgången), Europarådets kommission mot rasism och intolerans (EECRI), antagen 120619).

Att se över vår lagstiftning är ett viktigt steg i detta arbete. Och det måste åtföljas av att internet utvecklas till ett användarvänligt verktyg i demokratins tjänst för de medborgare som utsätts för hot och hat – och för deras närstående. Vi måste underlätta för människor att inhämta information om hatbrott och att anmäla dessa.

Storbritannien har redan uppfunnit hjulet. Sajten True Vision drivs av polis i England och Wales. Via den motarbetar man specifikt nätbaserade hatbrott - brott där motivet är ras, sexualitet, religion, kön eller handikapp. Sajten är informativ, lättillgänglig och tillhandahåller dataformulär för anmälan. Vilka skickas direkt till anmälarens lokala polisdistrikt. Upplägget underlättar och uppmuntrar medborgare att agera. <http://www.report-it.org.uk/home>

Förutom att stödja och underlätta att anmäla hatbrott ger sajten en aktuell och bättre bild av graden av hatbrott inom olika geografiska områden. Och det bidrar i sin tur till att bättre kunna styra resurser för att motverka problem, när de blossat upp i ett område.

Vi måste fortsätta att utveckla ett brett och långsiktigt förebyggande arbete mot hatbrott.

Partikongressen föreslår besluta:

B83:1 att man parallellt med arbetet med lagstiftning skyndsamt vidtar åtgärder för att underlätta för medborgarna att inhämta information om hatbrott och att anmäla dessa

B83:2 att anta motionen som sin egen

Marina Andersson

Haninge arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION B84

STENUNGSUNDS ARBETAREKOMMUN

Stärk traffickingoffer

Kvinnor som är utsatta för trafficking är ofta utsatta för ett utstuderat förtryck. Offren är helt i händerna på människohandlare, kan inte språket och har ofta inga pengar eller sitt pass. Att tro att hon kommer att våga vittna mot människohandlare och hallickar. Genom att garantera bra boende, socialt stöd, terapi och rehabilitering kan polis och myndigheter skapa förtroende för att kunna hjälpa de utsatta kvinnorna. Genom att följa upp vad som händer med de kvinnor som skickas hem kanske Sverige kan motverka att de kvinnorna utnyttjas av människohandlare igen.

När den utsatta återvänder hem väntar många utmaningar, t.ex. ekonomiska svårigheter, social ojämlikhet och diskriminering samt oroligheter eller konflikter. Dessa faktorer kan även öka risken för den utsatta att på nytt hamna i människohandel, även om hon här vågat vittna. De kvinnor som utsattes för människohandel eller människohandelsliknande brott till Sverige under 2012 hade, liksom tidigare år, en likartad bakgrund. Det rörde sig om kvinnor som prostituerats för första gången eller kvinnor som utnyttjats i prostitutionsaktiviteter i många år i andra EU-länder eller i sina ursprungsländer. Dessa kvinnor kom ofta från en fattig bakgrund i länder där kvinnors och flickors rättigheter begränsas på olika sätt; genom diskriminering i utbildningssystemet och på arbetsmarknaden eller där det sociala trygghetsnätet inte fungerar.

De senaste åren har det skett en stadig ökning av människohandel för sexuella ändamål inom EU. Denna ökning kan ha flera orsaker. Det har blivit lättare för människohandlare att rekrytera och transportera särskilt utsatta unga kvinnor och flickor för att utnyttjas för sexuella ändamål i EU:s medlemsländer. Det har beräknats att människohandel är den mest lönsamma i världen efter illegal drog- och vapenhandel. Dessutom ger människohandel förhållandevis stora vinster till relativt låg risk. Den enorma vinst som människohandlare, hallickar, bar- och klubbägare, som tillgodoser efterfrågan på köp av sexuella tjänster i Europa, skulle inte vara aktuell utan efterfrågan av de tjänster som offer för.

Partikongressen föreslår besluta:

- B84:1 att förebygga och bekämpa människohandel genom ett heltäckande brottsofferstöd och skydd införs avseende personer som misstänks vara offer för människohandel oavsett ändamål även i fall där en förundersökning inte har inletts
- B84:2 att en möjlighet att utfärda uppehållstillstånd till medföljande barn till bevispersoner bör övervägas för att underlätta deltagandet i den rättsliga processen

B84:3 att se över hur man kan stödja kvinnor även i sina hemländer efter rättegång så de inte lämnas till sitt öde

Janette Olsson

Stenungsunds arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION B85

MALMÖ ARBETAREKOMMUN (ENSKILD)

Sverige förbjuder rasistiska organisationer

Sverige ratificerade FN:s konvention mot rasdiskriminering utan reservationer år 1971. I artikel 4 uppmanas stater att förbjuda rasistiska organisationer och alla propagandaktiviteter som främjar etnisk diskriminering. Där sägs också att deltagande i sådana organisationer eller aktiviteter ska ses som en brottslig handling och vara straffbart enligt lag.

Ett sådant heltäckande förbud finns inte i Sverige. Lagen om hets mot folkgrupp är otillräcklig. Därför har den svenska regeringen fått återkommande kritik ungefär vartannat år sen den genomfördes från FN-kommittén som övervakar att konventionen följs. Sverige fick kritik från FN-kommittén senast i höstas för att vi inte följer våra åtaganden gentemot konventionen.

Yttrande och föreningsfriheten är några utav grundstenarna i ett demokratiskt samhälle. Yttrandefriheten innebär inte att man kan uttrycka åsikter som strider mot FN:s mänskliga rättigheter som slår fast alla människors lika värde och rättigheter. Tvärtom säger såväl FN:s rasdiskrimineringskommitté, FN:s kommission för de mänskliga rättigheterna och Europeiska konventionen om mänskliga rättigheter att rasism och främlingsfientlighet är oförenligt med demokratiska principer. Styrkan i folkrätten är att världens länder gemensamt ser till att innehållet i FN:s konventioner efterlevs. Försvaret för de mänskliga rättigheterna är beroende av att systemet inte urholkas.

I Sverige så tillåts främlingsfientliga krafter ta plats i demokratiska val, de får även, besöka arbetsplatser, skriva debattartiklar, besöka skolor, demonstrera på våra gator och torg. Politiska partier eller organisationer med främlingsfientliga budskap har inte där att göra.

Demokrati betyder folkstyre. Det finns värden som värderas högre än mängden valsedlar. Demokratin är och måste alltid vara bundet till sin kärna annars upphör den att vara en demokrati. Utan tron på allas lika värde blir vår rösträtt ifrågasatt. Det handlar om att skapa ett system som på bästa sätt respekterar de grundläggande mänskliga rättigheterna och dess minoriteter. Partier, organisationer och föreningar mm som inte uppfyller de mänskliga

rättigheterna ska kunna avsättas oavsett hur många röster de har fått och stoppas från inträde till offentliga rum. De mänskliga rättigheterna måste alltid prioriteras högst. Gör vi inte det så är vår demokrati i fara.

Nazism och fascism har kommit till makten genom demokratiska val tidigare. I Tyskland ledde det till förintelsen. När rasister genom torgmöten och uttalanden i riksdagen försöker markera att Sverige inte är till för alla ges de fritt spelrum. Vi kan inte låta historien upprepa sig.

Partikongressen föreslår besluta:

- B85:1 att lagstiftningen mot hatbrott som finns också ska tillämpas i praktiken
- B85:2 att en oberoende part tillsätts för att utreda brottsanklagelser inom polisväsendet
- B85:3 att det införs obligatorisk utbildning i antirasism, genus och normkritik för rättsväsendet
- B85:4 att tillägg till läroplanen för grundskolan görs för att eleverna ska lära sig alla människors lika värde och rättigheter samt antidiskriminering

Mattias Elensjö, Limhamns S-förening

Malmö arbetarekommun beslöt att sända motionen som enskild till kongressen.

MOTION B86

LUDVIKA ARBETAREKOMMUN

Utbildning av rättsväsendet gällande sexuella övergrepp

Dagligen fattas livsavgörande beslut i våra domstolar. I många av dessa fall är både barn och kvinnor brottsoffer. Vi anser att rättsväsendet bör intensifiera utbildningen av sin personal, domare och nämndemän i frågor gällande sexuella övergrepp och våldtäkter

Partikongressen föreslår besluta:

- B86:1 att översyn sker snarast i utbildningsfrågan gällande sexuella övergrepp
- B86:2 att översyn snarast gällande skadeståndsnivåerna gällande sexuella övergrepp som finns i Sverige
- B86:3 att översyn om hur man ser på lagen och domar kring dessa
- B86:4 att åtgärder snarast sätts in för att skydda och förstå brottsoffren

Grängesbergs S-kvinnor

Ludvika arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION B87

MALMÖ ARBETAREKOMMUN (ENSKILD)

Våld i nära relationer

Det finns ingen specifik lag om grov kvinnofridskränkning, utan det är en del av Brottsbalken. I Brottsbalkens 4:e kapitel finns det aktuella lagrummet.

Lagstiftningen syftar till att domstolen skall kunna angripa fall av systematisk kränkning. Sådana fall kan då omfatta ett flertal handlingar som var för sig har ett lägre straffvärde.

Detta är en utmärkt lagstiftning, men den har också vissa begränsningar. Lagen är enbart tillämplig när handlingen ”begåtts av en man mot en kvinna som han är eller har varit gift med eller som han bor eller har bott tillsammans med under äktenskapsliknande förhållanden”. Ur Brottsbalken

Lagrummet är alltså inte tillämplig vid samkönade relationer. Om en man utsätter sin maka eller sambo för den systematiska kränkning som anges i lagrummet skall han dömas till grov kvinnofridskränkning. Om en kvinna utsätter sin kvinnliga maka eller sambo för exakt samma systematiska kränkning föreligger enligt svensk lag ingen grov kvinnofridskränkning, trots att en kvinna blivit kränkt. Lagrummet är följaktligen heller inte tillämpligt i de fall när en man utsätter sin make eller manlige sambo för exakt samma behandling. Frågan är hur det fungerar om någondera parten är transperson? Det är viktigt att framhålla att den absoluta majoriteten brott i denna kategori är män som begår systematiska kränkningar mot en kvinna. Om detta råder inget tvivel. Men det är å andra sidan föga tröst för den kvinna som kränks av sin maka eller den man som kränks av sin make.

Enligt studien ”Våldsamt lika och olika” från 2005 visar att homo- och bisexuella inte söker hjälp i samma utsträckning som heterosexuella, t.ex. gör denna grupp mycket sällan polisanmälningar om våld i parrelation. Motivet sades i studien vara att dessa grupper har negativa erfarenheter från samhället.

Sverige måste ha en lagstiftning om våld i nära relationer som är anpassad till dagens och morgondagens samhälle. Det har vi inte idag.

Partikongressen föreslår besluta:

B87:1 att lagstiftningen om våld i nära relationer ändras eller kompletteras så den blir neutral ifråga om gärningspersonens respektive den för kränkningen utsattes kön eller könsidentitet

Peter Johansson, Möllevångens S-förening

Malmö arbetarekommun beslöt att sända motionen som enskild till kongressen.

MOTION B88

MALMÖ ARBETAREKOMMUN

Våld i nära relationer drabbar inte bara i yngre åldrar

Forskning visar att våld och övergrepp även fortsätter efter inträdet i pensionsåldern och att det drabbar både äldre kvinnor och män. Våldet kan ta olika uttryck, så som psykiskt och fysiskt våld, vanvård etc. Lagen föreskriver skyldighet att rapportera till behörig personal/myndighet om man misstänker att någon är utsatt för våld i nära relation. Detta sker alltför sällan från exempelvis personal inom hemtjänst, äldreboende eller inom sjukvården. För att personalen ska kunna ställa frågor till den äldre när man misstänker våldsinslag, krävs det tid för personalen att ha upparbetat ett förtroendefullt förhållande mellan personal och den äldre. Den tiden finns oftast inte i dag inom äldreomsorgen.

Partikongressen föreslår besluta:

B88:1 att Socialdemokraterna verkar för att våld i nära relationer gentemot äldre uppmärksammas

B88:2 att löpande utbildning och rutiner för vård och omsorgspersonal införs inom både hemtjänst, äldreboenden och inom sjukvården

Socialdemokratiska kvinnoklubben Karolina och Socialdemokratiska föreningen för skola och utbildning

Malmö arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION B89

STOCKHOLMS ARBETAREKOMMUN

Våldsutsatthet som orsak till sjukskrivning

Det finns olika orsaker till att kvinnor är mer sjukskrivna än män. Mäns våld mot kvinnor är ett stort problem i sig och något vi måste motverka. Det är också en stor orsak till kvinnors sjukskrivningar och bidrar till det ojämställda uttaget av sjukförsäkringen. Socialstyrelsen uppskattar att ca 11 000 kvinnor sjukskrivs årligen till följd av våldsutsatthet.

Många våldsutsatta kvinnor söker vård och sjukskrivs upprepade gånger utan att den bakomliggande orsaken kommer fram. Det gör det svårare att erbjuda rätt stöd och åtgärder. Hälso- och sjukvården har en viktig roll i att identifiera våldsutsatthet och Socialstyrelsen rekommenderar att frågan om våldsutsatthet ställs vid misstanke. Men det är fortfarande väldigt många fall av våldsutsatthet som missas och mer behöver göras. Det kan kännas svårt för en individ att ställa frågor om våldsutsatthet, men forskning visar att den stora majoriteten inte har något emot att få frågor om våldsutsatthet av vårdpersonal. Samtidigt är det många som inte vågar berätta om sina erfarenheter. Det krävs mer aktiva åtgärder för att motverka mäns våld mot kvinnor.

Partikongressen föreslår besluta:

- B89:1 att införa obligatorisk utbildning i att motverka mäns våld mot kvinnor för all vårdpersonal och handläggare på Försäkringskassan
- B89:2 att ställa krav på att frågan om våldsutsatthet ställs rutinmässigt vid samtliga sjukskrivningar av både sjukvården och försäkringskassan

Engelbrekts s-förening, Östermalm-Gärdets s-förening, Värtans s-förening
Stockholms Arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION B90

VALLENTUNA ARBETAREKOMMUN

Våld, våld i nära relation och våld mot barn

Kvinno/ mans och tjejjourers kostnader ska finansieras av skattekollektivet i syfte att säkerställa kvalitet och långsiktighet.

Alla vet idag att våld och våld i nära relation kostar samhället mycket pengar. Vi lägger ner många miljoner på sjukhusvård, utredningar inom socialförvaltning, polisen och kriminalvården. Fängelsevistelser, sjukskrivningar, psykisk och fysisk ohälsa. Traumatiserade barn, ofullständig skolgång, drogmissbruk och självmord är några av konsekvenserna av våldet.

I en rapport från världshälsoorganisationen WHO, 2005, uppskattas att mellan 30-60 % av alla kvinnor någon gång under sin livstid har blivit utsatt för fysiska och/ eller sexuella övergrepp. Mörkertalet är stort.

Tidigare sågs våldet som en privat fråga och inte något som politiken skulle lägga sig i. Vad som

hände hemma ansågs privat. Idag vet vi genom forskning att våld och sexuella övergrepp, på såväl män som kvinnor, kan ge sjukdomar både direkt och också långt senare i livet.

Kvinnor och män som har vuxit upp med våld i någon form hamnar ofta i liknade situation när de är vuxna, de upprepar mönstret då det är normaliserat. Antingen slår man själv eller så blir man slagen. Barn ser sina föräldrar bråka, barn blir slagna, man växer upp i en krigszon, hemma eller i sitt land som man flytt ifrån.

Många tvingas fly från sin partner, många mammor och pappor tvingas till en kvinnojour, mansjour eller skyddat boende. Många barn berättar varje dag på förskola eller i skolan om våldet som förekommer hemma. Många barn placeras i jourhem och familjehem på grund av våldet hemma.

Polisen tar emot polisanmälan, socialförvaltningen skriver utredningar, domstolar dömer till LVU (Lagen om vård av unga), fängelsestraff och frivård med skyddstillsyn, läkare syr ihop sårskador, sjuksköterskor och ambulans jobbar med skadade, lärare gör orosanmälningar till socialförvaltningen. Alla dessa exempel på yrkesgrupper är finansierade av skattekollektivet av oss alla tillsammans. De får i allra högsta grad lön varje månad, året runt.

Men många kvinnojourer som gör ett helt fantastiskt jobb drivs av oavlönade, ofta kvinnliga, volontärer. Dessa volontärer arbetar dygnet runt, bemannar lägenheter, svarar i jourtelefoner, tröstar, skjutsar, lagar och lappar utsatta män, kvinnor och barn. Utan lön. Eller med någon symbolisk ersättning. Dessa volontärer gör ett enastående frivilligarbete.

Historiskt sett har dessa kvinnliga systrar och kamrater varit drivkraften bakom dessa jourer och skyddade boenden. Utan dom skulle många utsatta varit hjälplösa. De första kvinnojourerna startade 1978 i Stockholm och Göteborg. Ofta påpekas att det är sekretessen som är viktig, att kvinnan inte vill vända sig till socialförvaltningen, att man vill vara anonym.

Många kvinnojourer får statligt stöd så att det täcker exempelvis lägenhetshyra och en anställd, telefonen med mera. Därefter arbetar volontärer gratis med att bemanna dessa jourer. En del jourer drivs i kommunal regi i samarbete med exempelvis kommunens kriscentrum.

Varför ska arbetet av dessa kvinnor och mansjourers medarbetare inte betalas av skattekollektivet? Är det en gammal förlegad syn att våldet är en privatsak, att den enskilda får skylla sig själv?

Att driva jourer och skyddade boenden är en viktig samhällsinsats som räddar liv, sparar människors lidande, och sparar mycket pengar åt samhället genom att förhindra att människor utsätts för ytterligare våld och trauman. Många invändningar kan säkert ges till att inte kommunalisera eller förstatliga jourerna, men lika många lösningar kan säkert presenteras för att

ge samma stöd och kanske utveckla jourernas arbete.

Exempelvis kan man ha en bas av avlönade kvinnor/ män med likartad kompetens som idag. Vidareutbildning kan ges, nätverk kan bildas. Med statligt finansierade jourer kan ännu mer arbete utvecklas och det kan utvecklas en större motivation än idag i det övriga samhället att faktiskt minska våldet i nära relation. De som slår/ utövar våld av olika slag ska vara med och betala kostnaderna för jourer och kostnader kring skyddade boenden.

Det kan innebära att kommunerna behöver ordna med fler boenden för att skydda våldsutsatta invånare. Det kan också innebära en utökad likabehandling av individer och grupper i samhället, exempelvis HBTQ- personer, äldre, funktionshindrade. I förlängningen kan det bära med sig att samhället undersöker mer än idag på hur pojkar och flickor behandlas i förskolan, vilket genusperspektiv gagnar våra medborgare i landet bäst på sikt?

Ett idéarbete bör initieras för att på bästa sätt bevara fungerande strukturer inom jourerna och boendena.

Partikongressen föreslår besluta:

- B90:1 att Socialdemokraterna verkar för att inleda en utredning i syfte att utröna vad som behövs för att driften av kvinno/ mans/ tjejjourer och skyddade boenden ska kunna finansieras inom ramen för skattekollektivet
- B90:2 att Socialdemokraterna aktivt ska verka för att kvinno/ mans / tjejjourer ska finansieras inom ramen för skattekollektivet

Ing-Marie Elfström

Vallentuna arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION B91

SIGTUNA ARBETAREKOMMUN

Återinför beredskapspolisen

Från och med den 1 oktober 2012 lades Beredskapspolisen ned efter ett beslut av den då styrande Alliansregeringen. De ansåg att ett polisiärt förstärkningsbehov inte längre fanns.

Nedläggningsbeslutet möttes av kritik från olika håll eftersom den säkerhetspolitiska utvecklingen snarare talade för en utbyggnad. Forskare inom Försvarshögskolan och inom terrorism samt sakkunniga har nyligen lyft upp frågan och föreslagit återinförande av beredskapspolisen. Även Allianspartier som avskaffade denna viktiga reservresurs 2012 har ändrat sig i frågan. Liberalerna

har i sin budget föreslagit 5000 beredskapspoliser. De senaste årens utveckling med flyktingströmning, bränder och sociala oro, samt det säkerhetspolitiska läget har visat att Polisen inte har tillräckligt med resurser.

Beredskapspolisen tillhörde rent organisatoriskt Rikspolisstyrelsen men utbildning och utrustning finansierades av, Myndigheten för samhällsskydd och beredskap, MSB. Beredskapspoliser skulle sättas in vid allvarliga eller omfattande störningar på samhället från ordnings- eller säkerhetssynpunkt, eller vid risk för sådana störningar. Beredskapspoliser var inte tänkta att arbeta med "vanligt" polisarbete utan skulle kunna avlasta den ordinarie polisen med till exempel avspärrning, bevakning och befolkningskydd m.m. – precis det vi behöver nu.

Idag behövs förstärkning kring befolkningskyddet, rikets säkerhet, räddningstjänsten, samt bevakning mot sabotage. Det är viktiga uppgifter som måste prioriteras men inte på bekostnad av andra polisiära arbetsuppgifter. Ett exempel på detta är när hundratals poliser från olika delar av landet under senare delen av 2015 samt under första halvan av 2016 sattes in i arbetet med att bevaka Sveriges gränser mot Danmark och Tyskland. Det är ett resursslöseri. Utbildade poliser behövs till annat än gränsbevakning.

Sverige har hittills klarat oss från allvarliga attentat men vi behöver ett strategiskt och långsiktigt fungerande system för att fortsatt upprätthålla trygghet och säkerhet. Beredskapspolisen skulle utgöra en viktig säkerhetsresurs i sammanhanget och är den rätta resursen att sätta in i det säkerhetspolitiska läge som Sverige befinner sig i.

Det finns idag drygt 1000 utbildade Beredskapspoliser som skulle kunna börja jobba med kort varsel efter en kort repetitionsutbildning. Behovet finns redan och det minskar sannolikt inte framöver.

Partikongressen föreslår besluta:

B91:1 att Socialdemokraterna ska arbeta för att regeringen återinför beredskapspolisen som förstärkningsresurs till polisen

Ebrahim Nikkhah

Sigtuna arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION B92

NORRKÖPINGS ARBETAREKOMMUN (ENSKILD)

Åtgärda våld och hot mot människor och deras närstående

När myndigheter som tex polisen får information som ger anledning till oro för barn är de enligt lag tvungna att anmäla detta till sociala myndigheter som i sin tur omgående skall starta en utredning och där det finns goda möjligheter att vidta omedelbara åtgärder. Så kan tex en socialnämnd besluta om omedelbart omhändertagande utan att ha hört vårdnadshavares åsikter.

Barn är väldigt utsatta i samhället så det finns goda skäl för denna lagstiftning i stort. Men ett stort behov finns att bättre skydda vuxna medborgare från människor som brukar våld eller hot om våld mot människor som har svårt att skydda sig själva eller närstående som också blir hotade.

Vi glömmer inte den tragedi som slutade med att en 41-årig kvinna från Bromma dog av våld under 2016. Det finns en diskussion nu i oktober 2016 om åklagare möjligen har gjort fel som inte gått vidare med den misshandel kvinnan tidigare blev utsatt för av samma man som sedan misshandlade kvinnan till döds. Det är dock svårt och troligen missriktat att förändra kraven på åklagarna, de måste nog få göra bedömningen om målet kan vinnas i Tingsrätten eller inte.

Däremot skall samhället genom polisen i samarbete med andra institutioner kunna vidta åtgärder som skyddar utsatta medborgare mot våld eller hot om våld. Samtidigt ska samhället ta fram åtgärder för att få våldsamma eller hotfulla personer till vård och behandling alternativt få de dömda till olika ingrepp i deras frihet, fängelse, elektronisk fotboja med begränsad rörelsefrihet och/eller till boende på lämplig ort som begränsar deras möjlighet fortsätta med våld och hot.

Det skall inte behövas en polisanmälan för detta utan det skall räcka att polisen på annat sätt får kännedom om detta våld eller hot om våld för att lagen ska ålägga polisen att agera. Sjukvården och socialtjänsten skall åläggas i lag att informera polisen när misstankar finns om våld eller hot om våld.

Partikongressen föreslår besluta:

B92:1 att partistyrelsen verkar för att en utredning tillsätts med uppdrag att uppnå ett bättre skydd mot våld och hot om våld genom ändrad lagstiftning och andra nödvändiga åtgärder

B92:2 att avslå motionen

Lars Ellmark

Norrköpings arbetarekommun beslöt att sända motionen som enskild till kongressen.

MOTION B93

NORRKÖPINGS ARBETAREKOMMUN (ENSKILD)

Ändring av Brottsbalk (1962:700) 26 Kap 6 §

I Brottsbalk (1962:700) 26 Kap 6 § står det:

När två tredjedelar av ett tidsbestämt fängelsestraff, dock minst en månad, har avtjänats skall den dömde frigges villkorligt, om inte annat följer av andra eller tredje stycket.

1962 fanns det inte elektroniska fotbojor, det finns det nu!

Jag tycker att man skall ändra Brottsbalk (1962:700)

26 Kap 6 § till: När två tredjedelar av ett tidsbestämt fängelsestraff, dock minst en månad, har avtjänats skall den dömde frigges villkorligt med fotboja under den kvarvarande strafftid, om inte annat följer av andra eller tredje stycket. Jag tror att brottsoffren då känner att kriminella får avtjäna hela straffet.

Jag tror också att den f.d. kriminelle inskränkningar kan vara ett stöd för ett fortsatt laglydigt liv och på det sättet minska brottsligheten.

Partikongressen föreslår besluta:

B93:1 att man skall ändra Brottsbalk (1962:700) 26 Kap 6 § till: När två tredjedelar av ett tidsbestämt fängelsestraff, dock minst en månad, har avtjänats skall den dömde frigges villkorligt med fotboja under den kvarvarande strafftid, om inte annat följer av andra eller tredje stycket

B93:2 att avslå motionen

Anders Sköld och Ljura S-förening

Norrköpings arbetarekommun beslöt att sända motionen som enskild till kongressen.

MOTION B94

ARVIKA ARBETAREKOMMUN

Överflyttning av förbrytelse från brottsbalken till ordningsstadgan

I min hemstad och enligt vad jag kan läsa i media förekommer av och till bekymmer med fordon som åker runt på sena kvällar och nätter och spelar musik på otroligt hög nivå. Detta har i Arvika varit ett problem i många år och medborgarna klagar högljutt på att inget görs. Polisen försöker på alla tillgängliga sätt att stävja eländet och kommunen har gjort försök med avstängningar nattetid (problemet flyttas bara). Kommunen har också försökt att ändra i ordningsstadgan men sprang på pumpen hos länsstyrelsen som inte godkände ändringarna.

I samtal med polis har det framkommit en möjlig lösning. Idag finns denna lagöverträdelse i brottsbalken vilket leder till att om ett fordon stoppas och bötfälls för förseelsen ska det vidare till Tingsrätt. Innan detta kommer upp som mål i Tingsrätten har flera månader (läs sommaren) förflutit och den lagförde kan inte lagföras för samma brott ytterligare en gång innan dom fallit. Således kan dessa ljudmarodörer glatt fortsätta i avvaktan på Tingsrättens utslag...

Om denna lagöverträdelse i form av spelande av extremt högljudd musik istället överfördes till ordningsstadgan skulle polis kunna bötfälla för förseelsen vid varje enskilt tillfälle. Polisen tror att detta skulle få en mycket snabb effekt på detta okynnesbeteende och jag är böjd att hålla med.

Partikongressen föreslår besluta:

B94:1 att den lagöverträdelse i form av att framföra ett fordon med extremt hög musik under sena kvällar och nätter flyttas från Brottsbalken till Ordningsstadgan. Detta i akt och mening att ge polisen ett fungerande och kraftfullt verktyg

Lars-Ove Jansson

Arvika arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION B95

HALLSBERGS ARBETAREKOMMUN

Översyn av sexköpslagen

Sexköpslagen, 1998:408, infördes den 1 januari 1999. Lagen tillkom efter en omfattande kritik mot prostitution och förbjöd köp av sexuella tjänster däremot inte att sälja sådana.

Lagen utvärderades 2008. Den visade att lagen givit ett instrument att förebygga och förhindra prostitution och människohandel, att sexförsäljningen i Sverige minskat och att anmälda sexköpsbrott ökat sedan 1999. Kritiker menade dock att utvärderingen byggde på data från gatuprostitution och att effekterna av lagen var osäker.

2014 tillsattes Människohandelsutredningen och 2016 kom ett delbetänkande om behov av åtgärder i syfte att säkerställa ett starkt straffrättsligt skydd mot köp av sexuell tjänst och köp av sexuell handling av barn.

Det är mycket positivt att regeringen arbetar aktivt med dessa frågor. Jag anser dock att mera behöver göras. Därför önskar jag att en översyn görs av den nuvarande sexköpslagen av följande skäl;

Mycket tyder på att andra former av sexhandel blivit betydligt vanligare under de senaste åren. Sexhandel via nätet uppskattas idag till minst hälften av all sexhandel i Sverige. Många av dem som erbjuder tjänster via nätet är barn och unga med dålig självbild, missbruk och/eller psykisk ohälsa. Det finns också skäl att tro att barn som tvingas leva på gatan och ensamkommande barn utnyttjas sexuellt framför allt i storstäderna. Här behövs åtgärder, vård och samhälleliga insatser!

I både Norge och Danmark görs återkommande kartläggningar av annonser om sexhandel på nätet. Det görs inte i Sverige och vi saknar en lagstiftning som är effektiv i arbetet för att motverka och förebygga denna form av sexhandel.

Den nuvarande sexköpslagen kriminaliserar köp av sexuella tjänster men inte att sälja dem. Idag finns nya grupper på ”sexköpsmarknaden” som ser människokroppen som lukrativ handelsvara. Otaliga sajter erbjuder olika typer av sex mot betalning. Finns det anledning att fundera på att stärka sexköpslagen till att kartlägga en växande marknad för att kunna förebygga och förhindra sexhandel via nätet och att aktörer på denna marknad i vissa fall kan ses som medbrottslingar

Partikongressen föreslås besluta:

- B95:1 att kongressen uppdrar till partiet att lagstifta om insatser för att förebygga och förhindra sexhandel bland särskilt utsatta grupper
- B95:2 att kongressen uppdrar till partiet att initiera en översyn av Sexköpslagen från 1999 som stärker lagen med syfte att förebygga och förhindra prostitution och sexhandel

Christina Johansson

Hallsbergs arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION B96

HANINGE ARBETAREKOMMUN (ENSKILD)

Utredning om demokratis villkor i en globaliserad ekonomi

Ekonomi och den ekonomiska makten blir allt mer globaliserad. Det innebär att möjligheterna att politiskt styra den enskilda nationalstatens ekonomiska villkor blir allt mer begränsade. De dominerande enskilda aktieägarna och de koncernledningar de tillsätter har kapat år sig allt mer makt över människors livsvillkor i alla nationer, vilket medför att ekonomiska klyftor ökar och arbetsvillkor försämras.

De stora koncernernas ägare utgör en globaliserad ekonomisk elit som har närmast oinskränkt makt över de stora dominerande koncerner som General Electric, Microsoft, Apple, Coca Cola Company, Exxon, Toyota, General Motors, Time Warner/Turner, Wal Mart, Siemens med flera. Vårt lands gamla, stabila koncerner som ASEA som i ett slag blev dubbelt så stort vid sammanslagningen med Brown Boveri till ABB, samt Electrolux, Ericsson, Astra, Volvo, Scania o s v tillhör de koncerner som globaliserats allra snabbast, liksom de jämförelsevis nystartade som H&M och Ikea.

Alla dessa globala koncerners ägare och ledningar är väl sammansvetsade i nätverk av ägar- och personsamband som utgör en globaliserad ekonomisk elit som styr framförallt genom ekonomiska beslut, men som också har ett avgörande inflytande över de borgerliga partiernas politik och opinionsbildningen som också domineras av privata globala koncerner. Deras propaganda är enkel. Den behärskas av ett enda enkelt och tydligt mål; nämligen vinstmaximering. Demokratins mål däremot är mycket sammansatta och kompliceras av svåra målkonflikter.

Sammanfattningsvis: Världens 500 största koncerner sysselsätter ca 0,05 procent av världens befolkning men står direkt för ca 25 procent av världens BNP. Nära lierade med dessa koncerner är banker och finansbolag som Goldman Sachs, JP Morgan Chase, AIG och Barclays och i Sverige SE-Banken och Handelsbanken som hanterar stora delar av de växande mängderna kapital som ständigt förflyttas över alla nationsgränser.

David Rothkopf, USAs vice handelsminister i Bill Clintons regering, påpekar i sin bok "Superclass" (Leopard förlag) att enbart några tusen personer kontrollerar två tredjedelar av världens sammanlagda tillgångar. Inom den lilla kretsen finns en ännu mindre elit med ännu större makt inte minst över världens våldsutövning, eftersom de kontrollerar vapenindustrin.

Vapenindustrins ägare utgör den globala ekonomiska elitens verkligt hårda kärna eftersom de

kontrollerar båda de viktigaste maktmedlen; ekonomin och vapnen. Därför har de ett direkt ekonomiskt intresse av att upprätthålla sociala konflikter, som leder till väpnade konflikter och krig som ökar efterfrågan på deras vapen. Vapenindustrins ägare är dessutom nära lierade med militären över hela världen.

Rothkopf citerar Steve Schwarzman, koncernchef för ett av världens största investmentbolag, Blackstone, som säger: ”När allt kommer omkring är världen ganska liten. På nästan vartenda område som jag håller ögonen på är det 20, 30, 50 personer världen runt som i sista hand driver fram besluten”.

Blackstone Group är ett bolag med huvudkontor på Wall Street i New York som enbart köper och säljer andra bolag för att tjäna pengar, utan att tillföra något som helst nytt värde. Bolaget kontrollerar cirka 50 andra bolag med en sammanlagd omsättning på 100 miljarder dollar och 375 000 anställda. Steve Schwarzman själv är nr 40 på listan över USAs rikaste personer, med en privat förmögenhet på 7,5 miljarder dollar. Huvudägare till Blackstone Group är den kinesiska kommunistregimens bolag China Investment Corporation, CIC.

Ekonomins globalisering och de enskilda nationalstaternas allt mer begränsade möjligheter att styra sin egen ekonomi innebär en allt större mängd kapital i händerna på den globaliserade ekonomiska eliten. År 2010 ägde de 388 rikaste personerna i världen lika mycket som den fattigaste halvan av jordens befolkning. I januari år 2015 var det enbart 80 personer och bara drygt ett år senare har antalet personer som äger lika mycket som halva jordens befolkning minskat till 62 personer.

Det innebär enorma ansamlingar av kapital i enskilda personers händer som i allt större utsträckning används enbart för spekulation i valutor, aktier, värdepapper av olika och de mest skiftande slag, vilket regelbundet skapar spekulationsbubblor och globala ekonomiska kriser som bromsar upp och skadar den ekonomiska utvecklingen i världen. Kriser rör sig obehindrat jorden runt, varv efter varv i allt snabbare takt, på delar av sekunder över obegränsade geografiska områden, genom den digitala tekniken. En kris drabbade Latinamerika på 1980-talet, flera länder i Europa sent 1980-tal och tidigt 1990-tal, inte minst Sverige med en katastrofränta på 500 procent hösten 1992, Sydostasien och Ryssland sent 1990-tal. Den globala IT-marknaden drabbades tidigt 2000-tal. En global kris på kreditmarknaden kulminerade 2008 och fortsatte som en så kallad euro-kris in på 2010-talet.

I praktiken innebär de ekonomiska kriserna att nationalstaterna dräneras på kapital och den globala ekonomiska eliten berikar sig. Det är emellertid ”politikerna”, inte den ekonomiska eliten, som får hela skulden för de ekonomiska kriserna, oavsett var de dyker upp och hur de utvecklas. Det passar den ekonomiska eliten bra. Därmed försvagas demokratin och den ekonomiska eliten blir ännu mäktigare.

Partikongressen föreslår besluta:

- B96:1 att hemställa till regeringen om att besluta tillsätta en stor statlig utredning om demokratins ändrade villkor i en värld präglad av ekonomins globalisering
- B96:2 att utredningen ska belysa våra möjligheter att stärka demokratin lokalt, nationellt, regionalt (Europa, Asien, Afrika, Amerika) samt globalt via FN och andra globala institutioner
- B96:3 att

Byggsossen; Byggnads Socialdemokratiska föreningen för Tyresö, Haninge och Nynäshamn Haninge arbetarekommun beslöt att sända motionen som enskild till kongressen.

MOTION B97

SALA ARBETAREKOMMUN

Förtroendevalda och arbetsmarknaden

I Sverige har vi en representativ demokrati där politikerna väljs ur befolkningen för att representera befolkningen i sin helhet. Folket i landet har alltså makten att välja sina förtroendevalda. Det är dock så att endast de som själva kandiderar kan bli valda. Att kandidera och bli vald innebär ett stort förtroende men kan ha sina nackdelar. Det är ingen hemlighet att personer som är förtroendevalda politiker delvis väljer bort sin yrkeskarriär. När uppdragen och tidsåtgången ökar så är det rimligt att anta att den privata karriären får stå tillbaka i allt högre grad.

Det finns reglerat i kommunallagen att förtroendevalda har rätt att lämna sitt ordinarie arbete för att fullgöra sina förtroendeuppdrag. Det finns dock ingen lag som reglerar hur innehav av förtroendeuppdrag ska hanteras vid en anställningsprocess.

Politisk aktivitet hos medborgarna är en förutsättning för en fungerande demokrati. Genom att anställa en förtroendevald person så har arbetsgivaren att räkna med en viss mängd av frånvaro baserad på mängden förtroendeuppdrag som personen innehar.

På dagens arbetsmarknad där det är hög konkurrens om varje anställningstillfälle kan förtroendeuppdrag försämra konkurrenskraften hos den förtroendevalde. Risken för minskat politiskt deltagande ökar, och därigenom kan brister i vårt demokratiska system uppkomma.

Det vore till gagn för demokratin att det inte var en belastning för den sökande att räkna politiska

förtroendeuppdrag i anställningsprocesser, eller andra yrkesmässiga situationer där sökande ställs mot varandra. Förtroendeuppdraget utförs med medborgarnas förtroende i ryggen och behövs för att landet ska kunna styras. Innehavet ska inte innebära en onödig belastning för den förtroendevalde.

Om det ska vara möjligt att vara fritidspolitiker framöver så måste förtroendeuppdragen vara möjliga kombinera med en yrkeskarriär. Att förtroendeuppdrag ses som ett motiv för att inte anställa bör ses som en typ av diskriminering och bör inte vara tillåtet enligt lag. Det borde därför vid nyanställningar gälla att fritidspolitiker inte diskrimineras i urvalsprocessen p.g.a. politiska uppdrag.

Partikongressen föreslår besluta:

B97:1 att partikongressen ger partistyrelsen i uppdrag att undersöka om diskrimineringslagstiftningen kan kompletteras med en regel som täcker in den situation som åberopas i motionen

Amanda Lindblad

Sala arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION B98

KARLSKRONA ARBETAREKOMMUN (ENSKILD)

Ny Tv-kanal med glesbygdsperspektiv

Har du tänkt på att det finns betydligt färre stockholmare i Sverige än svenskar som bor på rena landsbygden? Om du skaffar dig dina kunskaper om dagens Sverige i TV och tidningar är jag säker på att du tror att landsortsbefolkningen är något som uppträder i TV i samband med folkklustspel eller i "Bonde söker fru".

Sanningen är denna:

I orter med mellan 50 och 199 invånare (kallas för småorter) bor sammanlagt 281 091 personer. Utanför tätorter och småorter bor 1 118 682 personer. Tillsammans 1 399 773 personer. I Stockholms kommun bor 884 073 personer, av vilka några bor i småorter eller utanför dessa och tätorterna. Allt enligt senaste officiella färdigställd befolkningsstatistik: år 2010.

I en demokrati är det självklart att vad seriösa massmedia behandlar kommer att påverka förändringar och politiska beslut. Men i dagens massmediasamhälle har alla de stora Tv-kanalerna, radiostationerna och de riksomfattande dagstidningarna ett mycket utpräglat tätortsperspektiv. Ingen av dem har t ex huvudredaktioner utanför tätorterna. De för glesbygden

viktiga problemen tas upp i notisform och någon analys utifrån hela Sveriges stora glesbygd görs nästan aldrig. De som bor i glesbygden känner inte igen sin vardag, som den speglas i massmedia.

Även i politiken behandlas glesbygdsp Problemen snävt eftersom också politiken är organiserad för, och utövas i, tätorter och med tätortens perspektiv. Detta gäller inte minst landsbygden som tillväxksamhälle och tillväxtmotor, som arbetsmarknad, bostadsort och hembygd. Detta trots allt tal om turismen som den stora framtidsbranschen och med det leende sommar-Sverige som bas. Om småföretagen som arbetsgivare och grunden för större tillväxtföretag och -branscher. Om hur tätortssamhällena inte kan klara sig utan t ex den matproduktion som landsbygden står för.

Men vill vi att hela Sverige ska kunna utvecklas krävs att hela Sverige speglas i massmedia, speglas på ett något så när likvärdigt sätt och av kunniga glesbygdssinriktade redaktioner. Därför borde vi inom ramen för Sveriges Television skapa en tredje allmän kanal vars huvudsakliga målsättning är att ge glesbygdsperspektivet på alla områden. Att ge glesbygdens talespersoner utrymme, ge glesbygdens folk möjlighet till identifikation och hela Sverige möjlighet att lära känna den stora del av vårt land som är mycket frånvarande i dagens massmedia. Det skulle också för tätortsborna bli en spännande, underhållande, lärorik kanal.

Då skulle vi exempelvis kunna få se vad översvämningar kan ställa till med: förutom den obligatoriska bil som står med vatten upp till navkapseln i en tätort med trafikbroar i flera plan kanske vi någon gång fick se hur viktiga delar av infrastrukturen påverkas: en traktor som kört fast under arbetet med skogsråvara, att bärga skörden av livsmedel eller röjer för kraftledninga r.

Partikongressen föreslås besluta:

B98:1 att en utredning tillsätts för att ge förslag till hur ytterligare en kanal inom ramen för SVT kan startas med uppgift att spegla Sverige med glesbygdsperspektiv

S-kvinnor Karlskrona gm Åsa Håkansson

Karlskrona arbetarekommun beslöt att sända motionen som enskild till kongressen.

MOTION B99

NORRKÖPINGS ARBETAREKOMMUN (ENSKILD)

Ansvar för politik

Det händer att Socialdemokraterna förlorar val, ibland beror det på att ledande företrädare fattar okloka beslut eller det som uppfattas som okloka beslut och då väljer många medborgare sofflocket eller andra partier. Då får de personer som står långt ner på t.ex. kommunfullmäktigelistan sluta med fullmäktigepolitik. Om man kan återinföra möjligheten att

stryka personer på valsedlarna, kan det medföra att folk går och röstar på Socialdemokraterna, istället för att bli soffliggare.

Partikongressen föreslår besluta:

B99:1 att man skall ändra i Vallag (2005:837) 7 kap. 2 § enligt följande: "Väljare som vill lämna en särskild personröst skall på valsedeln markera detta i det särskilda utrymme för personröst som finns vid den kandidat som de helst vill se vald. Väljare som inte vill stödja kandidat, markera detta på valsedeln med sträck över kandidatens namn."

B99:2 att avslå motionen

Anders Sköld

Norrköpings arbetarekommun beslöt att sända motionen som enskild till kongressen.

MOTION B100

SANDVIKENS ARBETAREKOMMUN (ENSKILD)

Att all partipolitisk verksamhet skiljs från Svenska Kyrkan

Religionen har ett personligt mål i sig: Trosbekännelsen. Samhället har sin grund i våra grundlagar och i detta med att tro på ett samhällsbyggande så finns grunden i Regeringsformen.

Socialdemokraterna bör verka för folkkyrkor i gemenskap där trosfrågorna ges frihet att oavsett religion få förutsättningar att utövas i Sverige. Det innebär att teologi, ekumeni, dop och konfirmation samt diakoni bland annat, är sådant som stannar inom kyrkorna. Saker som fastigheter, mark, vigslar och begravningar och omsorg faller inom samhällets ansvar. Skolor, förskolor som har offentliga medel skall ha samhällelig insyn. Därav min önskan att socialdemokratiska arbetarpartiet utreder förutsättningarna och om möjligt lägger förslag om

Partikongressen föreslår besluta:

B100:1 att Svenska Kyrkan likställs med alla andra trossamfund

B100:2 att fastigheter i form av byggnader och mark förvaltas av samhället

B100:3 att säkerställa teologiska utbildningar under staten

Sven-Olof Evermo

Sandvikens arbetarekommun beslöt att sända motionen som enskild till kongressen.

MOTION B101

JÖNKÖPINGS ARBETAREKOMMUN (ENSKILD)

Avskaffa monarkin

Monarkin i grunden är odemokratisk, monarki går inte ihop med demokrati eftersom rollen som statschef går i arv inom en och samma släkt. Statschefen ska tillsättas på ett demokratiskt sätt efter kompetens och duglighet. Det är fel att kungahuset får ett apanage på över hundra miljoner kronor varje år, att monarken får öppna riksmötet varje år och sitta ordförande i utrikesnämnden.

Partikongressen föreslås besluta:

B101:1 att monarkins arvsprincip avskaffas och ersätts av en republik, där statschefen direkt eller indirekt väljs av folket

Ismail Quttineh Ordförande SSU Jönköping

Jönköpings arbetarekommun beslöt att sända motionen som enskild till kongressen.

MOTION B102

KÄVLINGE ARBETAREKOMMUN

Avskaffa monarkin

Någon ”reklampelare” av detta slag är inte Sverige i behov av, och i vart fall inte på det vis det fortgår. Man kan verkligen ifrågasätta om monarkin ger reklam som gagnar Sverige. Möjligtvis gagnar det ”sladderpressens” upplagor och media i övrigt. Men folket i gemen har inget som helst nytta av monarkin.

Var finns det socialistiska i att förespråka monarki? Som sann Socialdemokrat bör man betacka sig från att ”frottera sig” med nobless och kungahus.

Kungahuset sitter inne med en avsevärd förmögenhet. Inte har väl nådig kung med anhang ”arbetat” sig till denna förmögenhet? Det är väl snarare så att kungahuset regenter under århundraden brandskattat folket på de pengar mm, som kungahuset idag ”besitter”. Sen ovanpå detta ska det betalas apanage (”underhåll”)! Vem betalar apanaget, om inte skattebetalarna! Alltså, trots stor förmögenhet ska folket via skattsedeln även betala för fritt vivre till ”överheten”.

Det finns de som anser att folket ”ser upp till” monarkin. Precis så var det också med Svenska kyrkan. Men sedan många år tillbaka har man skilt staten från kyrkan, ett stort framsteg i modern

tid som ska och bör hyllas. Att antalet ”anhängare” har minskat radikalt kan kanske ses ett bevis på att tidigare system med att födas in i kyrkan inte var förenligt med folkets vilja. Av samma anledning kan staten skilja sig från kungahuset. Låt allmänna val bestämma vem som ska bli statschef.

Observera att detta inte är en fråga om att ha/välja en president eller liknande istället, utan det handlar enbart om att välja en statschef i allmänna val.

Partikongressen föreslår besluta:

B102:1 att monarkin i Sverige, snarast ska avskaffas

B102:2 att när monarkin är avskaffad, ska statschef väljas genom/i allmänna val

B102:3 att då monarkin är avskaffad ska inget apanage eller liknande utgå längre

B102:4 att statschef väljs vart 4:e år i samband med ordinarie allmänna val

B102:5 att samma valsedel med alla kandidater, används i hela landet (= flest röster blir statschef)

B102:6 att vald statschef max ska kunna sitta 2 mandatperioder (= max 8 år totalt)

B102:7 att i samma val med samma valsedel utses 1:e och 2:e vice statschef (= den som får näst flest röster blir 1:e vice och tredje flest röster blir 2:e vice)

B102:8 att en ”arbetsbeskrivning” framtas om vad den valda statschefens ”arbetsuppgifter” är förutom ”öppnandet av riksdagen”

Gert Nilsson

Kävlinge arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION B103

HANINGE ARBETAREKOMMUN

Avskaffa monarkin

I socialdemokratins partiöprogram står att ”monarkins arvsprincip avskaffas och ersätts av en republik.” Monarkin som statsskick är djupt odemokratiskt och framstår alltmer som en ytterst förlegad institution. Det är hög tid att Sverige gör sig av med denna institution som bygger på gamla feodala principer med rötter i ett blodstänkande som ingen längre tror på.

Partikongressen föreslår besluta:

B103:1 att tillsätta en arbetsgrupp med uppgift att utarbeta ett förslag till hur monarkin kan avskaffas och ersättas av ett demokratiskt statsskick, ett statsskick som är för Sverige i tiden

B103:2 att anta motionen som sin egen

Dalarö, Utö, Ornö socialdemokratiska förening

Haninge arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION B104

VARBERGS ARBETAREKOMMUN

Biofilm är också kultur

Kulturen skapar debatt, gör det möjligt för människor att uttrycka sig, vidgar perspektiven och är en viktig förutsättning för demokrati. Kulturen är en del av välfärdssamhället. Kultur är konst, teater, litteratur, film, musik och så mycket mer. Kulturformerna är många, de förändras och utvecklas hela tiden.

För att främja kulturlivet i Sverige finns en rad politiska incitament, både på nationell, regional och lokal nivå. Det kan handla om att erbjuda kommunala lokaler, föreningsstöd, driftstöd, att skapa arenor och mötesplatser och så vidare. Sedan ett antal år tillbaka används också momsens som ett verktyg, inte främst för att stödja kulturutövare utan för att göra kulturen tillgänglig för fler.

Kulturen är inte enbart till för utövare och arrangörer utan också för åskådarna och publiken. I år höjdes momsens på biofilm, eller rättare sagt, biobiljetterna. Istället satsas stöd för att ge biografer på mindre orter större möjligheter till att klara sig att gå runt. En satsning som kan komma att betyda mycket för tillgängligheten till filmkultur på landsbygden. Men att prioritera den ena satsningen före den andra är olyckligt. Konsekvensen kommer onekligen att bli höjda biljettpriser. Svenska filminstitutet beskriver i sin konsekvensanalys att medborgarna i städerna inte är lika priskänsliga som de på landsbygden. En analys som dels utgår från att en biograf som exempelvis ligger i Varberg enbart besöks av de som bor i staden och inte av hela kommunen och dels enbart tar hänsyn till geografi och bortser från bland annat socioekonomisk bakgrund.

Det finns i samhället en hierarkisk syn på vad som är finkultur. Strindberg anses av många ha ett högre kulturellt värde än en föreställning av musikalen Grease, Beethoven är finare än Arvingarna och teater är finare än film. För inte så långesedan slopades inträden på statliga museer, en viktig

satsning som snabbt lett till fler museibesökare. Signalvärdet man skickar ut genom att ta bort momsänkningen på biobiljetter men inte på övrig kultur ger en bild av att det är skillnad på kultur och kultur.

Socioekonomisk bakgrund har stor betydelse för om du överhuvudtaget deltar i kulturlivet och vilken kulturform detta i så fall är. Film på bio är en av de populäraste kulturformerna och priset har betydelse. Det har bland annat betydelse för dem som vänder på varje krona för att få hushålls ekonomin att gå ihop.

Partikongressen föreslår besluta:

B104:1 att Socialdemokraterna arbetar för en kulturpolitik som ser alla kulturformer som likvärdiga

B104:2 att Socialdemokraterna arbetar för att biofilm ska likställas andra kulturformer, såsom musik och teater, även när det gäller momsen

B104:3 att medlemsmötet bifaller motionen

Therese Stoltz

Varbergs arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION B105

MALMÖ ARBETAREKOMMUN

Digitalisera och tillgängliggör svensk dagspress

Publicistik och medier befinner sig i vad som förmodligen är den mest genomgripande omvandlingen sedan tryckpressen uppfanns. Tryckta medier och alldeles särskilt papperstidningen är utmanad och dess framtid osäker. Samtidigt utgör dagspressen ett demokratiskt fundament och utgivningen så här långt en enormt värdefull dokumentation av vår moderna historia.

Dagstidningarna är oupplösligt förknippade med demokratins genombrott och den moderna samhällsutvecklingen. I dagspressen speglas, diskuteras och formas vår historia. Tidningarnas värde som historiskt källmaterial kan knappast överskattas. Självklart måste det bevaras och bättre tillgängliggöras för oss själva och eftervärlden.

Svensk dagspress levererar som en konsekvens av pliktleveranslagen sedan många år så kallade pliktexemplar till Kungliga biblioteket, KB, som i sin tur enligt sin instruktion och lagen om pliktexemplar har i uppdrag att bevara dessa tidningar för framtiden och tillgängliggöra dem för

forskning och intresserad allmänhet.

Alla har vi haft en dagstidning liggande i solljuset i fönstret och alla har vi observerat hur snabbt pappret har förändrat färg och blivit gulare. Denna förändring beror på kemiska förändringar i pappret som resulterar i att pappret åldras snabbt, blir mycket skört och därmed känsligt för mekaniska påfrestningar som till exempel läsning.

För att bevara informationen i bland annat dagspressen, har man inom arkiv-, musei- och biblioteksvärlden länge använt formatkonvertering för att tillgängliggöra och bevara stora mängder information. Denna formatkonverteringen har vanligtvis gjorts till mikrofilm.

Kungliga biblioteket har därför sedan 1979 haft uppdraget att mikrofilma svensk dagspress och att distribuera kopior av dokumentationen till Lunds, Uppsala, Göteborgs och Umeå universitetsbibliotek.

Mikrofilmning är emellertid en gammal teknik och innebär att tillgängligheten till det historiska materialet är begränsad till de fysiska bibliotek som tillhandahåller denna tjänst, samtidigt som det har varit extremt tidsödande att hitta eftersökt information på mikrofilmen.

KB har också sedan januari 2014 lämnat mikrofilmningen och istället börjat digitalisera det pliktinlämnade tidningsmaterialet. Samlingen av digitaliserat material har nu passerat tretton miljoner tidningssidor.

Vad gäller den historiska utgivningen, tidningar som utkom innan digitalisering av det pliktinlämnade tidningsmaterialet började, har bara ett fåtal tidningar digitaliserats. Aftonbladet, Svenska Dagbladet, Dagens Industri, Dagens Nyheter, Expressen och delar av Göteborgs Aftonblad har alltså bevarats digitalt från 1800-talet fram till i dag.

KB har utvecklat ett gränssnitt där de digitaliserade sidorna kan läsas. www.tidningar.kb.se. Tjänsten släpptes i juni 2014 och söktjänsten kompletteras fortlöpande med svenska dagstidningar från 2014 och framåt. Gränssnittet medger fritextsökningar liksom filtreringar på titlar, kronologi, utgivningsort och politisk beteckning. En stor skillnad mot tidigare är att digitaliseringen möjliggör OCR-tolkning av bilden vilket innebär att textmassan blir maskinläsbar. Detta möjliggör att det går att söka på alla tryckta ord i materialet.

Kungliga biblioteket har i olika sammanhang påtalat behovet av digitalisering av hela sin tidningssamling. Det handlar både om att bestående bevara, eftersom tidningssamlingarna är stadda i gradvis nedbrytning, och om att göra detta unika historiska material tillgängligt på ett enklare sätt och för fler användare. KB:s budgetramar medger dock i dagsläget endast digitalisering av de löpande inkommande pliktleveranserna men inte av de historiska samlingarna utöver vad som redan digitaliserats.

Till bilden hör också att materialet, för de få tidningar vars hela utgivning digitaliserats, är åtkomligt över nätet bara fram till och med utgivningen år 1900, medan upphovsrätten begränsar tillgången till det nyare materialet som endast kan studeras vid särskilda lässtationer på KB. Även detta material är emellertid tillgängligt för sökningar med maskade träffar. Artiklarna kan sedan markeras för att läsas på plats på KB.

KB:s samlingar av dagstidningar utgör ett unikt historiskt källmaterial eftersom det så komplett speglar sin samtid. Dagstidningar är speciella dokument därför att de skildrar samtidens syn på olika händelser och är därför oumbärliga informationskällor för forskare och allmänhet.

Hittills har KB alltså enbart digitaliserat den totala utgivningen av några större tidigare nämnda tidningar, medan övrig dagspress fortfarande bara finns tillgänglig som mikrofilm eller endast i pappersoriginal. Det kräver ingen längre argumentation att leda i bevis att därmed ett oerhört viktigt historiskt material lämnats därhän. Till bilden hör att ingen av A-pressens och arbetarrörelsens morgontidningar digitaliserats, tidningar som spelat en helt central roll för samhällsutvecklingen. ”Kvällstidningen” Aftonbladet blev LO-ägd, med socialdemokratisk ledarsida, först 1956.

Det framstår som en synnerligen angelägen uppgift att upprätta en plan för och anslå medel för en digitalisering av hela den svenska dagspressens utgivning. Digitaliseringen innebär som sådan ett viktigt steg för att tillgängliggöra vår historia för forskare, lokalthistoriker, släktforskare, skolelever och andra intresserade. Istället för att ”rulla mikrofilm” kan man använda modern teknik för att utforska historien och följa samhällsdebatten.

Digitaliseringen är ett grundläggande steg för tillgängliggörande av materialet. Tillgängligheten är dock idag begränsad också på grund av upphovsrättsliga regler och en utvidgad tillgänglighet förutsätter att statsanslag allokeras också för att finansiera avtalslicenser som gör det möjligt för exempelvis skolor och studerande att direkt ta del av digitaliserat material.

Kungliga bibliotekets historiska tidningssamlingar är av största vikt inte bara för forskarsamhället och i mediepolitiken. De måste också bevaras och tillgängliggörs för att de utgör en viktig förutsättning för medborgarnas möjligheter att vara delaktiga i den demokratiska processen.

Det är också allt mer tydligt att det på medieområdet sker en koncentration omkring de större städerna och storstäderna, parallellt med avfolkningen av landsbygden, vilket också belyser demokratifrågan. Detta speglas även i Kungliga bibliotekets hantering av sina tidningssamlingar, vare sig det handlar om frågan om mikrofilm eller digitalisering. Det är de stora utgivarna som prioriteras före de små. Eftersom bevarande- och digitaliseringsresurserna är begränsade finns en risk att vi om ett par decennier inte kan ta del av lokal historia därför att utgivningen av tidningen har upphört eller att materialet är för känsligt att hantera fysiskt.

Partikongressen föreslår besluta:

B105:1 att staten upprättar en plan och anslår medel för digitalisering och tillgängliggörande av svensk dagspress i enlighet med motionens intentioner

B105:2 att Kungliga biblioteket får i uppdrag att utföra denna digitalisering

Peter Johansson, Möllevångens S-förening

Malmö arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION B106

TROLLHÄTTANS ARBETAREKOMMUN

En levande demokrati förutsätter en mångfald av aktiva och granskande medier

Den svenska folkstyrelsen bygger på en stark tro på att makten ska genomsyras av öppenhet och insyn. Men att bara slå fast dessa principer räcker inte för att värna om den svenska demokratin. Erfarenheter runt omkring i världen visar att makten korrumpas när fria och oberoende medier med aktiv, stark och fri journalistik saknas.

Sverige har en stolt tradition av att vara världens mest tidningsläsande nation. Att få nyheter från radio och TV är ”vardagsmat” för de svenska hushållen. Förmedlingen av nyheter och information från oberoende journalister har varit starkt bidragande i utvecklandet av den svenska modellen och demokratin. Men i takt med den digitala utvecklingen har medborgarnas nyhetskonsumtion förändrats, vilket har medfört ekonomiska svårigheter för allt fler mediebolag. I dag finns oceaner av nyheter och information ett par tangentryck bort. De allra flesta dagstidningar förmedlar sina nyheter även digitalt – gratis för mottagarna.

Men god journalistik är inte gratis. Det har dessutom visat sig svårt att få ekonomi på de digitala utgåvorna, eftersom andra medier och bolag – TV, Google, Facebook etc. – tar en allt större andel av annonsmarknaden. Ovanpå det har staten beslutat belägga digitala tidningsutgåvor med högsta (25 %) momsen (tryckta tidningar har 6 %), samt reklamskatt på annonserna. Konsekvenserna av det har synts tydligt i de senaste årens nedåtgående spiral. Höjda prenumerationspriser har lett till kraftigt sjunkande upplagor, som gett allt sämre ekonomi, vilket lett till omfattande neddragningar av såväl bevakning som personal. Vi bevittnar hur allt färre journalister får allt större granskningsområden. Exemplet är många, där hela bevakningen av områden tagits bort. Dit hör bland annat landstings- och regionfrågor, medan kommunala frågor på lokaltidningar allt mera har karaktären av rapportering, inte granskning. Likaså blir tidningskoncernerna färre och innehållet delas mellan titlarna, vilket innebär en ”enögd”

rapportering.

För att få ekonomi på sina nätsajter jagar tidningarna ”klick”. Ju fler klick, desto lättare blir det att få annonsörer. Det gör att tidningar i dag i närmast lavinartad takt lägger tid och resurser på att hitta ”clickbaits” – lätta och lockande nyheter – för att få ekonomi på sina sajter. I denna ocean av ”lättsamhet” drunknar den goda och för samhället så viktiga journalistiken.

En allt mindre del granskande journalister och stängda, centraliserade eller ”clickbaitjagande” redaktioner innebär, i sin förlängning ett allvarligt hot mot demokratin och medborgarnas möjligheter att ha insyn och utöva inflytande i beslutsprocesser. Denna utveckling bör självfallet stävjas. Här kan inte samhället sitta som passiv åskådare, utan måste aktivt ingripa och vidta åtgärder som garanterar den goda journalistikens överlevnad, och verka för ett skiftande medielandskap med varierande inriktningar och fokus.

Det är en inte alldeles lätt balansgång mellan hur staten ska "lägga sig i" vad medierna gör och vad staten inte bör göra. Medierna ska vara fria och oberoende och staten ska inte styra innehållet. Men i dag, när den goda journalistiken är på väg i full fart mot avgrunden, måste de samhällseliga aspekterna tas i beaktande och staten "lägga sig i", utifrån demokratiska principer. Den pågående medieutredningen har i skrivande stund inte lämnat sitt delbetänkande. Med beaktande av innehållet i den föreslår vi:

Partikongressen föreslår besluta:

B106:1 att tillsätta en utredning i syfte att utarbeta förslag till - ett nytt statligt presstöd som bidrar till att värna och utveckla den goda, granskande journalistiken i landet - hur beskattningsmodellen för tidningsbolag ska utformas för att skapa en långsiktig och hållbar ekonomisk grund för journalistiken - till hur andra ekonomiska incitament kan skapas för att garantera en fortlevnad för god och granskande journalistik i landet

Agneta Andersson, Bijan Zainali

Trollhättans arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION B107

UDDEVALLA ARBETAREKOMMUN

En levande demokrati förutsätter en mångfald av aktiva och granskande medier

Den svenska folkstyrelsen bygger på en stark tro på att makten ska genomsyras av öppenhet och insyn. Men att bara slå fast dessa principer räcker inte för att värna om den svenska demokratin.

Erfarenheter runt omkring i världen visar att makten korrumpas när fria och oberoende medier med aktiv, stark och fri journalistik saknas.

Sverige har en stolt tradition av att vara världens mest tidningsläsande nation. Att få nyheter från radio och TV är ”vardagsmat” för de svenska hushållen. Förmedlingen av nyheter och information från oberoende journalister har varit starkt bidragande i utvecklandet av den svenska modellen och demokratin. Men i takt med den digitala utvecklingen har medborgarnas nyhetskonsumtion förändrats, vilket har medfört ekonomiska svårigheter för allt fler mediebolag. I dag finns oceaner av nyheter och information ett par tangenttryck bort. De allra flesta dagstidningar förmedlar sina nyheter även digitalt – gratis för mottagarna.

Men god journalistik är inte gratis. Det har dessutom visat sig svårt att få ekonomi på de digitala utgåvorna, eftersom andra medier och bolag – TV, Google, Facebook etc. – tar en allt större andel av annonsmarknaden. Ovanpå det har staten beslutat belägga digitala tidningsutgåvor med högsta (25 %) momsens (tryckta tidningar har 6 %), samt reklamskatt på annonserna. Konsekvenserna av det har syntits tydligt i de senaste årens nedåtgående spiral:

Höjda prenumerationspriser har lett till kraftigt sjunkande upplagor, som gett allt sämre ekonomi, vilket lett till omfattande neddragningar av såväl bevakning som personal. Vi bevittnar hur allt färre journalister får allt större granskningsområden. Exemplet är många, där hela bevakningen av områden tagits bort. Dit hör bland annat landstings- och regionfrågor, medan kommunala frågor på lokaltidningar allt mera har karaktären av rapportering, inte granskning. Likaså blir tidningskoncernerna färre och innehållet delas mellan titlarna, vilket innebär en ”enögd” rapportering.

För att få ekonomi på sina nätsajter jagar tidningarna ”klick”. Ju fler klick, desto lättare blir det att få annonsörer. Det gör att tidningar i dag i närmast lavinartad takt lägger tid och resurser på att hitta ”clickbaits” – lätta och lockande nyheter – för att få ekonomi på sina sajter. I denna ocean av lättsamhet” drunknar den goda och för samhället så viktiga journalistiken. En allt mindre del granskande journalister och stängda, centraliserade eller ”clickbaitjagande” redaktioner innebär, i sin förlängning ett allvarligt hot mot demokratin och medborgarnas möjligheter att ha insyn och utöva inflytande i beslutsprocesser. Denna utveckling bör självfallet stävjas. Här kan inte samhället sitta som passiv åskådare, utan måste aktivt ingripa och vidta åtgärder som garanterar den goda journalistikens överlevnad, och verka för ett skiftande medielandskap med varierande inriktningar och fokus. Det är en inte alldeles lätt balansgång mellan hur staten ska ”lägga sig i” vad medierna gör och vad staten inte bör göra. Medierna ska vara fria och oberoende och staten ska inte styra innehållet. Men i dag, när den goda journalistiken är på väg i full fart mot avgrunden, måste de samhälleliga aspekterna tas i beaktande och staten ”lägga sig i”, utifrån demokratiska principer.

Partikongressen föreslås besluta:

B107:1 att kongressen beslutar att ge partistyrelsen i uppdrag att uppdra åt den socialdemokratiska riksdagsgruppen att föreslå riksdagen att tillsätta en utredning i syfte att utarbeta förslag till ett nytt statligt presstöd som bidrar till att värna och utveckla den goda, granskande journalistiken i landet, hur beskattningsmodellen för tidningsbolag ska utformas för att skapa en långsiktig och hållbar ekonomisk grund för journalistiken, till hur andra ekonomiska incitament kan skapas för att garantera en fortlevnad för god och granskande journalistik i landet

Louise Åsenfors och Anna-Lena Heydar

Uddevalla arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION B108

VALLENTUNA ARBETAREKOMMUN

En ny politisk ordning och behovet av en maktutredning

De senaste åren har stora förändringar skett av demokratin och de grundläggande maktförhållandena i Sverige. EU-anslutningen, partiernas kris, en upplöst samförståndsmodell, privatiseringar och lobbyistskandaler visar att någonting grundläggande har ägt rum. I Maktutredningen från 1990 konstaterades att det svenska samhället stod inför stora förändringar som krävde vidare studier. Men till skillnad från flertalet andra nordiska länder har Sverige inte under de senaste 25 åren studerat maktförhållandena och det är 15 år sedan den senaste ordentliga Demokratiutredningen.

Behovet av att studera dessa nya maktrelationer handlar om ett delvis nytt synsätt om politik som beskrivits i Jacob Hacker och Paul Piersons *Winner takes-all politics* (2010): politiken som en organiserad intressekamp för olika grupper. I ett samhällsklimat där fackföreningsrörelsens landvinningar försvagas samtidigt som de breda löntagargrupperna förlorar löneandelar behövs en ny analys.

Sociologen Stefan Svallfors sammanfattar denna utveckling i artikeln *Politiken som organiserad kamp – nya spelare och nya spelregler i Sverige* (2014):

”Förändringarna i den sociala basen, institutionerna och organisationsformerna har påverkat de befintliga politiska aktörernas manöverutrymme och gett möjlighet åt nya spelare att göra sig gällande. Förändringarna har dessutom på olika sätt påverkat både politikens inre funktions sätt och villkoren för de politiska åtgärdernas verkställighet. Mer eller mindre samma förändringar märks i en rad andra avancerade demokratiska kapitalistiska samhällen – men det finns skäl att tro

att de har haft mer dramatiska konsekvenser i Sverige än på andra håll.

Det beror till stor del på att det svenska utgångsläget skilde sig från det i många andra rika länder: en större välfärdsstat, en starkare socialdemokrati, mindre juridisk granskning, starkare organisationer, mer utvecklade korporativistiska institutioner och mer offentligt reglerade massmedier. Men det är dessutom så att den svenska utvecklingen i vissa avseenden varit snabbare och mer genomgripande än i jämförbara länder. Till exempel har den kraftiga ökningen av vinstdrivande välfärdsföretag inte haft någon motsvarighet i andra koordinerade marknadsekonomier. Och de ökade inkomstskillnader som noterats på senare år har förändrats snabbare i Sverige än i andra nordiska och nordvästeuropeiska länder (OECD 2011). Ändå vet vi påfallande lite om hur förändringarna har påverkat maktförhållandena. I de andra nordiska länderna Danmark, Finland och Norge tillsattes omfattande utredningar och forskningsprogram under 1990- och 2000-talen med uppgift att studera grundläggande frågor om den politiska makten.” Det är med andra ord hög tid för en ny, grundlig genomlysning av de maktförhållanden som råder i Sverige. En sådan genomlysning skulle ge underlag för en bättre samhällsdiskussion och politiska reformer.

Partikongressen föreslår besluta:

B108:1 att Socialdemokraterna tar initiativ till en statlig maktutredning

Henrik Hedman

Vallentuna arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION B109

HAGFORS ARBETAREKOMMUN

En ny politisk ordning och behovet av en maktutredning

De senaste åren har stora förändringar skett av demokratin och de grundläggande maktförhållandena i Sverige. EU-anslutningen, partiernas kris, en upplöst samförståndsmo- dell, privatiseringar och lobbyistskandaler visar att någonting grundläggande har ägt rum. I Maktutredningen från 1990 konstaterades att det svenska samhället stod inför stora förändringar som krävde vidare studier. Men till skillnad från flertalet andra nordiska länder har Sverige inte under de senaste 25 åren studerat maktförhållandena och det är 15 år sedan den senaste ordentliga Demokratiutredningen.

Behovet av att studera dessa nya maktrelationer handlar om ett delvis nytt synsätt om politik som beskrivits i Jacob Hacker och Paul Piersons Winner takes-all politics (2010): politiken som en organiserad intressekamp för olika grupper. I ett samhällsklimat där fackföreningsrörelsens

landvinningar försvagas samtidigt som de breda löntagargrupperna förlorar löneandelar behövs en ny analys.

Sociologen Stefan Svallfors sammanfattar denna utveckling i artikeln Politiken som organiserad kamp – nya spelare och nya spelregler i Sverige (2014):

”Förändringarna i den sociala basen, institutionerna och organisationsformerna har påverkat de befintliga politiska aktörernas manöverutrymme och gett möjlighet åt nya spelare att göra sig gällande. Förändringarna har dessutom på olika sätt påverkat både politikens inre funktions sätt och villkoren för de politiska åtgärdernas verkställighet. Mer eller mindre samma förändringar märks i en rad andra avancerade demokratiska kapitalistiska samhällen – men det finns skäl att tro att de har haft mer dramatiska konsekvenser i Sverige än på andra håll.

Det beror till stor del på att det svenska utgångsläget skilde sig från det i många andra rika länder: en större välfärdsstat, en starkare socialdemokrati, mindre juridisk granskning, starkare organisationer, mer utvecklade korporativistiska institutioner och mer offentligt reglerade massmedier. Men det är dessutom så att den svenska utvecklingen i vissa avseenden varit snabbare och mer genomgripande än i jämförbara länder. Till exempel har den kraftiga ökningen av vinstdrivande välfärdsföretag inte haft någon motsvarighet i andra koordinerade marknadsekonomier. Och de ökade inkomstskillnader som noterats på senare år har förändrats snabbare i Sverige än i andra nordiska och nordvästeuropeiska länder (OECD 2011). Ändå vet vi påfallande lite om hur förändringarna har påverkat maktförhållandena. I de andra nordiska länderna Danmark, Finland och Norge tillsattes omfattande utredningar och forskningsprogram under 1990- och 2000-talen med uppgift att studera grundläggande frågor om den politiska makten.” Det är med andra ord hög tid för en ny, grundlig genomlysning av de maktförhållanden som råder i Sverige. En sådan genomlysning skulle ge underlag för en bättre samhällsdiskussion och politiska reformer.

Partikongressen föreslår besluta:

B109:1 att Socialdemokraterna tar initiativ till en statlig maktutredning

Tomas Pettersson/Arbetarkommun

Hagfors arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION B110

GÖTEBORGS PARTIDISTRIKT

En ny politisk ordning och behovet av en maktutredning

De senaste åren har stora förändringar skett av demokratin och de grundläggande maktförhållandena i Sverige. EU-anslutningen, partiernas kris, en upplöst samförståndsmodell, privatiseringar och lobbyistskandaler visar att någonting grundläggande har ägt rum. I Maktutredningen från 1990 konstaterades att det svenska samhället stod inför stora förändringar som krävde vidare studier. Men till skillnad från flertalet andra nordiska länder har Sverige inte under de senaste 25 åren studerat maktförhållandena och det är 15 år sedan den senaste ordentliga Demokratiutredningen. Behovet av att studera dessa nya maktrelationer handlar om ett delvis nytt synsätt om politik som beskrivits i Jacob Hacker och Paul Piersons Winner takes-all politics (2010): politiken som en organiserad intressekamp för olika grupper. I ett samhällsklimat där fackföreningsrörelsens landvinningar försvagas samtidigt som de breda löntagargrupperna förlorar löneandelar behövs en ny analys.

Sociologen Stefan Svallfors sammanfattar denna utveckling i artikeln Politiken som organiserad kamp – nya spelare och nya spelregler i Sverige (2014): ”Förändringarna i den sociala basen, institutionerna och organisationsformerna har påverkat de befintliga politiska aktörernas manöverutrymme och gett möjlighet åt nya spelare att göra sig gällande. Förändringarna har dessutom på olika sätt påverkat både politikens inre funktionssätt och villkoren för de politiska åtgärdernas verkställighet. Mer eller mindre samma förändringar märks i en rad andra avancerade demokratiska kapitalistiska samhällen – men det finns skäl att tro att de har haft mer dramatiska konsekvenser i Sverige än på andra håll.

Det beror till stor del på att det svenska utgångsläget skilde sig från det i många andra rika länder: en större välfärdsstat, en starkare socialdemokrati, mindre juridisk granskning, starkare organisationer, mer utvecklade korporativistiska institutioner och mer offentligt reglerade massmedier. Men det är dessutom så att den svenska utvecklingen i vissa avseenden varit snabbare och mer genomgripande än i jämförbara länder. Till exempel har den kraftiga ökningen av vinstdrivande välfärdsföretag inte haft någon motsvarighet i andra koordinerade marknadsekonomier.

Och de ökade inkomstskillnader som noterats på senare år har förändrats snabbare i Sverige än i andra nordiska och nordvästeuropeiska länder (OECD 2011). Ändå vet vi påfallande lite om hur förändringarna har påverkat maktförhållandena. I de andra nordiska länderna Danmark, Finland och Norge tillsattes omfattande utredningar och forskningsprogram under 1990- och 2000-talen med uppgift att studera grundläggande frågor om den politiska makten.” Det är med andra ord

hög tid för en ny, grundlig genomlysning av de maktförhållanden som råder i Sverige. En sådan genomlysning skulle ge underlag för en bättre samhällsdiskussion och politiska reformer.

Partikongressen föreslår besluta:

B110:1 att Socialdemokraterna tar initiativ till en statlig maktutredning

Göteborgs partidistrikt

Göteborgs partidistrikt beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION B111

KRISTINEHAMNS ARBETAREKOMMUN

En ny politisk ordning och behovet av en maktutredning

De senaste åren har stora förändringar skett av demokratin och de grundläggande maktförhållandena i Sverige. EU-anslutningen, partiernas kris, en upplöst samförståndsmo- dell, privatiseringar och lobbyistskandaler visar att någonting grundläggande har ägt rum. I Maktutredningen från 1990 konstaterades att det svenska samhället stod inför stora förändringar som krävde vidare studier. Men till skillnad från flertalet andra nordiska länder har Sverige inte under de senaste 25 åren studerat maktförhållandena och det är 15 år sedan den senaste ordentliga Demokratiutredningen.

Behovet av att studera dessa nya maktrelationer handlar om ett delvis nytt synsätt om politik som beskrivits i Jacob Hacker och Paul Piersons Winner takes-all politics (2010): politiken som en organiserad intressekamp för olika grupper. I ett samhällsklimat där fackföreningsrörelsens landvinningar försvagas samtidigt som de breda löntagargrupperna förlorar löneandelar behövs en ny analys.

Sociologen Stefan Svallfors sammanfattar denna utveckling i artikeln Politiken som organiserad kamp – nya spelare och nya spelregler i Sverige (2014): ”Förändringarna i den sociala basen, institutionerna och organisationsformerna har påverkat de befintliga politiska aktörernas manöverutrymme och gett möjlighet åt nya spelare att göra sig gällande. Förändringarna har dessutom på olika sätt påverkat både politikens inre funktionssätt och villkoren för de politiska åtgärdernas verkställighet. Mer eller mindre samma förändringar märks i en rad andra avancerade demokratiska kapitalistiska samhällen – men det finns skäl att tro att de har haft mer dramatiska konsekvenser i Sverige än på andra håll.

Det beror till stor del på att det svenska utgångsläget skilde sig från det i många andra rika länder: en större välfärdsstat, en starkare socialdemokrati, mindre juridisk granskning, starkare

organisationer, mer utvecklade korporativistiska institutioner och mer offentligt reglerade massmedier. Men det är dessutom så att den svenska utvecklingen i vissa avseenden varit snabbare och mer genomgripande än i jämförbara länder. Till exempel har den kraftiga ökningen av vinstdrivande välfärdsföretag inte haft någon motsvarighet i andra koordinerade marknadsekonomier. Och de ökade inkomstskillnader som noterats på senare år har förändrats snabbare i Sverige än i andra nordiska och nordvästeuropeiska länder (OECD 2011).

Ändå vet vi påfallande lite om hur förändringarna har påverkat maktförhållandena. I de andra nordiska länderna Danmark, Finland och Norge tillsattes omfattande utredningar och forskningsprogram under 1990- och 2000-talen med uppgift att studera grundläggande frågor om den politiska makten.” Det är med andra ord hög tid för en ny, grundlig genomlysning av de maktförhållanden som råder i Sverige. En sådan genomlysning skulle ge underlag för en bättre samhällsdiskussion och politiska reformer.

Partikongressen föreslår besluta:

B111:1 att Socialdemokraterna tar initiativ till en statlig maktutredning

Thomas Andersson

Kristinehamns arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION B112

SKURUPS ARBETAREKOMMUN

En ny politisk ordning och behovet av en maktutredning

De senaste åren har stora förändringar skett av demokratin och de grundläggande maktförhållandena i Sverige. EU-anslutningen, partiernas kris, en upplöst samförståndsmo- dell, privatiseringar och lobbyistskandaler visar att någonting grundläggande har ägt rum. I Maktutredningen från 1990 konstaterades att det svenska samhället stod inför stora förändringar som krävde vidare studier. Men till skillnad från flertalet andra nordiska länder har Sverige inte under de senaste 25 åren studerat maktförhållandena och det är 15 år sedan den senaste ordentliga Demokratiutredningen.

Behovet av att studera dessa nya maktrelationer handlar om ett delvis nytt synsätt om politik som beskrivits i Jacob Hacker och Paul Piersons Winner takes-all politics (2010): politiken som en organiserad intressekamp för olika grupper. I ett samhällsklimat där fackföreningsrörelsens landvinningar försvagas samtidigt som de breda löntagargrupperna förlorar löneandelar behövs en ny analys.

Sociologen Stefan Svallfors sammanfattar denna utveckling i artikeln Politiken som organiserad kamp – nya spelare och nya spelregler i Sverige (2014):

”Förändringarna i den sociala basen, institutionerna och organisationsformerna har påverkat de befintliga politiska aktörernas manöverutrymme och gett möjlighet åt nya spelare att göra sig gällande. Förändringarna har dessutom på olika sätt påverkat både politikens inre funktionssätt och villkoren för de politiska åtgärdernas verkställighet. Mer eller mindre samma förändringar märks i en rad andra avancerade demokratiska kapitalistiska samhällen – men det finns skäl att tro att de har haft mer dramatiska konsekvenser i Sverige än på andra håll.

Det beror till stor del på att det svenska utgångsläget skilde sig från det i många andra rika länder: en större välfärdsstat, en starkare socialdemokrati, mindre juridisk granskning, starkare organisationer, mer utvecklade korporativistiska institutioner och mer offentligt reglerade massmedier. Men det är dessutom så att den svenska utvecklingen i vissa avseenden varit snabbare och mer genomgripande än i jämförbara länder. Till exempel har den kraftiga ökningen av vinstdrivande välfärdsföretag inte haft någon motsvarighet i andra koordinerade marknadsekonomier. Och de ökade inkomstskillnader som noterats på senare år har förändrats snabbare i Sverige än i andra nordiska och nordvästeuropeiska länder (OECD 2011).

Ändå vet vi påfallande lite om hur förändringarna har påverkat maktförhållandena. I de andra nordiska länderna Danmark, Finland och Norge tillsattes omfattande utredningar och forskningsprogram under 1990- och 2000-talen med uppgift att studera grundläggande frågor om den politiska makten.” Det är med andra ord hög tid för en ny, grundlig genomlysning av de maktförhållanden som råder i Sverige. En sådan genomlysning skulle ge underlag för en bättre samhällsdiskussion och politiska reformer.

Partikongressen föreslår besluta:

B112:1 att Socialdemokraterna tar initiativ till en statlig maktutredning

Byggfackens S-förening

Skurups arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION B113

STENUNGSUNDS ARBETAREKOMMUN

En ny politisk ordning och behovet av en maktutredning

De senaste åren har stora förändringar skett av demokratin och de grundläggande maktförhållandena i Sverige. EU-anslutningen, partiernas kris, en upplöst samförståndsmoddell,

privatiseringar och lobbyistskandaler visar att någonting grundläggande har ägt rum. I Maktutredningen från 1990 konstaterades att det svenska samhället stod inför stora förändringar som krävde vidare studier. Men till skillnad från flertalet andra nordiska länder har Sverige inte under de senaste 25 åren studerat maktförhållandena och det är 15 år sedan den senaste ordentliga Demokratiutredningen.

Behovet av att studera dessa nya maktrelationer handlar om ett delvis nytt synsätt om politik som beskrivits i Jacob Hacker och Paul Piersons *Winner takes-all politics* (2010): politiken som en organiserad intressekamp för olika grupper. I ett samhällsklimat där fackföreningsrörelsens landvinningar försvagas samtidigt som de breda löntagargrupperna förlorar löneandelar behövs en ny analys.

Sociologen Stefan Svallfors sammanfattar denna utveckling i artikeln *Politiken som organiserad kamp – nya spelare och nya spelregler i Sverige* (2014):

”Förändringarna i den sociala basen, institutionerna och organisationsformerna har påverkat de befintliga politiska aktörernas manöverutrymme och gett möjlighet åt nya spelare att göra sig gällande. Förändringarna har dessutom på olika sätt påverkat både politikens inre funktionssätt och villkoren för de politiska åtgärdernas verkställighet. Mer eller mindre samma förändringar märks i en rad andra avancerade demokratiska kapitalistiska samhällen – men det finns skäl att tro att de har haft mer dramatiska konsekvenser i Sverige än på andra håll.

Det beror till stor del på att det svenska utgångsläget skilde sig från det i många andra rika länder: en större välfärdsstat, en starkare socialdemokrati, mindre juridisk granskning, starkare organisationer, mer utvecklade korporativistiska institutioner och mer offentligt reglerade massmedier. Men det är dessutom så att den svenska utvecklingen i vissa avseenden varit snabbare och mer genomgripande än i jämförbara länder. Till exempel har den kraftiga ökningen av vinstdrivande välfärdsföretag inte haft någon motsvarighet i andra koordinerade marknadsekonomier. Och de ökade inkomstskillnader som noterats på senare år har förändrats snabbare i Sverige än i andra nordiska och nordvästeuropeiska länder (OECD 2011).

Ändå vet vi påfallande lite om hur förändringarna har påverkat maktförhållandena. I de andra nordiska länderna Danmark, Finland och Norge tillsattes omfattande utredningar och forskningsprogram under 1990- och 2000-talen med uppgift att studera grundläggande frågor om den politiska makten.” Det är med andra ord hög tid för en ny, grundlig genomlysning av de maktförhållanden som råder i Sverige. En sådan genomlysning skulle ge underlag för en bättre samhällsdiskussion och politiska reformer.

Partikongressen föreslår besluta:

B113:1 att Socialdemokraterna tar initiativ till en statlig maktutredning

Claes Olsson

Stenungsunds arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION B114

HUDDINGE ARBETAREKOMMUN

En ny politisk ordning och behovet av en maktutredning

De senaste åren har stora förändringar skett av demokratin och de grundläggande maktförhållandena i Sverige. EU-anslutningen, partiernas kris, en upplöst samförståndsmodell, privatiseringar och lobbyistskandaler visar att någonting grundläggande har ägt rum. I Maktutredningen från 1990 konstaterades att det svenska samhället stod inför stora förändringar som krävde vidare studier. Men till skillnad från flertalet andra nordiska länder har Sverige inte under de senaste 25 åren studerat maktförhållandena och det är 15 år sedan den senaste ordentliga Demokratiutredningen.

Behovet av att studera dessa nya maktrelationer handlar om ett delvis nytt synsätt om politik som beskrivits i Jacob Hacker och Paul Piersons Winner takes-all politics (2010): politiken som en organiserad intressekamp för olika grupper. I ett samhällsklimat där fackföreningsrörelsens landvinningar försvagas samtidigt som de breda löntagargrupperna förlorar löneandelar behövs en ny analys.

Sociologen Stefan Svallfors sammanfattar denna utveckling i artikeln Politiken som organiserad kamp – nya spelare och nya spelregler i Sverige (2014):

”Förändringarna i den sociala basen, institutionerna och organisationsformerna har påverkat de befintliga politiska aktörernas manöverutrymme och gett möjlighet åt nya spelare att göra sig gällande. Förändringarna har dessutom på olika sätt påverkat både politikens inre funktionssätt och villkoren för de politiska åtgärdernas verkställighet. Mer eller mindre samma förändringar märks i en rad andra avancerade demokratiska kapitalistiska samhällen – men det finns skäl att tro att de har haft mer dramatiska konsekvenser i Sverige än på andra håll.

Det beror till stor del på att det svenska utgångsläget skilde sig från det i många andra rika länder: en större välfärdsstat, en starkare socialdemokrati, mindre juridisk granskning, starkare organisationer, mer utvecklade korporativistiska institutioner och mer offentligt reglerade massmedier. Men det är dessutom så att den svenska utvecklingen i vissa avseenden varit snabbare och mer genomgripande än i jämförbara länder. Till exempel har den kraftiga ökningen av vinstdrivande välfärdsföretag inte haft någon motsvarighet i andra koordinerade

marknadsekonomier. Och de ökade inkomstskillnader som noterats på senare år har förändrats snabbare i Sverige än i andra nordiska och nordvästeuropeiska länder (OECD 2011).

Ändå vet vi påfallande lite om hur förändringarna har påverkat maktförhållandena. I de andra nordiska länderna Danmark, Finland och Norge tillsattes omfattande utredningar och forskningsprogram under 1990- och 2000-talen med uppgift att studera grundläggande frågor om den politiska makten.” Det är med andra ord hög tid för en ny, grundlig genomlysning av de maktförhållanden som råder i Sverige. En sådan genomlysning skulle ge underlag för en bättre samhällsdiskussion och politiska reformer.

Partikongressen föreslår besluta:

B114:1 att Socialdemokraterna tar initiativ till en statlig maktutredning

Petter Johansson Claes Thim

Huddinge arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION B115

MALMÖ ARBETAREKOMMUN

En ny politisk ordning och behovet av en maktutredning

De senaste åren har stora förändringar skett av demokratin och de grundläggande maktförhållandena i Sverige. EU-anslutningen, partiernas kris, en upplöst samförståndsmo- dell, privatiseringar och lobbyistskandaler visar att någonting grundläggande har ägt rum. I Maktutredningen från 1990 konstaterades att det svenska samhället stod inför stora förändringar som krävde vidare studier. Men till skillnad från flertalet andra nordiska länder har Sverige inte under de senaste 25 åren studerat maktförhållandena och det är 15 år sedan den senaste ordentliga Demokratiutredningen.

Behovet av att studera dessa nya maktrelationer handlar om ett delvis nytt synsätt om politik som beskrivits i Jacob Hacker och Paul Piersons Winner takes-all politics (2010): politiken som en organiserad intressekamp för olika grupper. I ett samhällsklimat där fackföreningsrörelsens landvinningar försvagas samtidigt som de breda löntagargrupperna förlorar löneandelar behövs en ny analys.

Sociologen Stefan Svallfors sammanfattar denna utveckling i artikeln Politiken som organiserad kamp – nya spelare och nya spelregler i Sverige (2014):

”Förändringarna i den sociala basen, institutionerna och organisationsformerna har påverkat de

befintliga politiska aktörernas manöverutrymme och gett möjlighet åt nya spelare att göra sig gällande. Förändringarna har dessutom på olika sätt påverkat både politikens inre funktionssätt och villkoren för de politiska åtgärdernas verkställighet. Mer eller mindre samma förändringar märks i en rad andra avancerade demokratiska kapitalistiska samhällen – men det finns skäl att tro att de har haft mer dramatiska konsekvenser i Sverige än på andra håll.

Det beror till stor del på att det svenska utgångsläget skilde sig från det i många andra rika länder: en större välfärdsstat, en starkare socialdemokrati, mindre juridisk granskning, starkare organisationer, mer utvecklade korporativistiska institutioner och mer offentligt reglerade massmedier. Men det är dessutom så att den svenska utvecklingen i vissa avseenden varit snabbare och mer genomgripande än i jämförbara länder. Till exempel har den kraftiga ökningen av vinstdrivande välfärdsföretag inte haft någon motsvarighet i andra koordinerade marknadsekonomier. Och de ökade inkomstskillnader som noterats på senare år har förändrats snabbare i Sverige än i andra nordiska och nordvästeuropeiska länder (OECD 2011). Ändå vet vi påfallande lite om hur förändringarna har påverkat maktförhållandena. I de andra nordiska länderna Danmark, Finland och Norge tillsattes omfattande utredningar och forskningsprogram under 1990- och 2000-talen med uppgift att studera grundläggande frågor om den politiska makten.” Det är med andra ord hög tid för en ny, grundlig genomlysning av de maktförhållanden som råder i Sverige. En sådan genomlysning skulle ge underlag för en bättre samhällsdiskussion och politiska reformer.

Partikongressen föreslår besluta:

B115:1 att Socialdemokraterna tar initiativ till en statlig maktutredning

Elektrikernas S-klubb och Lorensborgs S-förening
Malmö arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION B116

EKERÖ ARBETAREKOMMUN

En ny politisk ordning och behovet av en maktutredning

De senaste åren har stora förändringar skett av demokratin och de grundläggande maktförhållandena i Sverige. EU-anslutningen, partiernas kris, en upplöst samförståndsmödel, privatiseringar och lobbyistskandaler visar att någonting grundläggande har ägt rum. I Maktutredningen från 1990 konstaterades att det svenska samhället stod inför stora förändringar som krävde vidare studier. Men till skillnad från flertalet andra nordiska länder har Sverige inte under de senaste 25 åren studerat maktförhållandena och det är 15 år sedan den senaste ordentliga Demokratiutredningen.

Behovet av att studera dessa nya maktrelationer handlar om ett delvis nytt synsätt om politik som beskrivits i Jacob Hacker och Paul Piersons Winner takes-all politics (2010): politiken som en organiserad intressekamp för olika grupper. I ett samhällsklimat där fackföreningsrörelsens landvinningar försvagas samtidigt som de breda löntagargrupperna förlorar löneandelar behövs en ny analys.

Sociologen Stefan Svallfors sammanfattar denna utveckling i artikeln Politiken som organiserad kamp – nya spelare och nya spelregler i Sverige (2014):

”Förändringarna i den sociala basen, institutionerna och organisationsformerna har påverkat de befintliga politiska aktörernas manöverutrymme och gett möjlighet åt nya spelare att göra sig gällande. Förändringarna har dessutom på olika sätt påverkat både politikens inre funktionsätt och villkoren för de politiska åtgärdernas verkställighet. Mer eller mindre samma förändringar märks i en rad andra avancerade demokratiska kapitalistiska samhällen – men det finns skäl att tro att de har haft mer dramatiska konsekvenser i Sverige än på andra håll.

Det beror till stor del på att det svenska utgångsläget skilde sig från det i många andra rika länder: en större välfärdsstat, en starkare socialdemokrati, mindre juridisk granskning, starkare organisationer, mer utvecklade korporativistiska institutioner och mer offentligt reglerade massmedier. Men det är dessutom så att den svenska utvecklingen i vissa avseenden varit snabbare och mer genomgripande än i jämförbara länder. Till exempel har den kraftiga ökningen av vinstdrivande välfärdsföretag inte haft någon motsvarighet i andra koordinerade marknadsekonomier. Och de ökade inkomstskillnader som noterats på senare år har förändrats snabbare i Sverige än i andra nordiska och nordvästeuropeiska länder (OECD 2011).

Ändå vet vi påfallande lite om hur förändringarna har påverkat maktförhållandena. I de andra nordiska länderna Danmark, Finland och Norge tillsattes omfattande utredningar och forskningsprogram under 1990- och 2000-talen med uppgift att studera grundläggande frågor om den politiska makten.” Det är med andra ord hög tid för en ny, grundlig genomlysning av de maktförhållanden som råder i Sverige. En sådan genomlysning skulle ge underlag för en bättre samhällsdiskussion och politiska reformer.

Partikongressen föreslår besluta:

B116:1 att Socialdemokraterna tar initiativ till en statlig maktutredning

Fredrik Sirberg

Ekerö arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION B117

UDDEVALLA ARBETAREKOMMUN

En ny politisk ordning och behovet av en maktutredning

De senaste åren har stora förändringar skett av demokratin och de grundläggande maktförhållandena i Sverige. EU-anslutningen, partiernas kris, en upplöst samförståndsmodell, privatiseringar och lobbyistskandaler visar att någonting grundläggande har ägt rum. I Maktutredningen från 1990 konstaterades att det svenska samhället stod inför stora förändringar som krävde vidare studier. men till skillnad från flertalet andra nordiska länder har Sverige inte under de senaste 25 åren studerat maktförhållandena och det är 15 år sedan den senaste ordentliga Demokratiutredningen.

Behovet av att studera dessa nya maktrelationer handlar om ett delvis nytt synsätt om politik som beskrivits av Jacob Hacker och Paul Piersons Vinner takes-all politics (2010): politiken som en organiserad intressekamp för olika grupper. I ett samhällsklimat där fackföreningsrörelsens landvinningar försvagas samtidigt som de breda löntagargrupperna förlorar löneandelar behövs en ny analys.

Sociologen Stefan Svallfors sammanfattar denna utveckling i artikeln Politiken som organiserad kamp - nya spelare och nya spelregler i Sverige (2014): "Förändringarna i den sociala basen, institutionerna och organisationsformerna har påverkat de befintliga politiska aktörernas manöverutrymme och gett möjlighet åt nya spelare att föra sig gällande. Förändringarna har dessutom på olika sätt påverkat både politikens inre funktionssätt och villkoren för de politiska åtgärdernas verkställighet. Mer eller mindre samma förändringar märks i en rad andra avancerade demokratiska kapitalistiska samhällen - men det finns skäl att tro att de har haft mer dramatiska konsekvenser i Sverige än på andra håll.

Det beror till stor del på att det svenska utgångsläget skilde sig från det i många andra rika länder: en större välfärdsstat, en starkare socialdemokrati, mindre juridisk granskning, starkare organisationer, mer utvecklade korporativistiska institutioner och mer offentligt reglerade massmedier. Men det är dessutom så att den svenska utvecklingen i vissa avseenden har varit snabbare och mer genomgripande än i jämförbara länder. Till exempel har den kraftiga ökningen av vinstdrivande välfärdsföretag inte haft någon motsvarighet i andra koordinerade marknadsekonomier. Och de ökade inkomstskillnader som noterats på senare år har förändrats snabbare i Sverige än i andra nordiska och nordvästeuropeiska länder (OECD 2011). Ändå vet vi påfallande lite om hur förändringarna har påverkat maktförhållandena. I de andra nordiska länderna Danmark, Finland och Norge tillsattes omfattande utredningar och forskningsprogram under 1990- och 2000-talen med uppgift att studera grundläggande frågor om den politiska

makten" Det är med andra ord hög tid för en ny, grundlig genomlysning av de maktförhållanden som råder i Sverige. En sådan genomlysning skulle ge underlag för en bättre samhällsdiskussion och politiska reformer.

Partikongressen föreslår besluta:

B117:1 att Socialdemokraterna tar initiativ till en statlig maktutredning

Stefan Skoglund

Uddevalla arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION B118

VÄSTERÅS ARBETAREKOMMUN

En ny politisk ordning och behovet av en maktutredning

De senaste åren har stora förändringar skett av demokratin och de grundläggande maktförhållandena i Sverige. EU-anslutningen, partiernas kris, en upplöst samförståndsmo- dell, privatiseringar och lobbyistskandaler visar att någonting grundläggande har ägt rum. I

Maktutredningen från 1990 konstaterades att det svenska samhället stod inför stora förändringar som krävde vidare studier. Men till skillnad från flertalet andra nordiska länder har Sverige inte under de senaste 25 åren studerat maktförhållandena och det är 15 år sedan den senaste ordentliga Demokratiutredningen.

Behovet av att studera dessa nya maktrelationer handlar om ett delvis nytt synsätt om politik som beskrivits i Jacob Hacker och Paul Piersons Winner takes-all politics (2010): politiken som en organiserad intressekamp för olika grupper. I ett samhällsklimat där fackföreningsrörelsens landvinningar försvagas samtidigt som de breda löntagargrupperna förlorar löneandelar behövs en ny analys.

Sociologen Stefan Svallfors sammanfattar denna utveckling i artikeln Politiken som organiserad kamp – nya spelare och nya spelregler i Sverige (2014):

”Förändringarna i den sociala basen, institutionerna och organisationsformerna har påverkat de befintliga politiska aktörernas manöverutrymme och gett möjlighet åt nya spelare att göra sig gällande. Förändringarna har dessutom på olika sätt påverkat både politikens inre funktionssätt och villkoren för de politiska åtgärdernas verkställighet. Mer eller mindre samma förändringar märks i en rad andra avancerade demokratiska kapitalistiska samhällen – men det finns skäl att tro att de har haft mer dramatiska konsekvenser i Sverige än på andra håll.

Det beror till stor del på att det svenska utgångsläget skilde sig från det i många andra rika länder: en större välfärdsstat, en starkare socialdemokrati, mindre juridisk granskning, starkare organisationer, mer utvecklade korporativistiska institutioner och mer offentligt reglerade massmedier. Men det är dessutom så att den svenska utvecklingen i vissa avseenden varit snabbare och mer genomgripande än i jämförbara länder. Till exempel har den kraftiga ökningen av vinstdrivande välfärdsföretag inte haft någon motsvarighet i andra koordinerade marknadsekonomier. Och de ökade inkomstskillnader som noterats på senare år har förändrats snabbare i Sverige än i andra nordiska och nordvästeuropeiska länder (OECD 2011).

Ändå vet vi påfallande lite om hur förändringarna har påverkat maktförhållandena. I de andra nordiska länderna Danmark, Finland och Norge tillsattes omfattande utredningar och forskningsprogram under 1990- och 2000-talen med uppgift att studera grundläggande frågor om den politiska makten.” Det är med andra ord hög tid för en ny, grundlig genomlysning av de maktförhållanden som råder i Sverige. En sådan genomlysning skulle ge underlag för en bättre samhällsdiskussion och politiska reformer.

Partikongressen föreslår besluta:

B118:1 att Socialdemokraterna tar initiativ till en statlig maktutredning

6F Socialdemokratiska förening Västerås

Västerås arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION B119

SKÖVDE ARBETAREKOMMUN

En ny politisk ordning och behovet av en maktutredning

De senaste åren har stora förändringar skett av demokratin och de grundläggande maktförhållandena i Sverige. EU-anslutningen, partiernas kris, en upplöst samförståndsmo- dell, privatiseringar och lobbyistskandaler visar att någonting grundläggande har ägt rum. I Maktutredningen från 1990 konstaterades att det svenska samhället stod inför stora förändringar som krävde vidare studier. Men till skillnad från flertalet andra nordiska länder har Sverige inte under de senaste 25 åren studerat maktförhållandena och det är 15 år sedan den senaste ordentliga Demokratiutredningen.

Behovet av att studera dessa nya maktrelationer handlar om ett delvis nytt synsätt om politik som beskrivits i Jacob Hacker och Paul Piersons Winner takes-all politics (2010): politiken som en organiserad intressekamp för olika grupper. I ett samhällsklimat där fackföreningsrörelsens

landvinningar försvagas samtidigt som de breda löntagargrupperna förlorar löneandelar behövs en ny analys.

Sociologen Stefan Svallfors sammanfattar denna utveckling i artikeln Politiken som organiserad kamp – nya spelare och nya spelregler i Sverige (2014):

”Förändringarna i den sociala basen, institutionerna och organisationsformerna har påverkat de befintliga politiska aktörernas manöverutrymme och gett möjlighet åt nya spelare att göra sig gällande. Förändringarna har dessutom på olika sätt påverkat både politikens inre funktionsätt och villkoren för de politiska åtgärdernas verkställighet. Mer eller mindre samma förändringar märks i en rad andra avancerade demokratiska kapitalistiska samhällen – men det finns skäl att tro att de har haft mer dramatiska konsekvenser i Sverige än på andra håll.

Det beror till stor del på att det svenska utgångsläget skilde sig från det i många andra rika länder: en större välfärdsstat, en starkare socialdemokrati, mindre juridisk granskning, starkare organisationer, mer utvecklade korporativistiska institutioner och mer offentligt reglerade massmedier. Men det är dessutom så att den svenska utvecklingen i vissa avseenden varit snabbare och mer genomgripande än i jämförbara länder. Till exempel har den kraftiga ökningen av vinstdrivande välfärdsföretag inte haft någon motsvarighet i andra koordinerade marknadsekonomier. Och de ökade inkomstskillnader som noterats på senare år har förändrats snabbare i Sverige än i andra nordiska och nordvästeuropeiska länder (OECD 2011).

Ändå vet vi påfallande lite om hur förändringarna har påverkat maktförhållandena. I de andra nordiska länderna Danmark, Finland och Norge tillsattes omfattande utredningar och forskningsprogram under 1990- och 2000-talen med uppgift att studera grundläggande frågor om den politiska makten.” Det är med andra ord hög tid för en ny, grundlig genomlysning av de maktförhållanden som råder i Sverige. En sådan genomlysning skulle ge underlag för en bättre samhällsdiskussion och politiska reformer.

Partikongressen föreslår besluta:

B119:1 att Socialdemokraterna tar initiativ till en statlig maktutredning

Byggnads socialdemokratiska förening i Skövde
Skövde arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION B120

UPPSALA ARBETAREKOMMUN

En ny politisk ordning och behovet av en maktutredning

De senaste åren har stora förändringar skett av demokratin och de grundläggande maktförhållandena i Sverige. EU-anslutningen, partiernas kris, en upplöst samförståndsmodell, privatiseringar och lobbyistskandaler visar att någonting grundläggande har ägt rum. I Maktutredningen från 1990 konstaterades att det svenska samhället stod inför stora förändringar som krävde vidare studier. Men till skillnad från flertalet andra nordiska länder har Sverige inte under de senaste 25 åren studerat maktförhållandena och det är 15 år sedan den senaste ordentliga Demokratiutredningen.

Behovet av att studera dessa nya maktrelationer handlar om ett delvis nytt synsätt om politik som beskrivits i Jacob Hacker och Paul Piersons Winner takes-all politics (2010): politiken som en organiserad intressekamp för olika grupper. I ett samhällsklimat där fackföreningsrörelsens landvinningar försvagas samtidigt som de breda löntagargrupperna förlorar löneandelar behövs en ny analys.

Sociologen Stefan Svallfors sammanfattar denna utveckling i artikeln Politiken som organiserad kamp – nya spelare och nya spelregler i Sverige (2014):

”Förändringarna i den sociala basen, institutionerna och organisationsformerna har påverkat de befintliga politiska aktörernas manöverutrymme och gett möjlighet åt nya spelare att göra sig gällande. Förändringarna har dessutom på olika sätt påverkat både politikens inre funktionssätt och villkoren för de politiska åtgärdernas verkställighet. Mer eller mindre samma förändringar märks i en rad andra avancerade demokratiska kapitalistiska samhällen – men det finns skäl att tro att de har haft mer dramatiska konsekvenser i Sverige än på andra håll.

Det beror till stor del på att det svenska utgångsläget skilde sig från det i många andra rika länder: en större välfärdsstat, en starkare socialdemokrati, mindre juridisk granskning, starkare organisationer, mer utvecklade korporativistiska institutioner och mer offentligt reglerade massmedier. Men det är dessutom så att den svenska utvecklingen i vissa avseenden varit snabbare och mer genomgripande än i jämförbara länder. Till exempel har den kraftiga ökningen av vinstdrivande välfärdsföretag inte haft någon motsvarighet i andra koordinerade marknadsekonomier. Och de ökade inkomstskillnader som noterats på senare år har förändrats snabbare i Sverige än i andra nordiska och nordvästeuropeiska länder (OECD 2011).

Ändå vet vi påfallande lite om hur förändringarna har påverkat maktförhållandena. I de andra

nordiska länderna Danmark, Finland och Norge tillsattes omfattande utredningar och forskningsprogram under 1990- och 2000-talen med uppgift att studera grundläggande frågor om den politiska makten.” Det är med andra ord hög tid för en ny, grundlig genomlysning av de maktförhållanden som råder i Sverige. En sådan genomlysning skulle ge underlag för en bättre samhällsdiskussion och politiska reformer.

Partikongressen föreslår besluta:

B120:1 att Socialdemokraterna tar initiativ till en statlig maktutredning

Byggsosens studiecirkelgrupp

Uppsala arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION B121

KARLSTADS ARBETAREKOMMUN

En ny politisk ordning och behovet av en maktutredning

De senaste åren har stora förändringar skett av demokratin och de grundläggande maktförhållandena i Sverige. EU-anslutningen, partiernas kris, en upplöst samförståndsmodell, privatiseringar och lobbyistskandaler visar att någonting grundläggande har ägt rum. I Maktutredningen från 1990 konstaterades att det svenska samhället stod inför stora förändringar som krävde vidare studier. Men till skillnad från flertalet andra nordiska länder har Sverige inte under de senaste 25 åren studerat maktförhållandena och det är 15 år sedan den senaste ordentliga Demokratiutredningen.

Behovet av att studera dessa nya maktrelationer handlar om ett delvis nytt synsätt om politik som beskrivits i Jacob Hacker och Paul Piersons *Winner takes-all politics* (2010): politiken som en organiserad intressekamp för olika grupper. I ett samhällsklimat där fackföreningsrörelsens landvinningar försvagas samtidigt som de breda löntagargrupperna förlorar löneandelar behövs en ny analys.

Sociologen Stefan Svallfors sammanfattar denna utveckling i artikeln *Politiken som organiserad kamp – nya spelare och nya spelregler i Sverige* (2014):

”Förändringarna i den sociala basen, institutionerna och organisationsformerna har påverkat de befintliga politiska aktörernas manöverutrymme och gett möjlighet åt nya spelare att göra sig gällande. Förändringarna har dessutom på olika sätt påverkat både politikens inre funktions sätt och villkoren för de politiska åtgärdernas verkställighet. Mer eller mindre samma förändringar märks i en rad andra avancerade demokratiska kapitalistiska samhällen – men det finns skäl att tro

att de har haft mer dramatiska konsekvenser i Sverige än på andra håll.

Det beror till stor del på att det svenska utgångsläget skilde sig från det i många andra rika länder: en större välfärdsstat, en starkare socialdemokrati, mindre juridisk granskning, starkare organisationer, mer utvecklade korporativistiska institutioner och mer offentligt reglerade massmedier. Men det är dessutom så att den svenska utvecklingen i vissa avseenden varit snabbare och mer genomgripande än i jämförbara länder. Till exempel har den kraftiga ökningen av vinstdrivande välfärdsföretag inte haft någon motsvarighet i andra koordinerade marknadsekonomier. Och de ökade inkomstskillnader som noterats på senare år har förändrats snabbare i Sverige än i andra nordiska och nordvästeuropeiska länder (OECD 2011).

Ändå vet vi påfallande lite om hur förändringarna har påverkat maktförhållandena. I de andra nordiska länderna Danmark, Finland och Norge tillsattes omfattande utredningar och forskningsprogram under 1990- och 2000-talen med uppgift att studera grundläggande frågor om den politiska makten.” Det är med andra ord hög tid för en ny, grundlig genomlysning av de maktförhållanden som råder i Sverige. En sådan genomlysning skulle ge underlag för en bättre samhällsdiskussion och politiska reformer.

Partikongressen föreslår besluta:

B121:1 att Socialdemokraterna tar initiativ till en statlig maktutredning

Byggfackens S-förening

Karlstads arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION B122

UMEÅ ARBETAREKOMMUN

En ny politisk ordning och behovet av en maktutredning

De senaste åren har stora förändringar skett av demokratin och de grundläggande maktförhållandena i Sverige. EU-anslutningen, partiernas kris, en upplöst samförståndsmo- dell, privatiseringar och lobbyistkandaler visar att någonting grundläggande har ägt rum.

I Maktutredningen från 1990 konstaterades att det svenska samhället stod inför stora förändringar som krävde vidare studier. Men till skillnad från flertalet andra nordiska länder har Sverige inte under de senaste 25 åren studerat maktförhållandena och det är 15 år sedan den senaste ordentliga Demokratiutredningen.

Behovet av att studera dessa nya maktrelationer handlar om ett delvis nytt synsätt om politik som

beskrivits i Jacob Hacker och Paul Piersons Winner takes-all politics (2010): politiken som en organiserad intressekamp för olika grupper. I ett samhällsklimat där fackföreningsrörelsens landvinningar försvagas samtidigt som de breda löntagargrupperna förlorar löneandelar behövs en ny analys.

Sociologen Stefan Svallfors sammanfattar denna utveckling i artikeln Politiken som organiserad kamp – nya spelare och nya spelregler i Sverige (2014):

”Förändringarna i den sociala basen, institutionerna och organisationsformerna har påverkat de befintliga politiska aktörernas manöverutrymme och gett möjlighet åt nya spelare att göra sig gällande. Förändringarna har dessutom på olika sätt påverkat både politikens inre funktionsätt och villkoren för de politiska åtgärdernas verkställighet. Mer eller mindre samma förändringar märks i en rad andra avancerade demokratiska kapitalistiska samhällen – men det finns skäl att tro att de har haft mer dramatiska konsekvenser i Sverige än på andra håll.

Det beror till stor del på att det svenska utgångsläget skilde sig från det i många andra rika länder: en större välfärdsstat, en starkare socialdemokrati, mindre juridisk granskning, starkare organisationer, mer utvecklade korporativistiska institutioner och mer offentligt reglerade massmedier. Men det är dessutom så att den svenska utvecklingen i vissa avseenden varit snabbare och mer genomgripande än i jämförbara länder. Till exempel har den kraftiga ökningen av vinstdrivande välfärdsföretag inte haft någon motsvarighet i andra koordinerade marknadsekonomier. Och de ökade inkomstskillnader som noterats på senare år har förändrats snabbare i Sverige än i andra nordiska och nordvästeuropeiska länder (OECD 2011).

Ändå vet vi påfallande lite om hur förändringarna har påverkat maktförhållandena. I de andra nordiska länderna Danmark, Finland och Norge tillsattes omfattande utredningar och forskningsprogram under 1990- och 2000-talen med uppgift att studera grundläggande frågor om den politiska makten.”

Det är med andra ord hög tid för en ny, grundlig genomlysning av de maktförhållanden som råder i Sverige. En sådan genomlysning skulle ge underlag för en bättre samhällsdiskussion och politiska reformer.

Partikongressen föreslår besluta:

B122:1 att Socialdemokraterna tar initiativ till en statlig maktutredning

Fackliga Samhällsbyggarna Socialdemokratisk förening

Umeå arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION B123

JÖNKÖPINGS ARBETAREKOMMUN

Erkännande av de ungas kultur genom ett digitalkulturinstitut

Sverige är ett digitaliserat land. Medborgarna lever i allt större grad parallella liv, där det nya livet är digitalt. I den digitala sfären finns ett liv, ett uttryck och ett myller av mötesplatser. I dessa mötesplatser bildas kultur i alla former. Bildkonst, underhållning, performance, tävling och musik, för att nämna några. I vågen av detta skapas också andra fenomen. Som nu fullvuxna Dreamhack, Cosplay-event, pärlplattornas renässans och en invasion av Braheparken (Pokemon Go).

Dessa uttryck skapar dagens ungdomar och förändrar deras vardag. Det lär dem förmågor som är främmande för en äldre generation och det skapar en alienation som är större än på länge. Skillnaderna skapar också en obehaglig debatt om vad som är sunt och inte. Likt den som följde rock'n'roll, tv:n och mobiltelefonerna. Sverige har en hyggligt utbyggd infrastruktur och en frihet som gör att skapandet i detta forum är enorm. Dagligen skapas en uppsjö av kulturella uttryck som når miljoner människor världen över, för att sedan försvinna eller upphöra att existera. Det är kulturslöseri, och ett hot mot den samlade bilden av vår nutid. Sverige skulle kunna nyttja den nya generationens intressen och engagemang för att stärka kulturlivet, näringslivet och demokratin.

Genom forskning, bevaring och vägledning för kommuner skulle digitalkulturen i landet kunna stärkas och bli internationellt erkänd. Men för det krävs en samordnande kraft som idag saknas. En sådan samordnande kraft skulle kunna vara ett nationellt digitalkulturinstitut utplacerat i Jönköping, med närhet till Dreamhack. Digitalkulturinstitutet skulle ha uppdraget att erbjuda: vägledning för kommuner och regioner rörande digitalkultur, nätverk för digitalkulturella producenter, bevarande av svenskproducerad digitalkultur och stöd av utredningar och forskning rörande digitalkultur.

Partikongressen föreslår besluta:

B123:1 att ett digitalkulturinstitut skapas med uppdrag att främja landets digitalkultur

B123:2 att digitalkulturinstitutet placeras i Jönköping, där allt detta kan samlokaliseras med Dreamhack

Henrik Andersson, ordförande Råslätts socialdemokratiska förening
Jönköpings arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION B124

STOCKHOLMS ARBETAREKOMMUN (ENSKILD)

Ett kulturlyft för alla barn och ungdomar - en nationell investering i ord, bild, ton och scen

Kulturpolitiken måste säkerställa att konst produceras och sprids präglad av kvalitet och mångfald, för barn och ungdomar. Vi socialdemokrater vill göra konsten tillgänglig för alla, oavsett bakgrund, bostadsort eller klasstillhörighet. Trots de ökande ekonomiska och geografiska klyftorna mellan människor i dag, skapar det här konstnärliga lyftet möjligheter för alla barn och ungdomar att få ta del av konstupplevelser. Eftersom barn saknar ekonomisk makt, är det därför viktigt att en aktiv konstpolitik också riktar sig mot barn och ungdom. Kulturen har flera viktiga roller i samhället: Att spegla den tid vi lever i. Att låta oss förstå våra egna och andras känslor och upplevelser. Att förmedla spännande berättelser och människoöden. Kulturen spelar också en mycket viktig roll i att ifrågasätta, i att kanalisera protester mot orättvisor, i att måla upp en annan, möjlig och bättre värld. Därför behövs en konstgaranti som borgar för att alla barn och ungdomar i förskola, grundskola och gymnasium, får rätt till konstupplevelser minst en gång i månaden. Detta kommer också att skapa en nationell konstnärlig infrastruktur som tillvaratar den kunskap, det engagemang, det djup och den bredd som landets konstutövare står för.

Partikongressen föreslår besluta:

B124:1 att alla barn och ungdomar får möta professionella konstnärer i ord, bild, ton och scen minst en gång i månaden från förskola till gymnasiet. Syftet är att barn och ungdomar ska få ta del av konstnärliga processer som tillsammans med annat lärande kan förmedla det som verkar ouppnåeligt men som genom konstutställningar, teater- och danstillställningar, konserter m m kan förverkligas

B124:2 att verka för att stärka samverkan mellan kommunens kulturansvariga och de konstnärliga utövarna

Kulturarbetarnas Socialdemokratiska Förening i Stockholm, KSF

Stockholms Arbetarekommun beslöt att sända motionen som enskild till kongressen.

MOTION B125

ÖREBRO ARBETAREKOMMUN

Ett tredje juridiskt kön

De två könen

Hon eller han. Kvinna eller man. Flicka eller pojke. Idag på blanketter, formulär och undersökningar finns det i nio fall utav tio endast två rutor där du ska kryssa i vilket kön du tillhör. Kvinna eller man. Samhället har två kön, men det är endast framsidan. På samhällets baksida finns det människor som inte får sin existens bekräftad och accepterad.

I identitets handlingar finns det en ruta där det finns två bokstäver. Antingen K/F eller M/M. Bokstäver som säger vilket kön du tillhör. Sverige behöver införa ett tredje juridiskt kön. Det innebär att det skulle finnas en tredje bokstav i ens id-handlingar. Ett tredje juridiskt kön är en lösning till en del utav den transfobin vi ser i Sverige. Att en person som befinner sig utanför det binära könssystemet ska få rätten till existensen och acceptansen som vem som helst innanför det binära könssystemet.

Ett annat alternativ är att ta bort de juridiska könen helt men det kommer att ställa till problem i den svenska lagen. Ett exempel är att om vi skulle ta bort de juridiska könen totalt kan vi inte fälla någon för diskriminering mot kvinnor på arbetsmarknaden.

För att inkludera alla personer bör vi Socialdemokrater ställa oss positivt till ett införande utav ett tredje juridiskt kön.

Ett tredje juridiskt kön som inkluderar och synliggör transpersoner som befinner sig utanför det binära spektrumet. Om socialdemokraterna verkligen är ett parti som står för feminismen och hbt-personers rättigheter är det dags att ställa sig positivt till ett införande utav ett tredje juridiskt kön.

Partikongressen föreslås besluta:

B125:1 att införa ett tredje juridiskt kön

Alex Elofsson, Sara Wikberg, SSU Örebro

Örebro arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION B126

LIDKÖPINGS ARBETAREKOMMUN

Evenemangslista för TV-sändningar av stora sportevenemang

Vi skattebetalare betalar ansevärd summor till svensk idrott. Det måste då anses rimligt att de flesta invånarna i vårt land får möjlighet att följa stora sportevenemang. När tävlingarna sänds i TV borde de sändas i kanaler som de flesta har möjlighet att se och som ingår i TV-avgiften. Detta kan bli möjligt genom att regeringen upprättar en så kallad evenemangslista. Norge har en sådan lista. Ett 10-tal länder i EU har evenemangslistor. Med en evenemangslista får även de som bor så att de inte kan ta emot betalkanaler möjlighet att se tävlingarna. Även de som av ekonomiska skäl inte har råd att köpa betalkanaler får genom en evenemangslista möjlighet att se stora sportevenemang. Alla får vara med att betala via skatten - då borde alla kunna se stora sportevenemang. Skulle det bli så att olika grupper köper "sina" program på betalkanaler så finns risk för att betalningsviljan för att ha kvar SVT försvinner. Till saken hör att vi Socialdemokrater i oppositionsställning genom tillkännagivande uppdragit åt den tidigare alliansregeringen att ta fram en evenemangslista.

Partikongressen föreslår besluta:

B126:1 att partikongressen beslutar uppdra åt regeringen att besluta om en evenemangslista

B126:2 att stora sportevenemang TV- sänds i licenskanaler som de flesta svenskar kan se

Lars Redman och AK Lidköping

Lidköpings arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION B127

LINKÖPINGS ARBETAREKOMMUN

Folkbildningens resurser

Nya behov i samhället

Vi ser idag ökade klasskillnader i samhället, och tydligast kan man se dem i många av landets sk. Miljonprogram. Arbetslösheten är högre, bostadssituationen för många innebär lägre standard och trångboddhet, färre elever som går vidare till gymnasium och universitet, fler som har hälsoproblem av olika slag, ofta relaterade till en ovärdig livssituation. Att ha en meningsfull vardag och kvalitativ fritid är inte möjligt för alla som är bosatta i miljonprogrammen. Folkbildningens insatser i dessa områden behöver öka, då behoven är stora. Det kan handla om

olika insatser så om läxhjälp, familjekunskap, kreativa rum, musikgrupper, språkträning, samhällskunskap, studiebesök, föreningsutveckling, cv-verkstad där man får utveckla sitt intresse på ett organiserat sätt, så att det man gör också blir rader i ett cv. Andra exempel kan handla om att målarcirklar, sygrupper, bofrågor, musik-studios, kulturträffar, mötesplatser att vara på och hjälp att organisera sig. Listan låter sig helt enkelt inte göra sig i en motion, behoven är allt för långtgående.

Resurserna till folkbildningen

I och med att arbetslösheten många gånger är hög och det sociala ekonomiska biståndet svarar för familjernas ekonomi, så finns inte den medfinansiering som etablerade grupper kan bidra med i form av deltagaravgifter. Det gör att folkbildningsanslaget inte räcker till hela den insats som behövs för att studiegrupper ska kunna komma igång och med det stöd som behövs. Nyligen har det införts begränsningar av ekonomin på ett sådant sätt att asylsökanden från och med 2015 inte omfattas av bidraget, vilket innebär att den verksamhet som görs för dessa personer inte heller kan finansieras. Anslaget till folkbildningen behöver öka inte bara för miljonprogrammets utmaningar, det finns också stora allmänna behov i föreningarna. Medlemsavgifter räcker inte till, och höjningarna av dessa avgifter är heller inte någon lösning, då folkbildningsanslaget rimligen bör kunna vara ett tillräckligt stöd för deras kultur och studieverksamhet.

Idén med folkbildningen

Folkbildningsarbetets i våra miljonprogram kan förstärka och fördjupa demokratin, genom att skapa mötesplatser, där deltagarna får växa utifrån sina egna behov och förutsättningar i vardagen. Dess utgångspunkt är alltså individen, som tillsammans med andra får växa i ett kollektivt kunskapssökande, där nyfikenheten, frågandet, reflekterandet, prövandet och handlandet är det centrala för lärandet. Det innebär att själva arbetsformen också utgör en träning i demokrati. Detta bekräftas också av människosynen som bygger på att framtiden är påverkbar och inte ödesbestämd, och det är tillsammans som vi skapar ett gott samhälle, där alla har samma möjligheter att vara med och påverka utifrån sina olika förutsättningar. Varje människa har därigenom också skyldighet att i någon mening vara med och skapa ett bättre samhälle. Det får därför inte vara ett fåtal som styr, utan många människor i samverkan som är grunden och förutsättningen för samhällsutvecklingen.

Partikongressen föreslår besluta:

B127:1 att Socialdemokraterna verkar för ett ökat folkbildningsanslag

B127:2 att Socialdemokraterna verkar för att folkbildningsbidraget årligen uppräknas

B127:3 att Socialdemokraterna verkar för att folkbildningsanslaget ska omfatta alla människor i samhället dvs även personer som ännu inte fått uppehållstillstånd

Mikael Sanfridson

Linköpings arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION B128

VALLENTUNA ARBETAREKOMMUN

Främja sverigefinska barns språkutveckling

Det finns fem nationella minoriteter i Sverige: judar, romer, sverigefinnar, samer och tornedalingar. Från och med 1 januari 2010 har dessa nationella minoriteter fått stärkta rättigheter som gäller i hela Sverige. Enligt lagen ska bl.a. barnens utveckling av en kulturell identitet och främjandet av barns användning av minoritetsspråk särskilt beaktas.

Uppföljningen av lagen är obefintlig. Kanske just därför finns det mycket att önska när det gäller det språk- och identitetsfrämjande arbetet i finska språket. Det vanligaste tillämpnings sättet av lagen verkar vara att kommuner erbjuder modersmålsundervisning ca 1 timme per vecka i förskolan/skolan. En timme som många gånger av olika anledningar blir mindre än en timme. Det är omöjligt att värna om nationella minoritetsspråket finska med en timmes undervisning per vecka, ännu mindre att stärka den kulturella identiteten. En timme svenska per vecka i Sverige räcker inte att främja språkutvecklingen i svenska. En timme finska i Sverige gör det inte heller.

Om man verkligen vill att sverigefinska barn utvecklas till tvåspråkiga vuxna med stark kulturell identitet krävs strukturerad pedagogiskt arbete från förskolan genom grundskolan till gymnasieskolan. Det räcker inte att få undervisning i språket utan också på språket i andra skolämnen.

Inga kommunala skolor i Sverige erbjuder tvåspråkig grundskoleundervisning för den största nationella minoritetsgruppen sverigefinnarna. Sverigefinskan fortlevnad i Sverige ligger på de sex fristående grundskolorna: 2 st i Stockholm, en i Botkyrka, en i Upplands-Väsby, en i Eskilstuna och en i Göteborg. Sammanlagt har dessa skolor runt 700 elever. Endast Haninge och Borås erbjuder tvåspråkig förskoleverksamhet i kommunal regi. All annan tvåspråkig (finska/svenska) förskoleverksamhet bedrivs i enskild regi. Staten och kommunerna har mer eller mindre lämnat ansvaret av skyddandet och främjandet av nationella minoritetsspråket finska till enskilda stiftelser, kooperativa förskolor och till driftiga föräldrar.

Det skulle kunna fungera mycket bättre om staten tog sig an de förbättringsområden som idag försvårar det språkfrämjande arbetet.

Exempelvis:

1) Det saknas möjlighet att studera till tvåspråkig (fi/sve) förskole- eller grundskolelärare i Sverige idag. Vem ska då i framtiden undervisa dessa barn som enligt lagen har rätt till sitt eget språk?

2) Det finns också en grav obalans i timplanen för grundskolor mellan finska och svenska språket. Man tycks tro att barnen kan bli tvåspråkiga (sv/fi) när finskan har mindre än hälften så lite undervisningstimmar jämfört med svenskan (600h, fi jmf 1490h, sv) för årskurs 1 till 9. Dessutom kan man endast betygsätta 320h av dessa 600h idag vilket också motverkar lagens ambitioner.

3) Nationella minoritetsspråket same har jämförelsevis 800h same och 910h svenska för årskurserna 1-6. Man behandlar alltså minoritetsspråken olika.

4) När man läser tyska, spanska eller franska kan man få meritpoäng för dessa språk när man söker högre utbildning. Det får man inte för finskan.

5) Det är möjligt att göra de nationella proven i årskurs 9 på engelska men inte på finska. Man får inte ens översätta dessa prov för sverigefinska elever.

På vilket sätt värnar det ovanstående det nationella minoritetsspråket finska? Vilka signaler ger det till ungdomar? Hur stärker det deras kulturella identitet? Det finns mycket mer vi kan göra gärna i nära samarbete med de organisationerna, föreningarna men också skolorna som har både kunskap, erfarenhet och idéer hur man kan förbättra arbetet kring de nationella minoriteterna.

Partikongressen föreslår besluta:

B128:1 att en uppföljning av lagen om de nationella minoriteterna görs för att få ett svar hur väl Sverige lever upp till den

B128:2 att socialdemokratiska partiet initierar arbetet att se över vilka åtgärder behövs för att ytterligare värna om och tydliggöra de nationella minoriteternas rättigheter

Jaana Tilles

Vallentuna arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION B129

JÖNKÖPINGS ARBETAREKOMMUN (ENSKILD)

För kungen ur tiden

I det socialdemokratiska partiprogrammet står det att läsa: ”Vårt mål är ett samhälle utan över- och underordning, utan klasskillnader, patriarkat, rasism eller homo- och transfobi, ett samhälle utan fördomar och diskriminering.”

Trots detta lever vi tystnad i en monarki med en växande kungafamilj som tilldelas ett växande apanage. Kring apanaget finns högst otydliga regler och förväntningar, och hovet har under åren tillåtits allt större utsvävningar. Finner vi det rimligt att Sveriges medborgare subventionerar prinsens designade spisskydd eller prinsessans välgörenhetsmiddagar på Manhattan?

Carl Gustav, Victoria och i fortsättningen Estelle har inte heller de grundläggande rättigheter vi andra tar för givet. Friheten att själva välja sin tro, som exempel. Är det rimligt att den svenska staten kräver att vår statschef skall vara kristen? Det är ett förlegat krav som dessutom rimmar illa med grundläggande socialistiska värderingar. ”Socialdemokratin vill upprätthålla och utveckla den demokratiska samhällsförvaltningen. I linje med detta har vi uppfattningen att statschefen ska utses i demokratisk ordning och att monarkin ska avskaffas.”

Carl Gustav har i sitt förtroende att vara opolitisk och inte uttala sig i frågor som behandlas demokratiskt. Trots detta återkommer ofta monarkin i mediala utspel, ibland i direkt motsatt uppfattning om demokratiskt fattade beslut (minns diskussionen om Nobel Center).

”Medlet med vilket socialdemokratin vill förändra samhället är reformismen: att genom politiska reformer stegvis förändra samhället i den riktning vi vill se.”

Partikongressen föreslår besluta:

B129:1 att socialdemokratin lägger fram en motion i riksdagen om att begränsa apanaget till kungafamiljen och dess barn (ej vuxna)

B129:2 att socialdemokratin lägger fram ett en motion i riksdagen som tydligt formulerar apanagets syfte och begränsningar i apanagets användning

B129:3 att den del av apanaget som berör kulturminnesvård överförs till lämplig demokratisk institution, förslagsvis riksantikvarieämbetet och/eller berörd länsstyrelse

B129:4 att socialdemokratin inom loppet av en 20-års period lever upp till sitt partiprogram och som enat parti driver frågan om ett demokratiskt statsskick i riksdagen

Henrik Andersson, ordförande Råslätts socialdemokratiska förening
Jönköpings arbetarekommun beslöt att sända motionen som enskild till kongressen.

MOTION B130

MORA ARBETAREKOMMUN

Förbättrade möjligheter för föreningar att arbeta med EU-projekt

Sedan 1995 har vi i Sverige varit medlemmar i EU och har därmed möjlighet att söka pengar till olika projekt med finansiering från EU. Detta har också gjorts under de år vi varit medlemmar i EU. Dock verkar det vara så att svenska myndigheter många gånger gör regelverken onödigt krångliga och svårhanterliga och med bl.a. långa handläggningstider får många föreningar/organisationer som har begränsad tillgång på likvida medel i sin verksamhet problem att delta i projekt som är finansierade med EU medel. Det finns länder inom EU som har löst detta på mycket bättre sätt än vad de svenska myndigheterna lyckats med.

För att i framtiden stimulera fler föreningar att delta i samhällsutvecklingen bör vi på olika sätt underlätta för dem att starta och genomdriva utvecklingsprojekt där de får del av de olika möjligheter som finns inom EU:s olika stödformer.

Runt om i vårt land finns det många föreningar/organisationer som bedriver sin verksamhet på ideell bas men som i dag har svårt att söka ekonomiskt stöd genom EU-projekt för att utveckla och förbättra sin verksamhet. Det är för det första en omständlig byråkrati kring både ansökningar och redovisning av projekten, men det som är det största hindret är frågan hur de ska klara likviditeten under projektiden då bidragen betalas ut i efterskott.

Bankerna godtar inte en myndighets beslut som säkerhet om beviljade projektmedel för en förening, utan kräver ytterligare garantier för att ställa upp med en checkkredit. Dessutom finns det en ovilja hos bankerna att hålla på med mindre krediter. En del kommuner har löst detta så att kommunen agerar bank för föreningarna genom att de får förskott till projekten av kommunen. Detta är dock ingen bra lösning då det är tvivelaktigt om det är i enlighet med kommunallagen. Det är inte hållbart i längden med ett system som bygger på att tjänstemän eller politiker i kommunen ska tumma på regelverket för att föreningarna ska kunna bedriva utvecklingsprojekt.

Partikongressen föreslås besluta:

B130:1 att socialdemokratiska partiet verkar för att svenska myndigheter arbetar för att underlätta möjligheterna för föreningar att jobba med projekt som är finansierade med EU-medel

B130:2 att de svenska myndigheternas regelverk utformas på ett sådant sätt att problemen med likviditetsbristen i EU-projekt undanröjs

Gösta Frost

Mora arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION B131

YSTADS ARBETAREKOMMUN

Förstärkt läs- och aktivitetsstöd till biblioteken

Biblioteken av idag är inte längre en stor samling av litteratur i alla dess former utan nu för tiden en viktig mötesplats för medborgarna. På sina håll i de små kommunerna kanske rent av en de få platser där man kan samlas på och därför är biblioteken så viktiga att stödja. Samtidigt är det så att de senaste åren finns det många rapporter om att intresset av att läsa minskar med sjunkande skolresultat som följd inte minst bland pojkar. Man kan dela in Sveriges befolkning i tredjedelar där en tredje del är flitiga besökare och låntagare, en tredjedel besöker och lånar endast någon eller några gånger om året medan den sista tredjedelen aldrig besöker ett bibliotek överhuvudtaget! Generellt sätt är det främst i större städer som biblioteken används och därför är det viktigt att stötta de mindre kommunernas bibliotek så fler av de två senare tredjedelarna lockas till biblioteksbesök.

Med bra stöttning så kan de svenska biblioteken vara en viktig komponent till att bli en del av städernas och stadsdelars strategiska stadsutveckling som kan ge image stärkande attraktivitet och identitets självkänsla och bidra till inflyttning och ekonomisk tillväxt. Biblioteken kan med fördel bli ett stadsrum som aktivt stödjer medborgarnas behov av offentliga mötesplatser som stimulerar och lockar till litterär fördjupning, fakta relaterade eftersök och spännande aktiviteter där biblioteken blir arrangörer av kulturaktiviteter såsom föreläsningar, studieplatser för studenter, politiska samtal och demokrati utveckling för att nämna något.

Partikongressen föreslås besluta:

B131:1 att det tillförs mer medel som är speciellt riktat till bibliotekens läsfrämjande och aktivitetsprogram som går att ta del av via statlig ansökning från statens kulturråd

Mårten Mårtensson

Ystads arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION B132

GÖTEBORGS PARTIDISTRIKT

Gratis entré på museer

Socialdemokratin har länge stått upp för att kulturen ska vara tillgänglig för alla, oavsett socioekonomiska förutsättningar. Museum berättar något om vilka vi är, var vi kommer ifrån, och om vår omvärld och samtid. Vi ska vara tacksamma över att vi lever i ett land med så många fantastiska muséer och nationalskatter. För en socialdemokratiskt ledd regering är det en självklarhet att detta ska vara tillgängligt för alla.

Den statliga satsningen på fri entré på statliga museer har i många avseenden varit lyckad. Förutom en ökning av antal besökare ses också en förnygring efter reformen. Därför borde denna satsning följas upp med en bredare satsning mot gratis entré på fler museer.

Partikongressen föreslås besluta:

B132:1 att socialdemokraterna verkar för en ny satsning för gratis inträde på museer

Göteborgs partidistrikt

Göteborgs partidistrikt beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION B133

JÖNKÖPINGS ARBETAREKOMMUN

Gratis kulturskola för alla barn

Kultur är ingen lyxförströelse för den som har råd. Kultur är en nödvändig ingrediens i våra liv. Barns tillgång till kultur – både som konsumenter och utövare – är helt avgörande för deras skolutveckling. Utan den kreativa stimulansen som kulturen ger är det mycket svårt att förstå den teoretiska undervisningen och uppnå de högsta skolresultaten. Att få spela ett instrument, sjunga, dansa, måla eller spela teater får inte vara beroende av föräldrarnas ekonomi. Det ska vi gemensamt ta ansvar för genom skatter efter bärkraft.

Det som är bra för barnen är bra för framtiden. Sverige behöver en kreativ och välutbildad

befolkning som kan fortsätta att utveckla demokratin.

Partikongressen föreslås besluta:

B133:1 att samtliga kommuner erhåller statsbidrag för utveckling av kulturskolan

B133:2 att kulturskolan ska vara gratis och ingå i schemat för alla årsklasser upp till 9

S-kvinnor i Jönköpings kommun Maria Hörnsten, ordförande och Anette Höglund, sekreterare Jönköpings arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION B134

MALMÖ ARBETAREKOMMUN

Idéburen sektors roll i samhällsbygget

Den idéburna sektorn är samhällsbyggare, röstbärare och demokratiskola i ett. Dess styrka är förändringskraften hos människor som organiserar sig för en gemensam sak. Traditionellt har denna organisering oftast varit i formen av folkrörelser och många av dessa, inte minst vårt eget parti, fortsätter än idag att engagera tusentals individer. Sedermera har även nyare organisationsformer, ibland av mer eller mindre informell karaktär, börjat kanalisera en betydande del av det medborgerliga engagemanget.

Den idéburna sektorn är, precis som samhället i stort, i ständig omvandling och utveckling. Inte minst märks det när det kommer till den roll som den idéburna sektorn har spelat, och som den fortfarande spelar, för välfärdssamhället och dess utveckling.

I slutet av 1800-talet i Sverige växte stora folkrörelser fram som en reaktion på de missförhållanden och behov som människor upplevde. Det moderna, demokratiska samhället hade inte kommit till stånd om det inte varit för att dessa människor organiserat sig i idéburna organisationer. Många välfärdsverksamheter, som vi idag tar för givet, har sitt ursprung i idéburna initiativ som sedermera blev lagstadgade och en del av den offentliga välfärden.

När demokratin och folkhemmet väl var etablerat kom relationen mellan offentlig- och idéburen sektor att präglas mer av att föreningar fick bidrag för att fylla vissa komplementära uppgifter; exempelvis organisera fritid, viss kultur och vissa sociala frågor. I den fasen var en stark stat viktig för att utsatta människor inte skulle bli beroende av individers eller organisationers godtycke och välvilja. Detta värnande har dock gått så långt att många av våra system idag inte främjar människors vilja att organisera sig för att lösa gemensamma utmaningar. Därigenom går välfärden miste om både kraft och engagemang.

Efter en lång period med stark offentlig sektor, följt av några år av privatiseringar har vi nu nått en punkt då det behövs nya lösningar. Det blir allt tydligare att samhällets aktuella utmaningar inte alltid löses bäst av enbart det offentliga. De valfrihetssystem och upphandlingskrav som skulle gynna mindre aktörer och främja kreativitet har i stor utsträckning kommit att gynna stora vinstdrivande bolag mer än något annat. Socialdemokraternas svar på denna utveckling måste vara samarbete och medskapande. Därför behövs ett övergripande kontrakt med den idéburna sektorn och ett uttalat stöd för att nya modeller för långsiktig samverkan ska skapas. Överenskommelser och Idéburet offentligt partnerskap (IOP) är lyckade exempel på framgångsrika modeller.

I det idéburna engagemanget finns det en vilja att ta ansvar för samhällsutvecklingens olika aspekter; däribland den sociala, miljömässiga, ekonomiska och kulturella. Detta engagemang är dock inte alltid enbart ideellt. I de fall där den idéburna sektorn är delaktig i välfärden präglas verksamheten av mervärden som innefattar ansvarstagande, lokal förankring och förståelse samt ett genuint intresse för den berörda verksamheten och ett medskapande från målgruppens sida. Likväl gynnas det gemensamma samhällsbygget av att man underlättar för offentliga aktörer som vill samverka med den idéburna sektorn. Många av våra gemensamma utmaningar kan lösas genom samverkan och samarbetsavtal istället för konkurrensutsättning och privatiseringar. Här är det viktigt att det finns tydliga centrala direktiv och ändamålsenliga lagar och regelverk.

Av stor vikt är också kunskapshöjande insatser inom partiet. Ifall den idéburna sektorns fulla kompetens och potential ska tillvaratas så måste kunskapen om den idéburna sektorn och vår gemensamma historia vara en självklar del av våra medlemsutbildningar. Dessa insatser bör spegla att den idéburna sektorn är mångfacetterad och riktas med fördel särskilt till förtroendevalda politiker. På grund av den naturliga kopplingen mellan partiet och resten av den idéburna sektorn är en folkbildningsinsats på detta område ett naturligt kompetensutvecklande steg som på sikt bidrar till att stärka banden med våra historiska rötter.

Partikongressen föreslår besluta:

- B134:1 att det tas fram ett särskilt handlingsprogram som fastslår vår politik gentemot den idéburna sektorn med särskilt fokus på deras självklara roll i samhällsbygget
- B134:2 att modeller för långsiktigt hållbara relationer med den idéburna sektorn ska utvecklas och stöttas
- B134:3 att Socialdemokraterna tar initiativ till ett övergripande kontrakt mellan staten och den idéburna sektorn
- B134:4 att våra medlemsutbildningar ses över och kompletteras med kurspass om den idéburna sektorn, dess historia och framtida roll för demokrati och samhällsbygge

B134:5 att partistyrelsen får i uppdrag att utveckla en strategi som säkerställer att den idéburna sektorn får resurser som möjliggör medverkande på lika villkor i framtagande av planer lokalt, regionalt och nationellt

Malmö arbetarekommuns styrelse

Malmö arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION B135

STOCKHOLMS ARBETAREKOMMUN (ENSKILD)

Idrott för alla

Idrottsrörelsen är Sveriges största folkrörelse. Idrottsrörelsen involverar ca fyra miljoner utövare (1). Idrotten är en arena för integration i nivå med skola och arbete. Människor ifrån olika bakgrunder och olika ekonomiska klasser sammanförs, i bästa fall i en miljö där faktorer som klass, etnicitet inte har någon betydelse utan det är individens egen glöd och idoga arbete som ger resultat. Här finns också fantastiska förebilder som Zlatan Ibrahimovic, Ilir Latifi och Khaddi Sagnia som ungdomar kan sträva mot.

Idrottens samhällsnytta är svår att överskatta, både socialt och ekonomiskt. Livslångt idrottande ger i längden tillbaka mer till samhället i form av lägre sjukskrivningsantal, lägre brottslighet, självdisciplin, akademiskt intresse och samarbetsförmåga (2). Investeringar i idrott är troligen bland de bästa investeringar ett samhälle kan göra.

I storstädernas socioekonomiskt utsatta områden ser vi tyvärr en negativ trend kring fysisk aktivitet. Klyftorna mellan mer och mindre välbärgade områden är som Grand Canyon (3). Framför allt är det i högstadiet som barn i utsatta områden slutar idrotta. Medan en klar majoritet av tonårspojkarna i Stockholms medelklassområden är medlemmar i en idrottsförening så är bara 15 procent av jämgamla flickor i Rinkeby och 14 procent i Skärholmen det. Konditionen hos tonårsflickor i invandrantäta områden är så låg att det är en tickande hälsobomb (4). Hjärtkapacitet är svårt att bygga före puberteten, därför är träning före dess av lägre värde (5). I högstadiet, när träning är som viktigast, så slutar de majoriteten träna.

I Stockholm har man dragit igång Järvasatsningen som initierats av sittande idrottsborgarråd Emilia Bjurgren. Syftet med satsningen är att komma åt de mest fysiskt inaktiva grupperna mellan 13-20 år. För att komma till bukt med segregeringen tror vi Idrottsossar, att även föräldrar och resterande familjemedlemmar behöver aktiveras. Så länge de saknar förståelse för idrott och dess fördelar är det svårt att få tonårsflickorna till träning.

För att nå de vuxna behöver vi bredda våra vyer. Vi bör bredda åldersspannet. Idag är idrotten fixerad vid en lösning som fortfarande fungerar i en medelklass-miljö där alla över 25 års ålder har relativt gott om pengar och gärna betalar 1495 kr per termin för att springa i grupp eller 6 000 kr per år för att gå på gym. Den lösningen fungerar inte i Rinkeby eller Skärholmen. Därmed finns det ingen ekonomi i träning som vänder sig till vuxna i dessa områden. Det behöver vi göra något åt.

Även om barnen är vår framtid och åldern en viktig faktor anser vi att de vuxna är en nyckel till att få tonåringarna att idrotta, och speciellt då flickorna.

Därför vill vi i Idrottsossar att man inom politiken verkar för att vidga aktivitetsersättningen för att även komma åt de mest drabbade vuxna i de mest social utsatta områdena.

- 1) Ca 2,5 miljon Svenskar är medlem i idrottsförening ansluten till Riksidrottsförbundet. $\frac{3}{4}$ miljon icke klubbanslutna deltar i något långlopp i löpning och ca hälften så många deltar i långlopp på skidor, cykel, orientering eller simning.
- 2) Stattin och Özdemir: Konsekvenser av att börja, fortsätta eller sluta idrotta: en longitudinell studie av ungdomars psykologiska och beteendemässigt anpassning
- 3) Rapporten ”Skillnadernas Stockholm” sida 38-39 som kan laddas ner från Stockholm.se
- 4) Författarna har lett träningsverksamhet både i Järva och i mer välbärgade delar av Stockholm.
- 5) Friidrottens tränarförening.

Partikongressen föreslås besluta:

B135:1 att partiet verkar för att införa ett ekonomiskt stöd liknande aktivitetsstödet som finns för barn och ungdomar men att det ska utgå för alla, oavsett ålder, förslagsvis under en försöksperiod om två år i Järva, Skärholmen, Biskopsgården, Rosengård och andra socialt utsatta områden

Idrotts-sossar

Stockholms Arbetarekommun beslöt att sända motionen som enskild till kongressen.

MOTION B136

SOLLENTUNA ARBETAREKOMMUN (ENSKILD)

Ingen könsuppdelning eller separatism i offentliga verksamheter!

I badhus och skolor i Sverige förekommer att verksamheten könsuppdelas efter religiösa påtryckningar därom eller för att kvinnor kräver det för att kunna delta utan förtryck från män. Könsförtryck av flickor och kvinnor i skolundervisning eller i t.ex. simhallar kan självklart inte

accepteras. Men att verkligt eller upplevt könsförtryck i sig ska resultera i könsdiskriminering är lika oacceptabelt. Så måste det vara eftersom könsdiskriminering lika väl som religiös diskriminering är olaglig. Det är ju brottsligt att kräva ett visst kön för personalen som ska sköta verksamheten.

Partikongressen föreslår besluta:

B136:1 att ingen könsuppdelning eller separatism i offentliga verksamheter ska tillåtas

Alfonso Ramírez

Sollentuna arbetarekommun beslöt att sända motionen som enskild till kongressen.

MOTION B137

UMEÅ ARBETAREKOMMUN (ENSKILD)

Inkludera spel i kulturbegreppet

Diskussionen om vad som är kultur och inte är ständigt pågående och långt ifrån tydlig. Att få uppgiften kring att förklara begreppet kultur är en svår, nästintill omöjlig uppgift, eftersom det finns flera olika förklaringar som ändå på olika sätt hänger samman med varann. Det vi dock vet är hur stora positiva effekter som har utkommit av kulturen och vilken positiv inverkan den har på oss som människor. Kultur är något som vi vill bevara och visa för nästkommande generationer och fortsätta att glädjas utav. Det kan handla om musik, konst, arkitektur, kläder, religion, ritualer, lekar, sägner, litteratur m.fl. Den här motionen handlar inte om varför någonting annat inte är kultur, utan den handlar om varför just spel är kultur och en kulturform som är värd att bevara, utveckla och sprida.

Digitalt och analogt spelande är idag en av Sveriges mest populära fritidssysselsättningar, framförallt bland unga. Vi har spelat brädspel och olika former av analoga spel i tusentals år och idag spelar dessutom runt 80 % av Sveriges befolkning digitala spel i någon form. Spelande benämns som en kulturutövning i statistiken när bl.a. SCB, Myndigheten för kulturanalys och SOM-institutet undersöker svenskarnas kulturvanor. Det är för dem och för de flesta svenskar en självklarhet att spelande i olika former kan betraktas som en kulturutövning i samma kategori som konst, musik och film. Det talas om det svenska spelundret och fantastiska spel som Battlefield, Minecraft och Candy Crush Saga är bara några av de internationellt framgångsrika spel som har sin hemvist i Sverige. Det råder ingen tvekan om att den svenska spelindustrin är en stark kraft som bidrar till att både sätta Sverige på kartan, skapa nya arbetstillfällen och bidra med nya skatteintäkter. Att kulturen ska bidra till ovanstående mål är också Socialdemokraternas största målsättning på kulturområdet. Till skillnad från exempelvis film och musik så betraktas formellt dock inte spel som en kulturform i statens mening för tillfället. Detta innebär ett antal

problem och utmaningar.

När spelen hamnar utanför kulturbegreppet och förminskas till att vara ren underhållning utan konstnärligt värde så blir det en självuppfyllande profetia. Spelbranschen styrs då av marknaden snarare än av kreatörens vision och därmed får det kommersiella värdet större vikt än det konstnärliga värdet. Kulturen måste få ha ett eget värde, den ska inte behöva motivera sin existens genom att vara nyttig ekonomiskt, hälsomässigt eller på något annat sätt. Film och musik har möjlighet att både verka på en marknad och producera storslagna verk som sprids till en stor publik samtidigt som det också finns statligt stöd för smalare uttryck som inte har samma kommersiella värden. Detta stöd saknas för spelen och därmed blir det otroligt svårt att utveckla spel utan en kommersiell baktanke. Vidare innebär spelens icke-status att de hamnar utanför samtliga regionala kulturplaner och måste istället skohornas in på undantag.

Förslag

Jag föreslår en modern och utökad syn på kulturbegreppet och att spel ska inkluderas i detta. I Norge ligger spelkulturen under Kulturdepartementet och vi borde lära oss av vår nordiska granne om vi vill ta tillvara på det svenska spelundret, likt vi gjorde med den svenska musikexporten på 70- och 80-talet.

På det sättet kommer fler aktörer och personer att få möjlighet att ta del av, skapa och sprida spelkulturen. I Sverige är det Kulturrådet, en myndighet under Kulturdepartementet, som fördelar statens bidrag till kulturen och som formellt bestämmer vad som är kultur och inte. Det är de som är ansvariga för att de nationella kulturpolitiska målen ska uppfyllas. Jag menar att både digitalt och analogt spelande passar väl in i de målen och ger stöd till förslaget att bredda och utveckla kulturbegreppet.

De nationella kulturpolitiska målen:

Kulturen ska vara en dynamisk, utmanande och obunden kraft med yttrandefriheten som grund. Alla ska ha möjlighet att delta i kulturlivet. Kreativitet, mångfald och konstnärlig kvalitet ska prägla samhällets utveckling och för att uppnå dessa mål ska kulturpolitiken bl.a.

- främja allas möjlighet till kulturupplevelser, bildning och till att utveckla sina skapande förmågor,
- främja kvalitet och konstnärlig förnyelse,
- främja ett levande kulturarv som bevaras, används och utvecklas,
- särskilt uppmärksamma barns och ungas rätt till kultur.

Slutord

Spel är redan etablerad som kultur i många människors medvetande, det finns en stark kreativ näring som ständigt utvecklas och ekonomiska incitament till att bredda kulturbegreppet. Det är dags för oss i framtidspartiet att uppdatera kulturbegreppet och därigenom ta ett stort kliv på

vägen för att uppfylla både de nationella målen och vårt eget partis mål för kulturpolitiken.

Partikongressen föreslår besluta:

B137:1 att Socialdemokraterna ska anse spel vara en kulturform och arbeta för att bredda kulturbegreppet för att inkludera spel

B137:2 att Kulturrådet ska få ett utökat uppdrag och därtill motsvarande medel för att kunna främja spelkulturen enligt nuvarande direktiv

Oscar Sedholm, Mariehems Socialdemokratiska förening

Umeå arbetarekommun beslöt att sända motionen som enskild till kongressen.

MOTION B138

STOCKHOLMS ARBETAREKOMMUN

Inkludera spel i kulturbegreppet

Spel

I den här motionen inkluderas inte lotterier, casinospel eller motsvarande hasardspel i begreppet spel.

Vad är kultur?

Diskussionen om vad som är kultur och inte är ständigt pågående och långt ifrån tydlig. Att få uppgiften kring att förklara begreppet kultur är en svår, nästintill omöjlig uppgift, eftersom det finns flera olika förklaringar som ändå på olika sätt hänger samman med varann. Det vi dock vet är hur stora positiva effekter som har utkommit av kulturen och vilken positiv inverkan den har på oss som människor. Kultur är något som vi vill bevara och visa för nästkommande generationer och fortsätta att glädjas utav. Det kan handla om musik, konst, arkitektur, kläder, religion, ritualer, lekar, sägner, litteratur m.fl. Den här motionen handlar inte om varför någonting annat inte är kultur, utan den handlar om varför just spel är kultur och en kulturform som är värd att bevara, utveckla och sprida.

Digitalt och analogt spelande är idag en av Sveriges mest populära fritidssysselsättningar, framförallt bland unga. Vi har spelat brädspel och olika former av analoga spel i tusentals år och idag spelar dessutom runt 80 % av Sveriges befolkning digitala spel i någon form. Spelande benämns som en kulturutövning i statistiken när bl.a. SCB, Myndigheten för kulturanalys och SOM-institutet undersöker svenskarnas kulturvanor. Det är för dem och för de flesta svenskar en självklarhet att spelande i olika former kan betraktas som en kulturutövning i samma kategori som konst, musik och film. Det talas om det svenska spelundret och fantastiska spel som

Battlefield, Minecraft och Candy Crush Saga är bara några av de internationellt framgångsrika spel som har sin hemvist i Sverige. Det råder ingen tvekan om att den svenska spelindustrin är en stark kraft som bidrar till att både sätta Sverige på kartan, skapa nya arbetstillfällen och bidra med nya skatteintäkter. Att kulturen ska bidra till ovanstående mål är också Socialdemokraternas största målsättning på kulturområdet. Till skillnad från exempelvis film och musik så betraktas formellt dock inte spel som en kulturform i statens mening för tillfället. Detta innebär ett antal problem och utmaningar.

När spelen hamnar utanför kulturbegreppet och förminskas till att vara ren underhållning utan konstnärligt värde så blir det en självuppfyllande profetia. Spelbranschen styrs då av marknaden snarare än av kreatörens vision och därmed får det kommersiella värdet större vikt än det konstnärliga värdet. Kulturen måste få ha ett eget värde, den ska inte behöva motivera sin existens genom att vara nyttigt ekonomiskt, hälsomässigt eller på något annat sätt. Film och musik har möjlighet att både verka på en marknad och producera storslagna verk som sprids till en stor publik samtidigt som det också finns statligt stöd för smalare uttryck som inte har samma kommersiella värden. Detta stöd saknas för spelen och därmed blir det otroligt svårt att utveckla spel utan en kommersiell baktanke. Vidare innebär spelens icke-status att de hamnar utanför samtliga regionala kulturplaner och måste istället skohornas in på undantag.

Förslag

Jag föreslår en modern och utökad syn på kulturbegreppet och att spel ska inkluderas i detta. I Norge ligger spelkulturen under Kulturdepartementet och vi borde lära oss av vår nordiska granne om vi vill ta tillvara på det svenska spelundret, likt vi gjorde med den svenska musikexporten på 70- och 80-talet.

På det sättet kommer fler aktörer och personer att få möjlighet att ta del av, skapa och sprida spelkulturen. I Sverige är det Kulturrådet, en myndighet under Kulturdepartementet, som fördelar statens bidrag till kulturen och som formellt bestämmer vad som är kultur och inte. Det är de som är ansvariga för att de nationella kulturpolitiska målen ska uppfyllas. Jag menar att både digitalt och analogt spelande passar väl in i de målen och ger stöd till förslaget att bredda och utveckla kulturbegreppet.

De nationella kulturpolitiska målen:

Kulturen ska vara en dynamisk, utmanande och obunden kraft med yttrandefriheten som grund. Alla ska ha möjlighet att delta i kulturlivet. Kreativitet, mångfald och konstnärlig kvalitet ska prägla samhällets utveckling och för att uppnå dessa mål ska kulturpolitiken bl.a.

- främja allas möjlighet till kulturupplevelser, bildning och till att utveckla sina skapande förmågor,
- främja kvalitet och konstnärlig förnyelse,

- främja ett levande kulturarv som bevaras, används och utvecklas,
- särskilt uppmärksamma barns och ungas rätt till kultur.

Slutord

Spel är redan etablerad som kultur i många människors medvetande, det finns en stark kreativ näring som ständigt utvecklas och ekonomiska incitament till att bredda kulturbegreppet. Det är dags för oss i framtidspartiet att uppdatera kulturbegreppet och därigenom ta ett stort kliv på vägen för att uppfylla både de nationella målen och vårt eget partis mål för kulturpolitiken.

Partikongressen föreslår besluta:

B138:1 att Socialdemokraterna ska anse spel vara en kulturform och arbeta för att bredda kulturbegreppet för att inkludera spel

B138:2 att Kulturrådet ska få ett utökat uppdrag och därtill motsvarande medel för att kunna främja spelkulturen enligt nuvarande direktiv

SSU25+

Stockholms Arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION B139

BORLÄNGE ARBETAREKOMMUN

Inkomstgaranti för riksdagsledamöter

Det är nog få som skulle vilja påstå att det är enkelt att vara heltidspolitiker. Det kräver engagemang på dygnets alla tider. En riksdagsledamot förväntas vara kunnig, påläst, engagerad och drivande. Det brinnande engagemanget är det som för politiken framåt.

Det engagemanget som var en tillgång för den aktive riksdagsledamoten kan bli en akilleshäla för den ledamot som valt att avgå. Denna ledamot har tydligt tagit ställning i frågor och kan då lättare granskas i ljuset av sina meningsmotståndare. Detta kan eventuellt försvåra en ny anställning utanför riksdagshusets väggar. I och med detta så har Sveriges riksdag beslutat om inkomstgaranti för riksdagsledamöter som suttit som ledamot i minst tre år och blev invalda innan år 2014 alternativt omvalda år 2014. För de som suttit i minst tre år i riksdagen väntar en inkomstgaranti på 80 % av deras tidigare arvode i maximalt ett år. För de riksdagsledamöter som suttit i över sex år väntar en inkomstgaranti i minst två på 33 % av deras tidigare arvode.

En avgående riksdagsledamot som uppnått en ålder av 40+ kan få inkomstgaranti i fem år. Den riksdagsledamot som uppnått en ålder av 50+ har möjlighet att ta ut inkomstgaranti till samma

månad då ledamoten fyller 65 år. Med andra ord samma månad som den avgående riksdagsledamoten tar ålderspension.

Tycker vi Socialdemokrater att det är rimligt att riksdagsledamöter arbetat klart vid en ålder av 50 år? Med tanke på att den politiska debatten handlar om en höjning av pensionsålder för arbetare från 65 år till 67 år, så anser jag att detta är orimligt. Ja en ledamot av riksdagen kan eventuellt skapa sig ”fiender” i samhället. Men samtidigt är det inte rimligt att få gå i ”pension” vid 50 års ålder på grund av att en suttit i riksdagen. Det är sådan politik och sådana regelverk som skapar politikerförakt. Vi som Socialdemokrater kan omöjligt se det som rimligt att klappa våra egna ryggar först.

Jag vågar försiktigt säga att flertalet människor i samhället håller med mig då detta system är på väg bort. Systemet med inkomstgaranti samexisterar numera med den nya modellen om ”ekonomiskt omställningsstöd”. Problemet med det nya systemet är just ordet samexisterar. För de riksdagsledamöter som blev omvalda i valet 2014 har fortfarande rätt till inkomstgaranti. Med andra ord så valde en att ge ett mindre gynnsamt system till nya ledamöter och samtidigt behålla det mera gynnsamma systemet för sig själv.

Jag vill inte att framtida generationer ska betala för politiker som de aldrig sett aktiva.

Partikongressen föreslås besluta:

B139:1 att inga avgående ledamöter ifrån riksdagen erbjuds inkomstgaranti

B139:2 att förre detta ledamöter av riksdagen som fortfarande lever på inkomstgaranti får en hjälpande hand tillbaka till arbetsmarknaden

B139:3 att all utbetalning av inkomstgaranti för avgående riksdagsledamöter upphör senast år 2018

B139:4 att alla framtida avgående ledamöter placeras in i det nya systemet om ”ekonomiskt omställningsstöd”

Viktor Nordström

Borlänge arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION B140

SKURUPS ARBETAREKOMMUN

Inrätta en ny kulturstiftelse

Ett rikt kulturliv har stor betydelse för Sverige i dag och i framtiden. Det är grunden till landets utveckling och en vital del av den sociala integrationen och sammanhållningen. Kulturen kan bidra till nya, oväntade möten och till ett jämlikt, jämställt och rättvist samhälle.

Under 1970-talet formulerades för första gången en statlig kulturpolitik och 1974 inrättades statens kulturråd med uppgift att fördela stadsbidrag på kulturområdet. Tjugo år senare lade regeringen fram en proposition (prop. 1993/94:177) med förslag om en ny kulturstiftelse, som vid sidan av andra bidragsgivare skulle främja utveckling och tillväxt i regionerna genom stöd till kvalitetsinriktade kulturprojekt. Den borgerliga regeringen beslutade att avsluta stiftelsen Framtidens kultur år 2009.

Det finns i dag ett stort behov av en ny fristående aktör som kan stärka det fria kulturlivet, kulturinstitutionerna och kulturorganisationerna. Det borde därför inrättas en ny statlig kulturstiftelse där kulturaktörer kan ansöka om medel för evenemang och projekt. En stiftelse är ett bra komplement till de offentliga kulturbidragen då stiftelserna har en oberoende ställning och varken ägare eller någon annan huvudman kan styra dem. Stiftelsen bör inrättas utan konkurrens med övriga bidrag inom kultursektorn, dvs inte genom omfördelning av medel ur den befintliga kulturbudgeten utan på egna ben vara just det fristående komplement som vi anser nödvändigt. Genom de av stiftaren givna ändamålen uppnås en stabilitet och långsiktighet i verksamheten, vilket bör bidra till att medlen kommer till största möjliga nytta. Syftet är att med medel ur stiftelsen främja allas deltagande i kulturlivet på lika villkor. Detta är en viktig politisk satsning för ett hållbart samhälle.

Partikongressen föreslår besluta:

B140:1 att det inrättas en ny statlig kulturstiftelse där medel kan sökas för framtidens kultur

Maria Nyman Stjärnskog

Skurups arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION B141

MALMÖ ARBETAREKOMMUN

Inrätta en ny kulturstiftelse

Ett rikt kulturliv har stor betydelse för Sverige i dag och i framtiden. Det är grunden till landets utveckling och en vital del av den sociala integrationen och sammanhållningen. Kulturen kan bidra till nya, oväntade möten och till ett jämlikt, jämställt och rättvist samhälle.

Under 1970-talet formulerades för första gången en statlig kulturpolitik och 1974 inrättades statens kulturråd med uppgift att fördela stadsbidrag på kulturområdet. Tjugo år senare lade regeringen fram en proposition med förslag om en ny kulturstiftelse, som vid sidan av andra bidragsgivare skulle främja utveckling och tillväxt i regionerna genom stöd till kvalitetsinriktade kulturprojekt. När pengarna var slut lades stiftelsen "Framtidens Kultur" ned.

Dagens Sverige innehåller fantastiska möjligheter att få människor att växa tillsammans och dra nytta av varandras kunskaper och erfarenheter. Det gäller såväl kultursektorn som andra områden. Många människor, inte minst ungdomar, har helt andra relationer till sång, musik, bilder, film, dans och teater, än tidigare generationer. Samtidigt har människor från andra länder med mycket längre kulturella traditioner än de svenska sökt sig till vårt land. För att skapa en hållbar utveckling krävs att vi tar tillvara dessa möjligheter, skapar möten mellan det traditionella och nyskapande samt mellan det nya och gamla Sverige. I det framtida samhället kommer kultur och kreativa näringar spela en allt större roll och om vi i tid satsar på framtidens kultur kommer människorna att växa och Sverige som helhet bli en rikare nation.

Dessa möten och detta nyskapande kommer genom att vi skapar förutsättningar för investeringar i framtiden på samma sätt som brittiska konstskolor skapade förutsättningar för den engelska pop- och modevägen från början på sextiotalet, och de svenska musik- och kulturskolorna skapade grogrunden för det svenska musikundret. Kulturens inneboende möjligheter till att ständigt utmana, experimentera och prova nya vägar, förhållningssätt och arbetsmetoder kräver särskilt riktade medel för optimal innovationsstimulans. Innovation kräver ett experimentellt förhållningssätt och en nyfiken organisationskultur. Inom näringslivet arbetar man ständigt med detta förhållningssätt för att skapa nya näringar och ligga i framkant. Det är dags att även kulturen kan få en arena som uppmuntrar, stödjer och stimulerar utveckling inom den framtida kulturen. På så sätt och med mångas delaktighet kan vi få nya frön att gro som uppfinner nya verksamheter, eller utvecklar befintliga för att ta oväntade vägar i utvecklingen. Framtiden kommer att vara global och samhället bör på alla sätt stödja framväxten av framtidens kultur genom stöd till kreativa och skapande möten.

För att detta behov ska stimuleras behövs en ny stödform som kan stärka det fria kulturlivet, kulturinstitutionerna och kulturorganisationerna för framtidens kultur. Därför borde det inrättas en ny statlig kulturstiftelse där kulturaktörer kan ansöka om medel för evenemang och projekt. En stiftelse för framtidens kultur skulle vara ett bra komplement till de offentliga kulturbidragen då stiftelserna har en oberoende ställning och kan stödja mer än de traditionella konstformerna. Syftet är att med medel ur stiftelsen främja allas deltagande i kulturlivet på lika villkor samt via detta en framväxt av en framtidens kultur. Detta är en viktig politisk satsning för ett hållbart samhälle.

Partikongressen föreslår besluta:

B141:1 att det inrättas en ny statlig kulturstiftelse där medel kan sökas för framtidens kultur

Sten Svensson, Möllevångens S-förening

Malmö arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION B142

HÄRNÖSAND ARBETAREKOMMUN

Just nu är det många som ringer! Svårigheter och otillgänglighet i kontakt med myndigheter, företag och samhällsservice

Dagligen stöter vi medborgare, när vi söker kontakt med myndigheter, företag och samhällsservice, på otillgänglighet i form av långa väntetider på telefon, hänvisning till kontakt via mail, webb, hemsidor.

Väntetider på upp till 50 minuter för att anmäla brott på telefonledning är ett exempel. 31 minuters väntetid i snitt för att utföra ett ärende i en bank som tidigare var nära arbetarrörelsen. Vid ett medlemsmöte vittnades det om timplång väntan för att hos polisen för att anmäla ett våldsbrott. Exempelen på dålig tillgänglighet är många och har uppmärksammats stort.

Försäkringsbolag, många myndigheter, statlig verksamhet (tex. skatteverket), kommuner, landsting och privata företag är i många stycken lika dålig. Tendensen är att företagen tjänar pengar på att dra in på telefonservicen och överlåta jobbet på ”kunden”. En väntetid på tex. 45 minuter för att komma fram med sitt ärende är att överföra kostnaderna på kunden.

En tendens är att företagen lägger ut telefonservice och kundkontakter till låglöneländer.

För många är en långa väntetider och hänvisning till mailkontakt omöjligt om man har ett arbete i en kassa, på löpande bandet, osv. Hänvisning till mail och hemsidor passas inte av alla.

Handikappade, äldre, de som ej har tillgång till dator eller kan med datorer klarar inte av detta. Det kan även gälla ”knappande” med ett antal val/alternativ som tillämpas och kan vara omfattande, svårt och förvirrande.

Samhället överläter problemet på medborgarna. Ett problem är att medborgarna inte kan välja bort de som har dålig service. Det finns t.ex. bara en skattemyndighet. Konkurrensen är satt ur spel då alla i stort sett är lika dålig och valmöjligheten är begränsad. Ett argument som används är att staten inte är ägare till en del samhällsservicebolag och inte kan styra. Tyvärr har staten sålt ut flera verksamheter men med sannolikhet har man representation i många av dessa företags styrelser. Samma gäller rörelser nära vårt parti som Folksam, Swedbank, COOP. I deras styrelser sitter socialdemokrater. Självklart kan dessa ”våra” representanter kunna vidtalas och uppmärksammas på problemet.

Varje år får myndigheter och statligt kontrollerad verksamhet ett regleringsbrev och instruktionen. Där anges statens krav på verksamheten. Bättre tillgänglighet och då främst på telefon är ett modest och behjärtansvärt önskemål. Mycket annat kan göras om man vill. Enklare är det för de som har positioner inom vårt parti. Svårare för den enskilde 85 åringen som ringer och försöker komma fram och meddela att telefonledningen rivits ner hos en granne. Exemplet är många. Gränsen är nådd. Lyssna på ”gräsrötterna” och de som ständigt får höra att ”Just nu är det många som ringer”. Vår önskan är viktig och nära akut och torde var en av de lättare frågorna för vårt parti att arbeta med.

Partikongressen föreslår besluta:

B142:1 att vårt parti och förtroendevalda tar ovanstående problem med tillgänglighet och telefonservice på allvar och arbetar för en avsevärd förbättring

Bo-Anders Öberg, Stig Nilsson, Härnösands (S)eniorförening
Härnösand arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION B143

STOCKHOLMS ARBETAREKOMMUN

Konst över generationerna - kulturell omfördelningspolitik för framtidens konst

Nuläge

Bild- och formkonstnärer tillhör de grupper av kulturarbetare som trots långa utbildningar har de lägsta genomsnittliga inkomsterna. 2014 uppgav 64% av bild- och formkonstnärerna i en enkät utförd av KRO/KIF (Riksorganisationen för konstnärer, industriformgivare och konsthantverkare) att de hade en taxerad månadsinkomst på under 13 300 kr. I

Konstnärsnämndens rapport Konstnärernas inkomster från 2009 uppges att 61,4% av bildkonstnärerna mellan 20–64 år hade en sammanräknad förvärvsinkomst per år som var lägre än 160 000 kr. För hela befolkningen låg andelen personer med en sammanräknad förvärvsinkomst på under 160 000 kr på 19,4%. Inte heller har bildkonstområdet en fond motsvarande Författarfonden. De ekonomiska förutsättningarna för att kunna försörja sig på som konst är därmed väldigt små och visar på vikten av stöd och reformer på bildkonstområdet som kan bredda finansieringen av konsten.

Idag är den så kallade följerätten en viktig inkomst för konstnärer, dvs. att de ska få ta del av inkomsterna som deras verk inbringar även när verket säljs i andra hand. Detta gagnar främst etablerade konstnärer och bringar inkomster till dem som redan nu säljer sina verk snarare än nya konstnärer. Följerätten gäller däremot inte för verk där upphovsrätten slutat gälla. Här finns en outnyttjad potential.

Nygammal lösning

Mitt förslag är att inrätta en särskild avgift motsvarande följerätten även på äldre verk där upphovsrätten slutat gälla och att de medlen avsätts till en särskild konstnärsfond som kan dela ut anslag till nu verksamma konstnärer. På så sätt kan de gamla mästarnas verk hjälpa till att finansiera de nu levande konstnärernas arbete.

Detta är inget nytt förslag. Redan i SOU 1997:106 avseende en offentligrettslig avgift på vidareförsäljning av konst föreslås inrättandet av en konstnärsfond som ska finansieras med en avgift på konst där upphovsrätten slutat gälla. Ett liknande system finns också i Norge sen flera år tillbaka.

I SOU 1997:106 föreslås följande:

- En avgift ska tas ut när en näringsidkare i sin yrkesmässiga verksamhet säljer vidare eller förmedlar en vidareförsäljning av ett exemplar av ett konstverk som inte omfattas av upphovsrätten.
- Att de uppburna avgifterna ska bilda en särskild fond, Konstnärsfonden, som ska förvaltas av Kammarkollegiet, och att uppbörden av avgiften ska hanteras i lagen om punktskatter och prisregleringar.
- Att medlen som inkommer från avgifter skall användas till såväl individuella som mer kollektiva stöd till bildkonstnärer och att medlen ska förvaltas av Statens kulturråd och Konstnärsnämnden.
- En lägsta gräns på försäljningspriset på en tjugondel av basbeloppet för att avgiftsskyldighet ska gälla.
- Avgiften tas ut med ett belopp motsvarande fem procent av försäljningssumman exklusive mervärdesskatt.

Solidarisk omfördelning

Konstnärnsfonden är i grunden en solidarisk konstruktion för att skapa bättre förutsättningar för de konstnärer som är aktiva idag. Men på sikt gynnar det också gallerierna och andra som yrkesmässigt vidareförsäljer konst, eftersom förutsättningarna för att vi även framöver har en mångfald av konst förbättras. Fler konstnärer kommer att få möjlighet att kunna försörja sig på sin konst och vi får ett rikare och mer uttrycksfullt samhälle, något som gagnar oss alla. De konstnärer som kan ges ett stöd när Konstnärnsfonden bildas kommer dessutom vidare i framtiden bidra till intäkter till fonden, som på så sätt kan ses som en omfördelning mellan generationer – från den tidigare aktive till den nu aktiva konstnären.

Partikongressen föreslår besluta:

B143:1 att Socialdemokraterna arbetar för inrättandet av en konstnärnsfond i samma andemening som motionens beskrivning

SSU25+

Stockholms Arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION B144

YSTADS ARBETAREKOMMUN

Krav på s.k. evenemangslista, det vill säga att vissa tv-program skall sändas så att större del av tv-tittarna nås, eller vara så kallade fria

Enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/13/EU av den 10 mars 2010 om samordning av vissa bestämmelser som fastställs i medlemsstaternas lagar och andra författningar om tillhandahållande av audiovisuella medietjänster, AV-direktivet och Radio-och TV-lagen, kan så kallade evenemangslistor beslutas. Flera medlemsstater i EU har listor över evenemang av särskild vikt för samhället, nämligen Belgien, Danmark, Finland, Frankrike, Irland, Italien, Polen, Storbritannien, Tyskland och Österrike. Bland EFTA-länderna har Norge en evenemangslista. Listorna är av varierande innehåll och rymmer olika krav på vad som utgör en väsentlig del av allmänheten och definitioner av vad som avses med fri tv. Myndigheten för press, radio och tv lämnade över en slutrapport om evenemangslistan till Kulturdepartementet den 29 februari 2016. Förslaget innebar att följande evenemang skulle upptas på listan:

- a) De olympiska sommar- och vinterspelen
- b) De paralympiska sommar- och vinterspelen
- c) VM i fotboll för herrar och damer: matcher och kvalifikationsmatcher med svenskt deltagande samt semifinaler och finaler
- d) EM i fotboll för herrar och damer: matcher och kvalifikationsmatcher med svenskt deltagande

samt semifinaler och finaler

- e) VM i ishockey för herrar: matcher med svenskt deltagande samt semifinaler och finaler
- f) VM i längdskidåkning
- g) VM i alpin skidsport
- h) VM i friidrott
- i) Vasaloppet
- j) Nobelfesten

Konkurrensverket och en rad mediaföretag avstyrkte högljutt detta och talade om hot mot den fria konkurrensen. Men marknaden förmår inte självmant på ett sätt som inte utestänger stora delar av Sveriges befolkning administrera detta. Nyss genomlidna OS är ett flagrant exempel på vad bristen på en dylik lista leder till: inte ens i SvT's nyhetssändningar fick rörliga bilder sändas, trots att Sverige tog flera medaljer!! Istället ges de mest penningstarka aktörerna företräde och bereds därigenom möjlighet att förbehålla evenemangen för de som har råd att betala ytterligare licensavgifter. Innehållet i evenemangslistan bör vidgas även till andra kultur- och sportutbud. Principen med fri TV för vissa allmänviktiga program måste fastslås.

Partikongressen föreslår besluta:

B144:1 att partikongressen framställer önskemålet att en evenemangslista införs, så att ramarna för fri tv vidgas

Bo Widegren

Ystads arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION B145

GÄVLE ARBETAREKOMMUN (ENSKILD)

Kriminalisera rasistiska och nazistiska organisationer

Den 5 maj 1966 undertecknade Sverige en internationell konvention om avskaffande av alla former av rasdiskriminering.

Citat ut konventionen SÖ 1971:40 artikel 2 punkt D: "Varje konventionsstat skall därför förbjuda och med alla lämpliga medel, däribland genom sådan lagstiftning som påkallas av omständigheterna, göra slut på rasdiskriminering som utövas av enskilda personer, grupper och organisationer."

Trots detta tillåts konservativa högerextrema grupper agera fritt i Sverige genom att bland annat tillåtas hålla torgmöten samt ställa upp i allmänna demokratiska val.

Partikongressen föreslår besluta:

B145:1 att stå upp för demokratin genom att göra den internationella konventionen till lag

Sara Astner, Jasmine Larsson, Tord Wallén

Gävle arbetarekommun beslöt att sända motionen som enskild till kongressen.

MOTION B146

ESKILSTUNA ARBETAREKOMMUN (ENSKILD)

Kulturen det fjärde välfärdsområdet

Konsten och kulturens plats i samhället borde vara självklar. Lika självklar som vilken infrastruktursatsning som helst. Vi behöver vatten, luft och mat för att leva, vägar för att komma fram. Sjukvård, skola och omsorg behövs för att hantera vardagen. Vi är i behov av bildning för att kunna läsa av och hantera en allt mer föränderlig omvärld. Bildning och konst är intimt förknippade med varandra.

Bildning, kultur och demokrati är oskiljaktiga, utan kultur är det omöjligt att upprätthålla en demokrati. För detta är ett lokalt och regionalt förankrat kulturliv en framgångsfaktor. Samhället har utvecklats i en demokratisk ordning som bygger på allas lika värde, där friheter och skyldigheter ger oss en gemenskap och där ledstjärnan ska vara en generell välfärd som bekostas solidariskt och erbjuds efter behov.

Den fria och obundna kulturen har en viktig roll i den demokratiska processen genom de lokala- och regionala kulturinstitutionerna och fria konst- och kulturutövare. Kulturen ger oss språk för att tala om det svåra, sätter ljuset på det viktiga och hjälper oss att hantera en komplex värld. Kulturen kan och ska vara en viktig resurs för många andra politikområden och är en nyckelfaktor för en demokratisk och sund samhällsutveckling med medborgarens behov i fokus.

Folkhälsoarbete, utbildning, stadsbyggnad är bara några av de sektorer där kulturens insatser har en avgörande betydelse för så väl individens och lokalsamhällets utveckling. Kulturpolitiken bör därför uppgraderas till att ses som det fjärde välfärdsområdet i svensk politik.

För att kulturen ska kunna verka och bidra fullt ut i samhällsutvecklingen behövs ett kulturlyft som ger kulturverksamhet lika förutsättningar i hela landet, i förorter och på landsbygden, i storstäder och i små samhällen.

Det krävs ett miljardlyft, varav en fjärdedel måste destineras till den så kallade

kultursamverkansmodellen för att öka möjligheterna för att hela landets kultur kan utvecklas. Samtidigt krävs att alla samhällssektorer medvetandegör och tar ansvaret för att öka kulturens roll inom respektive sektor.

Partikongressen föreslår besluta:

B146:1 att Socialdemokraterna utvecklar kulturen som det fjärde välfärdsområdet

B146:2 att i statens budget öka anslagen till kultursektorn med en miljard kronor, varav 250 miljoner fördelas inom den så kallade kultursamverkansmodellen

Åsa Kratz

Eskilstuna arbetarekommun beslöt att sända motionen som enskild till kongressen.

MOTION B147

KARLSTADS ARBETAREKOMMUN

Kulturens plats i samhället bör stärkas

Vårt välfärdssamhälle har utvecklat en rad tjänster som vi solidariskt betalar och jämlikt utnyttjar. Vi har skola, sjukvård, kommunikationer, vägar och järnvägar. Allt detta och mer har vi utvecklat gemensamt i demokratisk ordning som bygger på allas lika värde. Friheter och skyldigheter ger oss en gemenskap.

Kulturen fick en plats i den demokratiska processen med fria och obundna konstnärer av olika slag. Utan kulturen vissnar demokratin. Kulturen ger oss språk för att tala om det svåra, det nya och hjälper oss att hantera en komplex värld. Vi behöver kulturen för att träna oss i att tala med varandra istället för att använda destruktiva vapen, att hantera motsättningar och att utvecklas som människa i sina bästa stämningars längtan.

Då måste kulturen formeras så att alla har lika chans att skapa och ta del av andras skapande. Kulturen ska på det sättet bli en del av hela samhället och vara naturlig i andra samhällssektorer. Kulturen bör bli Det fjärde välfärdsområdet.

Den fria och obundna kulturen är en förutsättning, men resultatet kan innebära förnyelse på en rad andra områden. Inom hälsovården, i skolan och dess bildningssträvan.

Sverige är lyckligt lottat genom att det finns så många välutbildade människor inom de olika konstarterna. Dessa kan förutom sitt eget skapande ges en plats inom de andra välfärdsområdena.

För att realisera dessa tankar behövs ett kulturlyft som ger lika förutsättningar i hela landet, i förorterna och på landsbygden, i storstäderna och i de små samhällena. Det krävs ett miljardlyft, varav en fjärdedel måste direkt destineras till den så kallade Samverkansmodellen för att öka möjligheterna att hela landets kultur kan utvecklas. Samtidigt krävs att alla samhällssektorer tar ansvaret för att öka kulturens roll. Så måste till exempel de estetiska ämnen tillbaka i skolan och bli en naturlig del av skolans arbete.

Partikongressen föreslår besluta:

B147:1 att utveckla kulturen som ett fjärde välfärdsområde

B147:2 att i statens budget öka satsningen på kultursektorn med en miljard kronor, varav 250 miljoner fördelas inom den så kallade samverkansmodellen

B147:3 att de estetiska ämnena återinförs i skolan

Socialdemokratiska kulturföreningen

Karlstads arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION B148

ULLERUD - FORSHAGA ARBETAREKOMMUN

Kulturens roll

Det är oroliga tider i Sverige, Europa och världen. Flyktingströmmar, krig och klimathot i en värld med allt större ojämlikhet. Vi ser en växande högernationalism som vinner stöd för hårdare tag och enkla lösningar där grupper ställs mot varandra och tilliten i samhället urholkas i rädsla för framtiden. Det är i detta läge vi som parti med framtiden i fokus måste satsa allt mer på kulturen som demokratins grundbult. Det fria utbytet i konst av alla slag ger utrymme för samtal och reflektion.

All forskning visar hur kultur i förskola och skola kan utjämna klyftor och stärka enskilda att växa och utvecklas. Likaså gäller det inom vård och omsorg. Kulturen har en läkande kraft. Museernas roll att förmedla kunskap mellan generationerna och utgöra en brygga mot framtiden får inte urholkas, då gör vi oss urarva.

Det som krävs är en stark fortsatt satsning på kulturens infrastruktur så att utövande konstnärer får plats. Den fria obundna kulturen är en förutsättning för dess kraft. Då ger den oss möjligheter att vidga vyerna i bostadsområden, inom vården men allra främst inom förskolan och skolan och inte minst för att minska klyftorna mellan de som har tillgång till kulturen och de som inte har det. Arbetet med kultur i integrationsarbetet måste i dagsläget prioriteras för att inte skapa

motsättningar. Därför måste alla partiets företrädare i riksdagen, i landstinget/regionen och i alla våra kommuner slå vakt om och utveckla kulturens roll för vårt solidariska och jämlika framtidssamhälle. Det är dags att ge kulturen plats som vårt fjärde välfärdsområde.

Partikongressen föreslår besluta:

B148:1 att kongressen ställer sig bakom motionen och ger partiets företrädare uppdraget att verka för motionens anda

B148:2 att utveckla kulturen som ett fjärde välfärdsområde

B148:3 att i statens budget öka satsningen på kultursektorn med en miljard kronor, varav 250 miljoner fördelas inom den så kallade samverkansmodellen

B148:4 att de estetiska ämnena återinförs i gymnasieskolan

Philip Johnsson

Ullerud - Forshaga arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION B149

LYSEKILS ARBETAREKOMMUN (ENSKILD)

Kulturkanon

Frågan om införandet av en så kallad Kulturkanon har väckt livliga diskussioner, för och emot. Inte minst det faktum att Sverigedemokraterna lagt en motion i riksdagen om införande av en svensk kulturkanon har väckt ont blod. (Motion till riksdagen 2010/11 :Kr 310. E) Hos många har tankarna även gått till förhållandena i det gamla Sovjet. Inför valet 2006 väckte dåvarande Folkpartiet debatt genom ett förslag om Litteraturkanon. Förslag om kulturkanon har väckts av både Liberalerna och Kristdemokraterna.

Tilläggsas bör, att tankar på Kulturkanon även har väckts från Socialdemokratiskt håll. Det har även förelagat förslag på ett Bildningsprogram (Som komplement till skolornas Läro- och kursplaner eller för arbete i folkrörelserna.) Tanken är att det finns vissa verk, som är särskilt framträdande och karakteristiska och som därmed kan utgöra en del av en kulturkanon över ett land en tid eller en civilisation.

Hösten 2004 lanserade Danmarks dåvarande kulturminister Brian Mikkelsen ett förslag till kulturkanon. Sju kommittéer utsågs för att ta fram speciellt viktiga verk att ingå i en kanon. Verken ingick i kategorierna arkitektur, design, bildkonst, teater, litteratur, film och musik (uppdelat på konstmusik och populärmusik) samt en särskild kategori, barnkultur. Det färdiga förslaget till kulturkanon presenterades 2006.

Förslaget kan hos många väcka associationer mot någon form av storsvenskhet, men så behöver och skall det naturligtvis inte vara. En svensk kulturkanon tar naturligtvis upp även arkitektur, musik m.m. från andra länder.

Mot tanken på en kulturkanon kan, naturligtvis, många invändningar riktas. En kulturkanon riktar sig mycket mot våra skolor och här kan ju anföras, att någon form av kulturkanon redan praktiseras. Lärare i svenska, bild, historia mfl. har en bestämd uppfattning om, vilka musikstycken, som är viktiga att känna till, vilka författare man bör läsa, vilka arkitektoniska skapelser, som är viktiga att känna till, vilka sånger/visor eleverna bör sjunga etc. Mycket av den svenska viskatten sprids för övrigt genom det allsångshäfte som användes vid allsång på Skansen.

Likväl är det viktigt med en kulturkanon. Det finns skäl att misstänka, att Sverige, vad gäller den kulturella nivån, bildningen ligger klart i lä i jämförelse med stora kulturländer på kontinenten, inte minst Frankrike. Det behövs en uppstramning. och här är en kulturkanon bra att ha, att utgå ifrån i det viktiga folkbildningsarbetet. Kulturen är dessutom berikande. Det är viktigt att arbetarrörelsen tar tag i frågan om en kulturkanon och inte överlåter initiativet till krafter med dunkla motiv.

En kulturkanon handlar inte om någon form av statlig kulturpolitik. Arbeten med framtagandet av en svensk kulturkanon bör läggas ut på statliga muséer, kulturinstitutioner, universitet etc.

Partikongressen föreslår besluta:

B149:1 att mot bakgrund av det som anförs i motionen tillsätta en arbetsgrupp vars uppgift är att formulera ett förslag till genomförande av en Kulturkanon, Förslaget bör bearbetas och remitteras ut för att sedan ligga till grund för en regeringsproposition eller partimotion

Bernt Ortner

Lysekils arbetarekommun beslöt att sända motionen som enskild till kongressen.

MOTION B150

STOCKHOLMS ARBETAREKOMMUN (ENSKILD)

Kvalificerad majoritet vid vissa riksdagsbeslut

Arbetet i den svenska riksdagen regleras i huvudsak i Riksdagsordningen. Riksdagen har 349 folkvalda ledamöter och de beslut som fattas i riksdagen kräver 175 röster. Mellan år 1866 och

1971 hade vi två kamrar i riksdagen, i syfte att minska risken för att förhastade beslut fattades. Det skulle finnas en viss tröghet och utrymme för eftertanke. Sedan år 1971 har vi endast en kammare. Det innebär att 51 % av den röstberättigade befolkningen kan ”köra över” de övriga 49 %. I sig är detta i regel inte ett problem, det är så vår demokrati fungerar, och de partier som har en majoritet i riksdagen har oftast en god förankring i sina beslut. Ibland ställs dock saken på sin spets. Det finns frågor som är av en alldeles särskild vikt, som medför en mycket långtgående förändring i samhället, där ett fattat beslut är omöjligt, eller i det närmaste omöjligt, att ändra. När en sådan fråga är mycket partiskiljande är det ett demokratiskt problem när beslut i frågan fattas av en mycket knapp majoritet i riksdagen. Vissa frågor är av en sådan dignitet att beslut i dessa bör stödas av en stor del av folket och därmed kräva en kvalificerad majoritet i riksdagen.

Partikongressen föreslår besluta:

B150:1 att verka för att en utredning tillsätts för att belysa frågan om kvalificerad riksdagsmajoritet

Hägerstens socialdemokratiska kvinnoklubb

Stockholms Arbetarekommun beslöt att sända motionen som enskild till kongressen.

MOTION B151

PARTILLE ARBETAREKOMMUN

Kvinnoförtryck i alla former ska stoppas

Vi är på väg mot år 2020 men det finns fortfarande kvinnoförtryck i både Sverige och resten av världen. Genom historien har kvinnor levt och blivit behandlade som en vara eller objekt. I vissa religioner och kulturer förekommer det fortfarande att kvinnor betraktas som mindre värda och mindre kunniga. På dessa platser kan kvinnor fortfarande inte bestämma över sina klädval, inte få ge uttryck för behov eller önskemål eller välja den partner hon vill leva med. I dagens Sverige finns det fortfarande de som gifter bort sina döttrar mot deras vilja. Detta måste nu få ett stopp.

Våra erfarenheter av hedersrelaterat våld är många, även i Sverige. Fadime Sandal och Pela Atroshi är Sveriges mest kända och uppmärksammade fall av hedersmord men de blev inte de sista. Tyvärr har fler blivit utsatta för samma öde och fler kommer att utsättas.

I dag finns det fortfarande unga kvinnor som bli könsstympade för att bevara deras oskuld och kontrollera deras sexualitet. (omkring 200 miljoner flickor och kvinnor i världen lever med följderna av könsstympning. Om den nuvarande trenden fortsätter beräknas ytterligare 15 miljoner flickor i åldern 15-19 år att utsättas för könsstympning fram till år 2030)

Många tjejer runt om världen och i Sverige bär på en stor oro och rädsla att inte blöda på bröllopsnatten, varken de har haft samlag eller inte. De vet att i många fall kan det bidra till en fara för deras liv. Många tjejer och kvinnor i världen och i Sverige gör kirurgiska "oskuldsgrepp" på oseriösa privata kliniker för att rädda sig och sin familj från skam.

All hederskultur strider mot grundläggande mänskliga rättigheter därför måste all form av hederskultur stoppas, både i vår omvärld och i Sverige. Socialdemokraterna står för allas lika värde och de grundläggande mänskliga rättigheterna är grunden för vårt parti.

Partikongressen föreslår besluta:

B151:1 att alla föreningar som söker kommun- eller statsbidrag skall säkerställa att de följer svenska lagar

B151:2 att Socialdemokraterna granskar sina samarbetspartner, både i och utom Sverige, när det gäller att följa mänskliga rättigheter och ställa krav vid samarbete eller eventuella bistånd/bidrag

B151:3 att Socialdemokraterna avbryta allt samarbete eller bistånd vid vetskap om kvinnoförtryck och tydligt ta avstånd från dessa organisationer och föreningar

Soraya Zarza Lundberg

Partille arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION B152

VÅRGÅRDA ARBETAREKOMMUN

Kvinnoförtrycket i alla former ska stoppas

Vi är på väg mot år 2020 men det finns fortfarande kvinnoförtryck i både Sverige och resten av världen. Genom historien har kvinnor levt och blivit behandlade som en vara eller objekt. I vissa religioner och kulturer förekommer det fortfarande att kvinnor betraktas som mindre värda och mindre kunniga. På dessa platser kan kvinnor fortfarande inte bestämma över sina klädval, inte få ge uttryck för behov eller önskemål eller välja den partner hon vill leva med. I dagens Sverige finns det fortfarande de som gifter bort sina döttrar mot deras vilja. Detta måste nu få ett stopp.

Våra erfarenheter av hedersrelaterat våld är många, även i Sverige. Fadime Sandal och Pela Atroshi är Sveriges mest kända och uppmärksammade fall av hedersmord men de blev inte de sista. Tyvärr har fler blivit utsatta för samma öde och fler kommer att utsättas.

I dag finns det fortfarande unga kvinnor som bli könsstympade för att bevara deras oskuld och

kontrollera deras sexualitet. (omkring 200 miljoner flickor och kvinnor i världen lever med följderna av könsstympling. Om den nuvarande trenden fortsätter beräknas ytterligare 15 miljoner flickor i åldern 15-19 år att utsättas för könsstympling fram till år 2030). Många tjejer runt om världen och i Sverige bär på en stor oro och rädsla att inte blöda på bröllopsnatten, varken de har haft samlag eller inte. De vet att i många fall kan det bidra till en fara för deras liv. Många tjejer och kvinnor i världen och i Sverige gör kirurgiska "oskulds-ingrepp" på oseriösa privata kliniker för att rädda sig och sin familj från skam.

All hederskultur strider mot grundläggande mänskliga rättigheter därför måste all form av hederskultur stoppas, både i vår omvärld och i Sverige. Vårt parti står för allas lika värde och de grundläggande mänskliga rättigheterna är grunden för vårt parti.

Partikongressen föreslår besluta:

B152:1 att alla föreningar som söker kommun- eller statsbidrag skall säkerställa att de följer svenska lagar

B152:2 att partiet granskar sina samarbetspartner, både i och utom Sverige, när det gäller att följa mänskliga rättigheter och ställa krav vid samarbete eller eventuella bistånd/bidrag

Marielle Palm

Vårgårda arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION B153

TRELLEBORG ARBETAREKOMMUN

Mediepolitik för demokratisk bevarande och utveckling

Mediepolitiken ska ge förutsättningar för en fri åsiktsbildning, fritt utbyte av idéer och reella möjligheter att granska olika företeelser och verksamheter i samhället. För detta behövs en mångfald av medier av hög kvalitet. Mediepolitiken omfattar dagspress, radio och television samt skydd av barn och unga mot skadlig mediepåverkan.

Målet för mediepolitiken är att stödja yttrandefrihet, mångfald, massmediernas oberoende och tillgänglighet samt att motverka skadlig mediepåverkan.

Under de senaste åren har tidningsdöden drabbat oss. Därmed också den demokratiska insynen. På de senaste tio åren har det lagts ned över 120 lokala tidningsredaktioner. Utan att ha ersatts av någon annan journalistisk produkt.

Tidningsdöden har lett och leder till en utarmning av granskande och undersökande journalistiken. Demokratin är på väg att förlorat sina väktare och granskare. Makthavarna får en fri marknad - släpps fria.

De som sitter på viktiga ämbeten, politiker, beslutsfattare, direktörer, hämningslösa kapitalister, kommer då att få en frihet på de mångas bekostnad. De verkligt stora maktmissbrukarna kan härja fritt och behöver inte längre oroa sig för att bli avslöjade.

Journalistiken, som den kritiska väktaren, har varit en nödvändig del av de västerländska demokratierna sedan 1700-talet. Nu riskerar den att kvävas.

I de mest korkade argumenten mot att tidningsdöden inte är ett hot mot demokratin framhålls de sociala medierna som den nya journalistiken. Här finns alltid nyheter tillgängliga, lyder argumentet. Och de glömmer då helt bort - eller vill inte se - att den absoluta merparten av alla nyheter som man kan läsa om, exempelvis på Facebook i princip alltid först är hämtade från de traditionella tidningarna.

Tidningsdöden är ett stort och allvarligt hot mot demokratin. Vill vi att vårt land fortsättningsvis ska vara ett demokratiskt samhälle har vi inget annat val än att kräva att motåtgärder vidtas.

Partikongressen föreslår besluta:

- B153:1 att partistyrelsen får i uppdrag att omedelbart tillsätta en arbetsgrupp med uppgift att snarast framlägga ett förslag till socialdemokratisk mediepolitik
- B153:2 att förslaget, innan slutligt beslut fattas, sänds till medlemmarna i en rådslagsremiss
- B153:3 att partistyrelsen därefter fastställer ett program för fortsatt socialdemokratisk mediepolitik

Lena Näslund, Sydkustens S-förening i Trelleborg
Trelleborg arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION B154

MALMÖ ARBETAREKOMMUN

Mediepolitik för demokratisk bevarande och utveckling

Mediepolitiken ska ge förutsättningar för en fri åsiktsbildning, fritt utbyte av idéer och reella möjligheter att granska olika företeelser och verksamheter i samhället. För detta behövs en

mångfald av medier av hög kvalitet. Mediepolitiken omfattar dagspress, radio och television samt skydd av barn och unga mot skadlig mediepåverkan. Målet för mediepolitiken är att stödja yttrandefrihet, mångfald, massmediernas oberoende och tillgänglighet samt att motverka skadlig mediepåverkan.

Under de senaste åren har tidningsdöden drabbat oss. Därmed också den demokratiska insynen. På de senaste tio åren har det lagts ned över 120 lokala tidningsredaktioner. Utan att ha ersatts av någon annan journalistisk produkt. Tidningsdöden har lett och leder till en utarmning av granskande och undersökande journalistiken. Demokratien är på väg att förlorat sina väktare och granskare. Makthavarna får en fri marknad - släpps fria.

De som sitter på viktiga ämbeten, politiker, beslutsfattare, direktörer, hämningslösa kapitalister, kommer då att få en frihet på de mångas bekostnad. De verkligt stora maktmissbrukarna kan härja fritt och behöver inte längre oroa sig för att bli avslöjade. Journalistiken, som den kritiska väktaren, har varit en nödvändig del av de västerländska demokratierna sedan 1700-talet. Nu riskerar den att kvävas.

I de mest korkade argumenten mot att tidningsdöden inte är ett hot mot demokratin framhålls de sociala medierna som den nya journalistiken. Här finns alltid nyheter tillgängliga, lyder argumentet. Och de glömmer då helt bort - eller vill inte se - att den absoluta merparten av alla nyheter som man kan läsa om, exempelvis på Facebook i princip alltid först är hämtade från de traditionella tidningarna. Tidningsdöden är ett stort och allvarligt hot mot demokratin. Vill vi att vårt land fortsättningsvis ska vara ett demokratiskt samhälle har vi inget annat val än att kräva att motåtgärder vidtas.

Partikongressen föreslår besluta:

- B154:1 att partistyrelsen får i uppdrag att omedelbart tillsätta en arbetsgrupp med uppgift att snarast framlägga ett förslag till socialdemokratisk mediepolitik
- B154:2 att förslaget, innan slutligt beslut fattas, sänds till medlemmarna i en rådslagsremiss
- B154:3 att partistyrelsen därefter fastställer ett program för fortsatt socialdemokratisk mediepolitik

Jan Svärd, Sentrums S-förening

Malmö arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION B155

ÖREBRO ARBETAREKOMMUN

Monarkins avskaffande

Sverige är en parlamentarisk monarki. Det betyder att den folkvalda riksdagen innehar den egentliga makten som lagstiftande församling medan kungahuset har en mer ceremoniell roll. Så långt låter det bra. Dock visar den nuvarande regenten, kung Carl XVI Gustav, gång efter annan exempel på där kungahuset tenderar att få reellt inflytande över den politiska agendan.

Ett av de senaste av dessa exempel är i hans tal i samband med riksdagens öppnande där han riktar fokus på flyktingsituationen och vad han hade för förväntningar på Sveriges plats i FN's säkerhetsråd. Det är visserligen lätt att hålla med i hans yttranden men rent principiellt är det inte hans uppgift att fälla offentliga yttranden av den karaktären. Det är ett sätt för en person som inte är folkvald att sätta agendan nationellt.

En annan aspekt i den svenska konstitutionen är just det att det är konungen som förklarar riksdagen för öppnad varje år. Jag finner det märkligt hur den uppgiften åligger en företrädare från kungahuset.

De infallsvinklar jag hittills lyft fram gäller främst maktutövningen på högsta nivå men det finns ytterligare en av flera vinklar som förespråkar monarkins avskaffande och det är den personliga friheten för individerna i kungafamiljen. Ett av vårt lands främsta rättesnören är att varje individ är född i frihet med möjlighet att bli vad man vill. I kungafamiljens fall gäller inte denna princip. Där gäller snarare en förlegad syn där individen föds in i en rådande struktur där denna individ på förhand har en roll att fylla. Det finns fler infallsvinklar på situationen, ex att det är ett otidsenligt styrelseskick.

Sverige ska vara ett jämlikt land där framgång bygger på individens egna meriter snarare än på privilegier och släktskap. Vårt statsskick innebär dock fortfarande att landets högsta offentliga ämbete, det som statschef, går i arv inom en utvald familj. Monarkin går inte att förena med demokrati och jämlikhet. Rätten att representera Sverige ska inte kunna ärvas. Den kan enbart ges genom demokratiska processer.

Tidigare under hösten lämnades en motion in i riksdagen i det här ämnet som var undertecknad av fem olika partier. Det socialdemokratiska partiet har tidigare ställt sig bakom ett beslut om att avskaffa monarkin men det är ännu inte gjort. Snart är det hundra år sedan medborgarna i Sverige slog fast att alla är lika värda genom att ge alla samma demokratiska rättigheter att rösta i fria val. Nu är tiden inne att ta nästa steg och att också avskaffa den sista resterna av den gamla tidens

odemokratiska styre.

Partikongressen föreslår besluta:

B155:1 att Socialdemokraterna aktivt ska verka för monarkins avskaffande

Peter Björk Decamerone s-förening

Örebro arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION B156

SKELLEFTEÅ ARBETAREKOMMUN (ENSKILD)

Monarkins avveckling

Att monarkin ska avskaffas har funnits med i Socialdemokraternas partiprogram sedan 1911.

Det har varit självklart att ärftliga titlar hör till historien och inte är förenliga med en modern demokrati (vilket våra partikamrater påpekade redan för nära 100 år sedan).

Att en ärftlig monarki är oförenlig med en modern demokrati är inte en partipolitisk fråga. Sanningen är den att det finns en stor majoritet bland Riksdagens ledamöter för att avskaffa monarkin men ingen vågar ”ta tag i det”.

Själv är jag medlem i Republikanska föreningen och jag uppmanar att alla blir medlemmar. Sätt in årsavgiften - 200 kronor - på plusgiro 114 96 91-6 eller swisha till 123 414 93 99. Ange namn, adress samt e-post.

Den vanligaste frågan jag får som republikan är vad jag vill se istället för en kung. Jag tycker det är en fullt rimlig fråga. Jag kan se ett antal olika lösningar. Man kan göra Riksdagens talman till Statschef med liknande uppgifter och befogenheter som ämbetet innehåller idag. Man kan göra som ex. Tyskland och låta Riksdagen utse en president med ff.a. representativa uppgifter. Det finns många olika typer av lösningar som är möjliga bara man sätter ned foten. Jag anser att det är dags för det Socialdemokratiska partiet att göra just det.

Om vi nu inte anser det prioriterat att driva frågan om republik i dagsläget kan det väl vara på sin plats att ändå se över och besluta om vilken lösning man vill se istället. Detta även om det nu är på längre sikt. Innan detta görs är det omöjligt att föra en vettig diskussion om monarkins framtid.

Monarkin är inte bara ett hån mot demokratin.... Det sätter också ett antal svenska medborgare i

husarrest. Visserligen är det ett snyggt hus men de restriktioner som lagts på kungahuset om demokratiska rättigheter, religionsfrihet, privatliv o.s.v. är ovärdiga den svenska demokratin.

Ett tydligt exempel är att såväl Kungen som Regeringen var tvungna att ge sitt medgivande för att kronprinsessan, - den blivande statschefen, skulle kunna gifta sig.

Den Svenska monarkin är tyvärr väldigt omtyckt och det kan vara känsligt att driva frågan om dess avskaffande. En möjlig förklaring till det starka stödet för monarkin är just, som ovan nämnts, att det inte finns tydliga alternativ. En annan möjlig förklaring är att nuvarande företrädare för monarkin sköter sig väl och framstår som goda förebilder.

Kronprinsessan Viktorias uppväxt har dock inte varit helt enkel med tuffa krav på allt från utseende till skolresultat. Allt har också skett i full offentlighet. Som om pressen på unga kvinnor inte redan är hård nog. Nu drabbar detta ännu en generation där samma hårda press ska sättas på Estelle. Redan hennes förskolestart följdes av blixtrande kameror och frågor som skreks efter henne.

Det är därför jag föreslår att vi, som ett första steg, ställer oss bakom ett förslag om att den ärftliga monarkin ska upphöra i och med Kronprinsessan Viktoria och att alternativ till monarkin ska arbetas fram.

Genom att ta fram tydliga alternativ kan vi få en vettig debatt. Genom att göra en förändring på längre sikt kan vi få en större acceptans bland befolkningen och därmed blir ett avskaffande av monarkin mindre omvälvande.

Partikongressen föreslås besluta:

B156:1 att den ärftliga svenska monarkin ska upphöra senast med Drottning Viktoria

B156:2 att det Socialdemokratiska partiet arbetar fram ett tydligt förslag på hur monarkin ska ersättas

B156:3 att de restriktioner som Successionsordningen lagt på tronföljarna tas bort

Daniel Ådin

Skellefteå arbetarekommun beslöt att sända motionen som enskild till kongressen.

MOTION B157

STOCKHOLMS ARBETAREKOMMUN (ENSKILD)

Nya mötesplatser

För en levande och vital demokrati krävs offentliga mötesplatser. Mötesplatser där yttrandefrihet råder och där möjlighet till inflytande finns.

Sverige har en stolt tradition av samlingslokaler. Lokaler som drivs av folkrörelser och engagerade medborgare. Dessa lokaler bildar en infrastruktur av mötesplatser och som finns i hela landet.

Samlingslokalen är oftast kulturhuset, föreningshuset och bildningshuset. Där får den professionella kulturen plats, där får amatörkulturen spellokaler och studieförbundens olika cirklar träffas för studier. Samlingslokalen är och vill vara navet, mötesplatsen där lokalsamhällets medborgare träffas, ett kulturlivets vardagsrum.

Vårt samhälle utvecklas hela tiden. Men det demokratiska samhällets grund har knappast förändrats, även om de konkreta formerna för hur samtal har förändrats genom urbanisering och digitalisering.

Människor och föreningslivet har fortsatt behov av mötesplatser. Vi behöver platser där vi kan mötas, diskutera, debattera och ifrågasätta. Platser där vi alla kan delta på lika villkor, oberoende av tjockleken på plånboken och varifrån vi kommer.

Det finns idag flera oroande tendenser.

Så kallade offentliga platser, torg blir privatiserade ”gated city”, vilket allvarligt försvagar mötesfriheten.

Folkrörelsernas lokaler saknas i många s.k. socioekonomiskt svaga bostadsområden.

Många kommuner satsar på tjugiga kulturhus istället för medborgardrivna samlingslokaler.

Inom Folkets Hus och Parker (FHP) pågår ett arbete med att skapa nya medborgardrivna mötesplatser. FHP har tagit fram en rapport; Nya mötesplatser; kartläggning av möjligheterna att skapa nya medborgardrivna kultur- och samlingslokaler i socioekonomiskt utsatta områden i Sverige.

Rapporten visar på ett stort behov av medborgardrivna i olika utsatta områden, både i storstad

som på mindre orter.

Ökade klassklyftor måste motverkas och människor måste organiseras i arbetet med att tillsammans ta ansvar för det gemensamma.

I detta arbete behövs samlingslokaler och kulturlokaler.

Det behövs nya medborgardrivna mötesplatser i utsatta områden. För detta krävs en statlig satsning. Det kan gälla stöd till befintliga lokaler t ex en skola där en mindre ombyggnad eller anställning av en vaktmästare kan möjliggöra en ny mötesplats.

Partikongressen föreslår besluta:

B157:1 att Arbetarpartiet Socialdemokraterna ger i uppdrag till regeringen att satsa minst 100 miljoner kronor på medborgardrivna mötesplatser i utsatta områden

B157:2 att verka för att boverksstödet för allmänna samlingslokaler utökas till minst 100 miljoner

Kulturarbetarnas Socialdemokratiska Förening i Stockholm, KSF
Stockholms Arbetarekommun beslöt att sända motionen som enskild till kongressen.

MOTION B158

LINKÖPINGS ARBETAREKOMMUN (ENSKILD)

Nya tider, ny sport

Med tiden förändras saker och ting. Det är nästan ingenting som består. Nu är det dags att förändra vad som inkluderas i definition av sport. Det är en tävling med turneringar och ligor där personer tävlar under olika reglementen och i olika medium. Man har tränare, analytiker som stöttar sportutövaren. Det kan utföras individuellt eller i lag. I slutet av tävlingarna och ligorna ska man kunna kröna en vinnare. Någon som är bäst i just den här aktiviteten i den regionen. Detta är sport.

Det finns ingen anledning att inte inkludera E-sport under denna definition. Det är den absolut snabbaste växande rörelsen i Sverige och många ställen i världen. Den har redan varit gigantisk i Syd Korea i många år, men börjar verkligen ta fart i resten av världen. Världsfinalen i League of Legends år 2013 sågs världen över av 32 miljoner människor. Det är tre gånger antalet människor i Sverige. League of Legends har även bara funnits sen 2009. Det är explosiv tillväxt. Det jag föreslår är att man ger e-sportsutövare samma privilegier som sportutövare.

E-sport är en internationell rörelse och spelare flyttar från sina hemländer för att tävla för lag på andra kontinenter. För att underlätta tillväxten av e-sports scenen och verkligen vara ett land i framkant bör Sverige underlätta denna rörlighet. Vi bör tillåta spelare komma hit och verka här på samma sätt som fotbollsspelare eller basketspelare. De bör behandlas på ett likvärdigt sätt av migrationsverket. Dreamhack är ett gott exempel på hur massivt e-sport faktiskt är i Sverige, lagstiftningen har dock inte hunnit med i utvecklingen. Det måste bli ändring på det!

Vi som samhälle bör anamma nya tider och nya trender. E-sport är här för att stanna. Det är bara att acceptera och stötta.

Partikongressen föreslår besluta:

B158:1 att Socialdemokraterna ska arbeta för att E-sport bör legitimeras och likställas med sport

B158:2 att Socialdemokraterna ska arbeta för att E-sportsutövare får likadana privilegier som sportutövare

B158:3 att Socialdemokraterna ska arbeta för att migrationsverket behandlar e-sportsutövare och sportutövare likvärdigt

SSU Linköping

Linköpings arbetarekommun beslöt att sända motionen som enskild till kongressen.

MOTION B159

SOLNA ARBETAREKOMMUN

Nytt personnummersystem

Som folkbokförd i Sverige tilldelas du ett personnummer som har modifierats under löpande tid. Fram till 1990 sade de två första siffrorna var personen hade fötts, något som senare togs bort. Den tredje siffran anger personens kön – jämn siffra för kvinnor och udda för män, medan den sista siffran är en kontrollsiffra som infördes 1967 i samband med att personnummer systemet datoriserades.

Statistiska centralbyrån har en lista på återanvända personnummer och det beror på den rådande bristen på personnummer för vissa datum. Fler och fler människor från olika länder av världen, väljer att bosätta sig i Sverige och får vänta oerhört länge för att få ett personnummer.

Fram till januari 2008 hade strax över 75 000 människor bytt personnummer av olika anledningar.

Allt från felaktig födelsedatum, kön, könskorrigering och skyddad identitet.

Man behöver ett personnummer i det svenska samhället.

Vi påstår att vi har ett jämlikt och inkluderande samhälle. Ett samhälle där alla får ta plats och välkomnas. Men så fort en människa föds eller kommer till Sverige kategoriserar vi den och delar samhället efter kön.

Många personer som genomgår en könskorrigering och byter personnummer kan fastna i olika system. Om man som könskorrigerad man har bevarat sin livmoder och väljer att bli gravid, fungerar inte vårdsystemet för denne eftersom män inte har rätt till havande- och förlossningsvård. Garantierna för rätt vård bör vara oavsett kön.

Med detta förlegade system löper vi risken att få ett homogent samhälle där människor får vänta allt för länge för att komma in i samhällssystemet medan andra inte får ta del av sina rättigheter.

Partikongressen föreslår besluta:

B159:1 att Socialdemokraterna verkar för ett moderniserat och icke könskategoriskt personnummersystem

Angelina Pena

Solna arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION B160

UDDEVALLA ARBETAREKOMMUN

Om spelberoende och alkoholreklam riktad mot barn

I antiken umgicks grekerna och spelade tärning som tillverkats av bränd lera eller av fårens fyrkantiga hälben. Indianerna i Nordamerika gjorde detsamma med buffelben. Enligt bibeln använde Moses lotter när han fördelade landområden och de romerska soldaterna kastade tärning om Jesus kläder. I dag tillverkar vi tärningar av plast, skrapar lotter för pengar och tillbringar gärna lördagskvällen med bingolotto.

Att spela på olika former av automater eller typ ATG innebär en risk. Det är ett riskfullt agerande särskilt bland vuxna, men även på nätet för yngre. Därför gäller det att skapa spelansvar för barn och unga. I Sverige finns olika former av begränsningar för yngre att spela. Likväl finns det illegala spel och dem som via nätet lockar unga till spel, som ruinerar inte bara dem utan omgivningen.

På samma vis agerar alkoholreklamen. Det finns dokumenterat, att på bästa tid för barn och unga sker det avancerade former av alkoholreklam på de kommersiella TV-kanalerna. I dagens läge har intäkterna för media i form av alkoholreklam överstigit 1,3 miljarder kronor.

Över 35 ledande läkare i Storbritannien står bakom ett öppet brev som har publicerats i The Guardian, om att förbjuda all alkoholreklam i idrottssammanhang. ”Borde inte våra nationalsporter inspirera våra barn till en hälsosam och positiv livsstil? Det vore skandalöst om ett proffslag som Everton eller Celtic blev ambassadörer för ett tobaksbolag. Varför är det då acceptabelt med alkohol?”, frågar sig undertecknarna. Det finns således ett internationellt stöd för begränsning av alkoholreklamen. I Litauen pågår en planering för reklamförbud. I Frankrike är det förbjudet med alkoholreklam på idrottsplatser och platser inkl. omgivningar där ungdomar visats enligt Loi Evin. Det krävs därför kraftfulla åtgärder för att stoppa detta ofog inom reklambranschen. I dagsläget vimlar det av alkoholreklam i såväl dagstidningar som tidskrifter.

Partikongressen föreslår besluta:

B160:1 att partiets riksdagsledamöter under allmänna motionstiden lägger motioner om striktare regler för alkohol- och spelreklamen

B160:2 att partiet via ledamöter i EU-parlamentet verkar i samma syfte

Ulf Wallin

Uddevalla arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION B161

JÖNKÖPINGS ARBETAREKOMMUN

Omreglering av spel på hästar skall gynna landsbygdsutveckling, folkhälsa och djurhälsa

Utan hästägare, inga hästar, inga hästtävlingar och inget spel på levande hästar att reglera. Den hittillsvarande regleringen av spel fokuserar på folkhälsoaspekten (skydd mot spelberoende och gynnande av motion och breddidrott) Överskottet skall gynna samhällsintressen vilka hittills kanaliserats genom bidrag till ideella organisationer, oftast av folkrörelsekaraktär. I detta avseende har jag ingen avvikande uppfattning. Jag instämmer också i att en ny reglering med fördel kan ske via licensiering med Lotteriinspektionen som tillsynsmyndighet. Däremot anser jag att tunga skäl talar för att specialvillkor skall gälla för licenser som avser spel på levande hästar.

Landsbygdsaspekten. Hästar är betande djur som i första hand föds upp för att utföra fysiska prestationer. Sådan uppfödning sker med fördel över stora ytor på glestuvad, mindre värdefull

jordbruksmark. I dag sker uppfödningen väsentligen på slätten och på små storstadsnära ytor. Det finns teknik som med en bättre organisation kan underlätta för hästuppfödare att bedriva kvalificerad avel även i glesbygd. En omreglering av spelet bör säkerställa att resurser avdelas för en struktur med uppgift att tillvarata hästuppfödningens möjligheter att förstärka näringslivet på landsbygden.

Djurskyddsaspekten. Regleringen har hittills inte gjort någon faktiskt skillnad mellan spelobjekt; om det är en tävling mellan två fotbollslag eller 12 trav hästar. En skadad fotbollsspelare tas om hand av landstingspersonal, kan tala för sig själv och kan vägra att delta i matchen. I hästtävlingen är situationen radikalt annorlunda. Hästen har ingen talan och kostnaden för förebyggande djurskydd och inträffade skador betalas helt av hästägaren. Orsaken till detta ligger i ATG-konstruktionen. När spelarna, staten, administrationen av spelet och arrangörerna av tävlingarna fått sitt av spelomsättningen fördelas det som blir kvar till hästägarna. Djurskyddet blir i deras kalkyl en oförutsedd restpost. Ändå vet vi att skadorna grundläggs under felaktig uppfödning och träning. Liksom i trafiken är det bra med en räddningstjänst när olyckan är framme men bättre är att undvika olyckor med ABS-bromsar och gott vägunderhåll. Det tänkandet borde införas i tävlingshästhållningen och tillföras resurser som inte belastar hästägandet.

Partikongressen föreslår besluta:

B161:1 att omregleringen av spelet bör ta sikte på att spel på levande hästar skall särskiljas från annat spel

B161:2 att de eller de organisationer som beviljas licens för spel på levande hästar skall presentera en plan för hur man tänker gynna hästägandet, landsbygdsutvecklingen och djurskyddet

Anders Darenius, medlem nr 489440

Jönköpings arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION B162

NYKÖPINGS ARBETAREKOMMUN

Omställningsstöd för förtroendevalda

Sveriges kommuner och landsting, SKL, har tagit fram "Förslag till bestämmelser om omställningsstöd och pension för förtroendevalda (OPF-KL)".

De flesta landstingen följer SKLs förslag. Enligt reglerna har den politiker som lämnar sitt uppdrag rätt till omställningsstöd som ska stödja och hjälpa en förtroendevald i hans eller hennes

omställning till ett nytt arbete. Det förutsätts att den förtroendevalde själv aktivt verkar för att få ett nytt arbete.

Ekonomiskt omställningsstöd utges i högst tre år.

Det ekonomiska omställningsstödet utges med 85 procent under de två första åren och med 60 procent under år tre. Det ekonomiska omställningsstödet beräknas på den förtroendevaldes årsarvode före avgångstidpunkten.

Ekonomiskt omställningsstöd utges av kommunen eller landstinget/regionen som längst till och med kalendermånaden innan den förtroendevalde fyller 65 år. För att uppbära ekonomiskt omställningsstöd krävs det egen aktivitet från den förtroendevalde i syfte att hitta annan försörjning.

Det första årets utbetalning av ekonomiskt omställningsstöd samordnas inte med förvärvsinkomster. De två följande åren undantas årligen ett prisbasbelopp från samordning.

Rätten att erhålla ekonomiskt omställningsstöd upphör om den förtroendevalde på nytt blir innehavare av uppdrag med sammanlagt minst 40 procent av heltid hos kommunen eller landstinget/regionen, eller får uppdrag i Riksdagen eller regeringen.

SKLs förslag till omställningsstöd är säkerligen resultatet av olika kompromisser då det ersätter mer generösa system. Tidigare regler kunde exempelvis ge en förtroendevald heltidspolitiker arvode fram till 65 år.

För oss är det självklart att en person som lämnar sitt civila arbete för att ta på sig ett förtroendeuppdrag inom landsting och kommun ska få omställningsstöd när man av olika omständigheter lämnar sitt uppdrag. Har man varit ifrån sitt arbete under många år är det inte säkert att man har ett arbete som väntar den dagen förtroendeuppdraget upphör. Det är också bra att SKL har ett regelverk så att kommuner och landsting/regioner kan göra lika.

Men SKL bör justera sitt nuvarande förslag så att första årets utbetalning av ekonomiskt omställningsstöd ska samordnas med förvärvsinkomster på samma sätt som gäller för år två och tre. Det finns ingen anledning att ha ett regelverk som gör det möjligt att ha dubbla ersättningar under ett år. Socialdemokraterna bör därför aktivt verka inom SKL för att modernisera SKLs förslag till omställningsstöd.

Partikongressen föreslås besluta:

B162:1 att partikongressen uppdrar åt de förtroendevalda inom SKL att verka för en justering av SKLs förslag till omställningsstöd så att omställningsstödet samordnas med annan inkomst under hela ersättningsperioden dvs från år ett

Christine Gilljam och Christina Södling

Nyköpings arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION B163

ALE ARBETAREKOMMUN

Partivald

Alla förtroendevalda har minst en koppling till ett parti dvs kommunfullmäktigelista, region/landstingslista eller riksdagslista och är utsedda av respektive partis beslutande möte enligt aktuella stadgar. När sedan valet har genomförts och personen utsetts av länsstyrelsen till ett uppdrag enligt valsedelns är det personen personligen som utsetts — inte en partirepresentant. Detta förhållande gäller också när någon utsetts till t ex ett kommunalt förtroendeuppdrag.

Tyvärr händer det att vald ledamot "lämnar sitt parti" (efter valtillfället dvs under mandatperioden) och att han/hon invalts för sitt parti i respektive beslutande församling, men företräder därefter ett annat parti och kan på så sätt ändra majoriteten etc. Detta kan inte vara avsikten med nuvarande lagstiftning.

Partikongressen föreslås besluta:

B163:1 att uppdra åt partiledningen föreslå ändringar i vallagen/kommunallagen, på så sätt att person som lämnar sitt parti (ursprungliga partiet), via beslutat utträde - inom två (2) månader ska lämna sitt förtroendeuppdrag enligt beslut av länsstyrelsen i varje enskilt fall efter skrivelse från respektive parti

Jarl Karlsson

Ale arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION B164

YSTADS ARBETAREKOMMUN (ENSKILD)

Reformering av monarkin

Den svenska kungafamiljen växer, från generation till generation. Det är givetvis en positiv utveckling, inte minst för de inblandade själva. Men monarkin är sedan länge ifrågasatt som en förlegad institution i en demokrati. I dag är funktionen enbart i någon mening symbolisk, för Makten och Nationen/Staten, utan reell rätt att utöva makt. Kungligheter är nu "vanliga" människor som spelar sina roller väl i det offentliga, samtidigt som de försöker leva, i någon mening, vanliga liv. Den mystik som en gång hölls vid liv genom att man levde i fullständig avskildhet och ingick giftermål inom en starkt begränsad krets finns inte numera. Tvärtom, marknadsföring är i dag en viktig del i kungahusets varumärke och de kungliga har numera samma rätt till personlig utveckling och lycka som andra. Nu kan "vem som helst" bli kunglig, andra kriterier gäller.

Det finns en tydlig opinion i Sverige för att inte avskaffa monarkin som statsskick. Därmed vore det inte demokratiskt att göra en sådan förändring. I argumentationen finns att exempelvis presidentskap som maktsymbol inte skulle vara bättre. Tvärtom skulle skiftena på posten ge sämre förutsättningar än den målinriktade träning för uppgifterna som följer av att man föds till funktionen, men om man väljer att fortsätta följa den ärftliga linjen skulle en bra anpassning till den faktiska utvecklingen vara att de som räknas till kungligheter skulle vara en kung eller en drottning med gemål och en tronföljare med gemål. På så sätt skulle "maktsymbolerna" i relation till riksdag/regering och som enande identitet finnas kvar men "birollerna" tas bort. Inte bara apanaget skulle kunna minska utan och hela den omgivande "lyxkonsumtionen". Det finns enorma behov i vårt eget land att täcka, behov som givetvis inte skulle täckas av en sådan begränsning men det skulle vara en solidaritetshandling.

Partikongressen föreslås besluta:

B164:1 att Socialdemokraterna verkar för att det svenska statsskicket med monarki reformeras så att där endast ingår ett statsöverhuvud med tronföljare med väl definierade uppdrag

Gunilla Olsson

Ystads arbetarekommun beslöt att sända motionen som enskild till kongressen.

MOTION B165

HALLSBERGS ARBETAREKOMMUN

Samhällets stöd till folkbildningen

Sverige har ett fantastiskt system med tio olika studieförbund som var och en står på olika ideologiska och/eller teologiska grunder. Studieförbunden får 1,7 miljarder kronor årligen i statsbidrag för att;

1. Stödja verksamhet som bidrar till att stärka och utveckla demokratin
2. Öka mångfalden genom att bidra till att göra det möjligt för människor att påverka sin livssituation och skapa engagemang att delta i samhällsutvecklingen
3. Bidra till att utjämna utbildningsklyftor och höja bildnings- och utbildnings-nivån i samhället
4. Bidra till att bredda intresset och öka delaktigheten i kulturlivet.

För att åstadkomma allt detta fina och goda fördelar staten pengar till Folkbildnings-rådet som också fastställer regler och kriterier för statsbidraget.

Genom beslut i Folkbildningsrådet införs ett nytt bidragssystem från 1/1 2017. Den enda fördelningsgrunden blir då att rapportera in så många studietimmar och unika deltagare som möjligt!

Ett studieförbund som lägger mycket tid och arbete för att söka upp och ge möjlighet för dem som har lägst utbildningsnivå, som nyss har kommit till Sverige eller har olika funktionsnedsättningar och därmed behöver mera tid för att kunna tillgodogöra sig innehåll och mening straffas.

Med det nya bidragssystemet kommer Studieförbunden tvingas att lägga all kraft på att jaga och rapportera timmar och nya deltagare därför att de inte kommer att få något ekonomiskt stöd för att ge t.ex. de uppräknade grupperna ovan flera kurser och därmed mera tid för att tillgodogöra sig innehåll och mening. Inte heller värderas att några studieförbund har verksamhet i hela landet - ute på landsbygden, i små tätorter, i varje kommun för att ge alla människor samma möjlighet. Bidraget ska dessutom kunna omfördelas varje år. Hur detta stämmer med statens syfte med samhällsstödet går inte att begripa.

En värre ackordshets kan knappast skapas. Inte heller sämre förutsättningar för en kompensatorisk folkbildning som ökar delaktighet och stärker allas möjlighet att vara aktiva och engagerade samhällsmedborgare!

Partikongressen föreslår besluta:

B165:1 att kongressen beslutar att omedelbart ge Folkbildningsrådet i uppdrag att se över sitt nya bidragssystem och korrigerar det så att människor, oavsett var de bor i Sverige, inte straffas och att de studieförbund som verkligen arbetar för att uppnå statens syften med folkbildningen ges fortsatta långsiktiga möjligheter att arbeta

Siv Palmgren

Hallsbergs arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION B166

MÖLNDALS ARBETAREKOMMUN

Se över PUL gällande behandling av personuppgifter utan vetskap och samtycke från de berörda personerna

Det blir alltmer vanligt att personuppgifter säljs och förmedlas utan vetskap och samtycke från den ”registrerade” personen ifråga. Det så kallade ”allmänna intresset” enligt PUL, säljs utan hänsyn till den registrerade personens integritet. Den personuppgiftsansvariges intresse att förmedla informationen till allmänheten, tycks väga tyngre än den registrerade personens vilja. Information som offentliggörs kan gälla allt från årslön, kreditvärdighet, födelsedag, vem som bor på samma adress, bilder på din bostad och uppgifter som rör fastighet. Även när det gäller sökta anställningar inom offentligt sektor, bland annat via Visma Recruit (Visma Enterprise AB), kan tillhandahållandet av information om den enskilde ifrågasättas. Genom att sätta en bock i ett formulär kan en arbetsgivare/administratör få uppgift om samtliga tjänster som en person har sökt inom den egna organisationen. Visserligen en offentlig handling när det gäller tjänster inom stat, kommun och landsting, men att göra informationen så lättillgänglig kan ifrågasättas om man ser ur den enskildes perspektiv. Vi anser att PUL borde inskränka dessa personuppgifter för allmänheten och föreslår därför att PUL ska ses över.

Partikongressen föreslår besluta:

B166:1 att man gör en översyn av PUL för att förhindra alternativt minska omfattningen att personuppgifter förmedlas eller säljs utan den registrerades samtycke

B166:2 att man ser över den så kallade ”intresseavvägningen” i lagen, vilket intresse som ska väga tyngst, den registrerades eller den som vill förmedla dessa uppgifter

B166:3 att den enskilde meddelas när företag eller myndigheter säljer eller förmedlar personuppgifter om den registrerade personen utan dess samtycke

Kåre Widenqvist och Anette Ek
Mölndals arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION B167

KARLSKOGA ARBETAREKOMMUN (ENSKILD)

Skydd av digital kommunikation

Generellt sett skyddas svenska medborgares integritet genom lagstiftning såsom personuppgiftslagen PUL och Brottsbalkens fjärde kapitel. PUL styr hur personuppgifter får användas, lagras och spridas, medan Brottsbalken skyddar ens personliga integritet. Tyvärr är dessa två lagar inte tillräckliga för digital kommunikation, såsom överföring via TCP/IP.

I fallet med IP-adresser leder detta tyvärr till en extraordinärt pervers situation. Då vem som helst kan övervaka och kartlägga digital kommunikation med mycket enkla medel, och det inte finns lagskydd, har man i grunden ingen rätt att inte bli övervakad på internet. Att bedriva övervakning på internet kräver varken

tillstånd, utbildning, speciell utrustning eller målmedvetet arbete. Även om det finns säkerhetslösningar för internet som ger mer eller mindre kryptering och skydd, kan man "alltid" få en viss mängd information.

Detta kryphål är inte begränsat till Sverige, utan återfinns i de flesta länder. Som en följd av detta bedriver många företag privat signalspaning, där de själva övervakar trafik på internet. Det vanligaste fallet gäller fildelning på internet, där detta är satt i system. I det arbetet kan upphovsrättsägare själva ansluta till torrent-serverar, och låtsas fildela för att hitta andra som är anslutna. De uppgifter de hittar kan de sedan skicka till internetoperatörer, och få tillbaka personuppgifterna på den som har varit ansluten vid den tidpunkten.

När det sker har:

- (a) digital kommunikation lästs av en tredje part
- (b) personuppgifter insamlats utan medgivande och utan lagligt krav
- (c) personuppgifter utlämnats utan medgivande och utan lagligt krav

Detta sker även i Sverige, och har använts i era fall piratkopieringsfall. I exempelvis Tyskland har det dock skett en övergång där man nu inte inriktar sig på direkta rättsprocesser, utan istället bedriver utpressning med hot om rättsprocess. Det är rättsvidrigt, och liksom i Tyskland □ ar det fullt lagligt i Sverige. Detta innebär i grunden att bevisbördan flyttas till den anklagade, som aktivt

tingas bestrida anklagelsen. Under 2016 har även detta arbetssätt kommit till Sverige, genom företaget Spridningskollen, som bedriver utpressningsverksamhet åt ett antal upphovsrättsägare.

För att stoppa detta måste individens identitet och integritet på internet ges samma vikt som i andra situationer. Det innebär att övervakning av kommunikation på internet enbart får utföras av polisen, enbart när det gäller allvarliga brott, och kopplingen mellan IP-adress och personuppgift måste skyddas.

En sådan förändring skulle stärka individens integritet och trygghet. Det gäller inte bara från företag såsom Spridningskollen, utan i alla situationer när man kommunicerar utan kryptering. Slentrianmässig övervakning - även utan ont uppsåt - skulle beivras, och individer skulle ges möjlighet att rättsligen försvara sin integritet.

Partikongressen föreslår besluta:

B167:1 att Socialdemokraterna arbetar enligt motionens intentioner

B167:2 att digital övervakning och insamling av information om digital kommunikation enbart får bedrivas av polisen

B167:3 att digital kommunikation enbart får övervakas när det gäller allvarliga brott

B167:4 att IP-nummer skyddas i personuppgiftslagen

Tom Olsson

Karlskoga arbetarekommun beslöt att sända motionen som enskild till kongressen.

MOTION B168

ARVIKA ARBETAREKOMMUN

Slopa möjligheten att 10 % av valmanskåren får väcka kommunala folkomröstningar

Om 10 % av de röstberättigade begär kommunal folkomröstning och 2/3 av kommunfullmäktige inte motsätter sig så ska idag en sådan folkomröstning genomföras.

I praktiken innebär detta ett vapen i händerna på starka folkmioriteter som vill motsätta sig t ex en ny skolorganisation med skolnedläggningar.

En folkomröstning är dyr, konfliktskapande och resultatet blir oftast svårtolkat pga lågt valdeltagande.

Att en folkvald majoritet vill fråga folket om råd i en viktig frågan är helt okay, men att en

folkminoritet ska få möjlighet att fördyra, senarelägga eller med svårtolkat resultat stoppa en vald majoritets vilja är odemokratiskt.

Partikongressen föreslår besluta:

B168:1 att verka för en lagändring som tar bort möjligheten för 10 % av valmanskåren att väcka kommunal folkomröstning

Kenneth Johannesson

Arvika arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION B169

UPPSALA ARBETAREKOMMUN (ENSKILD)

Spelbolagens ansvar för spelmissbrukare

Spelmissbruk kan vara lika förödande som missbruk av alkohol och tobak. Spelmissbrukare spelar ofta bort allt de äger och kan även hamna i kriminalitet för att få in pengar. Idag är spelmissbruk utbrett genom att spelbolagen får idag nästan utan restriktioner på TV, nätet och i övrig media sprida reklam. Reklamen är oftast aggressiv och lätt att ta till sig. Det behövs därför en tydligare lag för att spelbolagen ska ställas till svars för att ta ansvar för både det förebyggande arbetet och för den vård som kan komma ifråga för dem som har blivit spelberoende. När det gäller tobaken och alkoholen har Sverige idag en lag som säger att producenterna måste ha med en varningstext i samband med reklam av produkterna. Samma förfarande borde råda vid försäljning och reklam för olika spelbolagstjänster på nätet, i TV-reklam och i övrig media. Dessutom borde de spelbolag, även de som idag är knutna till de statliga bolagen, ta ansvar för vård av spelberoende genom att del av vinsten går tillbaka till staten och vårdapparaten.

Partikongressen föreslår besluta:

B169:1 att en utredning görs som på sikt ska leda till att någon typ av varningstexter i samband med spel kommer till stånd

B169:2 att del av spelbolagens vinst avsätts för förebyggande åtgärder för vård av spelberoende och att detta tas upp på EU-nivå

Anders Gustafsson och Gamla Uppsala S-förening

Uppsala arbetarekommun beslöt att sända motionen som enskild till kongressen.

MOTION B170

KARLSKRONA ARBETAREKOMMUN

Statsskicksförändringen

Rubriken talar sitt tydliga språk. Nu är det dags för nästa kapitel, att skriva historia. Blir en del av historien. Där vi klart och tydligt visa att vi vill verka för ett fullständigt demokratiskt statskick i Sverige. Demokratiska val skall avgöra vem som blir statschef i vårt avlånga land.

Egentligen så är det, som en av våra mest kända partiledare uttryckte det, ett "pennstreck" det handlar om. Torekovskompromissen är en skymf, redan på den tiden skulle det skett. Det har nu gått över fyrtio år sedan den kompromissen avhandlades. Är det inte tid för 'Republiken Sverige'? Folkliga opinionen är inte överens med oss men det finns krafter inom samhället som verkar för att höja medvetenheten hos människor om det ljuvliga och vackra med ett rakt igenom demokratiskt statskick. Och där kan vi inom Socialdemokraterna hjälpa till. Där den enskilde medborgaren ger sin röst för vilken hen vill ser som statschef. Inte genom arvsanlag som det är idag.

Är det verkligen så vi vill ha det? Nej, självklart inte.

Partikongressen föreslås besluta:

B170:1 att tillsätta en arbetsgrupp inom partiet som får i uppdrag att till nästa kongress 2019 presentera på vilket sätt som Socialdemokraterna rent konkret kan börja bilda opinion hos svenska folket för en konvertering till republik med folkvald statschef

Avanti S-förening Cristoffer Oxelborn

Karlskrona arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION B171

SOTENÄS ARBETAREKOMMUN

Stoppa fri spinn och fribingo

Spelberoendet ökar lavinartat efter att TV-reklam med gratis spinn och fribingo börjat. Det gör att många människor får höga skulder och fastnar i spelberoende. Det leder till stora personliga tragedier och finns det även barn i familjerna påverkar det även nästa generation.

Partikongressen föreslås besluta:

B171:1 att Socialdemokraterna verkar för att regeringen verkar för att man förbjuder gratis spinn och gratis bingo

Therese Manchini, Petra Sundbladh, Annica Erlandsson
Sotenäs arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION B172

MALMÖ ARBETAREKOMMUN

Stora idrottsmästerskap skall sändas på ett sätt så att de blir tillgängliga för alla

”Jag tror att idrotten som enande kraft kan bidra till att rädda världen.” Så uttryckte sig MFFs före detta tränare Åge Hareide i en intervju under sommaren. Och visst är vi många som håller med om att idrott kan leda till ökad gemenskap och bidra till en bättre förståelse människor emellan.

Därför har många reagerat på att de svenska OS-sändningarna nu flyttats till helt kommersiella kanaler och därmed inte längre är tillgängliga för alla. En och en halv miljon svenskar kunde alltså inte följa fotbollslandslagets väg till OS-finalen. Det är en oacceptabel situation.

En stor del av idrottsrörelsen finansieras av det offentliga, och till detta kommer det enorma ideella arbete som läggs ned i föreningar runt om i landet. Även av detta skäl är det orimligt att en stor del av befolkningen skall stängas ute när det drar ihop sig till den fest som stora idrottsmästerskap faktiskt är.

Partikongressen föreslås besluta:

B172:1 att Socialdemokraterna verkar för att större internationella idrottsmästerskap skall TV-sändas på ett sätt som gör dem tillgängliga för alla

Martin Hjort, Västra Innerstadens s-förening
Malmö arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION B173

STOCKHOLMS ARBETAREKOMMUN

Stärk den socialdemokratiska kulturpolitiken

Socialdemokraterna kan med stolthet blicka tillbaka på hur partiet under slutet av 1960- och början av 1970-talet skapade Sveriges kulturpolitik. En kulturpolitik som på många sätt har varit och är unik i ett internationellt perspektiv. Men vi är inte nöjda. Det är dags för socialdemokraterna att återigen lyfta kulturpolitiken och göra den till en central del av den svenska modellen, såsom den en gång formades för att bli.

Givetvis fanns det ett starkt kulturpolitiskt arbete inom arbetarrörelsen långt för att den kulturpolitiska propositionen antogs 1974. Bildningstraditionen och folkbildningstraditionen var en tydlig strategi kopplad till rätten för arbetare att organisera sig, ta egenmakt över sina egna liv och en väg in i maktens salonger. Även om inte termen kulturellt kapital användes då för drygt 100 år sedan, så är det vad den tidiga kampen om bildningen handlade om: att tillgängliggöra kultur för alla och att utjämna skillnaderna mellan de som har det med sig från hemmet och de som inte har det. Bildning måste vara för alla och konst, kultur och kulturmiljö måste därför tillgängliggöras och förmedlas för alla. Det är grunden i den socialdemokratiska kulturpolitiken.

Dessvärre har kulturpolitiken allt mer kommit att nedprioriteras under senare år inom partiet, även när vi varit i regeringsställning. Efter Olof Palmes tid som ecklesiastikminister och kulturpolitikens införande har kulturpolitiken sakta men säkert förlorat sin plats inom socialdemokratin. Visst har vi sett satsningar under socialdemokratiskt regeringsinnehav under senaste 40 åren och visst har det funnits tendenser även bland tidigare partiordföranden att vilja lyfta kulturpolitiken, men det märks inte tillräckligt idag.

Inte nog med att partiet saknade ett tydligt kulturpolitiskt program inför senaste valet – kulturpolitiken fanns överhuvudtaget inte med i valrörelsen -utan när regeringen bildades 2014 tillsammans med MP så släppte S inte bara utbildningsminister- utan även kulturministerposten. Att utbildnings- och kulturfrågorna måste stå nära varandra borde vara en självklarhet för ett parti som vill värna språk, läsande, bildning och utjämna klasskillnader. Visst har nuvarande regering gjort satsningar såsom fri entré på statliga museer, sänkta avgifter för kulturskolan och det pågående arbetet med en nationell biblioteksstrategi. Men införandet av en statlig filmpolitik är en märklig historia där S gått med på att finansiera denna genom höjd moms på biobiljetter. Detta är oförståeligt och är ytterligare ett exempel på hur partiet tappat ett tidigare värnande om kulturområdet.

De statliga kostnaderna för kultur utgör inte ens en procent av de årliga totala skattefinansierade

utgifterna. Sverige har ett gott system för sin kulturpolitik vilket är tack vara socialdemokraternas tidigare insatser men det är nu dags för en ny stor reform och ett uppvärderande av kulturpolitiken en fundamental del av demokratin och som en viktig del av välfärden. Vi vill se en riktig satsning på kulturområdet och målsättningar som ligger långt över dagens bleka insatser.

Partikongressen föreslår besluta:

B173:1 att tillsätta en kulturpolitisk arbetsgrupp med uppdrag att i en öppen och transparent process med företrädare för kulturlivet ta fram ett kulturpolitiskt program till riksdagsvalet 2018

B173:2 att utifrån det kulturpolitiska programmet ta fram ett tydligt reformförslag för kommande kulturpolitiska insatser under riksdagsperioden 2018-2022

B173:3 att verka för att kultur- och utbildningsdepartementet slås ihop från 2018, men med fortsatt skilda statsråd som ansvarar för kultur- respektive utbildningsområdena

Kulturarbetarnas Socialdemokratiska Förening i Stockholm, Tanto-Zinken s-förening
Stockholms Arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION B174

MORA ARBETAREKOMMUN

Stärk skyddet för demokratin och dess institutioner

Aldrig mer... sa hela världen när 2:a världskriget tog slut 1945. Då tänkte nog de flesta som hade upplevt kriget att mänskligheten nu hade blivit vaccinerad mot odemokratiska stater, förakt för mänskliga rättigheter, fascism, kränkningar av människovärdet och krigets omöjlighet och destruktivitet.

Men vi ser nu runt omkring i Sverige och världen hur dessa destruktiva värderingar uttrycks och resulterar i attacker på grupper av människor, på demokratiska principer, yttrandefrihet och mänskliga rättigheter.

Demokrati och mänskliga rättigheter är inte något som är en gång för alla stadfast. De måste upprätthållas, aktiveras, försvaras och debatteras. För att undersöka hur robusta de lagar, förordningar och andra system är som skyddar demokratin, yttrandefriheten och våra mänskliga rättigheter vill vi att systemen undersöks och prövas – jämför med de stresstest som bankerna genomför.

Partikongressen föreslås besluta:

B174:1 att verka för att en parlamentarisk utredning får i uppdrag att se över Sveriges lagar och förordningar för att stärka systemen och göra dem motståndskraftiga mot antidemokratiska attacker

Karin Lübeck

Mora arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION B175

ÖREBRO ARBETAREKOMMUN

Sätt arkiven på den politiska dagordningen

De stora folkrörelser som uppstod under 1800-talet fungerade som förtrupper till ett demokratiskt samhälle. De var noga med föreningsdemokratin och de sparade sina föreningshandlingar. Arbetarrörelsens Arkiv och Bibliotek (ARAB) inrättades redan 1902 av en framsynt arbetarrörelse som visste att historien kan förvanskas och att viktiga fakta kan undanhållas om man inte har ordning på protokoll och korrespondens.

Arkiv dokumenterar beslut, aktiviteter och minnen. Arkiv utgör ett unikt och oersättligt arv som förs vidare från generation till generation. De är betydelsefulla informationskällor som ger stöd för att dokumentera och ge förutsättningar för öppenhet och tillgänglighet. De berikar vår kunskap om det mänskliga samhället, främjar demokrati samt skyddar medborgarnas rättigheter. I detta arbete har Folkrörelserna ett särskilt ansvar.

ARAB förvaltar ett mycket omfattande och viktigt samtidshistoriskt arkivmaterial från demokratins genombrottsår och framåt. Det är arkiv från fackförbund, politiska partier, kvinno- och ungdomsorganisationer, liksom från bokförlag, tidnings- och tryckeriföretag. De över 600 personarkiven omfattar såväl de socialdemokratiska partiordförandenas arkiv från Hjalmar Branting till Ingvar Carlsson, som fackliga ledare och enskilda medlemmar; personarkiven är flitigt använda av forskare och författare. Här finns också kongresstryck, program, stadgar, avtal och småtryck. I de 150 utländska och internationella arkiven finns t.ex. arkiv från den tyskspråkiga exilen 1933-1945, det spanska inbördeskriget 1935-1939 och Vietnamkriget. Fotosamlingarna omfattar närmare 1 miljon fotografier, fansamlingen omfattar drygt 1 000 fanor och standar och affischsamlingen omkring 20 000 affischer. Dessutom finns stora film-, ljud- och videobandsamlingar. Litteraturbeståndet är inte begränsat till arbetarrörelsen utan utgör ett allmänt samhällsvetenskapligt bibliotek; en uppskattad resurs även bland forskare och universitetsstudenter.

Från början samlades arkivmaterial in från hela landet till ARAB, men i och med att regionala folkrörelsearkiv etablerades, framförallt efter andra världskriget, har mycket av materialet utlevererats till sina ”hemtrakter”. ARAB blev från början en naturlig inspiratör och i viss mån samordnare av verksamheterna och tog också initiativet till bildandet av Folkrörelsernas arkivförbund.

Sammantaget förvaltar ARAB och folkrörelsearkiven stora och viktiga delar av vårt samtidshistoriska arkivmaterial. Med små resurser och mycket stort engagemang lyckas arkiven vårda och bevara arkiven, göra dem tillgängliga och bygga upp kunskaper kring det historiska materialet som gör det intressant och relevant för nya generationer. Med utåtriktade verksamheter som seminarier, studiecirklar, utställningar, Arkivens dag, bokpublikationer och tidskrifter skapas en ökad historiemedvetenhet. Men inom alla dessa verksamheter är medlen lite för knappa och känslan att man skulle kunna och vilja göra så mycket mer är allmänt utbredd.

Diskussionen om historia och kulturarv har fått en allt starkare laddning i Europa och Sverige. SD och andra högerkrafter använder kulturarvsbegreppet i frågor som har med migration och integration att göra. Arkiven har därför en extra viktig uppgift att se till att historien inte missbrukas och förfalskas.

Det finns många orosmoln som gör detta arbete allt svårare. Företag och organisationer centraliseras och förändras i allt snabbare takt. Arkivansvaret blir en andrahandsuppgift och tas över i många fall av ekonomer och varumärkesbärare som inte ser behov av en genomtänkt arkivhantering.

Arkiven får svårare att ta plats i ett splittrat politiskt ansvar mellan olika departement och Samverkansmodellen regionalt. Det har blivit allt mindre resurser med fler utmanande uppgifter. Det bästa exemplet är den snabbväxande online kulturen med bloggar och sociala medier. Sparar vi inte detta kommer det som är vår nutid i dag att framstå helt obegriplig för kommande generationer. Det är en strategisk fråga för hela kultursektorn. I dag har i dag mandat eller resurser att ta hand om detta.

Samtidsdokumentation och uppsökande verksamhet blir det allt mindre resurser till.

Situationen har försämrats för ARAB genom nedskärningar och förändrats för de regionala arkiven genom nya bidragsregler, som skapar merarbete och ekonomisk osäkerhet. Jag anser att den enskilda arkivsektorn administrativt har en naturligare hemvist inom Riksarkivet än inom Kulturrådet.

Partikongressen föreslås besluta:

- B175:1 att Socialdemokraterna som parti verkar för ett ökat engagemang för samtidshistoria och medvetenhet om vikten av historiska källorna bevaras och görs tillgängliga
- B175:2 att Socialdemokraterna verkar för att en infrastruktur skapas för folkrörelsearkiven och de enskilda arkiven med Riksarkivet som huvudansvarig myndighet
- B175:3 att Socialdemokraterna verkar för att återställa det statliga bidraget till Arbetarrörelsens arkiv och bibliotek till den nivå som gällde före de nedskärningar som skett under de senaste tio åren
- B175:4 att Socialdemokraterna tillsammans med LO gör en översyn över den egna medelstilledningen till ARAB

Torgny Larsson

Örebro arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION B176

NORRKÖPINGS ARBETAREKOMMUN (ENSKILD)

Utredning av det svenska valsystemet

Med de bestämmelser vi nu har är det endast partier som får nominera kandidater till politiska listor.

När partierna inte har tillräckligt med medlemmar fungerar inte det systemet. Ser man på statistiken för medlemsutvecklingen i de etablerade partierna (se tillägg!) finner man, att den svenska demokratin i den form vi känner den är döende! Fortsätter utvecklingen som hittills har nämligen partierna inom ett fåtal år inte medlemmar så det räcker till att nominera kandidater till politiska uppdrag.

Vad vill vi ska hända sedan? Något måste göras för att säkra det svenska samhällets framtida demokratiska funktion.

Partikongressen föreslås besluta:

- B176:1 att partiet tar initiativ till en utredning med uppgift att föreslå vilka åtgärder som bör vidtas när partiväsendet i nuvarande form inte fungerar
- B176:2 att avslå motionen

Ove Klinthäll

Norrköpings arbetarekommun beslöt att sända motionen som enskild till kongressen.

MOTION B177

TYRESÖ ARBETAREKOMMUN (ENSKILD)

Utredning om demokratins villkor i en globaliserad ekonomi

Ekonomi och den ekonomiska makten blir allt mer globaliserad. Det innebär att möjligheterna att politiskt styra den enskilda nationalstatens ekonomiska villkor blir allt mer begränsade. De dominerande enskilda aktieägarna och de koncernledningar de tillsätter har kapat år sig allt mer makt över människors livsvillkor i alla nationer, vilket medför att ekonomiska klyftor ökar och arbetsvillkor försämras.

De stora koncernernas ägare utgör en globaliserad ekonomisk elit som har närmast oinskränkt makt över de stora dominerande koncerner som General Electric, Microsoft, Apple, Coca Cola Company, Exxon, Toyota, General Motors, Time Warner/Turner, Wal Mart, Siemens med flera. Vårt lands gamla, stabila koncerner som ASEA som i ett slag blev dubbelt så stort vid sammanslagningen med Brown Boveri till ABB, samt Electrolux, Ericsson, Astra, Volvo, Scania o s v tillhör de koncerner som globaliserats allra snabbast, liksom de jämförelsevis nystartade som H&M och Ikea.

Alla dessa globala koncerners ägare och ledningar är väl sammansvetsade i nätverk av ägar- och personsamband som utgör en globaliserad ekonomisk elit som styr framförallt genom ekonomiska beslut, men som också har ett avgörande inflytande över de borgerliga partiernas politik och opinionsbildningen som också domineras av privata globala koncerner. Deras propaganda är enkel. Den behärskas av ett enda enkelt och tydligt mål; nämligen vinstmaximering. Demokratins mål däremot är mycket sammansatta och kompliceras av svåra målkonflikter.

Sammanfattningsvis: Världens 500 största koncerner sysselsätter ca 0,05 procent av världens befolkning men står direkt för ca 25 procent av världens BNP. Nära lierade med dessa koncerner är banker och finansbolag som Goldman Sachs, JP Morgan Chase, AIG och Barclays och i Sverige SE-Banken och Handelsbanken som hanterar stora delar av de växande mängderna kapital som ständigt förflyttas över alla nationsgränser.

David Rothkopf, USAs vice handelsminister i Bill Clintons regering, påpekar i sin bok "Superclass" (Leopard förlag) att enbart några tusen personer kontrollerar två tredjedelar av

världens sammanlagda tillgångar. Inom den lilla kretsen finns en ännu mindre elit med ännu större makt inte minst över världens våldsutövning, eftersom de kontrollerar vapenindustrin.

Vapenindustrins ägare utgör den globala ekonomiska elitens verkligt hårda kärna eftersom de kontrollerar båda de viktigaste maktmedlen; ekonomin och vapnen. Därför har de ett direkt ekonomiskt intresse av att upprätthålla sociala konflikter, som leder till väpnade konflikter och krig som ökar efterfrågan på deras vapen. Vapenindustrins ägare är dessutom nära lierade med militären över hela världen.

Rothkopf citerar Steve Schwarzman, koncernchef för ett av världens största investmentbolag, Blackstone, som säger: ”När allt kommer omkring är världen ganska liten. På nästan vartenda område som jag håller ögonen på är det 20, 30, 50 personer världen runt som i sista hand driver fram besluten”.

Blackstone Group är ett bolag med huvudkontor på Wall Street i New York som enbart köper och säljer andra bolag för att tjäna pengar, utan att tillföra något som helst nytt värde. Bolaget kontrollerar cirka 50 andra bolag med en sammanlagd omsättning på 100 miljarder dollar och 375 000 anställda. Steve Schwarzman själv är nr 40 på listan över USAs rikaste personer, med en privat förmögenhet på 7,5 miljarder dollar. Huvudägare till Blackstone Group är den kinesiska kommunistregimens bolag China Investment Corporation, CIC.

Ekonomins globalisering och de enskilda nationalstaternas allt mer begränsade möjligheter att styra sin egen ekonomi innebär en allt större mängd kapital i händerna på den globaliserade ekonomiska eliten. År 2010 ägde de 388 rikaste personerna i världen lika mycket som den fattigaste halvan av jordens befolkning. I januari år 2015 var det enbart 80 personer och bara drygt ett år senare har antalet personer som äger lika mycket som halva jordens befolkning minskat till 62 personer.

Det innebär enorma ansamlingar av kapital i enskilda personers händer som i allt större utsträckning används enbart för spekulation i valutor, aktier, värdepapper av olika och de mest skiftande slag, vilket regelbundet skapar spekulationsbubblor och globala ekonomiska kriser som bromsar upp och skadar den ekonomiska utvecklingen i världen.

Kriser rör sig obehindrat jorden runt, varv efter varv i allt snabbare takt, på delar av sekunder över obegränsade geografiska områden, genom den digitala tekniken. En kris drabbade Latinamerika på 1980-talet, flera länder i Europa sent 1980-tal och tidigt 1990-tal, inte minst Sverige med en katastrofränta på 500 procent hösten 1992, Sydostasien och Ryssland sent 1990-tal. Den globala IT-marknaden drabbades tidigt 2000-tal. En global kris på kreditmarknaden kulminerade 2008 och fortsatte som en så kallad euro-kris in på 2010-talet.

I praktiken innebär de ekonomiska kriserna att nationalstaterna dräneras på kapital och den

globala ekonomiska eliten berikar sig. Det är emellertid ”politikerna”, inte den ekonomiska eliten, som får hela skulden för de ekonomiska kriserna, oavsett var de dyker upp och hur de utvecklas. Det passar den ekonomiska eliten bra. Därmed försvagas demokratin och den ekonomiska eliten blir ännu mäktigare.

Partikongressen föreslår besluta:

B177:1 att tillsätta en stor statlig utredning om demokratinns ändrade villkor i en värld präglad av ekonomins globalisering

B177:2 att utredningen ska belysa våra möjligheter att stärka demokratin lokalt, nationellt, regionalt (Europa, Asien, Afrika, Amerika) samt globalt via FN och andra globala institutioner

Bror Perjus

Tyresö arbetarekommun beslöt att sända motionen som enskild till kongressen.

MOTION B178

ESKILSTUNA ARBETAREKOMMUN

Verka för en samlad nationell kulturstruktur

Den nationella kulturpolitiken behöver stärkas för att gagna så väl den nationella som det regionala och lokala kulturlivet.

Detta kräver en mer samlad organisering av de resurser och kompetenser som myndigheter med ansvar för olika kulturområden på nationell nivå besitter.

För att komma bort från ”stuprörstänkande” och genom att organisera arbetet mer i ”hängrännor”, borde många synergier och vinster kunna skapa utrymme för ett än mer kreativt och verksamt kulturklimat inom sektorn.

För att åstadkomma detta borde så väl Statens Kulturråd, Riksantikvarieämbetet, Musikverket, Nämnden för hemslöjdsfrågor och övriga statliga aktörer inom konst och kulturområdet samlas i ett gemensamt Kulturvårdsverk.

Ett hållbart kulturliv är i behov av den samlande kraften.

Partikongressen föreslås besluta:

B178:1 att Socialdemokraterna verkar för att samla de statliga kulturaktörerna i ett samlat Kulturvårdsverk

Åsa Kratz

Eskilstuna arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION B179

BORLÄNGE ARBETAREKOMMUN

Vitalisera demokratin

Sociala, ekonomiska och kulturella klyftor är demokratiarbetets stora utmaning. Vanmakt i vardagen följs av vanmakt i politiken. Valdeltagandet är lägst i bostadsområden där klyftorna är som störst. Regeringens senaste demokratiutredning (SOU 2016:5) bekräftar också att den politiska ojämlikheten ökat, samtidigt som den tycks ha svårt att se folkbildningens potential för att motverka demokratiklyftor. Folkbildningsverksamheten skapar i praktisk gärning förutsättningar för demokratiskt deltagande. Studieförbund och folkhögskolor har egna och särskilda förutsättningar för att med kontinuitet och kunskap bidra i det långsiktiga arbetet för en hållbar demokrati och samhällsutveckling.

”För att mellanvalsdemokratin ska fungera behövs mötesplatser och ett lokalt förankrat folkbildnings- och folkrörelsearbete med aktörer som inspirerar och mobiliserar, skriver ABF klokt i förbundets idéprogram Gör en annan värld möjlig.”

Varje generation måste vinna demokratin på nytt. Som folkrörelsedemokrater har vi mycket som måste göras för att vitalisera demokratin. Inom folkrörelse- och partiarbete handlar det om sådant som förhållningssätt, närvaro där vanmakt växer och organisatoriska prioriteringar. Vid sidan om en starkare politik för att göra människors vardag mer jämlik så behöver vi en tydlig demokrati- och folkrörelsepolitik nationellt, regionalt och lokalt. En politik som uthålligt står upp för folkbildning och folkrörelser som självständiga demokratibärare. Låt oss i korthet ta upp en del av det som behöver göras:

Ett starkt och generellt samhällsstöd till folkbildning och folkrörelser är en del av vårt lands modell för demokrati. Detta samhälleliga ”demokratikontrakt” utmanas när folkbildning och andra demokratiska organisationer på sina håll börjar ses som leverantörer av specifika tjänster till stat, kommuner och marknad. Lokala och regionala anslag till studieförbunden har mer än halverats under en tjuugoårsperiod. Det finns anledning att understryka inte bara statens utan även landstingens och kommunernas ansvar för en folkbildningspolitik grundad i riksdagens beslutade

syften för samhällsstöd till studieförbund och folkhögskolor.

Folkbildningens organisationer uppmärksammas ibland för sina insatser i arbetet för ett ökat valdeltagande. Men det finns mycket mer att säga om folkbildningens styrkor i vår tids demokratiarbete. Kunskaper och erfarenheter kan delas och växa i mötet med nya sociala rörelser. Studieförbunden kan på det sättet skapa bryggor mellan etablerade och nystartade föreningar och grupper.

Till detta kommer det folkbildningen kan göra för att inkludera nya medborgare. Kommunernas uppdrag i lagen om medborgarskapsceremonier (2015) bör utökas till en skyldighet för kommunerna att samverka med folkbildningens organisationer för att erbjuda nya medborgare introduktion i hur man kan utöva politiskt inflytande i Sverige.

Som parti kan vi bli bättre som folkrörelse. En viktig del av denna förnyelse är att arbeta för att mer av det som benämns medborgardialoger genomförs av partier, föreningsliv och folkbildning, istället för att överlåtas till tjänstemän i den kommunala byråkratin. När kommunala förvaltningar ges huvudroller att i mellanvalsperioder kanalisera medborgarnas synpunkter försvagar detta i sig såväl partiernas och valda politikernas roll som föreningslivets och folkbildningens möjligheter att medverka till en mer deltagande demokrati.

När 97 procent av befolkningen är partilös har länken mellan partier och medborgare blivit alltför svag. Politiska partier har generellt sett en svagare förankring än tidigare, särskilt i områden där ojämlikheten är som störst och valdeltagandet som lägst. Samtidigt vill vi betona att partilöshet är långt ifrån samma som en allmän föreningslöshet, eller ett bristande medborgerligt engagemang. En förnyad tilltro till folkrörelsedemokratien skulle även möjliggöra för politiska partier att stärka sin ställning. Goda relationer mellan parti och såväl äldre som yngre rörelser ger möjligheter att nå nya grupper och även sänka trösklarna för ett också partipolitiskt engagemang.

Vi socialdemokrater kan och bör ta plats i det demokratins öppna vardagsrum som ABF skriver om i sitt ideoprogram. ”En arena där samhällsintresserade och engagerade medborgare, grupper, rörelser, partier och politiker kan möta varandra i dialog och lärande. En mötesplats mellan redan organiserat och spontant samhällsengagemang.”

Partikongressen föreslår besluta:

- B179:1 att i samråd med den socialdemokratiska SKL-gruppen utveckla politik för ett nytt handslag mellan stat, regioner och kommuner kring sitt gemensamma ansvar för att stödja och respektera folkrörelser och folkbildning som självständiga demokratibärare
- B179:2 att i partiets verksamhet främja en ökad användning av folkbildningens idéer och metoder för att utveckla en mer deltagande demokrati

Borlänge arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION B180

HÄRRYDA ARBETAREKOMMUN

Värna demokratin

Vårt samhälle har förändrats. Politikerföraktet har ökat. Det politiska intresset har svalnat. Detta i sig är ett hot mot demokratin. En fungerande demokrati bygger på informerade, engagerade och upplysta medborgare. Medborgare som förstår att beslut får konsekvenser och att de kan vara med att påverka.

Att erbjuda alla myndiga medborgare en inblick i den politiska processen och hur det demokratiska systemet fungerar i Sverige. Detta ökar förståelsen och intresset för politikens möjligheter och varför vi måste värna om vår demokrati.

Detta skulle exempelvis kunna innebära att när varje medborgare blir myndig eller får sitt medborgarskap, så får hen en personlig inbjudan till varje fullmäktigemöte i hemmakommunen under ett halvår. Det ska finns politiker som tar hand om dessa medborgare och handleder dem samt förklara politikens uppdrag mm.

Partikongressen föreslås besluta:

B180:1 att utreda möjligheten och förutsättningen för att införa en allmän politisk samhällsättagande

Anna Palmér-Hallén, Patrik Linde, Katrin Skagert, Siw Hallbert
Härryda arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION B181

ÖREBRO LÄNS PARTIDISTRIKT

Åtgärder för att stärka den sociala sammanhållningen i samhället

En bärande beståndsdel i den svenska modellen har varit ett högt mellanmännskligt förtroende och ett högt förtroende för samhällets institutioner. Vi ser idag med oro tendenser till att detta förtroende minskar. Den ökade misstron mot polisen och återkommande attacker på

blåljuspersonal är ett uttryck för detta, likaså den ökade förekomsten av privata sjukförsäkringar.

Insatser behöver göras för att stärka detta förtroende och det kitt som håller samman samhället. En förutsättning för detta är arenor, där människor och samhälle kan mötas för att stärka sammanhållning och interaktion. Detta behöver ske såväl inom grupper, som mellan grupper.

Ett ökat mellanmänniskt och förtroende i kombination mer social interaktion mellan människor och grupper kommer även att vara stärkande för folkhälsan. Ju fler kvalitativa mellanmänniska relationer en individ har, desto större blir individens sociala kapital, vilket i förlängningen är en skyddsfaktor ur ett hälsoperspektiv.

Samhället behöver arenor där människor från olika grupper möts oavsett exempelvis etnisk bakgrund, religiös tro eller klasstillhörighet. Den allmänna värnplikten var en sådan mötesplats, som sedan flera år har försvunnit. Vi välkomnar därför de diskussioner som nu pågår angående den allmänna värnpliktens återinförande, för såväl kvinnor som män.

Även skolan har traditionellt fungerat som en viktig mötesplats mellan olika grupper i samhället. Där har elever och föräldrar träffats och tillsammans skaffat den kunskap som krävs för att kunna möta vuxenlivet. Så är fortfarande många gånger fallet i förskolan och de lägre årskurserna i grundskolan, men ju äldre barnen blir desto mer segregerad blir skolan. Bostadssegregationen har länge bidragit till detta. Dock har även det fria skolvalet i kombination med etableringen av många friskolor ytterligare förstärkt utvecklingen. Elevers och föräldrars möjlighet att själva välja skola är i grunden bra, men socialdemokratin har hittills inte hittat verktygen för att hantera de negativa effekterna av detta.

Ytterligare en viktig arena för möten mellan människor är föreningslivet. Genom ett aktivt föreningsliv ges både möjlighet att stärka den egna gruppen och samtidigt ökar även interaktionen grupper emellan. Sverige har en tradition av ett starkt föreningsliv och levande folkrörelser. Människors vilja till engagemang och delaktighet är fortsatt hög. Dock ser vi att engagemanget i föreningslivet minskar.

Nya typer av mer löst sammansatta nätverk växer fram. Föreningslivet står också inför stora utmaningar att involvera många av de som nyligen kommit till Sverige, från länder som saknar samma typ av föreningstradition. Samhället behöver aktivt stödja föreningslivet och det civila samhället att möta dessa trender. Förändring är resurskrävande, därför bör statens stöd till föreningslivet och det civila samhället öka.

Partikongressen föreslår besluta:

B181:1 att Socialdemokraterna verkar för att fullfölja reformer som innebär den allmänna värnpliktens återinförande, för såväl kvinnor som män

B181:2 att Socialdemokraterna utreder och kommer med förslag på hur det fria skolvalets negativa segregeringseffekter kan motverkas

B181:3 att Socialdemokraterna verkar för att de offentliga ekonomiska anslagen till föreningslivet och civilsamhället ökar

Distriktsstyrelsen

Örebro läns partidistrikt beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION B182

SIGTUNA ARBETAREKOMMUN

Ändrade villkor för avgångsvederlag m m för riksdagsledamöter, statsråd och chefsbefattningar inom den offentliga sektorn

Att arbeta med politik på heltid och sedan övergå till ett arbete utanför det politiska sammanhanget när man är färdig med sina politiska uppdrag kan innebära behov av en del personliga omställningar. Därför finns ett regelverk om rätt till avgångsvederlag och omställningsskydd som är kopplade till antalet tjänsteår i de politiska befattningarna.

Inom den privata sektorn förekommer samma fenomen med det finns tydliga skillnader. En ledande befattningshavare brukar få en ersättning under en tid för att inte jobba för en konkurrent. Under en tidsbegränsad period får befattningshavare ersättning från förra arbetsgivaren. Efter en tid utgår all ersättning och alla restriktioner, och den som slutat kan välja vilken arbetsgivare som helst. Det finns många varianter av hur en sådan skilsmässa kan gå till.

I dagsläget är det möjligt att genom bildande av bolag – en juridisk person ”vid sidan av” - föra extrainkomster utöver avgångsvederlaget dit. Det gör att avgångsvederlaget kan uppbäras utan att det blir föremål för avdrag från övriga inkomster, som annars skulle ske. Syftet med avgångsvederlaget är att det ska vara en rimlig inkomstgaranti i den händelse att andra inkomster inte existerar. Därför är det rimligt att andra inkomster dras av från avgångsvederlaget. Så sker också i normalfallet.

Därför är det enda rimliga att alla inkomster som en före detta riksdagsledamot ett före detta statsråd ska behandlas lika, oavsett om de betalas ut till ett av personen ägt bolag eller ej. En förändring i nuvarande regelverk bör således ske innebärande att alla inkomstbelopp kopplade till den som uppbär aktuellt avgångsvederlag dras av från detsamma.

Det borde också finnas restriktioner ifall avgångna politiker ska få ledande befattningar inom den privata sektorn för bolag som verkar inom de områden politikerna bevakade och verkade i. Jäv

eller ifrågasättande av motiv till ologiska beslut strax innan mandatperioden tar slut är ofta utsatta för offentlig analys och debatt – detta särskilt om politiker i tidigare framskjuten position uppfattas till synes medvetet utnyttja systemet. T ex bör en f d finansminister inte ta anställning eller uppdrag från någon ledande bank förrän tidigast efter 18 månader från sin uppsägning. Och ett f d landstingsråd bör inte ta anställning i, ta uppdrag eller bli delägare i vårdbolag förrän tidigast efter 18 månader efter sin uppsägning.

Partikongressen föreslår besluta:

B182:1 att S-riksdagsgruppen får i uppdrag att ta initiativ till att revidera villkor för avgångsvederlag och omställningsskydd för riksdagsledamöter, statsråd och höga departementstjänstemän samt höga chefsbefattningar inom den offentliga sektorn

B182:2 att S-riksdagsgruppen får i uppdrag att ta initiativ till en karenstid för riksdagsledamöter, statsråd och höga departementstjänstemän samt höga chefsbefattningar inom den offentliga sektorn att ta anställning i/uppdrag inom företag som verkar i de områden de ansvarade för

Lorenzo Garcia

Sigtuna arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

**SVENSKA
MODELLEN
SKA UTVECKLAS
INTE AVVECKLAS**

Socialdemokraterna

FRAMTIDSPARTIET